

Giới thiệu Tình Yêu Hoàng Gia

Tương tự với Thách Thức Con Tim, Tình Yêu Hoàng Gia là câu chuyện xoay quanh Royal Justin - Phạm Khả Quỳnh - cô: xinh đẹp, thông minh với chỉ số IQ gần như tuyệt đối, thích vẽ và vẽ rất đẹp, là công chúa của nước Anh, được công dân Anh yêu quý...

Cô lạnh lùng nhưng đối xử mọi người rất tốt, với người thân cô vui vẻ, đôi khi còn rất trẻ con. Cô biết võ và học võ bởi một chuyện trong quá khứ.

Royal Justin - Phạm Khả Hoàng: đẹp trai, thông minh không thua chị, là em cô, rất thương yêu chị mình và hơi lạnh lùng với bố mẹ do một số chuyện trong quá khứ.

Nguyễn Thiện Nhi: Bạn thân của cô, rất thích hát, cô được mệnh danh là thiên tài máy tính khi chỉ mới 10t, hồn nhiên vô tư rất tốt với bạn bè, là con gái của chủ tịch nước Việt Nam.

Trần Khải Huy - anh: đẹp trai đến hoàn mỹ, là thiên tài toán học, giỏi võ judo, là con trai của nhà toán học nổi tiếng với nhiều giải Nobel toán học, mẹ là chủ công ty âm thực đứng đầu khu vực. Tính cách từ từ biết. Trần Ngọc Vy: xinh đẹp khi còn rất nhỏ, hồn nhiên ngây thơ là em anh.

Châu Thế Kiệt: là bạn thân anh, đẹp trai không kém cạnh mà còn có nụ cười tỏa nắng khiến con gái phải điên đảo, thông minh có tài thiết kế xe, cha là chủ hãng xe Lamborghini, luôn cho hắn những lời khuyên bổ ích, hòa đồng thân thiện, có lúc thích đùa giỡn.

Mời các bạn cùng tiếp tục đọc truyện teen và theo dõi. Tựa truyện của Rùaaaa Dean [Mika] hứa hẹn sẽ chinh phục những độc giả trẻ ngay từ những chương truyện đầu tiên.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Quá Khứ Và Thực Tại

* Quá khứ 14 năm về trước *

- Các cậu tới đủ chưa vậy, hôm nay là ngày cuối chúng ta hội tụ ai đi trễ bị phạt nha!!! _ Khải Tuấn lên tiếng

- Uhm, tới đủ rồi còn ai nữa chứ ngoài 4 người chúng ta? _ Thế Dân

- Hôm nay, thôi kết thúc hôm nay thôi thì mỗi người một hương, hôm nay chúng ta không say không về nha?!? _ Lần này là Thái Tôn

Chỉ có một người cũng đang ngồi đây nhưng không nói lời nào, nhìn khuôn mặt anh cũng đủ biết anh là người buồn nhất trong 4 người bọn anh, đất nước của anh nằm trong một Châu lục khác, cách bọn họ quá xa, có lẽ sau lần này ngày tái ngộ của bọn anh sẽ lâu lắm, nhớ tới những ngày cùng bọn họ chơi đùa quậy phá những ngày tháng ấy thật hạnh phúc, anh là hoàng tử nước Anh, người mang trọng trách nặng nề là kế nối cha mình, có lẽ sẽ có trăm công nghìn việc, còn những thằng bạn của anh ai cũng có công việc riêng của mình ai cũng bận, lấy thời gian ở đâu để nhóm anh có thể tụ lại một chỗ như ngày hôm nay chứ, đúng!!! anh buồn, anh đang rất buồn.

- Thôi nào, Jusman cậu phải phấn chấn lên chứ, cậu là người vui vẻ nhất nhóm, hôm nay cậu lại như vậy làm sao bọn này cười nổi đây?!? _ Khải Tuấn sau một hồi im lặng cũng lên tiếng.

- Tuấn, cậu... ghét mình không?!? _ Jusman hỏi lại

- Sao chứ, tại sao lại ghét cậu chứ?!? _ Tuấn ngơ ngác hỏi

- Cô ấy... chuyện đó... tớ đã...!!! _ Jusman ấp úng

- Hahaha... không, sao lại ghét cậu vì chuyện đó được chứ, cô ấy không yêu tớ nên chọn cậu, tớ đã quyết định buông tay rồi, ngược lại tớ còn muốn chúc cậu và cô ấy hạnh phúc ấy chứ... nè hứa với tớ là chăm sóc cô ấy thật tốt, yêu thương cô ấy, ở nơi xa lạ không quen ai cậu phải bảo vệ và che chở cho cô ấy, được chứ?? _ Khải Tuấn cười, trấn an tên bạn thân sợ làm bạn bè tổn thương của mình.

- Uhm, tớ biết rồi, nhưng... _ Jusman còn chưa nói hết thì Khải Tuấn là chen vào:

- Không nhưng nhị gì hết, coi như cậu đã hứa, còn nếu như cậu vẫn cảm thấy áy náy thì hứa với tớ việc này nữa đi!!

- Việc gì hả?? Tớ nhất định sẽ làm?!? _ Jusman hấp tấp nói, thực sự anh rất sợ việc người anh em này nói nằm ngoài khả năng của anh

- Haha, không khó đâu, chỉ khi nào cậu và tớ có con, nếu khác giới thì cho chúng lấy nhau, con đồng giới thì kết nghĩa anh (chị) em, thế nào, được không?

- Ukm, nhất định là thế rồi!! _ Jusman cười sảng khoái, đáp, trong lòng anh thì đang nghĩ: "Trường việc gì chứ, làm mất nghiêm trọng, làm bay hết cả vía"

- Thôi, vào nhập tiệc, 2 cậu lơ bộn tứ quá rồi!! _ Thế Dân bắt mắt lên tiếng

- Haha, đâu có đâu chứ, làm sao mà lơ anh em tốt được!!! _ Khải Tuấn cười nói

* Kết thúc quá khứ*

- Huy hôm nay là ngày con khai giảng, baba đặt biệt đưa con đến trường nhé!!

- Dạ!! _ Khải Huy cười tươi, cậu giờ đã lên cấp II rồi, thực là cậu hơi hồi hộp

- Anh 2, em thì còn 2 ngày nữa mới khai giảng, đúng không mama? _ giọng nói non nớt của một bé gái 10t.

- Ukm, đúng rồi con! _ mama hân hoan từ đáp lại

- Vậy con muốn đi khai trường 1 mình được không ạ! _ giọng cô bé nhỏ lại, rõ là đang khẩn cầu.

- Không được! _ Pama hân còn chưa lên tiếng thì hân đã nói, đứa em này là hân yêu thương nhất nhà được hân bảo vệ chăm sóc như ngọc.

- Oaa..oaa, anh 2 đi mà anh 2, em muốn trường thành không muốn pama dắt đi nữa, em không chịu đâu, oaa..oaa, anh hai!! _ Vy khóc rống lên nằng nệ

- Vy, anh biết chứ, nhưng em còn nhỏ nguy hiểm, đi một mình không có bố mẹ không được, em có thấy anh 2 không, anh còn phải có baba đi cùng dự khai giảng nữa, em thấy không? _ Huy hơi tức giận, nhưng vẫn nhịn để khuyên ngăn em mình.

- Vy, phải đó con, anh con nói đúng đó.. _ Papa nói đỡ

- Oaaa, không chịu đâu, oaaa... _ Vy vẫn khóc

- Em... em. em muốn anh đánh đòn lắm sau!! _ Giờ thì Huy tức giận thật rồi, tuy chỉ 12t nhưng Huy rất hiểu biết bởi bộ óc thiên tài của mình

- Oaaa, không, anh 2 không được đánh đòn em, em sẽ ghét anh 2!! _ Vy bướng bỉnh cãi lời

- Em...!!

- Thôi nào con, hay là như vậy đi, để tài xế Lâm trở em con lên trường 1 mình sau đó mama sẽ lên theo, lúc đó con đang đi học chắc không theo được nhưng pama sẽ lên mà!! _ mama dịu dàng nói

- Vậy cũng được, theo mama vậy... _ Huy chán tỉnh lại

- Thôi con ăn xong rồi, baba... _ Huy vừa dùng khăn tay lau miệng vừa nhìn baba của mình

- Ukm, baba cũng xong rồi đi thôi con!! _ baba nó đứng lên

- Dạ, đi thôi!!

* Trường Star School* Một trong những trường lớn nhất trong khu vực và lớn nhất nước... đào tạo những học sinh có bộ óc thiên tài... mà trường này đa số là con nhà danh giá, quý tộc vào học... (đây là ngôi trường do top 4 xây dựng là: Thái Tôn, Jusman, Khải Tuấn và Thế Dân)

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Nhập Học Và Tai Nạn

Hôm nay, ngày mà hân bước vào ngưỡng cửa cấp II... không biết sẽ còn gì sắp đến nữa đây. Khi còn ở cấp 1, những cô bé hám trai đẹp kia đã sắp hàng cầu hôn hân, thiệt sự là rất phiền phức. Và còn vói về bề ngoài hòa đồng cùng nề nếp gương mẫu kia... số lượng fangirl của hân chỉ có tăng chứ chưa bao giờ giảm, thật là rất mệt mỏi, mỗi ngày bọn họ đều tìm lý do để tiếp cận hân, bởi vậy mà hân luôn tìm cách trốn về nhà. Giờ thì...

- Haha, thoát rồi, ngày tháng tự do độc lập đã đến_ Huy nói với tâm tình vô cùng vui vẻ cùng thoải mái
- Con trai, làm gì mà cứ như vừa mới được ra tù vậy, ai bắt nhốt con trai của ta sao??_ Baba hấn đùa, ông biết chứ, thậm chí biết rất rõ con trai ông hóp hồn bao nhiêu cô gái
- Baba?!? Baba biết không, con cực sợ ngôi trường đó, còn hơn là tù ấy chứ, giờ có quỳ lại con con cũng chẳng dám vào ngôi trường đó nữa!_ Huy nói tỏ ra vẻ sợ hãi, như vừa nhắc lại mình mới vừa từ địa ngục bước ra
- Haha... vẫn còn chưa chắc đâu nhé, con trai!!_ Baba hấn cười sáng khoái.
- Ý baba là gì ạ?_ ánh mắt kia thực làm Huy hơi sợ hãi, không phải chứ, trường học hoàng gia, tiểu thư cao quý, chắc phải giữ lại thể diện cho bản thân và gia đình mình chứ, không phải sao
- Thôi vào thôi, không lại trễ?!?_ Nhìn vào ngôi trường mà top 4 bọn ông xây dựng, thực là ông rất nhớ đến tuổi học trò đầy kỉ niệm và huy hoàng của mình, khi ấy học ngôi trường này bọn ông chính là 4 chàng hoàng tử sáng giá nhất trong trường, cướp đi không biết bao nhiêu là trái tim của các cô gái, giờ đã không còn trẻ nữa... 14 năm rồi chứ có ít gì, không biết 3 người bạn chí cốt cũng như anh em tốt của anh giờ như thế nào rồi
- Baba, vào thôi, baba đang suy tư gì đấy!!!_ Huy nhìn về thần thờ của baba mình thắc mắc
- Thôi, con vào đi, baba không vào đâu, nam tử hán, ai đời giờ này còn phải có baba đi cùng trông nom chứ, không sợ các bạn nữ cười àk??_ Baba hấn tiếp tục đùa
- Baba... đừng trêu con nữa, baba về đi, bye baba!!_ Huy nhún mày
- Ukm khi nào tan thì điện cho tài xế Lâm nhé, ông ấy sẽ đến đón con
- OK baba!!!_ Huy mỉm cười

Hôm nay Huy trông bộ đồng phục trường trông thật chỉnh tề và nghiêm túc, hấn khoát trên mình một chiếc áo sơ mi trắng tay dài, chiếc cà vạt, áo vest và quần tây cùng tông màu xanh đậm chủ đạo làm tôn lên làn da trắng đến nỗi cả con gái cũng phải cảm thán, ghen tị, mái tóc nâu bóng bèn, mái được để xéo một bên ẩn hiện dưới mái tóc là một khuôn mặt trên cả hoàn mỹ, đôi mày thanh, đôi mắt tú, nổi bật hơn với chiếc mũi cao thẳng và đôi môi đỏ mọng. Trên cơ thể ấy khí chất vương giả luôn hiện lên đẹp mê lòng người, chỉ mới lớp 6 mà hấn đã cao 1m6. Khi vừa bước vào cổng, với khí chất ấy mọi ánh mắt bắt đầu tập trung vào hấn, tự nhiên cảm thán:

- Aha, hoàng tử xuất hiện àk?_ Hs nữ 1
- Ôi, mình đang nằm mơ sao?_ Hs nữ 2
- Trời nhìn thế tên kia... màu trắng, mới lớp 6 thôi mà sao cao dữ vậy?_ Hs nam 1
- Ôi... lớp 6 thôi sao, tiếc quá mình lớn tuổi hơn rồi_ Hs nữ 3

.....VV.....VV

" Ôi trời đang định tra tấn người khác bằng miệng sao, lỗ tai mình sắp chịu hết nổi rồi, giờ mới hiểu con gái dù gia cảnh bình thường hay cao quý đều hám trai giống nhau" dòng suy nghĩ của Huy

Buổi khai giảng sớm được kết thúc sau lời diễn văn của thầy hiệu trưởng, học sinh 2 ngày sau trở lại nhận thời khóa biểu thôi

HAI NGÀY SAU

- woa, anh 2, vui quá đi, em sắp được gặp bạn bè rồi_ Vy đáng yêu nói
- Ukm, anh cũng lên trường nhận TKB, em đi 1 mình cũng phải cẩn thận nghe chưa_ Huy mỉm cười nhưng vẫn không quên dặn dò em gái
- Em biết rồi, nhưng mà Vy không đi 1 mình, chú Lâm chờ Vy đi mà!!!_ Vy ngây thơ đáp anh
- Ukm, chú Lâm giữ em con dùm con nha, nhờ cả vào chú_ Huy nhìn em mình đáp rồi quay qua nói với tài xế Lâm
- Dạ, thiếu gia đó là trách nhiệm của tôi mà
- Thôi, con đi đây_ Huy gật đầu rồi nói với pama mình
- Ukm, đi sớm về sớm nha con

Vừa bước ra cửa lấy xe đạp đi học, nhưng không hiểu sao lòng lại dấy lên dự cảm chẳng lành, gì chứ? Linh cảm? Tự cười với chính bản thân mình " Từ khi nào mình lại có những thứ như thế này vậy nhỉ?"

Nhưng hần lại không biết rằng một chuyện khủng khiếp sắp xảy ra với em hần

- Chú Lâm, con no rồi chúng ta đi thôi, con nôn quá!! _ giọng nôn nóng của Vy vang lên

- Được, chúng ta đi thôi tiểu thư.. _ Tài xế Lâm mỉm cười hiền

- Pama ăn xong rồi lên trường với con, ngoan một chút không nghịch nữa nghe chưa!! _ Mama Vy không quên dặn dò

- Yes, sir... hihi _

TRÊN ĐƯỜNG ĐI

- Ahaha, vui quá đi _ Vy bắt đầu nghịch

- Thôi nào tiểu thư tôi đang lái xe, tiểu thư đừng nghịch nữa _ Tài xế Lâm nhắc nhở Vy

Nhưng không Vy không hề nghe lời, ngược lại còn đùa giỡn hơn, chuyện gì đến cũng sẽ đến...

- Không xong rồi tiểu thư.. đừng nghịch nữa chúng ta sắp đụng vào vách tường rồi, dừng lại đi _ Tài xế Lâm hốt hoảng

- Aaaaaaaaaaaaaa _ tiếng la thất thanh, đó là một giọng la non nớt , ngây thơ

Cùng lúc đó xe của pama hần cũng đến

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Nhập Học Và Tai Nạn P2

- Ôi, Vy Vy, con gái của mama con không sao chứ huhu _ mama hần khóc khi nhìn thấy trên đầu Vy chảy nhiều máu _ Anh, mau mau lên, mau gọi bệnh viện mau, anh đứng đó làm gì vậy chứ, huhu

- Ukm, Ukm anh gọi liền _ Baba hần hốt hoảng nhìn đầu con gái bảo bối của ông đầy máu, ông đau đớn, xót xa _ Alo, bệnh viện mau đến ngay phường XX, quận XY, đường YY... ở đây có tai nạn, nhanh lên một chút đi _ ông hoảng sợ nặc lớn

Ồ...Í.....Ồ... Í.....

Trong bệnh viện

- Huhu, anh ơi Vy mà xảy ra chuyện gì chắc em sống không nổi, huhuhu _ mama hần than khóc, long nhìn con gái mà đau như cắt

- Không đâu, con gái chúng ta nhất định sẽ không sao, nhất định sẽ khỏe mạnh mà _ baba cũng đau lòng không kém nhìn vào dấu hiệu màu đỏ trong phòng cấp cứu

Tài xế Lâm đi ra, thực ra thì ông chỉ bị thương nhẹ ở đầu và trầy xước da thôi...

- Lâm, rốt cuộc chuyện là như thế nào, anh là một tay lái xe giỏi sao lại để xảy ra tai nạn? _ baba hần lạnh lùng lên tiếng

- Dạ chuyện là:vv.....vv là như vậy đó ạ!! _ Tài xế Lâm khó khăn kể lại

- Trời ơi, tại sao lại như vậy chứ, lúc đầu đi đã dẫn nó không được nghịch rồi mà, huhu!! _ mama hần đau lòng cùng với hối hận nói, chính bà đã đề ra ý kiến này thật là sai lầm mà.

- Haizz... thôi em ak, chuyện xảy ra rồi, giờ chỉ có thể cầu nguyện cho con qua khỏi thôi, còn thằng Huy chắc thằng bé sẽ sốc lắm đây _ ông ôm bà vào lòng thực là xót xa mà

1h sau vẫn còn chưa có động tĩnh gì thì lúc đó, ở nhà hần

- Con về rồi đây!! _ Huy cười tươi bước vào nhà nhưng vừa bước vào thì không thấy ai liền hỏi quần gia, bà là người sống ở nhà này lâu năm rồi từ khi mà cậu 1t _ pama và em cháu chưa về sao ạ bà, cháu nghe nói cấp I tan nửa tiếng trước rồi mà sao vẫn chưa có ở nhà chứ hay họ đi đâu đó chơi rồi ả?

- À..ừm.. thiếu gia.. chuyện đó...!!_ nhìn thấy bà quản gia áp úng, cậu khó hiểu, sao chứ, hay là bà sợ mình sẽ giận pâm vì không chờ mình đi cùng, nói thực chứ nếu họ thực sự đi chơi thì anh sẽ rủ Kiệt qua nhà cùng chơi chứ không hơi đâu mà mà dỗi bon họ, nhưng hình như thái độ hôm nay của bà hơi khác

- Bà nói thật cho cháu biết rốt cuộc chuyện gì xảy ra vậy?!?_ Với đầu óc nhạy bén, Huy đã đoán ra được phần nào, hẳn là liên quan đến em mình.

- Thiếu gia, không dấu cháu nữa thật ra tiểu thư bị tai nạn đang cấp cứu ở bệnh viện BK_ Bà đau lòng nói ra, từ lâu bà đã xem cậu và Vy như cháu ruột của mình thật đau lòng mà.

- Sao cơ ạ?? Em của cháu..._ Huy choáng, choáng thực sự, lấy xe đạp, đạp nhanh đến bệnh viện BK

Đến bệnh viện thì:

- Pama, sao rồi? Vy sao rồi, em con sao rồi, rốt cuộc thế nào rồi?_ Huy tức giận lên tiếng, thực là đau lòng cho em của anh mak, ánh mắt Huy bắt đầu lơ đãng, trong mắt không có ai chỉ chú tâm đến ánh đèn màu đỏ trước phòng cấp cứu nước mắt không tự chủ được trào ra. Huy rất ít khi khóc, cho dù có khóc cũng không cho ai nhìn thấy

- Huy, bình tĩnh...!!_ Baba hẳn chưa nói hết thì cửa phòng cấp cứu đã mở ra. Huy lo lắng chạy đến theo sao là pama hẳn và tài xế Lâm

- Bác sĩ, em tôi...em ấy thế nào rồi?_ Huy

- Cô bé đã qua cơn nguy kịch, nhưng lại chấn thương não nặng tổn thương đến dây thần kinh trí nhớ, cô bé có thể sẽ bị mất trí nhớ vĩnh viễn..

1 TUẦN SAU

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Gặp Mặt, Sự Trầm Lặng

- Baba, con đi học đây, còn em, Vy, ở nhà thêm 1 tuần nữa mới được nghe không?_ Huy nghiêm khắc nói

- Em biết rồi, nhưng mà anh thực sự là anh 2 của tôi sao?_ Vy thắc mắc

Không hề trả lời, Huy bước nhanh ra lấy xe đạp đi, hẳn chịu không nổi nữa rồi. Trường Star School, lớp 6a1:

- Các em, chúng ta có một tiết trống hôm nay, cô sử dụng tiết này để bầu ban cán sự quản lý lớp nha?_ Cô lên tiếng, ánh mắt chú ý vào 2 em học sinh ở góc lớp 1 nam 1 nữ, ngồi im lặng không ai lên tiếng, cô mỉm cười, cô biết vị trí lớp trưởng thích hợp cho ai làm rồi.

" Cái tên ngồi bên cạnh là ai vậy chứ, biết bao chỗ trống không ngồi lại ngồi ở đây, lại trầm như vậy, muốn mình lên tiếng làm quen sao, nằm mơ đi" dòng suy nghĩ của Quỳnh.

- Cô!! Vậy cô bầu đi ạ!!_ 1 cô bé lên tiếng

- Ủm, vậy vị trí lớp trưởng cô bầu cậu bé kia!_ Cô mỉm cười

Nhưng hình như phía dưới vẫn không động tĩnh gì, Quỳnh cau mày nhìn tên bên cạnh, cô đang gọi hẳn tại sao vẫn không đứng lên, tưởng giàu là khinh cả cô giáo hay sao??

- Huy, cậu sao vậy cô gọi cậu kia!!_ Kiệt ngồi bàn ngang bàn của Huy và Quỳnh nhắc nhở

- Hả, sao.... O, dạ_ Huy luống cuống đứng lên, cậu thắc mắc mình làm sai gì sao

- Em sao vậy, cô bầu em ở vị trí lớp trưởng, mong em quản lý lớp thật tốt_ Cô phân chia nhiệm vụ

- Dạ được_ Cậu vốn không quan tâm chỉ trả lời một cách máy móc, giờ thì cậu mới phát hiện bên cạnh mình còn có một cô gái nhưng hình như ánh mắt cô nhìn cậu có cái gì đó chứa sự khinh bỉ.

- Hứ, đúng là công tử nhà giàu tự cao_ Quỳnh khinh bỉ nói

- Cái gì chứ?_ Huy ngỡ ngàng, cậu làm gì mà lại tạo ác cảm cho người khác vậy, định nói gì nhưng giọng cô giáo cản lại:

- Các em, ban cán sự lớp đã được bầu rồi mong các em quản lí lớp thật tốt, giờ thì các em được nghỉ
- Về thôi, Nhi_ Quỳnh lạnh nhạt nói
- Ukm_ Nhi vội vã
- Nè, khoan đã, chưa nói xong mà_ Huy
- Đừng nói nữa, hôm nay cậu đã chọc giận Quỳnh rồi, hừ cả lũ đều giống nhau_ Nhi trừng mắt rồi nhìn thái độ của Huy và Kiệt, nhếch môi đuổi theo Quỳnh
- Máy cô gái đó bị sao vậy chứ_ Huy nhúm mày
- Haizz.. máy cô này thật đặc biệt, nhìn thấy tớ và cậu mà không cuống, ngược lại thái độ còn khinh khỉnh nữa chứ_ Kiệt nói, ánh mắt thú vị
- Thôi, về
- Ukm

Mỗi khi ngắm những ánh nắng mai thức dậy.

Trong lòng bỗng thấy nhớ nụ cười của anh.

Nhớ ánh mắt rất dịu êm khi nhìn em thật nhẹ nhàng.

Với nụ cười cho lòng sưởi ấm thêm

Cứ mỗi tối những lúc trước khi ngủ vùi.

Trong lòng bỗng thấy nhớ những phút giây gần anh.

Những đêm vắng con mưa rơi.

Nhìn ra ngắm bao ngôi sao nhớ một người.

Nhớ anh thật nhiều !

Để rồi bao lâu nay ôm ấp trong lòng.

Từng yêu thương từng ngày lại cứ trông mong.

Mà tình yêu anh đã dành trao hết cho một người.

Chỉ có thể bên anh như bạn thôi.

[ĐK] :

Phố vắng con mưa rơi ngang thêm se lạnh căn gác nhỏ.

Ánh mắt cô đơn xa xăm như đang soi tìm theo bóng ai.

Từng dòng thư đầy yêu thương dành trao.

Chỉ viết giấu riêng cho mình.

Phải chi trong tim anh lúc này cũng nhớ em

Ký ức những giây phút đầu khi đôi ta gặp nhau chốn nào.

Khoảnh khắc đầu yêu bên anh dâng lên ngập tràn trong trái tim.

Và còn thật nhiều thêm bao kỷ niệm !

Em sẽ giữ riêng trong lòng.

Một góc nhỏ cho anh mãi trong đời.

Để rồi bao lâu nay ôm ấp trong lòng.

Từng yêu thương từng ngày lại cứ trông mong.

Mà tình yêu anh đã dành trao hết cho một người.

Chỉ có thể bên anh như thế thôi !

[ĐK] :

Phố vắng con mưa rơi ngang thêm se lạnh căn gác nhỏ.

Ánh mắt cô đơn xa xăm như đang soi tìm theo bóng ai.

Từng dòng thư đầy yêu thương dành trao.

Chỉ viết giấu riêng cho mình.

Phải chi trong tim anh lúc này cũng nhớ em

Ký ức những giây phút đầu khi đôi ta gặp nhau chốn nào.

Khoảnh khắc đầu yêu bên anh dâng lên ngập tràn trong trái tim.

Và còn thật nhiều thêm bao kỷ niệm !

Em sẽ giữ riêng trong lòng.

Một góc nhỏ cho anh mãi trong đời.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Nay, Cậu Thật Quá Đáng

Một ngày học mới lại bắt đầu, trước cổng trường Star School xuất hiện hai cô bé, một trầm lặng, một vui vẻ... vừa bước vào cổng trường mọi ánh mắt đều hướng về phía họ, hâm mộ có, ghen ghét có và cả những ánh mắt hình trái tim của những cậu bé cùng khối và các lớp trên. Hai cô bé quá sáng chói thử hỏi cùng mặc đồng phục giống nhau nhưng tại sao hai cô bé đó lại hơn hẳn những cô tiểu thư khác. Quỳnh và Nhi nhanh chóng bị bao quanh bởi các học sinh nam khác trong trường. Nhi gương cười liếc mắt qua nhìn cô bạn thân của mình thì thấy cô đang cau mày, Nhi biết chứ biết rằng cô bạn không thích ồn ào, bỗng Nhi ngược đầu qua mỉm cười sau đó nháy mắt làm toàn bộ học sinh nam ở đó ngây ngất rồi nhanh chóng kéo cô bạn lên lớp.

- Ha, thấy mình thông minh không, giúp cậu thoát khỏi đám ồn ào đó_ Nhi cười tươi kể công
- Thông minh? Cách thông minh của cậu là dùng "mĩ nhân kế"?_ Quỳnh tuy nói khích nhưng vẫn mỉm cười nhìn cô bạn thân của mình
- Gì chứ, dù gì cũng giúp cậu thoát khỏi đám đó, một đám thiếu gia dai như đũa_ Nhi bực mình, cô cực ghét những thằng hám gái
- Uhm, vậy tóm lại là muốn tỏ cảm ơn đúng không?_ Quỳnh vẫn giữ nguyên nụ cười mỉm ấy nhưng lần này lại tươi hơn
- Không, lúc đầu chỉ định kể công một chút, chứ bạn bè, khách sáo làm gì_ Nhi

.... Từng.....Từng.....Từng

- Thôi, vào giờ rồi về chỗ đi_ Quỳnh nhắc nhở

- Haiz... tuần này lên trường chỉ sinh hoạt thôi, nên tiết này là tiết tự quản, trời, vậy sao không để học sinh ở nhà đi chơi chứ_ Nhi nhăn nhó mặt mày, than vãn. Quỳnh nhìn thấy không khỏi phì cười, nụ cười ấy lọt vào mắt của Huy, cậu cứ thế nhìn chăm chăm vào Quỳnh như sinh vật lạ.

- E..hèm_ Quỳnh hấn giọng, chỉnh lại cảm xúc rồi quay qua nói_ Nhìn gì mà nhìn chứ, tên tự cao khinh thường cả giáo viên

- Này, cậu thật quá đáng_ Huy tức giận_ Lúc đó tôi chỉ là quá tập trung suy nghĩ nên không nghe lời cô nói thôi, sao cậu cứ nhắc đi nhắc lại hoài vậy chứ?

- Tập trung suy nghĩ? Chuyện gì mà làm cho Lớp trưởng gương mẫu tập trung dữ vậy chứ, chắc chắn không phải nghĩ về bài học rồi, tự tưởng đến cô gái nào sao?_ Quỳnh khinh bỉ nói 1 tràng.

- Aish.... Cậu..._ Huy tức giận nói không nên lời, cậu là người biết kiềm chế cảm xúc, nhất là khi ở trường như thế này nhưng Quỳnh lại là người đầu tiên làm Huy mất đi sự kiềm chế cảm xúc...

- Oh, lớp trưởng gương mẫu, người người ngưỡng mộ đây sao, xem ra thì cũng giống như những cậu thiếu gia tự cao, tự đại, khinh thường người khác thôi không khác một li_ Quỳnh nhếch môi khinh khinh_ Chỉ là che dấu quá tốt qua lớp bọc học sinh gương mẫu thôi..

- Haha, vậy sao? Tôi giống các thiếu gia kia, còn cậu thì sao không phải cũng giống các tiểu thư khác đánh đá, tự cao và chảnh... hay sao_ Huy không kiên nhẫn nữa, đã khích hấn thì đừng trách hấn trả đũa, mới biết rằng cậu gương mẫu chứ không hiền. Mặt Quỳnh biến sắc, gì chứ? Nói cô chảnh?

- Sao cậu biết tôi là tiểu thư chứ?_ Quỳnh

- Vậy cậu là nữ sinh học bổng, đừng gạt tôi, cậu nghĩ học sinh học bổng vào được A1 này hay sao?

- Chuyện này...._ Quỳnh ấp úng, đúng là thân phận của cô là công chúa nước Anh, nhưng mà khi qua đây du học cô đã che dấu thân phận này, ngay cả bạn thân của cô cũng không biết, cô có ông ngoại nuôi ở đây, ông chính là hiệu trưởng trường Star School này, ông rất là thương cô và cũng giúp cô che dấu thân phận...

- Ukm, Quỳnh, bạn thân cậu 2 năm tới vẫn chưa biết cậu là tiểu thư tập đoàn nào đó_ Nhi thắc mắc, suy nghĩ "Tại sao cậu lại bí ẩn như vậy Quỳnh, chẳng lẽ cậu vẫn chưa hoàn toàn tin tưởng tớ sao"

- Nhi, không phải không cho cậu biết mà là vẫn chưa đến lúc, xin lỗi cậu_ Quỳnh né tránh ánh mắt của Nhi, cô sợ

- Hìhì, không sao tớ biết cậu có nỗi khổ tâm

.....Tùng.....tùng.....tùng.....

- yaaa, ra chơi thoải mái quá, Quỳnh tớ đói rồi đi ăn thôi_ Nhi xoa xoa cái bụng, rủ Quỳnh

- Ukm_ Quỳnh

- Huy, đi ăn không, tao đói rồi_ Kiệt đi tới

- Ukm_ Huy

Ở CANTEEN

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Việt Nam!! Tôi Hứa Đó

Mọi tầm mắt đều chú ý vào 4 người vừa bước vào canteen, họ quá tỏa sáng, mọi người bắt đầu trầm trồ:- Quỳnh, làm bạn gái anh nha_ Hs nam 1

- Nhi, làm người iu của mình nha_ Hs nam 2, chỉ thấy Nhi mỉm cười lảm nhảm "mơ đi" không ai nghe Nhi lảm nhảm gì

- Nhi, mai chúng ta đi chơi nha_ Hs nam 3

- Huy, cho mình xin Sdt nha_ Hs nữ 1

- Huy, em làm bạn trai chị nha_ Hs nữ 2

- Kiệt, đi chơi với mình nha_ Hs nữ 3

.....VV.....VV.....

- Tất cả tránh ra, nếu còn không tránh ra, lớn nhỏ gì tôi cũng không khách khí đâu_ giọng nói lạnh băng vang lên, mọi người cả kinh vô thức lùi lại tránh đường cho cô

- woaa, Quỳnh sao tớ không biết cậu có biệt tài này nhỉ, haha_ Nhi đi theo Quỳnh chọn 1 bàn khuất, trong khi vẫn còn 2 cậu bé đứng ngẩn ngơ ở đó không hiểu chuyện gì.

- Lỗi tại tớ đã mời rồi, thật mệt, đừng nói nữa_ Quỳnh mệt mỏi, Nhi biết cô mệt nên không nói gì đi đến quầy bán mua thức ăn

- Này, có thể cho bọn này ngồi cùng được không_ Huy mỉm cười thân thiện nói với Quỳnh

- Không, biến_ ngắn gọn, xúc tích nhưng lại làm cho 2 cậu 1 lần nữa "đơ", nụ cười của hắn trở nên cứng ngắt, lâu sau mới mấp máy môi:

- Cái, cái gì cơ?_ Huy không thể tin được nhìn Quỳnh, làm nhục cậu trước bàn dân thiên hạ như thế này sao? Ya, được lắm, chờ đó!

Quỳnh nhìn ánh mắt căm tức của Huy, nhếch môi khinh bỉ - Sao chứ? Cậu bị điếc từ khi nào vậy, có cần tôi đưa tiền cho cậu khám tai không? Tôi nói là: KHÔNG CHO CÚT NGAY ĐI CHỖ KHÁC_ cô còn cố tình nhấn mạnh câu cuối, làm cho mọi người trong canteen không chú ý bàn khuất, giờ cũng phải chú ý

- Cậu, cậu.. _ Huy tức giận, nói lắp bắp không nên lời, Nhi bước đến thì thấy không khí trên bàn âm u..

- Nhi, tớ hết hứng ăn cũng hết đói rồi, chúng ta lên lớp thôi_ Quỳnh xoay người rồi đi, trước khi đi còn không quên tặng Huy một cái lườm khinh bỉ

- Ukm_ Nhi nhanh chóng bước theo

"Thời gian sắp hết rồi, mình sắp phải trở về rồi, đất nước VN đẹp lắm, cái đẹp bình dị chất phác thật không nở rời xa nơi này, nhưng mình cũng phải trở về đất nước của mình, đất nước với những công dân yêu quý, nhưng nhất định cô sẽ đến VN này một lần nữa!! Việt Nam, tôi hứa đó!!!" _ dòng suy nghĩ của Quỳnh, cô vừa nghĩ vừa mỉm cười

- Cô tự nhiên mỉm cười, tơ tưởng..._ Huy còn chưa nói hết thì cô chen vào

- Không liên quan, cảm đi_ Quỳnh lạnh lùng nói không thèm nhìn Huy dù chỉ là cái liếc mắt

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7

Gì chứ? Tại sao lúc nào cậu lên tiếng cũng bị cô gái này chặn họng khiến không những không nói lại được mà còn bị què, thật sự không còn cách nào trả thù sao, hay là cậu quá hiền?

"Thật ra thì thân phận cô ta là gì, cha mẹ cô ta là ai, ngay cả bạn thân cô ta cũng không biết? Yaaa, cô ta thật khiến người khác phải nhức đầu suy nghĩ vậy sao?"- dòng suy nghĩ của Huy

Ngày hôm sau, ở nhà của Quỳnh nhận một cuộc gọi quốc tế từ Anh/....

- Alo, mom, so what's the phone? (Alo, mẹ, điện con có chuyện gì vậy?)_ Quỳnh mỉm cười nhấc điện thoại nói..

- Hey, Jusmin, has completed you tasks can about! (này, jusmin, nhiệm vụ đã hoàn thành con có thể về rồi)_ Nữ hoàng Elina hiện từ lên tiếng..

- Mom, I knew then good bye! (con biết rồi, tạm biệt)_ Quỳnh vẫn giữ nguyên nụ cười mỉm đáp./..

- Bye_ Nữ hoàng Elina cười, bà sắp được gặp lại đứa con gái 2 năm không gặp rồi, khi nghe tin từ vua bà đã rất vui mừng liền gọi cho jusmin, dù biết bà nhớ con như thế nào...

Vừa cúp máy, Quỳnh không còn giữ nguyên nụ cười nữa mà khuôn mặt thoáng qua nét buồn, xa Nhi, xa ông ngoại nuôi, cô sẽ nhớ họ lắm.. Cô không muốn nghĩ nhiều nữa, cô sẽ ở VN hôm nay để cùng Nhi đi chơi, thăm ông bà ngoại nuôi nữa. Cô nhanh chóng lên phòng thay đồng phục đến trường,

chỉ là hôm nay phong cách ăn mặc của cô thay đổi. Vẫn diện trên mình bộ đồng phục trường nhưng hôm nay tóc thường ngày được buộc lên nay đổi lại được cô xõa tự do trên vai, trang sức trên người được cô cởi ra hết, hôm nay cô trở nên đơn giản nhưng rất thuần khiết....

Trường học//./

- Này, Nhi hôm nay chúng ta... cúp tiết ha_ Quỳnh ngập ngừng nói, vì cô có thể đoán trước được Nhi sẽ phản ứng dữ dội, và đúng thật là như vậy...

- Cái gì!!_ Nhi kinh hãi nói lớn, ánh mắt không thể tin được nhìn Quỳnh, như muốn hỏi "Hồi nãy, mình có nghe lầm không vậy Quỳnh"...

- Suyt, suyt, nhỏ nhỏ thôi, cậu muốn cả trường này biết hả_ Quỳnh mặt lấm la lấm lét như ăn trộm nói....

- Quỳnh, cậu là học sinh gương mẫu chưa bao giờ nghỉ học chứ đừng nói đến chuyện trốn học sao hôm nay lại....!_ Nhi ngập ngừng nói, khó hiểu nhìn Quỳnh, thì gặp ánh mắt buồn của cô. ...

Nhi vốn đã cảm thấy rất kỳ lạ rồi, Quỳnh chưa bao giờ thích xõa tóc thì hôm nay lại xõa, khiến bao học sinh kinh ngạc đã thôi còn thay đổi thái độ ít lạnh lùng hơn trước, ngay cả khuôn mặt lấm lét mà chưa bao giờ Nhi được thấy...

- Ngày mai mình sẽ đi du học ở Anh, có lẽ sẽ rất lâu mới về, cho nên mình mới..._ Quỳnh giải thích với Nhi...

- Sao cơ? Du học? Đùa sao, haha mình không thích đùa dai đâu Quỳnh_ Nhi cố gượng cười, cô chỉ có Quỳnh là cô bạn thân duy nhất, bọn người kia luôn chơi với cô chỉ vì thế lực và tiền tài của gia đình cô, bởi vậy mà từ khi còn nhỏ cô đã cô đơn rồi_ Quỳnh, cậu hẳn tâm bỏ mình sao, hix_ Nhi nói, giọng nói khàn khàn như sắp khóc....

- Nhi, tớ sẽ trở lại, tớ chỉ du học 4 hoặc 5 năm thôi, ngày hôm nay tớ sẽ là của cậu, cậu đi đâu tớ sẽ đi đó có được không, đừng khóc_ Quỳnh hứa, một lời hứa mà nhất định Quỳnh sẽ thực hiện...

- Ừm, Quỳnh quyết định vậy đi, cậu phải giữ liên lạc đó, không tớ sẽ giận cậu_ Nhi mỉm cười, nói câu dọa Quỳnh...

- Haha, được rồi, ta đi thôi...

Quỳnh trở về lấy cặp, vừa bước ra thì:

- Đứng lại, định cúp tiết? Huh, xem ra cũng chẳng tốt lành gì_ Huy nhếch môi (hiền sao? Không hề nhé)...

- Tránh ra, thích xen vào chuyện của người khác??_ Quỳnh nhăn mặt, loại người gì đây? Sao lại thích kiếm chuyện vậy, thật phiền phức akk!!...

- Tôi sẽ nói với cô_ Huy đứng lên ...

- Thách!_ Nói cúp tiết vậy chứ Quỳnh đã xin ông ngoại nuôi của mình - cũng chính là hiệu trưởng trường Stat School _ Không biết cậu đã học lớp mấy rồi nữa, huh

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Tạm Biệt!!

- Lớp mấy? Cậu nói vậy là ý gì đây?_ Huy nhú mày, hỏi cậu lớp mấy?? Chắc...đang đùa với cậu sao?- Ngu ngốc_ Quỳnh nhếch môi về phía Huy khinh bỉ

- Cậu....._ Huy tức giận nói không nên lời

- Ha, Huy này, ý của Quỳnh í... là cậu đã học lớp 6 rồi mà còn đi mách cha, mách thầy ak, hi hi_ Nhi đứng một bên cười giải thích

Lần này cậu không nói gì, 2 cô bạn này thật biết cách làm người khác "đơ"... cậu là học sinh ưu tú, chỉ trong 2 tuần học nay mà cậu đã nhận được cả đồng thư tình rồi, vậy mà hôm nay lại thua 2 người này sao, gì chứ?? Truyện cười sao, nhưng sao chẳng thấy mắc cười tí nào?

- Sao, cứng họng... Này, đã nói không lại ai thì đừng kiếm chuyện, y như là đang làm một chuyện vừa đàn, vừa ngu xi_ Quỳnh lạnh lùng liếc qua Huy, tiếp tục nói những lời chia chính

- Thôi nào đi thôi, thật tốn thời gian đó, chỉ còn không đến 24h nữa thôi, hôm nay cậu phải nghe lời tớ mà Quỳnh, vậy thì đi thôi_ Nhi nói như sắp khóc, cô buồn lắm, ánh mắt bức tức nhìn hai tên bên kia

- ừm, đi_ Quỳnh kéo Nhi đi

.....

- Gì hả? Gì mà còn không đến 24h_ Huy quay qua hỏi Kiệt

- Không biết, sao hỏi tao chứ_ Kiệt nhún vai, nhìn Huy chằm chằm

- Khó hiểu, kỳ lạ. lạnh lùng và sắc bén, rốt cuộc cô bạn đó bao nhiêu tính cách nữa_ Huy suy tư

- Kệ đi, mày quan tâm làm gì, thích cô bạn đó à?_ Kiệt nhìn thẳng bạn thân của mình, mỉm cười ẩn ý

- Mày điên sao, sắp vào học rồi về chỗ đi mày_ Huy

Lúc cô vào lớp thì chỉ vào tiết học và giảng bài, không hỏi đến sự vắng mặt của Quỳnh và Nhi, điều này khiến cho Huy thấy kỳ lạ!!

Ngày hôm sau, 6h tại sân bay quốc tế Tân Sơn Nhất

- Hix.. hix, Quỳnh cậu đi bình an nha, nhớ giữ liên lạc với mình đó và cũng nhớ quay lại_ Nhi khóc, dặn dò Quỳnh, hôm qua là một buổi đi chơi vui, cô thầm cảm ơn cô bạn đã để lại một kỷ niệm khó quên cho cô

- Ukm, mình biết rồi, mình hứa mà, cậu phải khỏe và mập lên, cậu ốm quá nghe không_ Quỳnh nói nhưng mặt đã rung rung như sắp khóc

- Huhu.. cậu còn nói như vậy là mình không cho cậu đi nữa đấy_ Nhi khóc lớn, hờn

- Thôi nào...._ Quỳnh an ủi... thì nghe thấy tiếng cô tiếp viên qua loa thông báo

"Chuyến bay từ Việt Nam đến Anh sắp cất cánh....."

- Mình đi đây_ Quỳnh

- Um, hix...hix_ Nhi nức nẻn ngào

"Tạm biệt.... Đất nước Việt Nam thân yêu" Quỳnh lẩm nhẩm, không ai nghe thấy

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Quá Khứ Khắc Nghiệt

Ở trường.....- Nek, không phải cô ta chỉ cúp học 1 ngày thôi sao? Sao hôm nay không đi học_ Huy hỏi Nhi, thắc mắc vì sao chỗ bên cạnh mình không có ai

- Cậu ấy đi du học rồi, ở đâu đây mà đi học_ Nhi giọng buồn có chút chán nản trả lời

- Cái gì? Du học, bây giờ sao?_ Huy ngạc nhiên, du học sớm vậy sao??

- Mệt, nói nhiều, next_ Nhi quát, đang không vui gặp tên chậm hiểu nữa chứ

- Geezz....., giống hệt nhau_ Huy

5 NĂM SAU

Tại vương quốc Anh, một buổi tiệc giao hữu giữa các nước châu Âu được diễn ra...

- Con gái, hôm nay con đẹp lắm_ Nữ hoàng Elina nhìn con gái trong âu phục Công chúa mỉm cười

- Mom, lâu rồi con không nghe người nói tiếng Việt_ Jusmin cười nói

- Việt Nam là quê hương của ta, ở đó còn có những người bạn của ta và cha con nữa_ Bà hiền dịu nhìn con gái
- A, có một chuyện con muốn xin daddy và người, cuối buổi tiệc con sẽ nói_ Jusmin mỉm cười, nhìn về phía ngoài cửa phòng nói tiếp_ Justin, chúng ta đi thôi
- What you say? (Chị nói gì vậy?)_ Justin cười đùa
- Hey, 16 tuổi rồi, học không được cả tiếng việt, dỏm quá vậy mà là em của jusmin này thật là nhục mà_ Jusmin nhếch môi nói khích
- Yaaa, ai nói em không nói được tiếng việt chứ, chị khinh em, huh??_ Justin kích động nói
- Haha, ai hỏi nãy không hiểu chị nói gì chứ?_ Jusmin cười đùa, tiếp tục trêu
- Thôi nào, hai con mau ra đi trễ mất_ Nữ hoàng cười, nhìn 2 đứa con của mình. Justin không nói gì trực tiếp đi ra ngoài
- O, cái thằng này_ Jusmin ngạc nhiên nhìn em của mình, rồi quay qua nhìn nữ hoàng Elina_ Mom, người đừng buồn, chắc Justin còn chưa chấp nhận được chuyện quá khứ thôi.
- 9 năm rồi, thật sự ta và daddy của con thật có lỗi_ Nữ hoàng Elina buồn bã, ánh mắt chan chứa nỗi hối hận
- Mom.....
- Quá khứ 9 năm về trước....

Khi đó, vương quốc Anh sống trong mưa thuận gió hòa, vua và nữ hoàng nước Anh có 2 đứa con, một đứa con gái 8 tuổi, và một đứa con trai 7 tuổi. Cho đến khi.... một cơn khủng hoảng kinh tế thế giới khiến nước Anh lâm vào cảnh thiếu lương thực. Họ- Những người đứng đầu nước Anh phải qua nước khác xin viện trợ, bỏ mặc hai đứa con cho các Hầu tước, Bá tước. Jusmin và Justin lúc đó còn nhỏ, ham chơi nên lạc đường, lúc đó họ không mang vương miện, liền gặp 1 nhóm trẻ lưu manh khoảng 9 hoặc 10 tuổi

- Hey, you guys, have toys (Ê, bọn mày, có đồ chơi rồi)_ Thằng đầu nhóm nhếch môi, cười thích thú. Hai đứa bé sợ hãi, rồi từng tên lao vào đánh. Vì bảo vệ em nhỏ, Jusmin lãnh chôn hết các đòn đánh.

- Aaaaaaaa, chị.....huhu, đừng đánh nữa_ Justin la lớn, òa khóc, Cùng lúc đó, Bá tước đến
- Oh my God, princess (ôi chúa ơi, công chúa)_ Bá tước hét hoảng

Vì vết thương quá nặng mà Jusmin phải mất 3 tháng để bình phục. Hai người bắt đầu học võ, Justin thương chị mình bao nhiêu thì giận daddy và mom của mình bấy nhiêu.

----- Kết thúc quá khứ

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Tiệc Giao Hữu

Vào một buổi tiệc giao hữu giữa các nước châu Âu được diễn ra ở vương quốc Anh, nơi đây tụ họp rất nhiều hoàng tử, công chúa đại diện cho các nước. Buổi tiệc diễn ra khá nhộn nhịp, bọn họ ồn ào trao đổi.... Khi mà cánh cổng lớn mở ra, tất cả mọi tiếng động đều im bật, mọi hoạt động đều dừng lại, hướng mắt về phía 2 nhân vật trung tâm của bữa tiệc hôm nay. chàng trai xuất hiện với âu phục trắng của 1 hoàng tử, cậu sở hữu từ mom của mình mái tóc màu nâu, kết hợp với gương mặt điển trai, khí thế áp người và ánh mắt hẹp dài có đôi phần lạnh lùng mà cậu sở hữu được từ daddy của mình cùng với body vô cùng chuẩn. Trên mái tóc nâu bóng bệnh là 1 chiếc vương miện mà chỉ có hoàng tử mới có, người đó không ai khác là hoàng tử Justin. Kế bên cậu, một cô gái có vẻ ngoài trên cả hoàn mỹ, cô khoác trên người bộ âu phục công chúa trắng, nó là một chiếc váy được nhà thiết kế hàng đầu thế giới thiết kế tinh xảo. Cô có mái tóc màu nâu được búi lên với 1 chiếc vương miện Hoàng tộc kết hợp với đôi mắt to tròn, hàng lông mi dài, sống mũi cao thẳng, đôi môi anh đào mỏng, tất cả đường nét trên gương mặt cô đều hoàng hảo đến từng khía cạnh. Cô có khí chất thanh tao, thuần khiết nhưng vẫn sở hữu được nét lạnh lùng ngay từ nhỏ của cha cô. Hai người bước vào, Jusmin nhanh chóng bước lên bục sân khấu- Hi everyone, welcom to England. (Chào mọi người, chào mừng đến với nước Anh.)_ Jusmin vừa nói xong thì tiếng vỗ tay ầm ầm

Bữa tiệc được bắt đầu, hoàng tử Mired nước Pháp cầm ly rượu đi đến chỗ Jusmin:

- Hi, Princess Jusmin, I have the honored to invited you dance? (Chào, công chúa Jusmin, tôi có được vinh dự mời cô nhảy không!)_ Mired mỉm cười,

nói lịch thiệp

- No, She danced with me (Không, chị ấy nhảy với tôi)_ Justin lạnh lùng lên tiếng, giọng nói có phần khó chịu
- oh, oke _ Mired nhủu mảy bỏ đi, anh ta vừa đi thì justin kéo jusmin vào trong
- hìhì, cảm ơn em nhiều Tin_ Jusmin mỉm cười
- Chị không chú ý gì hết_ Justin nhủu mảy, gất gong nói
- Gì chứ, tên đó mời mà_ Min cố cãi
- yaaa _ Tin bực mình
- Vậy chị đi nha, đi tiếp khách_ min bước đi, cảm thấy kỳ lạ bình thường thì Tin rất nghe lời cô chưa bao giờ gất gong với cô cả
- Khoan, em giúp chị thì chị phải trả công_ Tin nhếch mép cười gian
- Ặc.....Ặc, em lợi dụng. Được rồi em trai chị muốn gì_ Min ầm ức nói, cậu em cô làm cô tức chết, cô nhớ đâu có nhờ nó giúp, trong đầu quah quẩn dòng chữ " Hiểu rồi"
- Em chưa biết, kaka_ Tin cười gian rồi bỏ đi, trong đầu đang tính kế, bỏ lại gương mặt ngơ ngác của Jusmin

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Trở Về!?? Sau Khoảng Thời Gian 5 Năm P1

- Ôi trời!!!_ Jusmin thở dài ngao ngán, không hiểu sao hôm nay em cô lại dở chứng, bình thường nó thì rất nghe lời cô. Đứng ở một góc bên cung điện... cô bắt đầu suy ngẫm, nhớ lại những chuyện khi cô ở Việt Nam, nghe mom của cô kể rằng khi đó daddy của cô cũng từng qua Việt Nam du học và có 3 người bạn thân, 1 người trong số đó cô biết đó là nhà toán học nổi tiếng Trần Khải Tuấn, bởi đã có 1 lần ông qua đây. Cô nhớ về Nhi, cô bạn đầu tiên của cô khi đến nước Việt Nam khảo nghiệm, cô là một công chúa, là 1 cô gái đại diện cho vẻ đẹp của 1 đất nước, còn em cô Justin gánh trọng trách nặng nề hơn đó là kế thừa ngôi cha, bởi vậy mà từ nhỏ cô và em cô đã phải học rất nhiều thứ, phải rèn rất nhiều kỹ năng và trải qua những buổi huấn luyện khắc nghiệt....Kết thúc buổi tiệc, tại phòng khách hoàng gia...
 - Daddy, con có chuyện muốn thưa với cha_ giọng nói trong trẻo của Jusmin vang lên, cô có lẽ cũng đã bớt đi phần nào lạnh lùng.
 - Con nói đi_ Jusman nói, giọng nói có phần trầm khàn, ánh mắt cương nghị của một người có quyền lực tối thượng.
 - Daddy, con muốn xin papa cho con du học ở Việt Nam_ Jusmin quả quyết, lần này cô nhất định phải xin được.
 - Sao tự nhiên con lại muốn như vậy_ nữ hoàng Elina ngạc nhiên, bà không nghĩ con gái bà lại đưa ra quyết định như vậy
 - Mom, con muốn học hỏi nhiều hơn về văn hoá của nơi mà mom sinh ra, còn muốn biết nhiều hơn về tính cách và lối sống về dân tộc Việt Nam..._ jusmin mỉm cười
 - Haha, được ta đáp ứng con, nhưng con có cần đi học không...
 - Đương nhiên rồi ạ, dù gì thì con cũng đang ở tuổi đi học_ jusmin mỉm cười, khi cô 17t đã có 4 tấm bằng tiến sĩ của 4 trường đại học nổi tiếng thế giới và thông thạo 5 loại tiếng : Việt, Hàn, Nhật, Anh, Pháp.
 - Con có chuyện gì muốn nói? Nói đi!_ Nữ hoàng Elena cười hiền, đã nhiều năm rồi đưa con trai này của cô chưa yêu cầu việc gì, bà thật mong đợi yêu cầu của cậu
- Jusmin thì khác, cô có linh cảm không tốt về việc này....
- Con muốn sang Việt Nam cùng chị để mở rộng kiến thức ạ_ Justin cười ranh mãnh... Ánh mắt cậu như loé sáng, chờ phản ứng của chị mình... Quả nhiên...
 - KHÔNG ĐƯỢC_ Jusmin nhủu

chặt mày, linh cảm của cô thực không sai_ chị có thể đi nhưng em thì không được...

- Why not?? Thật không công bằng nha_ Tuy lời nói có chứa bất mãn nhưng gương mặt Justin vẫn giữ vững nụ cười ranh mãnh, và dĩ nhiên cậu đã phòng trước được việc này.

- Em phải ở lại lo việc nước cùng Daddy, em đi thì ai giúp cha đây, còn chưa nói đến 6 tháng tới em phải giúp daddy ký kết giao hữu với nước Pháp_ Cô phản bác

- Em nói đi với chị, nhưng đâu nói bây giờ, chờ sau khi ký hiệp ước xong, em sẽ qua với chị mak_ Ánh mắt cậu bỗng chốc trở nên lấp lánh nhìn chị mình

Cậu không bỏ lỡ cơ hội lần này, tuyệt đối không... 5 năm trước, cũng bởi lý do này, chị cậu đã bắt cậu ở lại đây, nhưng lần này thì không, cậu cũng muốn 1 lần qua Việt Nam..

- Như vậy cũng không..._ Cô còn chưa nói xong, giọng nói trầm trầm, cương nghị pha chút vui vẻ vang lên...

- Được rồi Daddy chấp thuận cho con, nhưng mà để cho chị của con đồng ý thì ta sẽ hoàn toàn cho phép, bởi Việt Nam đối với con hoàn toàn xa lạ, không có chị con theo con ta thật không an tâm_ Ông đối với cậu con trai này vẫn còn cảm thấy có lỗi, đây như 1 điều bù đắp cho nó vậy

- Chị..._ ánh mắt Justin lấp lánh quay qua nhìn chị mình, giải quyết xong phần Daddy thì cậu an tâm rồi

- Không là không_ giọng nói Cô kiên quyết, vừa nói xong cô phát hiện ra nụ cười ác ma của em trai mình, nụ cười này khiến cô cực ghét, nó mang đến cho cô cảm giác không an toàn...

- Chị còn nhớ chứ..., điều kiện đó_ Cậu nhìn chị mình... Vui vẻ nói ra chuyện trong bữa tiệc..

- Ách, em..._ Jusmin á khẩu, vậy ra đây là điều kiện mà em cô nói sao???

Sáng hôm sau tại Sân bay tư nhân hoàng gia.....

- Mom, Dad... Con đi nha, 2 người ở lại giữ gìn sức khỏe nha_ Min nhìn cha mẹ mình, sau đó quay ngoắc qua đứa em trai_ trong vòng 6 tháng chăm sóc pama thật tốt, hiểu chưa..

- Yes Sir, 6 tháng sau gặp lại nha chị yêu_ Justin cười tươi nhìn chị mình

- Ok... Chị đi nha, con đi nha dad, mom_ Cô bước nhanh đến máy bay...

"Trở về rồi, mình đã thực hiện được lời hứa"_ Jusmin nghĩ... - Chị nói xong rồi, giờ đến em_ Justin cười ma mãnh nói, ánh mắt sáng tinh ranh nhìn chị mình.... ánh mắt làm cho Jusmin lạnh sống lưng

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Trở Về!?? Sao Khoảng Thời Gian 5 Năm P2

- Con có chuyện gì muốn nói? Nói đi!_ Nữ hoàng Elena cười hiền, đã nhiều năm rồi đứa con trai này của cô chưa yêu cầu việc gì, bà thật mong đợi yêu cầu của cậu Jusmin thì khác, cô có linh cảm không tốt về việc này....

- Con muốn sang Việt Nam cùng chị để mở rộng kiến thức ạ_ Justin cười ranh mãnh... Ánh mắt cậu như loé sáng, chờ phản ứng của chị mình... Quả nhiên...

- KHÔNG ĐƯỢC_ Jusmin nhíu

chặt mày, linh cảm của cô thực không sai_ chị có thể đi nhưng em thì không được...

- Why not?? Thật không công bằng nha_ Tuy lời nói có chứa bất mãn nhưng gương mặt Justin vẫn giữ vững nụ cười ranh mãnh, và dĩ nhiên cậu đã phòng trước được việc này.

- Em phải ở lại lo việc nước cùng Daddy, em đi thì ai giúp cha đây, còn chưa nói đến 6 tháng tới em phải giúp daddy ký kết giao hữu với nước Pháp_ Cô phản bác

- Em nói đi với chị, nhưng đầu nói bây giờ, chờ sau khi ký hiệp ước xong, em sẽ qua với chị mak_ Ánh mắt cậu bỗng chốc trở nên lấp lánh nhìn chị mình
- Cậu không bỏ lỡ cơ hội lần này, tuyệt đối không... 5 năm trước, cũng bởi lý do này, chị cậu đã bắt cậu ở lại đây, nhưng lần này thì không, cậu cũng muốn 1 lần qua Việt Nam...
- Như vậy cũng không..._ Cô còn chưa nói xong, giọng nói trầm trầm, cương nghị pha chút vui vẻ vang lên...
- Được rồi Daddy chấp thuận cho con, nhưng mà để cho chị của con đồng ý thì ta sẽ hoàn toàn cho phép, bởi Việt Nam đối với con hoàn toàn xa lạ, không có chị con theo con ta thật không an tâm_ Ông đối với cậu con trai này vẫn còn cảm thấy có lỗi, đây như 1 điều bù đắp cho nó vậy
- Chị... _ ánh mắt Justin lấp lánh quay qua nhìn chị mình, giải quyết xong phần Daddy thì cậu an tâm rồi
- Không là không_ giọng nói Cô kiên quyết, vừa nói xong cô phát hiện ra nụ cười ác ma của em trai mình, nụ cười này khiến cô cực ghét, nó mang đến cho cô cảm giác không an toàn...
- Chị còn nhớ chứ...., điều kiện đó_ Cậu nhìn chị mình... Vui vẻ nói ra chuyện trong bữa tiệc..
- Ách, em..._ Jusmin á khẩu, vậy ra đây là điều kiện mà em cô nói sao???

Sáng hôm sau tại Sân bay tư nhân hoàng gia.....

- Mom, Dad... Con đi nha, 2 người ở lại giữ gìn sức khỏe nha_ Min nhìn cha mẹ mình, sau đó quay ngoắc qua đứa em trai_ trong vòng 6 tháng chăm sóc papa thật tốt, hiểu chưa..
 - Yes Sir, 6 tháng sau gặp lại nha chị yêu_ Justin cười tươi nhìn chị mình
 - Ok... Chị đi nha, con đi nha dad, mom_ Cô bước nhanh đến máy bay...
- "Trở về rồi, mình đã thực hiện được lời hứa"_ Jusmin nghĩ..

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Trở Về!?? Sau Khoảng Thời Gian 5 Năm P3

Sau 15h thì cô đặt chân vào đất nước Việt Nam. Do lúc cô đi là sáng, sự chênh lệch múi giờ giữa Châu Âu và Châu Á nên hiện bây giờ là 2h chiều, thứ 7... Cô vẫn sẽ sử dụng tên cũ và nhờ ông ngoại của cô che dấu tiếp thân phận, cô thật sự không muốn dính vào rắc rối...

- Yaaaa, cuối cùng cũng đến, mệt quá_ Quỳnh (từ hôm nay mình sẽ gọi tên Việt Nam nha :)) nói với giọng mệt mỏi pha chút ngáy ngủ...

Kế hoạch là... Hôm nay cô sẽ có nguyên ngày nghỉ ngơi trong khách sạn, đợi mai cô sẽ đến trường gặp ông ngoại, và tạm thời dấu mọi người, kể cả Nhi, cô muốn cho cô bạn thân nhất của mình 1 bất ngờ to lớn. Vừa suy nghĩ cô vừa nở nụ cười vui vẻ.

Kết thúc 1 ngày. Hôm nay là chủ nhật, thầy cô nào cũng được nghỉ để chuẩn bị cho buổi nhận lớp ngày mai của mình, nhưng ông ngoại cô lại là hiệu trưởng, cô biết ông bỏ rất nhiều tâm huyết vào trường nên hôm nay cô chắc rằng ông cô đang ở trường...

Trường Star School là trường dành cho những cô cậu quý tộc sở hữu những bản năng của 1 thiên tài, trường rất rộng, khoảng 500000m², và được chia làm 2 khu, 1 khu cấp 2 và 1 khu cấp 3.

Cô được ông cô kể rằng, trường được thành lập từ 10 năm trước và do 4 người đàn ông ẩn danh thành lập để kỷ niệm 1 điều gì đó.

Do quá rộng và chưa quen với lối đi trên sân khu cấp 3, cô nhanh chóng bị lạc.

- Thật xui xẻo a, sao có thể bị lạc được chứ, ở khu này phòng của ông ngoại ở đâu??_ Quỳnh tự hỏi, giọng nói có phần đành đạch. Bỗng chốc, cô nhìn thấy 2 người con trai đang đứng ở một góc lớp như đang xem xét lại thứ gì đó_ May quá được cứu rồi

- Xin lỗi, cho tôi..._ Cô chạy đến hỏi, lời nói còn chưa dứt thì 1 giọng nói trêu đùa vang lên:

- Nè, cô bạn muốn đến xin hẹn hò với bọn này à, cất công lên tận đây tìm luôn cơ đấy, xem ra tâm huyết lắm, được, nếu đã có lòng như vậy thì chờ bọn tôi xong việc, tôi sẽ cho cô bạn 1 cái hẹn ngày hôm nay, được chứ?? Giờ thì đi đi, bọn tôi đang làm việc_ chàng trai cầm bảng giấy nói nguyên 1 tràng dài làm cho Quỳnh ngơ ngác, cô phải mất nửa phút để tiêu hoá hết lời của tên đó nói..

- Nay, có lẽ là hiểu lầm rồi... Tôi đến không phải xin cái hẹn gì hết, tôi đến là chỉ để hỏi phòng hiệu trưởng ở đâu mà thôi_ Quỳnh nhú mày lên tiếng, cái gì mà hẹn với hò, xem ra tên này quá đề cao chính mình rồi, nếu không phải lạc đường thì tên đó đã bị cô làm cho câm miệng rồi.

- Hà, cô...tôi._ Kiệt á khẩu, vì chưa từng bị qê như vậy. Không sai, tên cầm bảng giấy chính là Kiệt, hôm nay cậu và Huy đến để kiểm tra lớp học và sân trường để chuẩn bị cho buổi khai giảng ngày mai.

- Học sinh lớp 10 à, tôi nhớ là những học sinh đầu vào trường đều đã được dẫn tham quan trường_ Huy này giờ không nói, giờ thì lạnh lùng lên tiếng

- Không, tôi lớp 11_ Quỳnh thấy thái độ lạnh lùng với ngôn ngữ cộc lốc của cậu bạn kia thì đã không có thiện cảm ngay lúc đầu.

- Lớp 11 rồi mà không biết phòng hiệu trưởng ở đâu sao_ Huy chợt cười khinh

- Hey, cậu bạn, tôi chỉ mới chuyển vào trường, cậu nghĩ tôi là thánh à_ Quỳnh chợt tức giận với cách nói chuyện đó, đag khinh cô sao?

- Lừa gạt, trường không nhận thêm học sinh mới, cô nghĩ lừa được ai_ Huy nhếch mép, rõ ràng là có ý muốn tiếp cận anh mà lại giả vờ thanh cao. Vừa định nói gần thì tầm mắt Quỳnh rơi vào 1 dáng người đag đi vào phòng, Quỳnh chợt mỉm cười... Rồi bước đi, không quên nói lại:

- Tôi- là trường hợp đặc biệt

Rồi cô bỏ đi

- Huy, 1 cô gái thú vị... Đừng không?_ Kiệt nhìn theo bóng dáng Quỳnh chạy đi nở nụ cười, gương mặt hứng thú... Còn Huy thì lại không có lấy 1 câu trả lời

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Ông Ngoại Nuôi

Anh không lên tiếng, chỉ dõi theo bóng dáng nhỏ ấy... Một chút thân thuộc nổi lên trong anh, nhưng rất nhanh tầm mắt của anh rời đi, quay sang Kiệt...

- Làm nhanh đi, còn rất nhiều việc đang chờ đấy_ Huy nhếch môi, nói tiếp_ Hay là cậu có hứng thú với cô gái đó.

- Cũng thú vị mà, mày không nghĩ là bất kỳ cô gái nào cùng phải hạ gục trước vẻ đẹp của tao hay sao_ Kiệt tự tin nói, nhưng không được bao lâu thì trở nên ỉu xiu_ Sao phải đi học chứ, sao phải làm phó chủ tịch chứ, mấy cái bằng đại học vẫn chưa làm vừa lòng phụ thân đại nhân hay sao ấy mà giờ lòi đi học những chương trình đã học qua rồi...

Kiệt nói như khóc không ra nước mắt, Huy chỉ biết lắc đầu nhìn thẳng bạn lười biếng của mình, rất lâu sau mới cất tiếng:

- Vẫn còn tuổi đi học mà, với lại cũng đâu có chán như mày nói_ Huy cười nhạt, thẳng bạn này của anh thay bỏ như thay áo, có học gì đâu, hôm nay mới đi có một chút đã nói chán...

2 anh chàng lay hoay 1 lát rồi tiếp tục công việc của mình

Tại phòng hiệu trưởng (trường SS)

Cốc, cốc...

- Vào đi_ giọng nói trầm ấm, khàn khàn do tuổi già, pha vào chút cương nghị.

Quỳnh bước vào, thấy người ông thân yêu của mình vẫn chăm chú vào làm việc, cô mỉm cười cất tiếng:

- Haizzz, có lẽ con không được tiếp đón rồi_ Quỳnh giọng oán trách nhưng vẫn vui vẻ nhìn ông mình. Còn hiệu trưởng, khi nghe giọng nói quen thuộc thì ngược lên nhìn, ông bắt ngờ rồi chuyển sang vui mừng:

- Là cháu sao Jusmin, cháu về khi nào thế, sao không nói để ông ra đón_ Ông cô vui mừng, giọng có chút trách móc, đôi mắt ông dịu dàng nhìn đứa cháu mà ông xem như ruột thịt, ông rời khỏi bàn làm việc, đi đến ôm Quỳnh.

- Ông à, cháu báo cho ông thì còn gì là bất ngờ chứ, bà ngoại khỏe không hả ông_ Quỳnh ôm ông của mình, phút chốc cũng trở nên vui vẻ,

- Bà ấy đương nhiên khỏe, chỉ là rất nhớ cháu, lúc nào cũng nhắc cháu, hôm nào cháu đến thăm bà ấy, chắc bà ấy vui lắm_ HT buông cô ra, hiền từ mà kéo cô đến bộ salon được đặt trong phòng

- Vâng ông, ông vẫn sẽ dấu thân phận của cháu nha ông_ Quỳnh khấn cầu, nhưng cô thừa biết ông sẽ đồng ý, ông tuy không phải ông ruột của cô, nhưng lại dành tình yêu thương với cô như cháu ruột và chấp nhận mọi yêu cầu của cô.

- Đương nhiên là được rồi, cháu muốn học lớp mấy_ Ông hiền từ nói...

- Cháu học lớp 11 ạ, tuổi của cháu là 17 mà_ Quỳnh giữ nguyên nụ cười, chỉ ở bên người thân, bạn bè cô mới thật sự là chính mình

- Được rồi, cháu hãy giữ tấm thẻ này, nó có thể giúp cháu tự do ra vào trường_ Ông đưa cho cô tấm thẻ mở cổng trường, tấm thẻ này ngoài cô chỉ có hiệu trưởng, chủ tịch hội học sinh là có. Cô vui vẻ cầm lấy, rồi cất giọng

- Cảm ơn ông, cháu về đây, cháu phải đi mua vài thứ_ Cô đứng lên cuối chào tạm biệt HT rồi cất bước ra khỏi phòng.

- Tạm biệt cháu_ HT nhìn cô bước ra khỏi cửa rồi quay lại bàn làm việc của mình với nụ cười trên môi.

Rời trường, cô đi thẳng đến địa chỉ ghi trong chiếc Ipad mà daddy gửi... Đây là nhà bạn thân của daddy cô, nhà mà cô có hôn ước... Cô tạm thời ở đây đợi em cô đến thì rồi, mặc dù nói rằng ở khách sạn hay ở nhà ngoại cũng được, nhưng daddy cô khẳng khái nói rằng ở khách sạn bất tiện, còn ở nhà ngoại thì sợ làm phiền đến ông bà...

điều này làm cô phiền não, cô hơi sợ...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Đến Nhà

Trước mắt cô là một căn biệt thự rộng lớn, cô bất ngờ ngược nhìn khung cảnh trước mắt mình. Căn nhà thật đẹp, tuy là chưa được nhìn thấy rõ nhưng cô chắc chắn nó rất tuyệt. Nó được thiết kế theo phong cách cổ điển phương Tây và cô chắc rằng người thiết kế nên căn biệt thự này là một kiến trúc sư nổi tiếng.

“Binggg...boong...”

Một người phụ nữ trung niên mở cổng ngược nhìn tôi, bà ấy hiền từ bảo tôi:

- Cháu có phải tên Quỳnh không_ Bà ấy nhìn tôi, nhẹ nhàng hỏi.

- Dạ, phải ạ_ Tôi lễ phép trả lời, tôi vừa gặp nhưng lại có thiện cảm với bà, tôi nghĩ bà là quản gia của ngôi biệt thự này.

- Cháu rất lễ phép, ông chủ chờ cháu rất lâu rồi, cháu vào đi_ Bà ấy dẫn tôi vào, hướng theo lối đi dẫn đến căn biệt thự, lối vào là một khoảng sân rộng lớn, hai bên lối đi là những hàng cây kiềng được chăm sóc tốt, càng đến gần căn biệt thự cô lại tự nhận thức được sự nguy nga tráng lệ của nó. Bước vào bên trong, cô nhận thấy 2 thân ảnh, một già một trẻ. Cô gái trẻ có giọng nói trong trẻo vừa làm nũng cầu xin:

- Papa, con muốn học cấp 3, papa, con có cả bằng đại học rồi, con vượt cấp không sao mà, papa, con muốn học chung với anh 2, kiến thức cũ cấp 2 nhàm chán lắm, đi mà papa_ Cô nhìn cô bé ấy, cô bé thật xinh đẹp, ấn tượng đầu tiên của cô về cô bé ấy là đáng yêu.

- Không được con gái, con chỉ mới 15t sao lại đòi học lớp 11 chứ_ Người đàn ông trung niên lên tiếng, cô nhìn ông ấy cỡ tuổi daddy mình, tầm khoảng 42t. Tuy đã có tuổi, nhưng nhìn vào ông vẫn còn trẻ và rất có thần thái, cô chắc rằng khi còn trẻ ông ấy đẹp trai và có một thời hoàng kim_ À, cháu đến rồi sao Quỳnh, sao không lên tiếng chứ.

- Vâng ạ, cháu chào bác_ Cô mỉm cười nhìn nhà toán học nổi tiếng, đột nhiên, giọng nói ngây thơ lại vang lên:

- A, chị là công chúa nước Anh đúng không, chị thật xinh đẹp nha.

- O...a chị..._ Cô không biết phải nói gì, chỉ biết than thầm

- Hìhì, vui quá đi em được gặp chị rồi, tuy papa em chưa nói gì nhưng em lại thừa biết nha, papa em chỉ có 3 người bạn thân. Người thứ nhất là Chủ tịch, người thiết kế ra chiếc lamborghini đầu tiên trên thế giới Châu Thế Dân, bác ấy chỉ có một người con trai là Châu Thế Kiệt, nên chị không phải con của bác ấy. Người thứ 2 là Chủ tịch nước Nguyễn Thái Tôn, bác ấy cũng có một người con gái tên là Nguyễn Thiện Nhi, em đã gặp chị ấy rồi nên lại hoàn toàn không phải chị. Người thứ 3 là tổng thống nước Anh, bác ấy có 2 người con, 1 trai và 1 gái, chỉ có thể là chị thôi, hì hì thấy em nói đúng không_ Vy vui vẻ cười nói, cô bất ngờ nhìn sang Vy, ấn tượng tiếp theo mà cô dành cho Vy đó là thông minh. Cô có thiện cảm nhiều hơn với cô bé này.

- Em nói đúng lắm_ Cô cười tươi nói, rồi cô được quản gia dắt lên phòng mình, căn phòng rất đẹp, màu chủ đạo của căn phòng cũng là màu cô thích, xanh dương, sách vở và đồ đồng phục đã được chuẩn bị sẵn. Mọi người ở đây thật chu đáo và thân thiện. Cô chợt nhớ mình chưa gặp con trai của hai bác ấy, nhưng lại không nghĩ nhiều, thiếp đi chuẩn bị ngày mai cho Nhi một bất ngờ to lớn. Cô mỉm cười chìm vào giấc ngủ.

-----phân cách-----

*Sáng sớm, 5h30' sáng... cô là 1 người chuẩn mực nên chưa bao giờ thức dậy trễ, đó là phép tắc nhất định phải giữ của một công chúa khi ở nhà người không thân. Cô làm VSCN rồi bước xuống nhà, cô khoác trên mình bộ đồng phục trường SS. Nó gồm một cái áo sơ mi trắng tay dài, một cái váy màu tím than, kết hợp với chiếc áo khoác ngoài màu tím than, bên ngực trái là cái bảng tên và lớp màu xanh dương, hơn nữa nổi bật hơn là chiếc cavat cũng màu tím than đặt ngay ở cổ. Mái tóc dài màu nâu của cô được búi tròn lên và để mái ngố. Sau lưng cô là chiếc balo xinh đẹp của Detraidmon nổi tiếng.

- Oaaa, bộ đồng phục hợp với chị quá, chị xinh đẹp quá đi_ Vy la lên ngưỡng mộ.

- Cảm ơn em_ Quỳnh mỉm cười ăn sáng rồi nhanh chóng đến trường, cô chưa mua xe nên phải đi nhờ xe nhà bác Tuấn.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Buổi Tụ Trường

Bước vào ngôi trường, hôm nay cô quan sát kỹ ngôi trường hơn. Khu cấp 3 chia làm 6 dãy. Một dãy y tế và nhiều phòng nghỉ ngơi dành cho giáo viên và học sinh, một dãy là dãy dành cho ban giám hiệu như: hiệu trưởng, hiệu phó, hội học sinh,..., Một dãy là khu vực thể thao gồm nhiều bộ môn như: Bơi lội, bóng rổ, bóng chuyền,..., Ba khu còn lại là dãy các khối. Khối 10 gồm 1 lớp đặc biệt dành cho những người sở hữu những bản năng thiên tài, là những thiếu gia tiểu thư của những người nổi tiếng trên khu vực hoặc thế giới, 3 lớp chuyên dành cho những học sinh giỏi, 6 lớp dành cho học sinh bình thường, khu cấp 3 còn dành thêm 2 lớp cho học sinh học bổng, trường không cho phân biệt giữa giàu với nghèo bằng những kỷ luật nghiêm khắc nên nhiều học sinh mong muốn vào học ở đây. Khối 11 và khối 12 cũng vậy. Riêng lớp đặc biệt chỉ khoảng từ 10 đến 20 học sinh tùy theo từng năm.

Cô bước ra khỏi cánh cổng ngược nhìn ngôi trường, hôm qua ông ngoại có nhờ cô lên nói diễn văn đại diện cho khối 11 nên cô được quyền đến sau 30' để chuẩn bị. Cô bước đến cánh cổng đã bị khóa nhẹ nhàng nói với bác bảo vệ:

- Chào bác, cháu có thể vào được không ạ_ Cô giữ vững nét trầm tĩnh lạnh lùng nhưng vẫn có thái độ lịch sự.

- Học sinh lớp nào mà đi trễ như vậy, vào khai giảng 20' rồi mới đến_ Bác bảo vệ lên tiếng với giọng nghiêm nghị rất khó nghe. Cô không trả lời cũng không nói gì, lấy cái thẻ ra bước đến cánh cổng và tự nhiên mở cửa khiến bác bảo vệ mở to mắt ngạc nhiên:

- Từ đâu... đâu mà...

Cô cứ để ông ấy đứng đó “đơ”, rồi bước nhanh vào sân trường, cô vẫn nghe được một vài tiếng xì xào:

- Êz, nghe nói năm nay anh Huy không đọc bài diễn văn á mạy_ Hs nữ 1

- Ủ, anh ấy là hội trưởng hội học sinh mà không được đọc, tiếc quá_ Hs nữ 2 nói với giọng tiếc nuối.

- Nghe nói diễn văn 3 khối đều do nữ đọc hả á_ Hs nam 1

- Sao khối 11 không phải là Nhi nhẽ_ Hs nam 2 lên tiếng, cô thầm nghĩ có lẽ là một fan hâm mộ của Nhi. Rồi tiếng xì xầm bàn tán cứ thế càng nhiều, cho đến khi giọng hiệu trưởng vang lên:

- Tất cả các em im lặng, sau đây là phần diễn văn của 3 em học sinh đại diện cho 3 khối lên đọc_ Giọng ông trầm ổn, rồi tiếp tục_ Đầu tiên là phần diễn văn của khối 10 của học sinh, thủ khoa của kỳ sát hạch vừa qua, Lâm Thanh Như.

Lời nói vừa dứt, một cô bé với dáng người nhỏ nhắn bước lên, một cô bé cũng khá xinh với lời nói trong trẻo, cô biết cô bé này, cô bé là con gái của bạn mom cô.

- Kính chào thầy cô,...bla..bla... Lâm Thanh Như bước xuống sau khi đọc xong phần diễn văn khối 10, giọng nói đều đều của HT lại vang lên. Tiếp theo là phần diễn văn khối 11 của học sinh, một cô bé xinh đẹp tài năng đến từ lớp 11-1, Phạm Khả Quỳnh. Tiếng Ht vừa dứt, nhiều tiếng xì xòa ầm lên, họ đều biết lớp 11-1 là lớp học đặc biệt trong khối 11, lại được thầy HT công nhận là tài năng thì cũng không vừa. Nhưng không ai biết rằng câu “xinh đẹp và tài năng” kia của HT đã làm cho Quỳnh ngay lập tức chán nản, ông lại “nói quá” về cô rồi. Cô bước lên, trên tay cầm bài diễn văn mà ông đã đưa. Cầm thì cầm vậy thôi chứ cô thuộc ngay lúc ông đưa cho cô rồi. Vừa bước lên khán đài, sân trường lại 1 lần nữa ầm lên. 1 phần ầm lên vì trường kinh ngạc trước vẻ đẹp của cô mà chưa ai từng gặp, một phần là về phần Huy, Kiệt và Nhi.

“Cô gái hôm qua sao? Cô ấy tên Quỳnh sao? Là cô bé lớp 6 ngày xưa mà biết bao lần làm anh á khẩu đây sao?” Dòng suy nghĩ của Huy, anh bất ngờ ngược lên nhìn Quỳnh.

“Cô gái hôm qua là cô tiểu thư đông đánh, lạnh lùng năm lớp 6 đây sao?” Dòng suy nghĩ của Kiệt.

“Quỳnh, cậu về rồi, bắt ngờ của cậu đây sao, mình vui quá” Dòng suy nghĩ của Nhi. Cô bật khóc trong sự vui mừng

Không nói không rằng, khi bài diễn văn của cô còn chưa kết thúc thì cả 3 Huy, Kiệt, Nhi cùng bật dậy chạy thẳng lên khán đài trước con mắt ngạc nhiên của nhiều người.

- Quỳnh, về khi nào vậy hả, biết mình nhớ cậu lắm không. Nhi ôm Quỳnh rồi bật khóc.

- Thôi nào, mình về rồi còn gì, về hôm thứ 7 nhưng muốn làm cậu bất ngờ ấy chứ. Quỳnh mỉm cười hoàn toàn không nhớ mình đang ở đâu và trong hoàn cảnh nào. Bỗng...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Tìm Hiểu, Tham Quan...

- 5 năm không gặp lại, cô đã bớt kiêu ngạo lạnh lùng chưa nhỉ. Huy đột nhiên lên tiếng, anh bất ngờ rất nhiều, quên giữ luôn hình tượng mà chạy lên sân khấu, còn Kiệt vì thấy thẳng bạn mình chạy lên, nên chạy theo ngăn lại vì biết khi Quỳnh xuất hiện thì sẽ có chuyện xảy ra.

- Cậu là tên nào vậy. cô nhìn Huy, nhìn như đang thấy một sinh vật lạ sống ở trái đất rồi bật thốt. À, ra là cái tên đi cùng cái tên chánh, ảo tưởng sức mạnh, vệt đẹt mà tưởng thiên nga đó à, lại còn mơ giữa ban ngày nữa chứ.

- Woaa, Quỳnh, sao cậu nói ghê vậy, cái tên cậu nói làm gì cậu à. Nhi che miệng cười khúc khích, tóa vẻ bất ngờ.

- Đây...này, cô nói ai ảo tưởng sức mạnh? Mơ giữa ban ngày hả? Kiệt tức giận nói, anh hiền lành không xen vào mà lại cứ thích lôi anh vào.

- Nói phong lông, dính ai thì dính, ai nhột tự giận. Cô lơ đãng nói, ánh mắt lạnh lùng bất cần như ngày nào, rồi chột cô “à” lên 1 tiếng rồi quay xuống khán đài. Ánh mắt mọi người khó hiểu nhìn bọn cô, im thinh thít, như bất ngờ đến đơ người, cô cười khi khi rồi nói tiếp. Xin lỗi mọi người, mình sẽ tiếp tục bài diễn văn ngay đây.

Bài diễn văn kết thúc, cô lòi Nhi xuống trong cái cười gượng. Cô bất cần quá, ông ngoại nhờ mà lại hoàn thành không tốt, đáng bị đánh mả.

- Yaaa, mắt mặt quá, đang đọc diễn văn mà lại... Quỳnh nói dứt quãng, giọng nói không vui đi kèm với ôm mặt.

- Xin lỗi cậu, tại mình vui quá mà cũng quên mất. Nhi mặt hối lỗi, nhìn Quỳnh về cún con.

- Không sao mà, à 5 năm nay thế nào hả. Quỳnh hí hửng hỏi Nhi, cũng chỉ có Nhi mới làm cho cô bày ra vẻ mặt như vậy.

- Bình thường, không có gì đặc sắc. Nhi chưa kịp nói gì thì giọng nói bất cần chen vào, Quỳnh tức giận quay qua hỏi:

- Rốt cuộc cậu là ai vậy hả, liên quan gì đến tụi này mà đi theo suốt thế. Cô quay qua nhìn anh, ánh mắt tức giận.

- Haizzzz, phũ phàng quá, nhưng mà thôi kệ, chờ xem tụi tụi làm gì cậu. Nói rồi, Huy bỏ đi, anh mắt lạnh lùng không tí cảm xúc.

- Hìhì, Quỳnh, cậu không nhớ ai thật sao. Nhi nhìn Quỳnh, mỉm cười, Quỳnh quay qua, ánh mắt khó hiểu. Ủ, là ai.

- Ôi, cậu làm mình bất ngờ á, đáng ra phải “ấn tượng sâu sắc” mới đúng chứ, thật là... Nhi buồn cười, cô biết quá rõ tính của cô bạn mình, thứ gì không cần nhớ thì lập tức nào bộ sẽ lọc thải nó một cách nhanh chóng, cô lắc đầu chán nản rồi nói tiếp. Cậu ấy là Trần Khải Huy, học chung với cậu năm lớp 6, kẻ mà cậu nói là phiền phức ấy, giờ cậu ấy rất nổi tiếng. Thi vào trường này với số điểm tuyệt đối, là hội trường hội học sinh, đẹp trai lạnh lùng lại rất rất gương mẫu nha, là ước mơ của biết bao nhiêu nữ sinh đó.

- À, nhớ ra rồi, mà không cần tăng bốc hấn thế đâu_ Nói tới đây, cô nhếch mép, ánh mắt thích thú_ Cứ chờ xem tớ sẽ làm hấn ra sao này, khi tớ xuất hiện thời huy hoàng của hấn sẽ chấm dứt, huh.

- Haha, đúng đúng, tớ sẽ chờ_ Nhi cười, nháy mắt với Quỳnh_ Lên lớp thôi, cậu sẽ còn bất ngờ nhiều.

Rồi Quỳnh và Nhi sải bước lên lớp trước nhiều ánh nhìn của học sinh các khối, bước vào lớp. Lớp đặc biệt của khối 11 (11-1) nằm ở tầng trên cùng của dãy, nó được đặt cách chỉ xây dựng 1 lớp nằm trên tầng này dành cho lớp đặc biệt và chỉ là học sinh của lớp 11-1 mới được bước chân lên tầng này, nó được ngăn cách với các lớp khác bằng một cánh cửa lúc lên tầng được cài đặt dấu vân tay của học sinh lớp 11-1 mà nhà trường đã cài sẵn vào thiết bị. Bước vào lớp, lớp học chiếm đến 1 tầng nên rất rộng. Ở đây có đầy đủ mọi thứ, trên mỗi chiếc bàn đều gắn sẵn 1 cái Ipad, trên cái bảng là một chiếc TV màn hình to, ngoài ra trên bàn giáo viên còn có 1 cái máy vi tính. Trong phòng học còn được gắn thêm 2 cái máy lạnh và 1 cái máy chiếu. Nhìn căn phòng tiện nghi, đầy đủ nhưng chỉ có 20 cái bàn, cô nhủ mảy mĩn Nhi, hỏi:

- Sao lớp ít bàn vậy, phòng rộng vậy mà_ Quỳnh thắc mắc, ánh mắt một lần nữa quét toàn bộ phòng học xem xét.

- Ừm...thường thì lớp 11-1 rất ít học sinh, bởi vào được lớp này yêu cầu rất cao, năm thi vào tớ đã phải ôn ngày đêm đấy_ Nhi nói, giọng tràn ngập đau khổ, cô đã phải thức ngày đêm, không được đi chơi để ôn bài thi vào và kết quả hơn cả mong đợi, cô là á khoa của kỳ thi, chỉ đứng sau Huy và bằng Kiệt.

- Hi hi, không phải chứ, tớ vào tỉnh queo có gì xảy ra đâu_ Quỳnh cười gượng, cô nghĩ Nhi với trình độ của cô thì vào được lớp này chả là xác gì mới đúng chứ, trình độ của Nhi thì thi đại học là một chuyện thường nhưng mà cô phải ôn ngày đêm, là sao đây.

- Oh my god, đúng rồi, trường không cho chuyển học sinh vào khối 11, 12. Sao cậu vào được đây thế Quỳnh_ Nhi chợt nhớ, quay qua hỏi Quỳnh nhưng thấy cô chỉ mỉm cười, ánh mắt tinh ranh nhìn Nhi thích thú:

- Không phải chỉ mình tớ đâu, rồi trường này sẽ phá luật lệ đó thôi_ Quỳnh nói tiếp_ À, chuyện ôn thi ngày đêm, cậu nói làm à?

- Không phải, cậu bất ngờ lắm đúng không, tớ có thể được tuyển thẳng vào 10-1 nhưng tớ không muốn, tớ thấy kỳ sát hạch thi đâu phải lúc nào cũng có, nên tớ muốn thử sức mà, hi hi_ Nhi nhìn Quỳnh, thấy cô gật đầu thì mỉm cười, nói_ Quỳnh, cho tớ biết được không... .

“rengggg.....renggggg.....reanggg”

Nhi chưa nói hết thì tiếng trống vang lên...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Buổi Học Đầu Tiên

- Trống rồi, vào lớp thôi Nhi_ Quỳnh kêu lên khi nghe tiếng trống, cô không vội biết Nhi muốn nói gì, vì bây giờ, dù Nhi có muốn gì ở cô, Quỳnh cũng sẽ đáp ứng mà nói ra tất cả.

- Ừm, vào thôi_ Nhi nói trong luyến tiếc, chỉ thăm mắng cái trống kia tại sao lại lên tiếng ngay lúc này.

Học sinh của 11-1 từ từ bước vào, bây giờ họ đang yên vị ở chỗ ngồi của mình. Quỳnh khá bất ngờ khi 1 lớp học rất rộng nhưng chỉ có 10 người. Cô giáo bước vào, lúc này tất cả học sinh đều đứng lên chào:

- Chào cả lớp, cô tên là Thanh, từ nay sẽ chủ nhiệm lớp 11-1 này, và cô biết lớp chúng ta là lớp đứng đầu khối 11 vì vậy mà cô yên tâm rất nhiều_ Cô giáo mỉm cười tự giới thiệu, rồi nói tiếp_ Bây giờ cô sẽ bầu ban cán sự của lớp nha.

Cả lớp im thin thít nghe cô nói. Còn Quỳnh thì cảm thán “Một lớp chỉ 10 học sinh thì học kiểu gì được chứ”, không thú vị. Giọng nói đều đều của cô giáo Thanh lại vang lên:

- Lớp chúng ta bị chuyển ra 5 bạn và chuyển vào 1 bạn mới, vậy trước tiên là mời bạn mới ấy đứng lên giới thiệu nha_ Sau lời nói của cô là tiếng “ồ” vang lên, 9 thành viên trong lớp đều nhìn về phía cô khiến cô khẽ nhủ mảy mĩn. Nhi biết tình thế không ổn nên đứng lên nói:

- Thưa cô, có thể bỏ qua phần này được không ạ_ Nhi gượng cười nói với cô, cô bạn của cô mà phát hỏa, OMG không thể tưởng tượng việc gì sẽ diễn

ra.

- Sao thế, các bạn trong lớp cần tìm hiểu thêm về bạn mới thì lớp mới đoàn kết được chứ_ Ân tượng tốt về cô giáo của Quỳnh và cả Nhi vỡ tan không còn 1 mảnh, Quỳnh bắt đầu đi đứng lên:

- Được, tôi sẽ giới thiệu_ Quỳnh lạnh lùng lên tiếng, không hề có 1 tí hồi hộp hay bàng hoàng nào, giọng nói rét rung như ở bắc cực lại nói_ Tòì- Phạm Khả Quỳnh.

Vừa nói xong, cô ngồi xuống. Chỉ để mọi người kịp thoát ra chữ “ơ?” không hiểu gì. Một cô tiểu thư kiêu kỳ tóa vẻ không sợ gì đứng lên hỏi:

- Huh, vào được lớp này lại còn được đọc diễn văn đại diện cho khối thì không phải thường nhỉ, còn được tuyển thẳng vào mà không cần qua sát hạch. Trường có quy định là không cho tuyển vào giữa khối, vậy mà cậu lại được phá luật, cậu dùng thủ đoạn gì thế hả?_ Seya lên tiếng, giọng nói móc méo khinh bỉ.

- Ohh, thế sao? Đại tiểu thư ĐT mà cũng nói ra những lời thế này, tôi e rằng việc này mà đồn ra ngoài đảm bảo sẽ lên trang nhất mặt báo! Mà chắc tiểu thư đây cũng đã làm nhiều lần nên mới biết tôi dùng thủ đoạn_ Quỳnh không thua mà nhếch mép khinh bỉ, mặc dù nhiều năm rồi nhưng võ miệng thì chẳng ai bằng cô.

- Cô..._ Seya á khẩu, mặt nhăn nhó, cắn hận nhìn về phía nó. Cả lớp vẫn im thin thít khi nghe 2 người đối khẩu, nhưng ánh mắt lại thích thú như đang xem phim hay.

- Yên tâm đi, trường được bảo vệ rất nghiêm ngặt nên chẳng có tên phóng viên nào vào được đâu, nên không cần lo sợ, chỉ là..._ Cái nhếch môi không còn lạnh lùng nữa mà biến thành thích thú_ Bản tin hằng ngày của trường thì tôi không đảm bảo.

- Thôi được rồi, các em không xem tôi ra gì đúng không_ Cô giận dữ đáp, nhưng cả lớp vẫn thản nhiên xem như gió thoảng mây bay_ Được rồi, cán sự vẫn như cũ, chỉ là lớp phó đã bị chuyển ra cho nên Quỳnh em sẽ thay thế nhé, được rồi, các em có thể tự sinh hoạt.

Cô nói rồi bước ra khỏi lớp, cả lớp chỉ 10 người nhưng lại bắt đầu ồn ào:

- Chào bạn, làm quen nha_ một nam sinh lên tiếng, tiếp theo là hàng loạt những từ ồn ào khiến cô nàng khó chịu, bỗng cô đứng lên định đi ra ngoài thì 1 giọng nói lạnh lùng vang lên:

- Giờ tự sinh hoạt không được ra ngoài, ở yên trong lớp đi_ Huy lên tiếng, ánh mắt nhìn vào người vừa bước đi.

- Ohhh, nếu bây giờ tôi đi ra thì hội trường sẽ làm gì tôi nhỉ_ Quỳnh bướng bỉnh lên tiếng, giọng nói như một cô tiểu thư ăn chơi thật sự.

- Theo luật thôi, nhưng mà tôi lại hơi bất ngờ khi cô gái gương mẫu ngày nào không còn nữa_ Huy nhún vai, giọng nói xoáy sâu vào sự khinh bỉ, như cô không đáng là học sinh 11-1.

- Sao cơ? Gương mẫu? Tôi nói mình gương mẫu bao giờ_ Quỳnh ngang ngược, câu trả lời như đang khinh người khác vậy, rồi lạnh lùng bước ra khỏi lớp. Nhi tuy là lớp trưởng nhưng vẫn đứng lên đuổi theo Quỳnh. Để lại một ánh mắt lạnh lùng, trầm tĩnh.

- Quỳnh, nữ hoàng băng lãnh đã trở lại, haha_ Nhi chạy đến, đi cạnh cô bạn của mình, giọng nói thích thú.

- Không đâu, giờ tớ sẽ cho cậu biết hết tất cả, Nhi à, tớ không muốn giấu cậu điều gì nữa_ Quỳnh giọng đều đều vang lên khiến Nhi ngạc nhiên, cậu không cười nữa mà nhìn Quỳnh._ Thật ra, tớ là... Công chúa nước Anh Quốc, Royal Jusmin.

- Hà, sao cơ_ Nhi ngạc nhiên nhìn Quỳnh, ngạc nhiên trước cái danh phận cao sang kia, ngạc nhiên nói tiếp với ngạc nhiên mà không diễn tả được.

@ Giới thiệu nhân vật@:

- Trương Ngọc Thanh Như (Seya): một cô tiểu thư thông minh, xinh đẹp nhưng lại rất kiêu kỳ, tốt tính nhưng lại luôn làm người khác phải khó chịu bởi lời nói của mình nên không có nhiều bạn bè, hay bị lợi dụng. Là đại tiểu thư tập đoàn Đạt Thành, kinh doanh ngành điện tử lớn nhất nước.

- Lê Như Quyên (Quyên Quyên) : học sinh lớp thường 11b3, hơi xinh, là bạn của Seya thích nịnh hót, lợi dụng Seya. Cha mẹ là nhân viên văn phòng bình thường.

- Lê Như Vi (Vii Vii): Học sinh lớp thường, là em song sinh của Quyên Quyên nên tính tình y hệt sao.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Thân Phận Thật Sự!! Sự Bắt Đầu Cho Cuộc Hồn Chiến

- Tớ biết cậu sẽ rất bất ngờ, nhưng mà Nhi à, 5 năm trước tớ đã gạt cậu, xin lỗi_ Quỳnh cúi đầu, khuôn mặt hối lỗi, ánh mắt thoang thoảng buồn, ánh nhìn xa xăm. Đàng xa, HT đi ngang qua nhìn thấy Quỳnh và Nhi, rồi chợt ngớ ra khi nhớ đến điều gì đó, ông bước vội về văn phòng.

- Đồ ngốc, sao không nói sớm chứ, thật không ngờ cậu lại là công chúa đấy, tớ có rất là nhiều câu hỏi dành cho cậu đây này_ Nhi mỉm cười, cô không ngờ, cô bạn thân của mình lại là một công chúa cao quý, càng không ngờ, tuy cô là một công chúa nhưng lại chẳng giống một tí nào, theo suy nghĩ của Nhi thì 1 công chúa sẽ đông đảo tự cao hoặc sẽ dịu dàng, thùy mị còn Quỳnh không giống 1 tí nào.

- Tớ biết cậu đang suy nghĩ gì đấy nhé_ Quỳnh lườm Nhi, đôi mắt hồ phách lạnh lùng nhìn vào một khoảng sân.

- Ồ... nghĩ gì là nghĩ gì hả?_ Nhi hoảng sợ, ánh mắt nhìn về phía khác như bị nói trúng tim đen, cô nói lảng sang chuyện khác_ À, là người anh sao cậu lại có nét giống người Việt còn nói thành thạo tiếng Việt như vậy.

- Mẹ tớ chính là nữ hoàng Royal Elina, bà ấy thật ra là người gốc Việt, vì vậy mà tớ là con lai, ba tớ ông ấy từng qua Việt Nam du học thời còn trẻ_ Quỳnh bất cần thong thả trả lời, như đang nói chuyện về người khác vậy

- À, nhớ rồi, papa tớ cũng có nói ông ấy có 3 người bạn thân trong đó có tổng thống Anh Royal Jusman_ Nhi reo lên khi nhớ về điều đó. Lúc này, Quỳnh nhíu mày, hôm đó cô cũng nghe Vy nói như vậy, chuyện này lại có đôi chút kỳ lạ, hình như mọi chuyện đều có quan hệ với nhau thì phải và theo như bộ óc thiên tài của cô suy đoán thì... có lẽ mọi chuyện được sắp đặt trước thì phải. Đang miên man suy nghĩ thì 1 cái gì đó đụng trúng cô, cô nhíu mày nhìn “vật” vừa đụng trúng mình.

@Cùng lúc đó, ở trong lớp:@

Cái Ipad trên bàn của anh reo lên, anh nhìn vào thì nó để dòng chữ “thầy hiệu trưởng”, anh nhanh chóng mở máy:

- Chào thầy ạ_ Huy nhìn vào màn ảnh hiện thị camera.

- Huy, cháu lên phòng ta một lát, ta có chuyện muốn nói_ giọng trầm ấm đều đều của thầy HT vang lên, giọng uy nghiêm khiến ai cũng phải sợ.

- Dạ được, em sẽ lên ngay thưa thầy_ Nói rồi đợi thầy tắt máy rồi anh đứng lên chạy lên phòng HT...

Tại phòng HT:

- Chào thầy, có việc gì vậy ạ_ Tuy giọng nói đều là lễ phép nhưng ánh mắt lại lạnh lùng.

- Là việc tự ý đi ra ngoài trong giờ tự quản_ HT chống cằm lên tay nhìn thẳng vào Huy nói, đang định nói tiếp thì Huy lên tiếng.

- Xin lỗi thầy, do cháu làm việc không tốt nên mới để việc này xảy ra, xin thầy hãy cho cháu xử lý ạ_ Huy nhớ đến giọng ngang ngược của Quỳnh khi tự ý ra khỏi lớp, ra đã đành còn không biết trốn lại thông dong quang minh chính đại, giống như ngày xưa không sợ trời không sợ đất, thích làm theo ý của mình mà không hề nghĩ đến hậu quả. (chị ấy nghĩ đến hậu quả rồi đấy chứ, rằng chị ấy sẽ không bị gì cả), ông bật cười trước lời nói của Huy, ông nói hình như làm Huy hiểu lầm rồi, ông làm sao mà xử phạt Quỳnh được chứ:

- Haha, cháu không cần xử lý đâu, hãy làm tốt nhiệm vụ của cháu với những học sinh trong trường nhưng trừ con bé ấy, hãy để nó làm điều gì nó thích_ Ông cương nghị lên tiếng, tuy ông biết ông đang công không ra công, tư không ra tư nhưng chỉ với mỗi mình cô thôi, ai bảo ông thương cô quá làm gì (tình thương ông cháu nhà).

- Sao cơ ạ?_ Anh bất ngờ, tại sao cô ta được thầy đặt cách như vậy, cô ta hình như sắp phá hết kỷ luật trong trường rồi, anh nhìn HT trần trối, như một chuyện không tưởng nổi.

- Cứ làm theo ta nói, được rồi, cháu về lớp đi_ HT biết tên nhóc này bất ngờ, nhưng cứ đứng như vậy thì ông sẽ không làm việc được, dù gì ông cũng đã dặn dò xong rồi, Huy chần chừ rồi cúi đầu:

- Chào thầy, em xin phép_ Anh bước ra ngoài với cái cau mày với nhiều suy nghĩ trong đầu. Quỳnh là cô gái chỉ học chung 2 tuần năm lớp 6 nhưng lại để lại nhiều ấn tượng cho anh, nhưng lại không hề nhớ anh, điều này làm anh “sốc” nặng.

Đi ngang một góc sân thì anh nhìn thấy 3 4 người tụ ở đó, hình như đang cãi nhau và anh thấy được 2 người quen quen. Anh tiến lại:

- Nè, bộ không có mắt hả, tôi đã đứng sát vào góc này rồi, đường rộng thênh thang đi còn đứng nữa là sao, cố ý hả_ Quỳnh khó chịu lên tiếng, rõ là cố ý. Cô phì phì chỗ bị đụng như là mình vừa chạm phải thứ rất kinh tởm.

- Hừ, mới vào trường đã lên giọng, tưởng vào được 11-1 là ngon lắm hả, dùng thủ đoạn cả thôi_ Một con nhỏ trong hai đứa lên tiếng, giọng nói chanh chua, éo là nói, ánh mắt khinh thường nhìn Quỳnh. Cô nhìn từ trên xuống dưới cô gái này như đánh giá tổng thể tính cách của ả. Nhìn cách ăn mặc xộc xệch hở hang kia khiến Quỳnh nhíu mày, ả này mà cũng vào được trường SS sao? Vẫn là đồng phục trường nhưng chiếc váy đã bị cắt ngắn hơn, cavat thật không đáng hoàng, buông thả để hở cúc áo ở cổ, chiếc áo trắng nhăn nhoe. Nhìn cái huy hiệu màu xanh nước biển nhưng bằng đồng giả, Quỳnh

nhếch mép:

- Thật tội cho những người cha, mẹ có những đứa con như các cô. Làm việc cực khổ cho các cô ăn học mà các cô thì... Học không bao nhiêu mà ăn chơi là nhiều_ Quỳnh lại một lần nữa nhìn vào bộ đồng phục của ả và đã thành công làm ả tức điên.
- Kệ bọn tao, mày nghĩ mày như vậy là tốt lành à, đừng lên giọng với bọn tao, đồ thứ giả tạo_ Cô ả khinh khỉnh, mắng nhiếc Quỳnh không tiếc lời nhưng cô vẫn cứ thản nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Tản Bộ, Gặp Gỡ Và Những Điều Bất Ngờ...

- Ô, giả tạo sao? Nên xem lại cách nói chuyện của mình đi, chỉ là học sinh lớp bình thường nhưng lại dám lên giọng với bọn này, xem ra có người chống lưng nhỉ?_ Nhi im lặng nãy giờ bắt đầu lên tiếng, đám xúc phạm bạn thân của cô, chán sống rồi đây mà.
 - O... _ ả nghe thấy Nhi, con gái chủ tịch nước, thì hơi sợ sệt, dù gì thì quyền lực của Nhi cũng rất lớn, ả chỉ nghĩ “Cô ta mới vào trường sao quen nhiều người có thể lực lớn thế không biết”, lúc này nhỏ đứng cạnh ả lên tiếng, ăn mặc cũng chẳng thua gì ả, nhưng giọng điệu lại sắc bén hơn, như không sợ ai hết.
 - Chị Quyên Quyên à, xem cô ta kìa, biết ngay mà. Cũng chỉ là có người chống lưng xin vào mới được vào 11-1, Nhi à, bạn nên “đá” cô ta đi, qua bên này chơi với bọn mình nè, cô ta chỉ lợi dụng cậu thôi_ Giọng sắc bén của ả liếc Quỳnh rồi lại ngọt như mía khi nói chuyện với Nhi, làm Quỳnh đứng một bên nhếch mép, chuyện cười thật mà, một đám nịnh hót.
 - Tôi chơi hay không chơi với ai là quyền của tôi, không tới lượt cậu quản. Nhưng mà cậu nói tôi chơi với cậu, tôi có điểm phúc đó sao? Dù có tôi cũng không dám nhận đâu, tôi sợ tổn thọ lắm_ Nhi sắc bén, nói xiên xỏ, ánh mắt đùa cợt rồi chuyển sang sợ hãi, từ nhỏ cô đã rất ghét những kẻ hay nịnh nọt.
 - Cậu... _ Vii Vii cứng họng, ánh mắt căm tức nhìn Quỳnh và Nhi._ Được rồi, tôi thách đấu với 2 cậu.
 - Ô, thách đấu luôn cơ đấy? Với khả năng của cậu sao? Xem ra cậu bản lĩnh và gan lì hơn cô chị của mình đấy_ Quỳnh nheo mắt cười cợt, như mình vừa nghe một chuyện rất buồn cười, còn tỏ ra ngạc nhiên.
 - Hừ, đừng nói nhiều, không dám cứ việc nói, dài dòng lê thê để làm gì_ Vii Vii ngênh mặt, ánh mắt và cả giọng nói đều chứa đầy kêu ngoạ làm cho Quỳnh thích thú:
 - Được thôi, sao phải từ chối chứ? Có trò vui để chơi thì tôi không từ chối đâu_ Quỳnh mỉm cười nói, rồi ánh mắt lại trở nên lạnh lùng.
- Giọng nói lạnh lùng phá tan bầu không khí chết chóc:
- Có chuyện gì vậy?_ Anh nhìn cả 4 người chất vấn, nhú mày quát_ Giờ này là giờ gì mà dám ở đây hả, mau vào lớp.
 - O, hội trưởng... _ Quyên Quyên đỏ mặt lấp bắp, khuôn mặt e thẹn, khiến cho cả Nhi và Quỳnh khinh bỉ, rồi ả nắm tay Vii Vii nói_ Vii Vii chúng ta vào lớp thôi.
- Ả cùng cô em của ả chạy đi, còn Quỳnh và Nhi không nói gì chỉ hờ hững đi, trước khi đi còn quăng cho Huy 1 câu'
- Đừng ở đó mà ra lệnh cho tôi, hãy để tôi làm gì thì làm, bởi cậu chẳng thể nào quản được tôi đâu, hừ_ Quỳnh cao ngạo khiến Huy nhú mày, anh đang bực, cô ta tại sao lại có được cái đặt quyền đó chứ.
- Buổi học lại kết thúc với một lời thách đấu giành cho Quỳnh và Nhi, nhưng cả hai lại không tỏ ra lo sợ gì. Cả hai cùng nhau tản bộ ra về:
- Quỳnh, cậu nói cậu là công chúa, vậy tại sao cậu lại qua đây được_ Nhi nhìn Quỳnh, đây là câu hỏi mà Nhi thắc mắc rất nhiều.
 - ừm, tớ xin qua đây du học, để hiểu rõ hơn về nước Việt, quê hương của mẹ_ Quỳnh nhìn bầu trời chiều đã chuyển sang màu cam của xế chiều, nhìn mặt trời đã từ từ lặn, nhìn hai cái bóng của cô và Nhi đang lặng lẽ bước đi, tà tà trước buổi chiều tĩnh lặng.
 - Nói như vậy cậu sẽ không ở đây luôn sao?
 - Ừ, có lẽ vậy, tớ xin cha qua đây du học cho đến khi tốt nghiệp thôi._ Quỳnh cứ tiếp tục bước chậm chậm nhưng lại phát hiện Nhi đã dừng bước, ánh mắt khó hiểu nhìn Nhi_ Cậu sao vậy?

- Không chịu đầu nưa, nếu cậu mà về Anh, tớ sẽ chuyển cả gia đình qua Anh ở luôn._ Nhi nói làm cho Quỳnh phải bật cười, cô bạn này không lớn nổi rồi:

- Đồ ngốc, đã 17t rồi sao còn trẻ con vậy hả, cậu nên nhớ cha cậu là chủ tịch nước, cậu nghĩ ông ấy theo cậu thì đất nước ai lo _ Quỳnh mỉm cười nhìn Nhi, rồi tiếp tục bước đi để cho cô bạn chạy theo:

- Xi, không nói nữa, tớ nói đến gát cổ cũng chưa chắc nói lại cậu _ Nhi phụng phịu chạy lên đi trước, rồi cả hai đùa giỡn trên đường đi về cho đến khi vệ sĩ của Nhi đến đón, Quỳnh tiếp tục thả bộ về nhà, tuy đã đi lâu nhưng cô biết rất rõ đường vì dù gì trước đây cô sống ở đây cũng 2 năm.

Một ngày mới lại bắt đầu, hôm nay vẫn là bộ đồng phục đấy, nhưng tóc cô lại được buộc cao đuôi gà, vẫn mang chiếc balo của nhãn hiệu Detraidmon, cô bước xuống nhà:

- Chào hai bác ạ _ Cô lễ phép cúi đầu

- Con dậy sớm thế, giờ này vẫn còn sớm mà _ Bà Lê hiền từ nói.

- Hôm nay con muốn tản bộ đi học, nên dậy sớm một chút ạ, cháu xin đi trước ạ.

- Cháu không ăn sáng à _ Ông Tuấn ngạc nhiên.

- Dạ, không ạ, hôm nay cháu có hẹn ăn sáng với bạn nên cháu đi trước ạ _ Quỳnh lặp lại lời xin một lần nữa, cúi đầu.

- Được rồi, cháu cứ đi đi, sau này không cần xin phép vậy nữa đâu, hãy xem đây như là nhà của cháu _ Ông lại một lần nữa nói, cô thầm mỉm cười, họ hiền như cha mẹ của cô vậy.

Cô đi bộ đến trường, từ xa hai người con trai tiến lại phía cô:

- Hey, chào cậu, cô bạn cùng lớp _ Kiệt cười tươi sát gái, nhưng Quỳnh vốn không để tâm, hờ hững đi tiếp xem như không khí.

- Này, cậu “chảnh” vừa thôi _ Huy tức giận nói, cau mày nhìn Quỳnh, lúc này, Quỳnh mấp máy môi:

- Mặc tôi _ Quỳnh tiếp tục đi, không quan tâm ai nói gì nhưng lúc này cô lại nghe một câu nói khiến cô phải nhủ mày quay lại:

- Được lắm, đồ tăng băng di động _ Đó là lời của Kiệt, nhưng mà anh chỉ nói nhỏ thôi, anh thề là anh nói rất nhỏ nhưng...

- Cậu vừa nói gì _ Quỳnh nhủ mày, ánh mắt khó chịu, rồi chợt mỉm cười khi nhớ đến một người cũng từng nói câu nói này. Điều mà cả hai chàng đều ngạc nhiên khi thấy Quỳnh cười.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Kẹo Bông _ Những Ký Ức Tốt Đẹp

=>)*Một cô bé khoảng 10t xinh đẹp đang chạy, mắt cô bé đảo dáo dáo đang nhìn thứ gì đấy, bỗng...

- Ui yaaa, so who does not have eyes... (Ui ya, ai mà không có mắt vậy...) _ Cậu nhóc có khuôn mặt baby bị đụng phải quất, nhưng khi nhìn thấy cô bé, cậu bé ấy lập tức ngừng nói, mặt thoáng đỏ.

- Sorry, you alright... (xin lỗi, cậu có sao không?) _ giọng nói nhẹ nhàng lạnh lùng lên, giọng hỏi thăm có chút bất cần...

- Never mind what? Compensation you go... (Không sao gì chứ! Cậu bồi thường đi!) _ Cậu mau chóng bình tĩnh, mỉm cười trên cô bạn mới gặp, cậu giả bộ đau ở chân không đứng dậy nổi.

- Indemniff? You want me to do? (Bồi thường? Cậu muốn tôi làm gì?) _ cô bé lạnh lùng, giọng không bớt băng lãnh, cô định bước đi tiếp thì cậu bé quất...

- Heyyy, Do not get me up on you? (Này, không đỡ tôi lên được à?) _ Cậu nhủ mày quất, nhưng thấy cô bé cứ đi tiếp thì đứng lên chạy theo.

- You go get te support I need to do? (Cậu đi được thì cần tôi đỡ lên làm gì?) _ Cô bé cau mày khó chịu, ánh mắt lại đảo dáo dáo tìm kiếm gì đó.

- You touch mom? (Cậu lạc mẹ à?) _ Cậu không để ý đến cô bé hỏi gì mà lảng sang chuyện khác.

-...

-Hey...(Này...)_ Cậu lên tiếng khi cô không nói gì, ánh mắt khó chịu rồi tiếp tục nói_ You're dispise me? (Cậu đang khinh tôi à?)

- ..._ Cô tiếp tục không lên tiếng, không quan tâm ở bên kia đang nói hay làm gì chỉ lo tìm thứ gì đấy

- Good, radiator grills mobile ice! (Được lắm, đồ tăng băng di động!)_ Cậu bực mình, chưa có một cô gái nào bơ cậu nặng nề như vậy, nhưng bỗng cậu nghe cô bé la lên “a”, rồi chạy đến ông bán kẹo bông dạo ở bên cạnh đường, cậu bất ngờ, nãy giờ cô nhóc này tìm kẹo bông sao, còn chú tâm đến nỗi bỏ lơ cả cậu. Cậu định chạy theo thì lại gặp đám vệ sĩ của mình:

- Missing date, time on doing! (Cậu chủ, đến giờ về rồi)_ Tên vệ sĩ cúi đầu nói, cậu gật đầu, nhìn bên vệ đường thì cũng thấy có người kính cẩn với cô bé, có lẽ đó là vệ sĩ của cô, cậu yên tâm lên xe thăm nghĩ:

“She finally! I’m certaid to find you, whether to heaven or into the sea!” “Cô nhóc! Tôi nhất định sẽ tìm cậu, dù lên trời hay xuống biển!”(=)

- Nè, cậu đang nghĩ cái gì vậy, còn cười nữa chứ_ Huy đi đến vỗ vai cô, ánh mắt khó hiểu.

- Cậu bớt lo chuyện bao đồng đi_ Quỳnh nói rồi bước đi, đằng xa xuất hiện người bán kẹo bông, cô chạy nhanh đến, nhớ lại ký ức cũ, cậu bé phiền phức mà cô đã gặp, cô muốn gặp lại một lần. Đó là lần cô trốn khỏi vương quốc để mua kẹo bông, lần đó cô bị daddy mắng và phạt chép bài nhiều lần.

Hai chàng thì bất ngờ khi thấy Quỳnh mỗi bên cầm một cây kẹo bông, Huy lạnh lùng bốn cọt:

- Cậu là heo tu thành tinh à_ Huy nhếch mép, giờ là cơ hội trả thù lúc 5 năm trước.

- Ủm, tôi là heo tinh, nên cậu ngâm cái mồm lại đi, coi chừng tôi ăn luôn cả cậu đấy, hừ, đồ nhiều chuyện_ Quỳnh bực tức, ném hai cây kẹo rồi chạy đi, để ở đó một người thì đơ, một người thì cười sặc sụa:

- Hahaha, tao nghĩ mày sẽ không bao giờ thắng được cậu ta đâu, haha, sao không chịu bỏ cuộc thế, nhìn mặt mày buồn cười kinh vồn_ Kiệt cười, cười như chưa được cười bao giờ vậy.

- Mày im coi, không nói giúp tao ở đó còn cười, hừ_ Huy tức giận, ánh mắt khó chịu nhưng vẫn cố điều chế cảm xúc, rồi bước đến trường.

@công trường@

Đến trước cổng trường thì Quỳnh gặp Nhi, cô bạn đang nói chuyện với thầy giám thị, hình như là có gì đó khó khăn, cô bạn cứ nhủu mảy suốt, lúc Quỳnh đến thì thầy giám thị đã đi:

- Có chuyện gì mà nhăn nhó mặt mày vậy_ Nhi quay qua nhìn Quỳnh, cô chu mỏ, ánh mắt lấp lánh rất kute:

- Đại hội hội học sinh, tớ có thư mời nè, nghe nói bầu thêm một phó hội trưởng nữ nữa, lần này thầy hiệu trưởng đích thân bầu cử, hayyaa, tớ không phải là thành viên hội học sinh cũng bị mời_ Nhi than vãn, nhìn cái thư mời chán nản.

- Không phải chỉ là đi dự thôi sao, tớ cũng được mời đấy nè_ Quỳnh chìa tấm thư mời mà mình mới nhận được hôm qua, ánh mắt khó hiểu, cô cũng không phải thành viên hội học sinh, cũng chỉ mới vào trường, mời cô làm quái gì chứ.

- O, cậu cũng được mời á, hehe, vậy cùng chung số phận, có cậu thì tớ vui rồi_ Nhi hớn hờ, còn tưởng sẽ đi một mình...

- Vào thôi_ Quỳnh cười, lắc đầu chán nản nhìn cô bạn, nãy vừa than vãn giờ lại hớn hờ.

Quỳnh và Nhi kẻ vai bước vào sân trường, tiếng xì xầm bắt đầu vang lên:

- Quỳnh xinh quá, mày ơi_boy1

- ukm, hình như cô ấy là du học sinh mới về_ Boy2

- Nhi kia, đáng yêu quá_ Boy 3

- Xì, son phấn cả_ Girl1

- 2 chị ấy đẹp quá_ Boy 4

- Chị quyen quyen với chị vii vii biết là chết_ Girl2

Bla...blaaaa...

- Haizzz, đám người này phiền phức quá_ Nhi nhủ mảy nhìn qua thấy Quỳnh cũng đang nhủ mảy, biết chuyện sắp chẳng lành nên kéo cô bạn nhanh lên lớp.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Game.... Start!!!!

Vừa vào lớp học thì Nhi bước lên bục giảng, đồng dục nói:

- Các cậu!! Trật tự nào!!_ Nhi lớn giọng quát, Quỳnh ngạc nhiên ngược nhìn. Không ngờ rằng chỉ mới 5 năm không gặp, volume của cô bạn của mình tăng cao như vậy.

Cả lớp im lặng ngược lên nhìn Nhi, thật ra thì sức ảnh hưởng của Nhi cũng rất lớn đối với cái chức lớp trưởng kia, đợi cả lớp im lặng, tập trung nhìn cô, cô mỉm cười hài lòng rồi nói:

- Thầy cô trong trường đều có cuộc họp lúc sáng này, cho nên, hai tiết đầu của chúng ta là tiết tự quản_ Cô vừa nói xong, cả lớp chán nản la “trời” một tiếng, vậy cũng thông báo, tương tự chuyện quan trọng lắm. Nhiều lúc lời Nhi nói không có tác dụng với cả lớp vì giống như những chuyện dở hơi như thế này.

Nhi buồn cười về chỗ, lấy Ipad ra lướt web. được một lúc thì chán nản tắt máy, quay sang nhìn Quỳnh, thấy cô đang lôi ra một quyển sổ dày cộm, Nhi tò mò hỏi:

- Cậu đọc gì thế Quỳnh?_ Nhi tò mò nhìn vào quyển sách rồi ngược lên hỏi Quỳnh, cô không trực tiếp trả lời mà đưa quyển sách lên để Nhi đọc nhanh, Nhi há hốc_ là Khoa học viễn tưởng, cậu cũng có hứng thú với những thứ này sao Quỳnh.

Quỳnh mỉm cười, “ừ” một tiếng rồi lấy cái balo của mình đưa cho cô. Nhi khó hiểu nhìn mình thì Quỳnh lên tiếng:

- Cậu mở ra đi?_ Quỳnh nhẹ giọng, rồi tiếp tục quay qua đọc quyển sách, bên kia Nhi mở ra thì thấy toàn là sách.

- Những nghiên cứu về vụ nổ bigbang, sự ra đời và phát triển của con người, nghiên cứu thiên văn học, sinh vật học,..._ Nhi tròn tròn mắt nhìn những quyển sách trong cái balo, lần lượt đọc tên. Kiệt ngồi bần dưới hiệu kỳ chồm lên hỏi:

- Có chuyện gì vui thế_ Kiệt cười rồi chú ý vào quyển sách tay Nhi đang cầm giật lấy_ Gì đây? Những nghiên cứu về vụ nổ big bag? Ai nghiên cứu những thứ này thế.

Nhi im lặng, nhìn sang Quỳnh, bất giác mỉm cười, cô bạn của mình thích nghiên cứu những thứ mới lạ, cô quá hiểu rõ.

- Là tôi! Có vấn đề gì sao?_ Quỳnh tiếp tục nhìn vào quyển sách, lạnh giọng nói.

- Hmm... Cậu rảnh thật!_ Kiệt trầm ngâm rồi phán, Quỳnh không nói gì, tập trung vào quyển sách, nhưng tiếng ồn trong lớp ngày càng lớn làm Quỳnh khó chịu, Huy cũng thế nhưng vẫn im lặng nằm ngủ, tối qua lo việc ổn định những buổi đầu năm làm anh mất ngủ:

- Don't make noise! (đừng làm ồn)_ Kiệt nở nụ cười sát gáy nói tiếng anh, nhưng hình như chỉ 2 3 nữ sinh là im lặng vì sợ trước nụ cười của Kiệt, còn lại thì vẫn nói như chẳng có việc gì.

- Im lặng đi!_ Nhi đưa tay lên môi, ý bảo im lặng, hai tầng băng đang ở đây, nếu hai người cùng nổi điên, không biết lớp học sẽ ra sao. Nhưng hình như vẫn không có tác dụng, lời nói của cô đã không còn giá trị vì chuyện lúc nãy.

Đến lúc này, Quỳnh nhủ mảy, ồn như vậy thì lấy gì cô tập trung được đây. Nhắm mắt, hít sâu, cô đang cố kìm nén cảm xúc. Cô không ghét ồn ào, nhưng ồn ào không đúng lúc và không đúng nơi thì cô rất ghét.

- Tất cả các người im hết cho tôi, các người lâu lắm không được nói à? Lớp chỉ có 10 người mà ồn như đi lễ hội vậy. Hay là các người ngừng nói không được._ Quỳnh tức giận đứng lên nói, cô đã thực sự nổi điên, ánh mắt lạnh nhìn từng người có mặt trong lớp, mọi người đều im lặng tưởng ngoạn lắm, đúng là cô không nên đánh giá cái gì quá sớm. Ánh mắt cô đi đến đâu thì họ im lặng đến đó, không dám nói lời nào, kể cả Seya. Cô cầm quyển sách, định đi ra ngoài thì một bàn tay nắm cô lại. Cô nhìn Nhi, thấy cô lắc đầu, Quỳnh bực mình bỏ về chỗ. Nhìn quyển sách trong tay Quỳnh, Nhi đột nhiên nghĩ ra một ý tưởng:

- Hai tiết chắc cũng chán nhì? Hay là chúng ta chơi trò chơi đi?_ Nhi thích thú đề nghị, bước lên bục một lần nữa_ Được không?

Mọi người tán hưởng, kể cả Kiệt, Quỳnh không nói gì, còn Huy đã thức khi nghe giọng giận dữ của Quỳnh.

- Trò chơi tên là “Thử làm thần đồng” (trò này mình tự nghĩ ra ạ :d) _ Nhi mỉm cười, quan sát phản ứng của cả lớp rồi nói tiếp _ Được rồi, bây giờ mình sẽ phổ biến luật chơi.

* Luật chơi như sau:

+ Mỗi người trong lớp sẽ thách đấu, tùy ý đặt câu hỏi, do ta là học sinh lớp 11-1 nên câu hỏi sẽ mở rộng trên thế giới.

+ Nếu người thách đấu hỏi người bị thách đấu mà người bị thách đấu không trả lời được thì người bị thách đấu sẽ bị giám khảo vẽ 3 đường lên mặt.

+ Nếu người thách đấu hỏi mà người bị thách đấu trả lời được thì người thách đấu bị giám khảo vẽ 3 đường lên mặt.

+ Tôi và giám khảo cũng sẽ tham gia, nếu ai can đảm thách đấu giám khảo, thì nếu người thách đấu hỏi mà giám khảo trả lời được thì người thách đấu 6 đường còn giám khảo không trả lời được thì bị người thách đấu vẽ 6 đường.

+ Tôi thì giống như các bạn, 3 đường. . .

Nhi nói xong thì cười hi hi. . .

- Trò lạ quá nhưng thấy cũng hấp dẫn, chơi đi _ một cậu bạn nói.

- Um, chơi đi _ Seya thích thú đứng lên nói _ Mình đề nghị giám khảo nên là Quỳnh đi.

Seya mỉm cười tà, không phải giám khảo sẽ chịu phạt gấp đôi sao? Cô sẽ vẽ banh khuôn mặt tự cao đó của cô ta cho xem.

- Ở chuyện này. . . _ Nhi khó xử, Quỳnh chưa chắc sẽ chơi chứ đừng nói gì làm giám khảo, sẽ thế nào đây. Nhi quay qua Quỳnh chỉ thấy cô đang nhếch mép thích thú, cô quay sang nhìn Seya, thích thì chiều:

- Được thôi, nếu thiên kim tiểu thư tập đoàn ĐT mời thì tôi sao dám từ chối _ Cô nói xong thì lấy trong chiếc balo ra một cây viết rất đẹp. Nó là loại viết cô mới phát minh ra chưa được thử nghiệm, hôm nay coi như có dịp thử nghiệm vậy (chị ít ác quá, nhưng t/g thích, hi hi).

Seya đắc ý, cứ nghĩ cô sẽ sợ, nhưng không biết mình sắp gặp chuyện.

* lời tác giả:

- Mình xin lỗi, vì đến giờ này mới đăng *cúi đầu*, mong các bạn tiếp tục ủng hộ. . .

- Đoán xem nhé, chap sau còn nhiều điều thú vị lắm.v

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Diễn Biến, Trò Chơi Căng Thẳng!!!

Cuộc đời con người luôn gặp những chông gai trắc trở, cho dù con đường tương lai có gài đầy hoa hồng đi chăng nữa... Thì hãy luôn luôn nhớ hoa hồng... có GAI...

Quỳnh ung dung bước lên bục giảng, ngồi xuống chiếc ghế được đặt sẵn, chân bắt chéo thông thả. Ánh mắt và khuôn mặt biểu lộ đất chí cùng kiêu ngạo. Nhi nhìn Quỳnh lắc đầu cười khò, tội cho Seya và cả lớp này rồi. Nhi như sực nhớ đến gì đó, quay xuống lớp nói:

- À, chú ý nha cả lớp, trong lúc chơi, mọi người không được sử dụng công nghệ thông tin hoặc bất kỳ sách vở gì nha! _ Nhi mỉm cười nói, rồi bỗng dưng dừng lại rồi la lớn _ Game... START!

Lời Nhi nói vừa kết thúc thì một cô bạn đứng lên thách đấu với một bạn nam, rồi cứ nối tiếp nối tiếp nhau, khoảng nửa tiếng thì hầu như 5 người trong lớp, mặt đã nguệch ngoạc mực mà không cách nào lau được. Đúng, đây là một loại mực đặc biệt do Quỳnh nghiên cứu 1 tháng mới tạo ra được, nó chỉ có một thứ mới xóa được.

- Uii, sao kỳ thế này, lao hoài sao không sạch được _ một cô bạn bắt mồm la lên, Nhi bắt ngờ nhìn cô bạn đó chà sát mặt khiến mặt đỏ lên một mảng, rồi quay qua nhìn Quỳnh thắc mắc hỏi:

- Này Quỳnh, cây viết đó sao tớ chưa thấy bao giờ, ở đâu bán vậy?_ Nhi nhìn chăm chăm vào cây viết, nó rất đẹp và tinh xảo..

Quỳnh nhếch môi thích thú, quay sang Nhi giải thích:

- Làm sao có bán được, khi cây viết này do tớ thiết kế chứ? Loại mực này là tớ đã nghiên cứu mất 1 tháng đấy, chưa được thử nghiệm lần nào đâu?

- Sao... sao cơ... vậy, vậy sao lau được?_ Nhi hoảng sợ, chưa thử nghiệm đã dùng, không phải nguy hiểm quá sao?

- Bây giờ tớ đang thử nghiệm đấy thôi, loại mực này vẫn chưa hoàn thiện đâu, tớ muốn nghiên cứu một loại mực mà không có thứ gì lau được kia, nhưng loại này lại có một điểm yếu, một thứ có thể lau được nó_ Quỳnh thản nhiên nói như chẳng xảy ra chuyện gì.

Nhi cảm thán “Cậu ít ác quá Quỳnh à!”

Còn bên dưới, từng người một há hốc mồm, ngạc nhiên tột độ, khuôn mặt xinh đẹp của bọn họ giờ đang như con gấu mèo thế này, lại còn ở trước mặt những soái ca của bọn họ thật mất mặt mà!

Seya không có gì là sợ đứng lên, khuôn mặt cao ngạo, lên tiếng:

- Được thôi, Quỳnh tôi thách đấu bạn!

Seya dứt lời thì bên dưới trở nên ồn ào hẳn, Quỳnh không biểu cảm gì, khuôn mặt thủy chung lạnh lùng, bình thản:

- Được, chủ đề?

- Lịch sử thế giới!

- Ok, hỏi!

- Vụ nổ bigbang xảy ra vào thời gian nào?_ Seya hỏi, Nhi ngạc nhiên, đây không phải gọi là “trúng tủ” hay sao? Quỳnh đang nghiên cứu về lĩnh vực này mà. Quỳnh thì buồn cười, nó đơn giản hơn cô nghĩ:

- Xảy ra xấp xỉ cách đây $13,798 \pm 0,037$ tỷ năm trước.

Seya bất ngờ ngược lên nhìn Quỳnh, cô còn chưa chắc nhớ về con số này, thế sao cô ta lại nói ra nhanh lẹ như vậy. Quỳnh bước xuống bàn Seya, quạch 6 đường lên khuôn mặt xinh đẹp của Seya, Quỳnh quạch như xem mặt Seya là tờ giấy nháp. Huy nhìn thấy thì mặt thoáng chốc, không phải vì cô vẽ lên mặt Seya mà là thái độ khinh thường của cô khi vẽ lên mặt người khác, không có cả một cái run tay hay sợ sệt nào. Huy tức giận, đứng lên:

- Tôi thách đấu cậu, Quỳnh_ Nghe Huy nói xong thì Quỳnh mỉm cười hứng thú, trên mặt tên hội trưởng ấy mà vẽ hình con mèo lên chắc sẽ có nhiều điều thú vị lắm, kiểu như, ngày mai mặt hắn sẽ được đăng lên trang đầu bản tin trường cũng không chừng. Không suy nghĩ nhiều, Quỳnh nhanh chóng gật đầu đồng ý. Đường như chỉ chờ có vậy, Huy nhanh chóng nói:

- Chủ đề là sinh học lớp 10!_ Huy ung dung nói, anh liếc nhìn Quỳnh thì thấy cô vẫn bình thản chẳng sợ gì.

- Được, hỏi đi!

- 4 bậc cấu trúc của Protein?_ Huy vừa vút lời thì Kiệt mỉm cười thích thú, cái này được coi là lợi dụng rồi, một mũi tên trúng 2 con nhạn. Đây là câu hỏi khá khó, mà Huy lại không thuộc lĩnh vực sinh, đây là câu hỏi để Huy soạn dành cho lớp chuyên sinh của khối 10 mà chưa biết câu trả lời. Nếu Quỳnh trả lời được thì Huy có đáp án để nộp, con Quỳnh trả lời không được thì sẽ bị Huy quẹt mực, cũng không tệ khi Huy nghĩ được như vậy nhỉ. .

- Buồn cười thật, câu như vậy mà cậu cũng hỏi được à_ Quỳnh khó chịu, nó là loại kiến thức đơn giản thôi, thế mà hỏi cô, đang khinh cô sao?_ Cấu trúc bậc 1 của Protein là “Protein là chất trùng hợp được cấu tạo từ các đơn phân là các axit amin, cấu trúc bậc 2 và bậc 3 của protein là..... bla.....bla....

Quỳnh trả lời xong thì cả lớp ngỡ ngàng kinh ngạc, giờ thì hiểu vì sao Quỳnh vào được lớp này rồi, chưa xét về thể lực, chỉ học lực thôi mà hình như cái gì Quỳnh cũng biết. Huy bàng hoàng, không biết làm thế nào thì giọng nói lạnh lùng của Quỳnh vang lên:

- 6 đường nhí? Hay là thế này đi, tôi cũng thách đấu cậu chủ đề sinh học. Tôi nói ra 10 loài vật và cậu nói hết 10 tên sinh học tương ứng với loài đó, câu trả lời đúng không sai cái nào thì tôi bỏ qua 6 đường đó và cho cậu vẽ lại 10 đường, còn trả lời không đúng hết thì theo quy cũ, 12 đường! Thế nào?_ Quỳnh cười khẩy điều kiện này quả có lợi cho Huy, nhưng để xem đã:

- Được thôi, bắt đầu_ Huy vẫn lạnh lùng đứng ở đó, cước trí nhớ của anh thôi...

- Đầu tiên là... người_ Quỳnh cười tà mị.

- Homo sapiens

- Gà

- Gallus domesticus
 - Cá chép
 - Cyprinus carpio
 - Giun tròn
 - Caenorhabditis elegans
 - Hành
 - Allium cepa
 - Ếch
 - Rana pipiens
 - Chuột nhắt
 - Mus musculus
 - Ngô
 - Zea mays
 - Cá sấu
 - Alligator mississippiensis
- Rất tốt, giờ là cái tên thứ 10_ Quỳnh mỉm cười, ánh mắt không lộ ra một tí sợ hãi, bên dưới không khí căng thẳng khi 2 người, người đối kẻ đáp qua lại chưa phân thắng bại.
- Cà chua
- Licoper...._ Giọng Huy dừng hẳn lại, chỉ còn cái cuối cùng nhưng lúc này, anh lại chẳng nhớ gì cả, anh học kỹ mấy cái còn lại chỉ trừ “cà chua” là chỉ đọc sơ qua cái tên, cái này có quá “nhỏ” hay không đây, anh cố nhớ lại thật kỹ. Cả lớp căng thẳng nhìn anh, còn Quỳnh thì neho mắt lại thích thú...
- Licoper... gì?_ Quỳnh hỏi dồn khiến Huy càng khó tập trung, lúc này giọng Nhi vang lên.
- 5..
- 4..
- 3..'
- 2..
- 1..
- 0.. Hết giờ, Huy thua vì trả lời không được_ Nhi đồng dạc nói, Huy bất lực ngồi xuống, anh đang hối hận rất nhiều nhưng chỉ dám thừa nhận là mình xui thôi...
- Quỳnh bước xuống...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Hình Phạt Thú Vị!!!

Như ý nghĩ, Quỳnh về lên mặt Huy hình con mèo rất dễ thương, Quỳnh về giới nên không lo xấu. Về xong thì vẫn còn dư 5 đường, cô nhắm vào trán Huy về 3 đường ngang song song nhau và khoanh tròn cặp mắt của Huy, giờ nhìn mặt Huy rất buồn cười. Quỳnh nhìn lại “kiệt tác” của mình, gật đầu hài lòng bước về chỗ. Trong khi Nhi, Kiệt và một số bạn nam trong lớp che miệng cười thì một số bạn nữ đang ngất ngây trước vẻ kute của chàng hội trưởng, họ nhanh chóng lấy điện thoại ra chụp để lưu lại những “khoảnh khắc” 100 năm một lần của oppa với suy nghĩ “đi khoe chắc mấy tụi lớp kẻ ganh tị chết”, mấy đứa con trai cũng nhanh chóng lấy máy ra chụp, đảm bảo rằng ngày mai sẽ có tin cực hot. Huy bực mình, đưa ánh mắt lạnh lùng quét nhìn cả lớp.

- Xóa hết và dẹp ngay_ Giọng nói lạnh lùng khiến mọi người phải nuốt nước bọt, ánh mắt kinh hãi nhìn Huy như đang gắp Tu la của địa ngục. Nhi cũng không ngoại lệ, còn Kiệt thì dừng hẳn nụ cười, yên phận lấy điện thoại ra lướt web. Quỳnh mỉm cười thích thú, nổi giận rồi sao? Good, giờ là lúc để chơi đùa.

- Không sao, mọi người cứ chụp thoải mái, tôi sẽ chịu trách nhiệm, đảm bảo rằng mọi người một cọng tóc cũng không mất_ Quỳnh bình thản lên tiếng, không quan tâm đến ánh mắt giận dữ nhìn về phía mình. Huy quay phắt qua, cấm hận nhìn Quỳnh rít lên tiếng rõ to:

- Cậu đừng nghĩ tôi không dám làm gì cậu?_ Huy giận dữ quát, đây là sự sỉ nhục lớn nhất trong đời của anh, mà lại là một người con gái nữa chứ?

- Nào! Điếc lỗ tai quá, hội trưởng à, nói cho cậu biết, cậu chẳng thể là gì được tôi đâu, huh_ Quỳnh bắt chéo chân, lấy ngón út của tay phải vờ ngoáy ngoáy lỗ tai mình, đôi mắt hờ hững lộ ra nụ cười cợt nhả.

- Cậu..._ Huy tức giận, hồi lâu mới kìm chế được cảm xúc, nhếch môi nói_ Chẳng làm gì được cậu sao? (đúng thế mà =]]]) Cậu là gì mà tôi không dám động vào cậu chứ?

- Nếu cậu đã nói vậy thì, giờ cậu đừng vào tôi thử xem_ Quỳnh buồn cười nói

- Cậu nghĩ tôi không dám à?

Quỳnh gật đầu khiêu khích, Huy giờ ai gặp nên tránh xa thì hơn, ánh mắt anh bây giờ hơn cả quỷ địa ngục, đỏ ngầu. Nhưng Quỳnh chẳng có gì là sợ hãi, ngược lại còn mỉm cười vui vẻ, có ai biết không nhỉ, sở thích của cô là chọc điên người khác mà.

- Thôi đi 2 người, đang chơi mà_ Nhi nhăn mặt, nhìn mặt Huy thế kia, thì sao mọi người có hứng chơi tiếp đây, thế là cô lên tiếng, Huy nhắm mắt ngồi xuống, lúc này thấy mọi chuyện ổn thỏa, Kiệt cất cái điện thoại vào balo, đứng lên nở nụ cười tươi nói:

- Lớp trưởng gương mẫu, tôi thách đấu cậu_ Kiệt nở nụ cười tươi, ngược nhìn Nhi khiến cô đỏ mặt, mặc dù nói cô không mê trai đẹp, cũng không quan tâm đến con trai nhưng cô cũng là con gái, như thế kia mà không đỏ mặt khẳng định chắc rằng cô không phải con gái rồi?

- Được, chủ đề?_ Nhi quay mặt chỗ khác, che dấu đỏ mặt, nhắm mắt lại tự nói “bình tĩnh lại”

- Âm nhạc thế giới_ Nhi quay phắt qua nhìn Kiệt! what, vẫn là thể loại cô thích, cô thích nhất âm nhạc mà.

- Được, hỏi đi_ Nhi tươi cười, hehe, thử xem

Kiệt không nói gì, rút từ trong túi ra một chiếc mp3, bật một đoạn nhạc với volume vừa đủ để Nhi nghe..

I never miss a beat

I'm lightning on my feet

And that's what they don't see, mmm-mmm

That's what they don't see, mmm-mmm

I'm dancing on my own (dancing on my own)

I make the moves up as I go (moves up as I go)

And that's what they don't know, mmm-mmm

That's what they don't know, mmm-mmm

But I keep cruising

Can't stop, won't stop grooving

It's like I got this music

In my mind

Saying, "It's gonna be alright."

'Cause the players gonna play, play, play, play, play

And the haters gonna hate, hate, hate, hate, hate

Baby, I'm just gonna shake, shake, shake, shake, shake

Khúc nhạc nhẹ nhẹ rồi trầm bổng vang lên...

Kiệt mỉm cười tắt nhạc, ngược lên nhìn Nhi đang nhắm mắt hưởng thụ, như đang suy nghĩ, bất giác tìm đập lên thỉnh thoảng. Kiệt bất ngờ ôm tim mình, tìm bị sao vậy chẳng lẽ mình bị bệnh tim, không ổn, phải tranh thủ đi khám.

- Thế nào? Chỉ cần cậu nói tên tác giả và tên bài hát, cậu sẽ thắng_ Kiệt ngược lên, cất mp3 vào túi, thật ra anh chỉ tham gia cho vui và có phong trào thôi, nhưng mà bị về lên mặt vẫn là vấn đề không hề nhỏ.

- Bài hát rất hay, nhưng mà qua âm điệu thì mình đã từng nghe rồi, một trong những bài hát nổi tiếng của Taylor swift bài “shake it off”, đúng không?

- Xem ra cậu cũng hiểu biết âm nhạc lắm, cậu trả lời đúng rồi_ Kiệt hơi bất ngờ, chỉ nghe lời đã đoán ra tên bài hát, không phải dạng vừa nhỉ?

- Hời thừa, Nhi thích nhất là hát đấy_ Quỳnh nhún mày nhìn Kiệt, rồi biết xuồng, khoanh tròn cặp mắt của Kiệt và gạch 1 đường khá dài lên mặt của Kiệt, làm anh chàng than khóc thầm, vậy là tiêu khuôn mặt ngàn vàng rồi, không biết cái gì mới bôi ra được nữa.

- Quỳnh à, tớ thách đấu cậu_ Nhi mỉm cười, nếu hạ được Quỳnh, Nhi sẽ chiến thắng (cái này hơi hư cấu)...

- Cậu chắc chứ?_ Quỳnh ngạc nhiên nhìn cô bạn, cô chẳng muốn vẽ lên khuôn mặt của Nhi tí nào, nhưng luật chơi là luật chơi, vốn không được thiên vị...

- Um.

- Ok, chủ đề!

- Địa lý Việt Nam!_ Nhi hào hứng, Quỳnh là princess Anh chắc sẽ chẳng biết gì về địa lý Việt đâu nhỉ? (nhảm to)...

- Um, hỏi đi_ Quỳnh gạt đầu, khi đi thi tiến sĩ ở các nước, bản đồ các nước cô đã xem qua hết rồi, với bộ óc này cô chỉ cần xem kỹ 1 lần thôi là nhớ...

- Đông Nam Bộ gồm bao nhiêu tỉnh, gồm những tỉnh nào?_ Nhi tỉnh ranh nói, lém lỉnh mỉm cười.

- Nhi, câu hỏi dễ thế này cậu cũng hỏi, bộ cậu muốn mặt mình sẽ xấu đi à_ Quỳnh lười biếng đáp, ít ra hỏi ở đâu chứ, hỏi ngay nơi Quỳnh đang sống, cô đang thắc mắc không biết Nhi có bị ngốc hay không? - -...

- Ồ... dễ sao???_ Nhi thoáng đơ người, ánh mắt đau khổ, chẳng lẽ khuôn mặt này sẽ... huhu, không chịu đâu...

- Đông Nam Bộ gồm 6 tỉnh là Tp HCM, Bà Rịa- Vũng Tàu, Bình Dương, Bình Phước, Đồng Nai, Tây Ninh_ Quỳnh bình thản trả lời như chuyện bình thường không gì to tát...

- Đúng, đúng rồi_ Nhi ánh mắt tội nghiệp..

- Không cần cậu nói, tớ cũng biết là tớ đúng_ Quỳnh đứng khỏi ghế, bước đến Quỳnh, Quỳnh tiến Nhi lùi, cứ thế tiếp diễn đến khi Nhi đụng vào tường thì Nhi vội nói:

- Quỳnh xinh đẹp, cậu có thể dùng loại mực viết bình thường mà vẽ mặt tớ không_ Nhi bị dồn chân tường thì liền xin tha mạng, người ta nói đúng “tham thì thâm” mà, từ nay cô sẽ không vậy nữa chỉ mong thoát lần này...

- Xin lỗi cậu, Nhi, luật là luật, đã chơi thì chịu, tớ vốn không thể thiên vị, đó là quy tắc trọng yếu của tớ_ Quỳnh bước đến, vẽ vòng tròn mắt trái của Nhi rồi vẽ 2 gạch ở hai bên má Nhi, nó không xấu chỉ là mất thẩm mỹ quan gương mặt của Nhi thôi...

Vậy là học sinh lớp 11-1 tìm mọi cách nhưng cũng không thể lau được vết mực, cứ liên tiếp từng người đeo kính, đeo khẩu trang và đội nón đến kính bung mặt mảy để vào lớp khiến học sinh trong trường khó hiểu, càng khó hiểu hơn khi vào lớp và cả về nhà họ cũng không hề mở ra làm cho phụ huynh và cả các giáo viên dạy thắc mắc..

“most thời trang của học 11-1 thật độc đáo”

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Nhảm Chán!!!

Có lẽ, ở 11-1 chỉ có Quỳnh là bình thường nhất hằng ngày chỉ ung dung đi học trong nụ cười đắc thắng, và đương nhiên, hằng ngày luôn “được” lắng nghe lời cầu xin của mấy người trong lớp, trừ Huy và Seya, tự trọng cao nên thả chết vinh còn hơn sống nhục (haizzz, cái mặt dị đồ thì chết “vinh” nổi hăm)..

- Quỳnh yêu dấu, cái gì bôi mặt được hả, oaaaa_ Nhi cùng mấy đứa con gái bu thành vòng quanh bàn Quỳnh, trong khi cô đang đọc cuốn sách “nghiên cứu 7 kỳ quan thế giới”...

- Ôn ào quá_ Quỳnh nhăn mặt, làm cho cả đám im bật, Huy đột ngột đứng lên, dứt cuốn sách...

- Này, cách xóa mực này thế nào hả_ Huy nói, Quỳnh ngược lên không khỏi bật cười, ngày hôm đó quả thật có đẳng style mới của hội trưởng, trên cả hot... Ánh mắt Huy lạnh đi nhìn Quỳnh cười, không có biểu lộ gì là tức giận, nhưng như vậy càng đáng sợ hơn...

- Trả đây_ Quỳnh giật lại, ánh mắt lạnh lùng nhìn Huy một cái, một tuần thế này rồi nhỉ, đồ trò chơi thôi, để như vậy thật chán, ánh mắt tinh ranh của Quỳnh nổi lên, trong mắt mọi người trong lớp đó là ánh mắt của ác ma, rợn cả người. Quỳnh thật nguy hiểm, không biết bày trò gì nữa đây, chỉ biết, nó rất đáng sợ.

- Được thôi_ Quỳnh lấy một lọ thủy tinh đựng chất lỏng màu đen ra khỏi balo, ngược lên nhìn Nhi_ Tớ không thích nói ra thẳng thừng, như vậy rất chán, tớ giao cho cả lớp lo mực hôm đó tớ về, tự mọi người nghiên cứu tìm ra “thuốc giải” vậy, như vậy là tớ đã tốt lắm rồi.

- Thật sao, haha, cảm ơn cậu_ Nhi vui mừng, nghiên cứu mấy cái này quá dễ, đây là một trong những sở trường của Nhi, mỉm cười lấy ống mực từ tay Quỳnh, hí hửng về chỗ...

Tối giờ ra về, một chuyện động trời xảy ra, chuyện này đánh dấu một cột mốc, đó là chuyện mà cả đời học sinh lớp 11-1 cũng không quên. Trên đó, những cái loa, đang phát ra giọng nói của Quỳnh, nhưng điều đó không quan trọng. Cái quan trọng là, Quỳnh đang nói gì thế kia:

- Thân chào các bạn, hẳn là ở đây có rất nhiều người hâm mộ học sinh lớp 11-1 và càng thắc mắc hơn tại sao Style của 11-1 lại kỳ lạ như vậy có đúng không, hôm nay chính là ngày thích hợp để khám phá đây nhá, điều thú vị sẽ hiện ra trước mắt các bạn, chỉ cần tháo mấy cái như khẩu trang, nón và mắt kính xuống, tất cả các bạn sẽ thấy điều mà 100 năm chỉ có 1 lần duy nhất, mấy bạn không cần lo sợ, mình- Phạm Khả Quỳnh này đảm bảo, sẽ chẳng có chuyện gì xảy ra cả, một cộng tác của các bạn cũng sẽ không mất_ Quỳnh nói xong, tắt loa khoải chí ngồi cười, bước lên tầng thượng nhìn xuống. Quả như dự đoán, ở dưới sân, đang diễn ra một trận “ẩu đả” thú vị. Quỳnh mỉm cười thích thú đứng nhìn...

Hiệu trưởng nghe loa mà lắc đầu, lớp 11-1 vốn chỉ có học và học nhưng từ khi có Quỳnh nó trở nên vui nhộn hơn thì phải, mặc dù ban giám thị nhìn nhưng cũng chẳng nói gì, hiệu trưởng đã không nói thì họ biết nói gì nữa chứ...

- PHẠM KHẢ QUỲNH, CÔ CHẾT CHẮC VỚI TÔI_ Huy tức giận quát lớn khi khuôn mặt bị lộ ra, tiếng máy điện loại và máy ảnh cứ liên tiếp sáng lên bởi đèn flash, Nhi đau khổ, ôi rồi còn gì là hình tượng. Cả trường la ầm lên, cười có, xuyết xoa có, thần tượng của họ đáng yêu quá mà...

- Hahahah, tôi chờ_ Quỳnh trên sân thượng cười to, cô không lạnh lùng, cấu gấu như còn nhỏ nữa...

Quỳnh đi với tâm trạng vui sướng về nhà, hôm nay thu hoạch không tệ...

- Con chào hai bác_ Quỳnh bước vào nhà cuối đầu...

- Uhm, sao cháu lại không cho tài xế đưa đón, như vậy có mệt không_ Ông Trần hiền từ lên tiếng.

Quỳnh cười khê:

- Không sao đâu ạ, cháu thấy đi bộ sẽ tốt hơn, cháu lên phòng trước đây_ Quỳnh gật đầu xong chạy thẳng lên phòng, tuy họ tốt với cô, nhưng cô không qen cho lắm, cảm giác gò bó cứ quấn lấy cô, haizzzz, chờ đợi thôiiiii...

Ngày mới lại đến, cũng là như vậy. Nhưng có vẻ không phải như vậy rồi, sát khí quanh Quỳnh khiến cô rợn người, chỉ rợn thôi chứ cô không hề sợ, vẫn ung dung bước vào trường với những ánh mắt trái tim của mấy nam sinh trong trường.

Bước vào lớp, vẫn tư thế ung dung ấy, trong khi sát khí quanh đó tỏa ra ngùn ngụt, kể cả Nhi, Quỳnh nhìn quanh lớp, phán:

- Tốt nhỉ? Làm việc nhanh đấy, dầu ăn mới có thể xóa bỏ mấy vết đó ấy nhỉ_ Quỳnh thân nhiên nói, như chẳng có chuyện gì xảy ra, như đang nói chuyện không liên quan đến mình...

- Uhm, đương nhiên nhanh rồi Quỳnh ạ_ Về mặt Nhi bây giờ là lần đầu tiên Quỳnh thấy, cô có thể thề với chúa với điều này, ánh mắt kia tinh ranh lộ ra tia ác quỷ...

- Làm việc rất tốt, một lời khen cho cậu_ Quỳnh mỉm cười bước về bàn, lấy sách ra thân nhiên đọc! Um, chẳng có gì xảy ra cả...

- Lên phòng hội trường gặp tôi_ Huy dứt tay vào quần bước đến, thanh âm lạnh lùng cất lên...

- Tại sao tôi phải nghe lời cậu nh? Tại sao tôi phải đi, nô nô nô, tôi không thích đi cậu làm gì được tôi_ Quỳnh không ngước nhìn Huy, vẫn nhìn vào cuốn sách, thản nhiên nói...

- Cậu... đừng đụng đến mức giới hạn của tôi_ Huy tức giận nói, tại sao cô gái này cứng đầu thế chứ...

- Hừm, mức giới hạn gì? Hội trường à, nãy giờ tôi đang đọc lời thoại trên cuốn truyện mà_ Quỳnh giờ cuốn sách lên vầy vầy trước mặt Huy, chuẩn xác là chọc tức...

- Cậu..._ Huy cứng họng, anh bao giờ cũng không đấu lại được Quỳnh bằng võ mồm...

“Haha, đấu với công chúa Jusmin này, chờ tu 10 năm đi”

- Quỳnh, cậu thật quá đáng a, hic, tại cậu mà hình tượng của tớ mất hết rồi_ Nhi bù lu bù loa lên, lúc này, khuôn mặt Quỳnh không cười cợt nữa, lạnh lùng lại hiện hữu trên khuôn mặt ấy, Quỳnh không nói gì, cầm quyển sách lên bước thẳng ra ngoài, để lại Nhi đứng sững đấy, cô đã nói gì sai sao? Nhìn phía Quỳnh đi, xin lỗi, vì đã làm cậu buồn, tớ quá đáng rồi,....

Huy đứng ấy, không nói gì bước ra ngoài, đi thẳng lên phòng hội trường. Sáng ra anh đã dẹp bỏ mấy cái bản tin nhảm ấy, nhưng những bức ảnh thì vẫn chưa được xóa hết...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Lời Xin Lỗi!!!

Quỳnh cứ vậy bước thẳng ra sau trường, cô thế nhưng có lẽ là làm hơi quá nh? Nhi lo cho hình tượng của mình là đúng thôi, nhưng đối với cô nó là thứ xa xỉ, nằm tựa vào gốc cây đọc sách, nhưng lại ngủ lúc nào không hay...

Huy đứng ở phòng hội trường nhìn đằng xa, căn phòng này nói cửa sổ thông qua sau trường. Chợt cười, bước ra phòng đi thẳng đến sau trường.. Huy lấy quyển sách từ trên tay Quỳnh nhẹ nhàng rồi đem lên đọc, Mặt bỗng chốc tối đi mấy phần, cuốn sách "thế giới sống", thì đâu ra lời thoại ấy chứ, haha, cô gan lắm Quỳnh, hừ...

Quỳnh cựa quậy mở mắt, nhưng lại phát hiện trên tay không còn gì, hốt hoảng, đó là cuốn sách mẹ cô tặng cô, cô còn chưa đọc hết, nó là cuốn sách hay về nhiều loài động vật, và rất có ích cho vấn đề cô tìm hiểu, cuốn sách này tìm mua rất khó....

Ánh mắt nhìn sang bên cạnh, nhúu mày giật lại quyển sách trên tay Huy:

- Có ai nói với cậu rằng lấy đồ người khác là bất lịch sự không!_ Quỳnh quát, ánh mắt khó chịu, làm Huy sững lại quyển sách ấy có gì quý thế chứ???

-Xin lỗi!_ Huy quay mặt sang chỗ khác nói, bởi anh biết, cô gái này chưa bao giờ nổi giận mà không có lý do...

Quỳnh ngạc nhiên ngước lên, hần ta xin lỗi cô?? Đây có lẽ là lần đầu anh ta xin lỗi cô thì phải???

- Không sao!! Tôi cũng hơi quá đáng chuyện hôm qua, xin lỗi_ Quỳnh dịu giọng lại, nói, nhưng lời nói lại làm Huy căm phẫn...

- cô còn dám nói, xin lỗi thì được gì chứ, xin lỗi thì mấy tấm hình có biến mất không_ Huy lạnh lùng nói, ánh mắt tuy bình thản nhưng trong tâm lại tức giận vô cùng..

- Đương nhiên không, bởi tôi là người giữ hình, tôi sẽ không điên mà xoá_ Quỳnh cao ngạo, ảnh này cô đã lấy được từ mấy học sinh hôm đó chụp hình, nó có liên quan đến Nhi, cô chỉ muốn đùa, chứ vốn không muốn làm Nhi mất mặt...

- Cô nói gì, mấy tấm hình..._ Huy nghi hoặc..

- Tôi giữ hình, bởi Nhi, tôi không muốn cậu ấy mất mặt_ Quỳnh mỉm cười, ánh mắt nhìn vào khoảng vô định.

- Đưa đây!_ Huy chia tay vào mặt Quỳnh gằn giọng.

- Không_ Quỳnh dứt khoát, rồi đứng dậy, định chạy đi thì...

- Nè, đứng lại_ Huy vịn vai Quỳnh, như phản xạ, Quỳnh nhanh chóng bắt lấy tay Huy quật ngã...
- Cô có võ, là Judo_ Huy kinh ngạc cùng với cảm giác rất lạ trong lòng, cô gái này, càng ngày càng thú vị.
- Thì sao, tôi thừa biết thứ công tử bột chân yếu tay mềm như cậu thì chẳng biết tí võ gì nhỉ?_ Quỳnh khinh khinh, phui phui bụi dính trên người...
- Công tử bột?? Cậu nói tôi mới nhớ, năm lớp 6 cậu cũng gọi tôi như vậy, nhưng có vẻ năm đó cậu hoàn toàn lạnh lùng, không có vẻ gì là đùa cợt, cậu thay đổi sao?_ Huy không có vẻ gì là tức giận, cô bé năm lớp 6 làm cho anh ấn tượng, rồi thoáng chốc biến mất để lại 3 từ ĐI DU HỌC??
- Cậu hỏi tôi? Thế còn cậu, cậu bé hoạt bát vui vẻ hay cười đâu, tại sao lại lạnh lùng thế kia???_ Quỳnh không trả lời, trực tiếp hỏi lại Huy...
- Chuyện này..._ Huy ngập ngừng, ánh mắt thoáng buồn.
- Không muốn nói thì thôi vậy, vào lớp thôi, trễ rồi_ Quỳnh bước đi, được vài bước thì giọng nói phía sau vang lên...
- Là chuyện gia đình, em tôi mất trí nhớ, từ ngày ấy, ngày nào nó cũng tỏ ra lo sợ và xa lánh tôi, tôi vốn dĩ không chịu nổi nên dọn ra ở riêng cùng thằng bạn khi lên cấp 3_ Huy từ tốn kể, anh trở nên lạnh lùng để che đi nỗi đau khổ, nói dọn đi, chứ 6 tháng anh sẽ về nhà ở 2 tuần, bây giờ đã 2 tháng rồi...
- Sao lại nói với tôi, cậu có quyền không nói mà?_ Quỳnh quay đầu lại, ngược nhìn...
- Không biết, chỉ là muốn nói_ Huy bước đi, Quỳnh đằng sau chạy nhanh theo, đôi lúc thấy Huy thật kỳ lạ...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Đại Hội Hội Học Sinh! Tân Hội Phó!!! (P1)

Hai người vừa bước vào lớp liền nhanh chóng thu được nhiều sự chú ý, ánh mắt Nhi hồi lỗi nhìn về phía Quỳnh, hình như còn long lanh nữa thì phải...

- Hức, Quỳnh, đừng giận tớ, tớ sai rồi, tớ không có xem trọng danh dự, chỉ là lỡ lời cả thôi, vì cậu, tớ chẳng cần danh dự nữa, nên..._ Nhi khóc, không màn đến xung quanh mà khóc...
- Đồ ngốc, tớ không có giận, chỉ là ra ngoài hít thở không khí thôi, là tớ xin lỗi mới phải, vì tớ mà cậu mất mặt, nhưng yên tâm nhá, sẽ chẳng ai dám nói gì cậu đâu, hơn nữa, cậu không có điểm yếu nào hết_ Quỳnh ôm Nhi an ủi, đây là lần đầu Quỳnh nói dài như vậy, mà cũng nhờ Nhi mà có lẽ Quỳnh mới bớt được thói lạnh lùng đã hình thành ngay khi còn rất nhỏ...
- Thật sao!!_ Nhi cười ngược lên, là bạn thân nên đương nhiên, lời nói hàm ý kia của Quỳnh, Nhi hiểu...

Quỳnh thì phì cười, cô bạn của cô thật trẻ con, mới khóc thôi, giờ đã cười...

- Được rồi, chuẩn bị đi, chiều nay là Đại hội hội học sinh á_ Quỳnh giữ lại nét âm trầm, nhắc đến đại hội, lại nhớ đến lần ông kêu cô lên...

Flash back...

- Chào ông_ Quỳnh cúi đầu chào hiệu trưởng, ông thấy cô lên thì mỉm cười hiền hòa...
- Cháu lên đây hỏi ta chuyện thiệp mời à_ Ông biết rất rõ cô lên vì chuyện này_ Ta cũng đang có ý định nói với cháu, cháu lên thật đúng lúc...
- Tại sao ông lại cho cháu tham gia Đại hội??_ Quỳnh nhú mày, cô khó hiểu, cô không phải thành viên, tham gia sẽ có nhiều người phản đối mất,,
- Haha, đơn giản là ta sẽ bầu cử con làm phó hội trưởng!_ Hiệu trưởng cười sáng khoái...

Quỳnh nhú mày, lắc đầu nhìn ông mình nói chuyện như “đúng rồi” vậy...

- Sao cơ ả?? Ông nói đùa đúng không, cháu qua đây tham quan, không muốn lo nhiều việc này đâu!!_ Nói là nói vậy, than vãn là than vãn vậy, nhưng có đồng ý chắc rồi, ông dành rất nhiều tâm huyết vào ngôi trường này, cô đương nhiên không thể phụ lòng ông...
- Ta biết, nhưng, một mình Huy và Kiệt quản lý cả trường thì không thể rồi, dạo này nhiều học sinh nam bỏ tiết trốn học, còn nữ thì ăn mặc thiếu vải tóc thì... haizz, cháu là công chúa, ta chắc cháu sẽ làm tốt, ta..._ Ông phiền nào phân tích, thật ra đưa ra quyết định này, ông cũng đã suy nghĩ rất nhiều, bởi ông biết, Quỳnh qua đây, là để du lịch...

- Ông, ông chưa hiểu tính cháu sao???_ Quỳnh mỉm cười_ Cháu chỉ nói vậy thôi, nếu là ông yêu cầu, khó cỡ nào cháu cũng làm...

- haha, thật tốt, hãy chuẩn bị tốt cho buổi nhận chức, ta trông đợi ở cháu, và hãy xin nghỉ nếu lúc nào cháu cảm thấy mệt nhé_ Ông cười hài lòng, không hổ danh là đứa cháu ông yêu thương nhất...

And Flash back...

- Quỳnh sao thế, ra về rồi_ Nhi kêu Quỳnh, nhíu mày...

- Vào rồi sao, được rồi, về thôi, chiều nay còn tham gia Đại hội nữa_ Quỳnh nhìn qua Nhi rồi kéo tay cô đi...

Nhi vẫn nhíu mày, tại sao Quỳnh cứ nhắc đi nhắc lại vụ Đại hội chứ, không phải cô nàng rất lười sao??? Kỳ lạ... quá kỳ lạ...

** Đại hội Hội học sinh...

Tất cả các hội viên đều có mặt đông đủ, họ đương nhiên mong chờ, nhất là các hội viên nữ, vì hôm nay tuyển chọn phó hội trưởng nữ có cả hiệu trưởng tham gia, họ háu hức, vì nếu được chọn, họ sẽ được làm việc chung với hoàng tử của họ, vì vậy mà từng người đều đang cố gắng tỏa sáng để được hiệu trưởng chọn. Đúng, là hiệu trưởng chọn, lần này khác với các lần trước ở điểm, hiệu trưởng sẽ chính thức chọn mà không cần thông qua bỏ phiếu...

5' nữa là Đại hội bắt đầu, lúc này ngoài cửa xuất hiện hai cô gái, họ không có băng gôn hội viên, dĩ nhiên bị chặn lại...

- Xin lỗi, không có băng gôn, không được vào_ một tên hội viên đứng ở cửa nói...

- Vậy sao?? Tôi không phải hội viên, băng gôn làm sao có đây??_ Quỳnh cười lạnh, thông thả nói...

- Hừ, xinh đấy, nhưng nói chuyện lỗ bịch, không phải hội viên thì đi chỗ khác_ Tên hội viên đó nhíu mày, ánh mắt trừng lên dữ tợn...

- Vậy có thiệp mời thì sao_ Nhi lười biếng lên tiếng...

-..._ Tên đó không nói gì, trực tiếp lấy thiệp lên xem, phút chốc cứng đờ người, người được thiệp mời mà không phải hội viên, chắc chắn là nhân vật rất quan trọng, tên đó không nói gì, nhường qua...

- Thật mất thời gian_ Quỳnh lạnh lùng nói, ánh mắt như không có kiên nhẫn để nói tiếp...

Cô và Nhi bước vào, khoác trên người là đồng phục trường nhưng không có băng gôn hội viên, mà được vào, đương nhiên làm cho không ít người ngạc nhiên đến mức trở nên ồn ào bàn tán...

- Ê, đó không phải là cô nàng “diễn văn” sao? Không phải hội viên sao được vào đây_ Tên nào đó chỉ tay vào Quỳnh nói, làm cô nàng khó chịu.

Huy và Kiệt cũng cảm thấy kỳ lạ, lúc phát thiệp mời đã thấy kỳ lạ lắm rồi...

- Kỳ lạ lắm sao??_ Quỳnh mỉm cười “dịu dàng” nói...

- Không có, điều bình thường, haha_ Tên vừa nói thấy mình bị chột, với thêm nụ cười dịu dàng kia của cô, đồ mồ hôi lạnh giải thích, cậu có nghe về thành quả kia của 11-1 là do cô làm ra hết, đủ để biết đưng đến nàng này hậu quả sẽ ra sao rồi?

- Tốt_ Quỳnh và Nhi vào chỗ ngồi là lúc thầy hiệu trưởng bước vào, thầy nhìn thấy Quỳnh liền mỉm cười bước đến chỗ ngồi chính...

Khuôn mặt điềm đạm cất tiếng nói:

Rùa xin lỗi mọi người vì đột ngột ngừng đăng chap đến tận 1 tháng, vì một tháng qua rùa bận làm phong trào trường (20/11) và thêm rùa phải đấu tranh với mấy bài kiểm tra 1 tiết, nên ngừng đăng chap tạm thời vào lúc đó, bây giờ chắc rùa sẽ đăng thường xuyên hơn, nếu không có sự cố thì 3 ngày 1 chap nhé, thân :d)

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Đại Hội Hội Học Sinh! Tân Hội Phó!!!(P2)

- Chào các em học sinh ưu tú của hội học sinh, hôm nay sẽ là ngày bầu chọn ra một phó hội trưởng ưu tú nhất để hỗ trợ quản lí, bây giờ, Đại hội Hội học sinh chính thức bắt đầu, mời hội trưởng tuyên bố lí do...

- Kính chào thầy hiệu trưởng và tất cả mọi người... blaaa...blaaa...blaa (Đại khái là tuyên bố lí do hỗ trợ á)_ Huy đứng lên trình bày lí do, Quỳnh thì vốn bình thường với việc ngồi nghe bài “diễn văn” dài thế kia, nhưng Nhi đã sớm ngáp rồi...

- Thưa thầy, bây giờ mời thầy chọn ra ứng cử viên cho chức vị này ạ, trong đây có 7 nữ ạ_ Kiệt cúi đầu nói, giọng không nhanh không chậm thì một người lên phản đối...

- Khoan đã, hai người này không phải thành viên hội học sinh sao lại tính vào ạ_ Seya khó chịu đứng lên, ánh mắt bức tức...

- Là thành viên ưu tú toàn trường nên cũng được tính, em có ý kiến gì sao??_ Thầy gác cầm lên tay, thông thả nói...

- Nhi thì em chịu, con Quỳnh, bạn ấy chưa có thành tích nào trong trường cả, như vậy là thiên vị thưa thầy_ một học sinh nữ đứng lên nói, cô vẫn im lặng, trầm tĩnh, bởi cô thừa biết hội viên sẽ phản đối...

- Okay, vậy thì đi, thi để khẳng định tôi có khả năng hay không_ Quỳnh lên tiếng, ánh mắt đắc thắng, kiêu ngạo nhìn thẳng vào 2 nữ sinh đang đứng ấy...

- Thi thì thi, ai sợ_ Nữ sinh đó nói, seya thì hơi lo ngại, hôm diễn ra trò chơi “thử làm thần đồng” ấy, đủ thấy khả năng của cô gái đó, thắng cả Huy, qả thật không tầm thường...

- Được rồi, thầy hiệu trưởng, em có thể nhờ thầy ra đề dùm chúng em được không ạ_ Quỳnh cúi đầu, giọng cầu khẩn, lễ phép...

- Được, ta sẽ ra đề, và sẽ... chính thức tuyển hội phó bằng cách này, ai thắng, sẽ được làm, ta, hội phó và hội trưởng sẽ gác thi_ Ông mỉm cười, đám học sinh nữ kia thì vui mừng (chưa biết sự lợi hại của Quỳnh), bởi họ nghĩ cơ hội của họ sẽ rất cao...

* 1 giờ sau...

- Bắt đầu làm bài_ Huy lên tiếng..._ Bài làm trong 2h...

Đám học sinh nhanh chóng hóa đá khi đọc đề, đề này nhìn thì có lẽ ngắn, nhưng câu nào cũng là bậc thế giới cả (toán ạ), họ cắm đầu vào đọc đề và làm, chỉ có Nhi là điềm đạm, cô không thích chức hội phó nên không tham gia thi chỉ vào ngồi xem đề thôi —, còn Quỳnh hoàn toàn chẳng đọc đề, chỉ nằm ở đó... Ngủ :d..., cô bị thiếu ngủ hôm qua, bọn nữ sinh nhìn thấy thì cười khinh, thầy hiệu trưởng thì quá hiểu cô cháu gái mình rồi, nên không lấy làm lạ...

“Cô ta không biết làm sao?? Cũng phải, đề khó vậy, mình làm chắc sẽ bỏ cả một ý”_ Kiệt nghĩ...

“Tầm thường thế thôi sao?? Một đề dễ như vậy...”_ Huy lạnh lùng liếc một cái... nghĩ

1h30’ sau....

- Oáp..._ Quỳnh vron vai, mở mắt ra, nhếch môi một cái, nhìn lên chỗ thầy hiệu trưởng đang ngồi, cô cười mỉm một cái...

Cô nhấc chiếc bút lên, bắt đầu cầm tờ đề, mọi người xung quanh đó chỉ thấy cô làm 15’ duy nhất, không thiếu và không thừa một giây nào...

- Em nộp bài thưa thầy_ Quỳnh đứng lên, đưa bài cho Huy, ánh mắt của cô và Huy khẽ giao nhau, chỉ thấy trong ánh mắt của Huy có tí gì đó gọi là xem thường, Quỳnh nhếch môi, rồi đứng lên kéo Nhi ra ngoài ngồi chờ kết quả...

- Kết quả đã có_ Kiệt lên tiếng, ai cũng hồi hộp, bởi họ thấy sự bất ngờ trên gương mặt của Huy và Kiệt...

- Người đạt điểm cao nhất là..._ Huy nhìn vào bảng kết quả, ngáp ngừng nháu mày_ Phạm Khả Quỳnh với 100đ tuyệt đối...

- Hà?????????_ Mọi người trong phòng hội đồng há hốc, nhìn người chỉ động bút có 15’ kia, Quỳnh vẫn điềm tĩnh, không có gì gọi là bất ngờ cả, 2 bài toán đó thật ra có 1 bài cô từng hỏi bác Tuấn (ba của Huy á)...

- Đúng thứ 2 là Seya với 89đ_ Huy điềm đạm nói tiếp..._ Thứ 3 là nữ sinh 5 với 78đ...

- Kết quả này khiến thầy hơi thất vọng vì thành tích hội học sinh thì với những đề như thế này phải hoàn thành tốt mới đúng, thầy xin tuyên bố Quỳnh sẽ là tân nữ hội phó đầu tiên của trường chúng ta, mong em sẽ hoàn thành tốt nhiệm vụ này...

- Vâng, thưa thầy, em sẽ cố gắng...

- Vậy được, Đại hội kết thúc_ Thầy tuyên bố rồi bước ra ngoài, hội viên bắt đầu bàn tán với nhiều lời hỏi tiếc cùng với một số người ngưỡng mộ, họ thay nhau chúc mừng cô rồi ra về...

- Về thôi Nhi_ Quỳnh lác vai Nhi trong khi cô nàng vẫn còn đang rất sock...

- Hơ... hơ, Quỳnh... cậu... cậu là tân hội phó, aaa, vui quá đi_ Nhi nắm tay Quỳnh nhảy cẫng lên, làm Quỳnh lác đầu, nắm tay Nhi chạy ra ngoài,...

Mà khoan đã Quỳnh, theo tớ biết cậu không có hứng thú gì với mấy chức vụ này, tại sao lại...

- Um, cậu nói rất đúng, nhưng là hiệu trưởng nhờ tớ_ Quỳnh giải thích...

- Hà?? Hiểu trưởng nhờ cậu, nhưng mà nếu cậu không thích thì phải từ chối chứ...

- Uhm, tớ sẽ từ chối nếu đó không phải ông ngoại nuôi của tớ_ Quỳnh mỉm cười, nói tiếp_ Ngôi trường Start School này là tâm huyết của ông, 4 người thành lập nên ngôi trường này, mỗi người đều đưa một phần ta cổ phần của mình cho ông, nghĩa là ông là cổ đông lớn nhất và ông cũng rất yêu ngôi trường này...

- Trời ạ, hiệu trưởng là ông ngoại nuôi của cậu, thật không ngờ nha..._ Nhi mỉm cười, rồi quay qua nói với Quỳnh_ Đi ăn kem nha...

- Okay_ Quỳnh cười rồi cả hai cùng quán kem thẳng tiến...

Chap này có lẽ không hay tại hôm nay không có tâm trạng, người ta nói viết văn phải có tâm trạng mà, mà tại đã hứa rồi J, nhưng, Chap sau sẽ có nhiều điều bất ngờ,... đoán xem nhá....

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Quán Kem Cao Cấp!!! Sự Hỗn Độn...

Nhi và Quỳnh bước đến quán kem gần trường trong ánh mắt say đắm của nhiều chàng trai. Nhưng hình như, có gì đó sai sai ở đây thì phải, vừa bước vào quán, trước mặt 2 cô là 4 “ gương mặt thân quen”, điều này làm Quỳnh nhũn mảy...

-Yaaa, trùng hợp thật đấy, chúng ta thật có duyên đúng không Nhi_ Kiệt cười cợt thông thả nhả ra từng chữ...

- Ừ đúng là rất có duyên, bởi vậy mới có câu oan gia ngõ hẹp..._Nhi cũng thông thả mỉm cười đáp lại, và như ý nghĩ, Kiệt cũng hòng...

Quỳnh từ lúc bước vào vẫn im lặng, ánh mắt thủy chung nhìn vào quyển sách, ừm nhỉ?? Có ai nói chưa?? Rằng từng có một thời sách là sinh mạng của Quỳnh (nghĩa là bây giờ đã hết rồi :), Huy ngược lên nhìn Quỳnh... khuôn mặt lạnh lùng, bỗng nhiên anh ôm cô à Quyên Quyên vào lòng làm ả sững sờ, ánh mắt khiêu khích ngược lên nhìn Quỳnh và Nhi...

-Chuyện thì đầu?? Sao từ hôm đó không còn hỏi âm gì nữa?? Đồi ý??_ Quỳnh chậm chậm ngược lên, không chủ ngữ, nói trống rỗng...

Nhất thời, 2 cô à không nói gì!! Thật ra, hôm đó vì quá kích động mới đưa ra lời thách đấu, đã lâu, 2 ả tưởng rằng cô đã quên, không ngờ...

-Chúng ta qua đó ngồi thôi Nhi_ Quỳnh cười nhẹ nhìn hai ả, nhưng thật ra đó là nụ cười khinh, như thầm nói rằng “bản thiếu”, rồi nhìn qua Nhi, thông thả bình thân lướt qua...

Huy nhìn cái người từ đầu đến cuối chẳng nhìn gì đến mình kia, trong lòng có một tí khó chịu dâng lên không rõ, nụ cười kia là sao? Nhìn thì thật bình thường, nhưng nhìn kỹ mới biết nó chứa khinh thường. Huy không nói gì, buông ả Quyên Quyên ra, đứng lên bước đến chỗ Quỳnh tự nhiên ngồi xuống ghé trống bên cạnh Quỳnh (ọc, kè Quỳnh mới chịu ^_<)...

-Chẳng hay hội trường đây còn điều gì muốn nói với tôi??_ Quỳnh nhũn mảy, trừ nhóc Justin cô chưa bao giờ ngồi gần con trai như vậy!!

-Tân phó hội trường, dù gì hôm nay cũng là ngày cô lên chức, chả nhẽ lại không đãi tôi một chậu kem được sao? Có thể sau ngày nhận chức này công việc của cô sẽ tăng lên mà không có thời gian đãi tôi thôi_ Quỳnh nhìn Huy, nghe câu nói đầy ẩn ý kia của anh!! Ý gì đây, cô mới vừa nhận chức, còn chưa làm gì sao hán ta biết cô sẽ có nhiều việc, cả Nhi cũng nhũn mảy khó hiểu nhìn sang Kiệt cũng đã đi đến đây...

Trong lòng Huy, âm thầm vạch ra một kế hoạch, để xem cô sẽ xử trí như thế nào!! Còn Kiệt, là bạn thân lâu năm, nên anh chỉ cần nhìn ánh mắt thôi cũng biết Huy đang nghĩ gì, chỉ trách cậu bạn anh quá tà ác...

-Được, nếu hội trường đã mở lời như vậy, hôm nay tôi đãi, mời..._ Quỳnh mỉm cười, muốn chơi?? Được, cô tiếp...

Nụ cười tà ác của Huy lộ ra, cầm cái menu ra...

-Đem tất cả kem ra, mỗi loại 3 ly_ Chỉ là, Huy hơi tà ác rồi, đây là quán kem cao cấp, nên từ trên xuống dưới có hơn 100 loại kem...

- Tôi không ngờ sức ăn của hội trường lại cao như vậy!! Bất quá là tôi chỉ đãi mình cậu, cậu ăn ly nào tôi trả tiền ly đó_ Quỳnh mỉm cười buông lời chọc khích làm Kiệt đỏ, đây là lần đầu tiên anh nghe một cô gái nói Huy là “heo”...

- Tôi đã gọi, đương nhiên sẽ ăn, chỉ là, tôi có lòng tốt đãi lại tất cả khách trong quán và Nhi và Kiệt thì sao!!_ Huy đen mặt nhưng vẫn không chịu thua...
- Được rồi!!_ Quỳnh nhún vai rồi quay qua Nhi_ Chút đi dạo với tớ..
- Ok_ Nhi cười tươi, âm thầm tội nghiệp Quỳnh, nhưng không lo lắng, Quỳnh của cô luôn luôn giải quyết mọi chuyện một cách trầm tĩnh và tốt đẹp...

Kem được đem ra chất đầy cả bàn, Nhi nhìn mà chẹp cả miệng, nhìn qua Quỳnh nháy mắt làm cô mỉm cười!! Có một bí mật mà chưa ai biết, chỉ là lúc này chưa thể bật mí (người nói bí mật này là em cô Royal Justin, nên cố đợi cậu xuất hiện nha)...

- Phục vụ..._ Quỳnh gọi, rồi lấy cái balo màu xanh dương tinh tế ra_ Tính tiền...
- Nè tôi còn chưa ăn_ Huy tức giận...
- Thì cậu cứ ngồi ăn, tôi chỉ có nhiệm vụ đãi cậu chứ không có nhiệm vụ ngồi xem cậu ăn_ Quỳnh lạnh lùng rồi đột nhiên lên tiếng, nhấn mạnh từng chữ_ Thời Gian Của Tôi Không Có Thừa...
- Bao nhiêu_ Quỳnh ngược lên...
- Dạ, mười triệu bốn trăm năm chục vnd ạ, quý khách trả tiền mặt hay quẹt thẻ ạ_ Anh phục vụ đỏ mặt nhìn Quỳnh hỏi, cô không trực tiếp trả lời mà đưa tấm thẻ ra. Anh pv ngăn người quẹt thẻ, đây là thẻ của nước anh. Còn là tiền bằng Anh chưa được đổi ra tiền việt...
- Xong rồi?_ Quỳnh hỏi, rồi trực tiếp lấy lại tấm thẻ, Kiệt nhìn chăm chăm tấm thẻ, tuy không biểu hiện gì, nhưng theo hiểu biết đó là tấm thẻ hoàng gia, được mạ bằng vàng của nước Anh, Huy cũng có ý nghĩ đó ngược lên nhìn Quỳnh, rốt cuộc cô ta là ai, tại sao lại phải bí ẩn như vậy??

Quỳnh cùng Nhi bước ra khỏi quán, Huy không nói gì liếc mắt qua cậu bạn thân của mình rồi cũng đứng lên ra khỏi quán,...

-Mọi người, đây là kem cậu bạn tôi mua đãi mọi người, mời dùng ạ_ Kiệt đứng lên cười tỏ nể rồi cũng chạy theo Huy, để 2 cô ả ngờ ngác này giờ không ai nhắc đến,,,

ĐÔI LỜI TÁC GIẢ:

Mọi người ủng hộ truyện của rùa nha, đừng bỏ truyện, tại rùa đang thi học kỳ, chúc rùa thi tốt đi ><

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Biểu Hiện Của Cậu...!! Là Đang Yêu!!

- Nhi này, qua chỗ đó đi, ở đó có một hồ nước kia_ Quỳnh nhàn nhạt nói, ngón tay trắng dài chỉ đến một cái hồ nước cùng cái ghế đá..
- Ủ, đến đó một chút_ Nhi mỉm cười, nắm lấy tay Quỳnh chạy đến chỗ ghế đá đó nghỉ ngơi...

Quỳnh bình thần ngồi trên ghế đá, còn Nhi thì lại nhí nhố chạy đến bờ sông, Quỳnh cười, lấy cuốn sách ra đọc, khoảng nửa tiếng sau, bỗng một tiếng hát trong trẻo cất lên, thanh âm êm dịu cứ vụn vút lên làm say mê lòng người. Quỳnh ngược lên, gấp quyển sách lại, mỉm cười, bởi bộ não của cô vừa nhớ đến một chuyện. Cô lấy trong chiếc balo ra một cây bút chì, màu sáp cùng màu nước và một cái bảng vẽ, bàn tay linh động vừa nhìn cái người đang hát kia vừa vẽ...

Chưa đầy 15' thì bức tranh được hoàn thành, nó sống động, tinh tế hơn cả hình chụp, cô hài lòng nhìn bức tranh một lần nữa, cười hài lòng lộ ra hàm răng trắng nõn, nhìn lại tác phẩm của mình rồi cất vào balo, vừa ngược lên lại nhìn thấy mặt Nhi kê sát, Quỳnh giật mình:

- Ôi, ôi, Nhi cậu đến đây lúc nào vậy??_ Quỳnh tròn mắt, giật mình...
- Quỳnh nha, cậu thật mờ ám, vừa nãy cười tươi, giờ lại giật mình, cậu đang giấu mình chuyện gì à_ Nhi hí hóp mắt, bộ dạng tra khảo...
- Không có ạ_ Còn Quỳnh, cô lại giống như là bị bắt gian, bộ dạng lấm lét...
- Chắc chắn, cậu thế lại càng khiến người ta nghi ngờ, nói, có phải cậu thoát kiếp FA không??_ Nhi cười nham hiểm nói...

- Thoát kíp FA??_ Quỳnh ngơ ngác hỏi lại... Forever Alone?? Cô từ khi nào mà thoát kíp F.A đây?? Mà khoan, ý Nhi là gì??_ Đờ bệnh này, không nói với cậu nữa, về thôi...

Quỳnh không trả lời vấn đề, trực tiếp đứng lên bỏ đi, lại càng khiến Nhi nghi ngờ, cười nham hiểm chạy đến...

- E hèm, Quỳnh à, chúng ta đều là bạn bè cả, cần gì giấu nhau, nói xem là ai thế_ Nhi hắng giọng, cùng Quỳnh đi dạo trên phố để về nhà...

- Cậu muốn tớ có “gấu” thế sao_ Quỳnh cười xinh đẹp, quay qua nhìn Nhi, thường thì nghe nói, bạn thân sẽ không muốn đôi phương có “gấu”, nếu có, sẽ giận dỗi, sao Nhi khác người thế?

- Đương nhiên muốn rồi, bởi đó là chuyện động trời, nói xem, là ai thế??_ Nhi vừa nói vừa diễn tả hành động làm Quỳnh phì cười...

- Ừ, có rồi, đó là..._ Quỳnh mỉm cười, định đùa chung với Nhi thì từ đằng xa, giọng lạnh lùng vang đến...

- Ai??_ Huy lạnh lùng lên tiếng, cắt đứt lời nói của Quỳnh, và đồng thời thu hút ánh nhìn của Nhi và Quỳnh...

- Không liên quan đến cậu_ Quỳnh nhú mày trở về nét lạnh lùng, cảm giác khó chịu xâm lấn, sao cứ bị ám suốt thế???

- Cậu không được quyền có người yêu!!_ Huy bá đạo lên tiếng, ánh mắt tối sầm lại, mà lời nói kia trực tiếp làm Nhi và Kiệt hóa đá...

- Huh_ Quỳnh bật cười, cảm thấy cực cực buồn cười, quay qua nhìn Huy_ Cậu nói thật nực cười đấy Huy, cậu có quyền gì cấm tôi không được có “gấu”...

- Cái này..._ Huy lúng túng, không hiểu mình sao lại nói thế, chỉ biết sao khi nghe cô nói xong câu kia, lòng cảm thấy khó chịu cực kỳ, lại lấy đại cái gì đó, viện lý do_ Là... là cậu là hội phó, có người yêu sẽ ảnh hưởng... ảnh hưởng đến sự qan lý trường...

Huy đỏ mặt lấp bắp, phản ứng này là lần đầu tiên Kiệt thấy, cả Nhi cũng cảm thấy xa lạ, không biết chàng hội trưởng lại có biểu hiện đáng yêu thế...

- Hội trưởng, cậu thật đáng yêu!!_ Nhi mỉm cười, lên tiếng khen ngợi, mà lời đó làm Kiệt nhú mày, cô nói Huy “đáng yêu”, có phải Nhi có ý với Huy không??

- Cái gì mà đáng yêu??_ Kiệt nhăn mặt, đưa ánh mắt khó chịu nhìn Nhi, mà bộ dáng lăng túr hằng ngày lại thay thành hình dáng trẻ con...

- Kiệt, tôi hỏi cậu 1 câu nhé??_ Quỳnh ánh mắt thích thú, cộng với nụ cười mỉm mà mị thành công làm cái người bên “kia” hóa đá...

- Hỏi đi!_ Kiệt đang bực mình, ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm vào Nhi nói...

- Cậu, là đang ghen??_ Quỳnh híp mắt, hứng thú muốn nghe câu trả lời của Kiệt...

- Cậu, cậu đang nói bậy gì đó Quỳnh, ghen, ghen gì chứ??_ Kiệt lấp bắp, khuôn mặt hoàn mỹ vốn trắng nõn giờ lại đỏ như quả cà chua, mà gọi “Quỳnh” kia, cũng là lần đầu...

Quỳnh nhếch môi, có lẽ hôm nay là cô cười hơi nhiều rồi, cô bước từng bước thong thả đến, dùng tay kéo đầu Kiệt xuống, bởi Kiệt cao hơn cô, hành động rất rất tự nhiên...

- Vậy, cậu nên biết chuyện này rồi, rằng nếu cậu không thừa nhận, tôi sẽ làm cậu khổ dài dài_ Quỳnh nở nụ cười, đôi mắt hồ phách lóe sáng, và nụ cười kia, là nụ cười tuy xinh đẹp nhưng lại quý dị như ác ma...

- Này, Quỳnh, chả lẽ, người yêu của cậu là... là Kiệt??_ Nhi choáng váng, cảm thấy nơi lồng ngực thoáng nhói lên mà không hiểu vì sao!! Ánh mắt trở nên mờ mịt...

- Khôn..._ Kiệt vội vàng muốn giải thích...

- Đúng rồi_ Quỳnh cười tươi, đâu phải hết trò để chơi! Couple này, thật đáng yêu!!

- Hai người hẹn hò khi nào thế Kiệt_ Huy nhú mày, giọng nói âm lãnh...

- Tao..._ Kiệt hoảng sợ, chuyện gì đang xảy ra thế này?? Sao cứ xoay vòng vòng thế, mà hình như toàn là xoay quanh anh...

- Ahaha, vui quá đi mất, thật là buồn cười, bộ mặt này của cậu là lần đầu tiên tôi thấy a!!_ Quỳnh cười, bộ dáng vô cùng vui, rồi đột nhiên, Quỳnh chuyển thành giọng ngọt ngào_ Chồng yêu à!!!! Mai chúng ta đi chơi nhaaa!! (Rùa: Chị Quỳnh diễn hơi sâu)...

- Chờ..ờng??_ Kiệt hoảng sợ, lấp bắp, tuy anh đã nghe nhiều lần mấy cô gái khác gọi như vậy, nhưng sao nghe Quỳnh gọi, một trận da gà truyền khắp người Kiệt, trời ạ, hôm nay anh đứng là ra đường không xem lịch...

- Quỳnh...Quỳnh, cậu...với hần..._ Nhi bất ngờ, ánh mắt phủ sương, sao cô thấy như vừa rơi xuống địa ngục thế này??

- Nhi à, ông tớ từng nói, tình yêu là phải biết nắm bắt, bởi nó rất mỏng manh, nếu ta bỏ lỡ sẽ hối hận cả cuộc đời_ Lời của Quỳnh, như một chân lý, làm

thức tỉnh cả Nhi và Kiệt, và còn cả Huy...

- Tớ không biết cậu giờ có hối hận hay không, nhưng tớ biết... cậu đang yêu Nhi à!! _ Quỳnh khom người, nói nhỏ vào tay Nhi, trong 5 năm, tuy là xa nhau, nhưng Quỳnh và Nhi luôn liên lạc qua mạng xã hội, những dòng Status chỉ nhìn thôi, cô cũng biết rằng Nhi đã và đang yêu vào năm lớp 10, và hôm nay, cô lại biết người đó là ai...

- Quý... ỳnh!! _ Nhi nói ngắt quãng, xoan mũi cay cay, chiếc mũi xinh xinh của Nhi giờ cũng đã đỏ lên...

- Ahihi, cô bé khóc nhè à, sao cậu thích khóc thế _ Quỳnh mỉm cười, nhéo nhẹ chiếc mũi xinh xinh của Nhi _ Haha, đùa vui quá đi, hôm nay thu hoạch không tệ, Nhi nè, tớ chưa có “gấu” đâu, nãy định nói là cậu, bởi bạn thân thường được ví như “người yêu” mà...

- Ý cậu là... Kiệt không phải “gấu” của cậu _ Nhi ngước lên, ánh mắt mờ mịt...

- Ủ, biểu hiện của cậu, thật giống... _ Quỳnh vừa nói, đã bị Nhi dùng tay chặn họng, chỉ có thể ứ ứ...

- Thôi, tớ và Quỳnh về đây!! _ Nhi vẫy tay định kéo Quỳnh đi thì Huy bắt lại...

- Phòng của cậu đã làm xong rồi, mai vào nhận công việc đi _ Huy vừa nói, vừa nở nụ cười, mà nụ cười kia chứa mùi vị âm mưu...

Quỳnh nhú mày, sao cô giống như con cá sắp mắc bẫy vậy, mà nụ cười kia, khiến cho cô có cảm giác đó. Không nói lời nào, cô đã bị Nhi kéo chạy đi...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Ngày Đầu Tiên Nhận Chức!! Cô Ngông Cuồng Vừa Thôi!!!!

Sáng sớm, hai cô gái xinh đẹp nhẹ nhàng bước đi, cùng dạo đến trường...

- Quỳnh này, cậu chuẩn bị tâm lý kỹ chưa?? Tớ cứ có cảm giác là cậu bị gài bẫy... _ Nhi trầm tư quay qua Quỳnh...

- Gài thì sao? Chẳng làm khó được tớ đâu, cuối tháng này diễn ra một sự kiện, tớ nghĩ ra được một kế hoạch rất hay, hi hi _ Quỳnh cười hi hi, nói sang chuyện khác, vốn là cô không muốn Nhi lo lắng, bởi nhìn cái bản mặt của tên “kia”, cô biết rằng mình có chuyện không tốt rồi...

- Haizzz, kế hoạch gì đây?? Mấy năm nay, toàn những sự kiện nhảm chán, cái tên Huy đó âm trầm, cộc cằn, cho dù có kế hoạch hay, cũng chẳng thực hiện...

- Tên hội trưởng đó, tớ thấy không tệ lắm, sao nghe cậu nói lại ra tệ hại thế kia... _ Quỳnh buồn cười, ánh mắt nheo lại, bởi ở phía trước cô thấy một thứ...

- Không biết nữa, nhưng mắt năm nay ngoài đi chơi, cũng chẳng thấy sự kiện nào nổi bật _ Nhi chán nản lắc đầu...

- Có tớ sẽ khác, mà đừng nhắc chuyện này nữa, đi, chúng ta đến đó _ Quỳnh mỉm cười chỉ tay đến chiếc xe kẹo bông, mà mắt của Nhi khi thấy cũng sáng lên...

Mỗi người cầm một cây kẹo bông cười đùa đến khi đến trường. Cổng trường, một đám học sinh bu lại làm cho cổng trường ồn ào xôn xao...

Có chuyện gì vui sao?? Đó là suy nghĩ của cả Quỳnh và Nhi, hai người cùng nhau bước nhanh đến cổng...

- Có chuyện gì? _ Quỳnh bước đến, hỏi một bạn nữ bên cạnh...

- Hội phó!! _ Nữ sinh cuối đầu chào rồi tiếp tục nói _ Là chị Ngọc Tiên ra lệnh đóng cổng không cho học sinh vào, cả chị ạ...

- Ngông cuồng, không biết tự lượng sức mình sao?? _ Nhi nhú mày, Ngọc Tiên?? Tên quen quen thì phải...

Quỳnh không nói gì, ánh mắt hiện lên ý cười, nhân vật nào đây?? Ra lệnh, sao nghe nực cười thế?? Cô trực tiếp bước đến cổng, mọi người tự ý thức mà nhường đường cho cô...

- Ô, ai đây?? Chẳng phải là tân hội phó sao?? _ Ngọc Tiên mĩa mai, trong mắt không hề có ý sợ hãi, còn có ngông cuồng cùng tự cao!!

Lớp chuyên loại A, cũng không tầm thường rồi!! Mà hành động, lại không giống với học sinh của lớp chuyên hạng A nhỉ?? Dẫn một đám giang hồ vào làm loạn trường, mà sao tỉnh bơ thế nhỉ?? Tên hội trưởng chết đâu rồi??

- Tôi thật sự khâm phục cậu, cậu là biết nhưng làm ngơ hay đang khinh tôi thế, biết tôi là hội phó lại ngang nhiên để cho tôi thấy cảnh này?? _ Quỳnh buồn cười, thế nào gọi là vừa ăn cướp vừa la làng?? Thế nào gọi là làm chuyện ác trước mặt mà không sợ gì đây?? Nghĩ mình đang làm chuyện đúng đắn lắm sao??

- Thì sao chứ? Cậu làm gì được tôi, cũng chỉ là một tiểu thư nhỏ bé mà hù dọa tôi, hừ, biết tôi là ai không hả?? (nói chị ấy nhỏ bé?? Sai lầm)_ Ngọc Tiên vẫn kêu ngoa mĩa mai...

- Cho dù cậu là ai, cậu nghĩ tôi không dám làm gì cậu, vậy... _ Quỳnh nhếch mép lạnh lùng, con cừu ngây thơ, nhưng giọng điệu của cô ta lại làm cô chán ghét... _ Chờ nhận đơn đi nhé!!

- Đơn gì?? _ Ngọc Tiên nhủ mày, nhưng gáy lại sớm dựng đứng, giọng nói kia thật sắc lạnh... , mà bên kia, Quỳnh vừa nói, vừa rút từ trong túi ra một tấm thẻ...

- Đuổi học!! _ Quỳnh đút thẻ vào cánh cổng, đưa bàn tay mình lên để máy xác định dấu vân tay vừa thông dong nói...

“Stanby.... Xác định chủ nhân....Ầmmmm” (Rùa: ảo tí ^^)

Nghe máy xác nhận, mọi người giật mình, ai mà không biết, người được nắm giữ thẻ mở cổng phải là con của những chủ nhân ngôi trường này, cho dù là hội phó hay hội trưởng mà không phải con của những người đó cũng sẽ không được phép giữ thẻ mở cổng...

Ngọc Tiên tròn mắt, cô ta thân phận như thế nào, sao lại có được thẻ mở cổng.

- Cô... cô ăn cắp thẻ này ở đâu? _ Ngọc Tiên không tin, tức giận đỏ lỗ.

- Ngu ngốc! Cô nghĩ có thể ăn cắp sao?? Mà cho dù được, Xác nhận dấu tay, cô nghĩ sẽ dễ dàng sao?? _ Nhi quát, sáng sớm sao lại phiền thế này, mà cô... cũng đã nhớ cô ta là ai rồi...

- Hơ... Các người... _ Ngọc Tiên hoảng hốt, nhớ đến vụ đơn đuổi học thì mặt tái xanh, như nhớ ra điều gì nói _ Đúng rồi, tôi là vợ tương lai của hội trưởng, anh ấy rất yêu thương tôi, bảo vệ tôi, cô chẳng làm gì được tôi đâu, muốn giữ chức thì tốt nhất đừng chọc giận tôi...

Cô đột nhiên cảm thấy buồn cười! Là cô ta ngây thơ hay là quá ngu ngốc đây, đã nói đến như vậy mà vẫn kiêu ngạo, tên hội trưởng đó, cô sợ sao?? Nếu có, đây là chuyện khó tin nhất thế gian ấy, cô từ trước giờ, chỉ có người khác sợ cô, chứ cô chưa bao giờ sợ ai!! Cô không quan tâm đến lời cô ta nói, cùng Nhi thông dong bước vào cổng cùng với những học sinh này giờ vẫn hóa đá đứng bên ngoài, lúc này, một giọng nói vang lên...

- Có chuyện gì vậy?? _ Huy ánh mắt lạnh lùng nhìn Quỳnh, mới ngày đầu nhận chức đã ồn ào vậy?? Gây chuyện gì sao?? Ánh mắt chất vấn của Huy nhìn Quỳnh nặng nề...

- Đừng nhìn tôi kiểu như tôi là người gây sự, khiến tôi khó chịu đấy _ Quỳnh ánh mắt tản ra băng lãnh, rồi bước đến người anh, thấp giọng _ Dạy dỗ cho tốt cô vợ tương lai xinh đẹp của cậu đi, quá ngông cuồng rồi!!

- Vợ tương lai?? _ Huy rất nhanh bắt lấy mấu chốt vấn đề, chả lẽ cô công chúa điều ngoa kia đến Việt rồi sao?? (Rùa: Dám nói chị Quỳnh đưa ngoa mặc dù chưa tiếp xúc, quá đáng mà L)

Huy vừa đặt ra nghi vấn, tâm hồn rộn thì một vòng ôm chặt vây đến...

- Huy, người ta bị bắt nạt, đòi lại công bằng cho người ta nha, nhỏ đó muốn đuổi học người ta kìa _ Giọng nói ngọt ngào, từ ngữ nũng nịu thấy rõ nhưng lại cùng lúc làm Huy, Kiệt, Quỳnh và Nhi cảm thấy buồn nôn, loại người gì đây??

- Xi!! _ Quỳnh “Xi” một tiếng cười, dường như rất là vui vẻ _ Hai người muốn làm gì, về nhà đóng cửa lại mà làm, đây là trường học không cần biểu hiện rõ thế đâu...

Huy đen mặt, ánh mắt khó chịu, cô gái này!! Lời nói từ nhỏ cho đến lớn vẫn không bỏ được ý tứ châm chọc, điển hình như câu nói này, được hiểu theo nghĩa nào đây?? Trong sáng hay đen tối (Rùa: Tác giả ủng hộ mấy bạn “trong sáng”, anh Huy mới 17t biết hiểu theo nghĩa đen tối rồi :3)...

- Cô buông tay ra, tôi không nhớ tôi có vinh hạnh làm “con rể” thủ tướng chính phủ, huống chi chúng ta chưa có hẹn hò! _ Huy không thương tiếc đẩy mạnh cô ta ra, lời nói châm chọc nhưng cũng chứa tí “thất vọng”, tưởng là cô công chúa điều ngoa kia đến đây, anh còn muốn nhìn thấy mặt mũi cô ta thế nào?...

**** Lương Thanh Ngọc Tiên: Cô con gái độc nhất vô nhị của thủ tướng chính phủ Lương Mạnh, bởi vậy mà rất được cưng chiều, được chiều chuộng lên tận mây, tính tình đua ngoa thích chiếm đoạt lại rất háo hăng, rất giỏi môn lý với có quyền thế nên được học lớp chuyên loại A, khuôn mặt được xem là xinh đẹp, lớp 11...

.
.
.
Giới thiệu sơ qua về trường Start School một lần nữa, nếu bạn nào thấy nhàm quá thì không cần đọc, bởi tác giả cũng giới thiệu qua nhiều lần rồi, mà sợ có một số đọc giả hơi khó hiểu, lần đầu viết văn nên chắc có sơ suất...

Start School là ngôi trường nổi tiếng nhất trong và ngoài nước nhiều du học sinh đều cố gắng để thi vào trường này, bởi cơ hội để được vào trường duy nhất, có người vì quá yêu thích mà khi thi rớt mà nguyện ở lại một năm để thi một lần nữa, trường có đội ngũ thầy cô cấp quốc tế, đều là những giáo sư, tiến sĩ...

Trường rộng khoảng 500000 m, chia làm nhiều dãy phòng...

- Khu dành cho giáo viên, ban giám hiệu:

+ Khu y tế giành cho giáo viên...

+ Phòng hiệu trưởng, hiệu phó, phòng họp hội đồng...

+ Khu WC giáo viên...

+ Thư viện....

- Khu của học sinh: 6 dãy...

+ Y tế của học sinh...

+ Dãy nhà ăn...

+ 3 dãy của 3 khối 10, 11, 12...

+ Khu WC học sinh...

- Học sinh khối 10 có bảng tên màu xanh lá...

+ Lớp thường có dòng tên màu đồng

+ Lớp chuyên tùy theo hạng A, B, C, D có dòng chữ màu bạc 10a1, 10b1...)

+Lớp đặc biệt, tập chung những người ưu tú có dòng chữ tên màu vàng, chỉ một lớp duy nhất nằm tầng trên cùng của dãy...(10-1)

- Học sinh khối 11 có bảng tên màu hồng...(phân chia giống lớp 10)

- Học sinh khối 12 có bảng tên màu xanh dương...(Tương tự)....

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Giải Quyết Thôi!! Vấn Đề Hôn Ước....

- O, anh..._ Ngọc Tiên bờ ngõ, ánh mắt rung rung...

- Hành động dẫn người lạ vào trường không phải là một hành động của một cô gái quý tộc_ Huy ném ánh mắt lạnh nhìn Ngọc Tiên cùng những người lạ rồi quay qua Quỳnh_ tôi sẽ báo cáo với thủ tướng, không đến nỗi phải đuổi học, hãy nể mặt ông ấy...

- Công ra công, tư ra tư, đến với trường học thì ông ấy cũng như những người phụ huynh khác có con gái đến trường, nếu nói như cậu, ai tôi cũng phải nể mặt, để học sinh phạm sai nhỡn nhơ??_ Quỳnh lạnh lùng, khoanh tay kết hợp cùng với ánh mắt lạnh, lại càng tăng thêm sự uy nghiêm của một người lãnh đạo...

Huy nhất thời á khẩu, ánh mắt ánh lên vẻ ngạc nhiên lại càng tò mò hơn cô có thân phận gì, nhìn tấm thẻ mở cổng, ánh mắt anh càng trở nên nghi hoặc...

- Cách lãnh đạo của cậu khiến tôi thật buồn cười, hóa ra ai là người cấp cao cậu đều nể mặt như vậy, không ngờ người như cậu lại sợ uy quyền, vậy xem như lúc đầu tôi nhìn nhầm người đi!_ Quỳnh động khước môi hàm ý mỉa mai rõ ràng...

- Tôi không nói chuyện đùa nghĩ cậu nên lắng tôi, cách quản lý của tôi, không cần cậu quan tâm_ Huy tức giận, ném ánh mắt tức giận nhìn cô, đáng ghét, chuyện của anh khi nào đến lượt cô bình phẩm...

Quỳnh không nói gì, đơn giản vì cô không muốn cãi nhau, bước ưu nhã lên lớp, chuyện cô đã quyết định, muốn thay đổi? Mơ đi, trừ khi trời sập...

Tại nhà của thủ tướng...

- Ba à, chuyện của anh Huy sao rồi?? Ba đã..._ Ngọc Tiên lắc lắc tay pa mình, nũng nịu...

- Tiên à, con cũng biết chúng ta là nhà gái, đi hỏi cưới người khác, con xem thẻ điện gia đình chúng ta nếu bị từ chối sẽ ra sao??_ Ông day day nguyệt thái dương về mặt mũi, cô con gái này ông cưng như trứng húng như hoa, nhưng việc nó cầu xin hôm nay, thật rất khó...

- Không biết đâu, con muốn là vợ anh ấy, là vị hôn thê của anh ấy, baaaaa_ Ngọc Tiên lắc mạnh tay ba mình, hét lớn, kết hợp với mắt rung rung, trông rất đáng thương...

- Công chúa nhỏ của ba à, không phải là ba không hỏi cho con mà là ba nhờ thám tử điều tra, biết được cậu Huy đó đã có hôn ước rồi_ Ông dùng ánh mắt bất đắc dĩ nói với cô con gái...

- Sao... sao cơ, anh ấy có hôn ước, với ai?? Với ai hà ba?_ Ngọc Tiên kinh hãi háp tấp hỏi...

- Là với công của Royal Jusmin, công chúa của nước Anh?!_ Ông trả lời thần nhiên, nhưng giọng nói vẫn chứa sự kinh sợ, thế lực hoàng gia nước Anh, phải dùng từ là đáng sợ...

- Cái... cái gì??_ Ngọc Tiên hoảng sợ...

- Haizzz...

\$Trở lại với Quỳnh...\$

- Quỳnh này, tớ hỏi một chuyện nhé?_ Nhi quay qua nhìn Quỳnh, cười tươi...

- Um, hử??_ Quỳnh mỉm cười, không mở miệng, chỉ ừm rồi quay mặt qua nhìn Nhi...

- Cậu có hôn ước với Huy hả??_ Nhi mỉm cười, cô có nghe qua chuyện hôn ước này..

- Cậu đùa sao?_ Quỳnh nhìn Nhi bật cười...

- Ồ, vậy chắc không phải?_ Nhi lơ đãng, haizzz, tốt nhất nên giả vờ không biết...

Quỳnh nhú mày rồi rơi vào trầm tư, Nhi hỏi như vậy chắc chắn có nguyên nhân, nhưng mà, quả là rất kỳ lạ, mọi chuyện đều có sự trùng hợp nhất định, như là mình đang đi một vòng lẩn quẩn mãi vậy...

***Flash back

- Quỳnh này, chuyện hôn ước của con bây giờ sẽ chuyển qua cho em con, bởi 2 đứa yêu nhau nên hôn nhân sẽ không vì lời hứa năm đó mà ép buộc con nữa, nếu cả 2 con đều không đồng ý hôn ước này thì hãy gặp nhau và nói cho rõ ràng, nhưng, nếu 1 trong 2 đứa không đồng ý, hôn ước vẫn sẽ được thực hiện, ta đã nói cho con trai ta việc đó rồi..._ Ông Tuấn nghiêm nghị nhìn Quỳnh khi kêu cô vào phòng đọc sách...

- Vâng, thưa bác, vậy làm sao cháu có thể gặp được cậu ấy ạ_ Quỳnh lễ phép, nhưng lời nói lại tràn đầy vui vẻ...

- Đây là số điện thoại của nó, con muốn khi nào gặp nó thì hãy gọi số này_ Ông đẩy tờ giấy có ghi số điện thoại qua cho Quỳnh, ánh mắt tán thưởng, cô bé này từ đầu đến cuối đều không hỏi tên con trai ông, đúng là không có được cô con dâu này, ông hơi tiếc và buồn...

- Cảm ơn bác!_ Quỳnh tiếp nhận tờ giấy rồi mỉm cười, đứng lên cúi đầu chào ông rồi đi ra ngoài...

***And flash back...

Cô ở trong phòng, nhìn qua nhìn lại tờ giấy rồi gọi điện thoại...

“Moshi moshi”_ Giọng nói vui vẻ lên tiếng, là giọng nói trong trẻo của một cô gái...

- Halo, Jen hãy gọi vào số em vừa gửi cho chị hẹn một cuộc hẹn, hãy nói em muốn hẹn cậu ta nói về việc hôn ước, hãy sắp xếp_ Cô nói chuyện với người đại diện của mình, để không phải tiếp xúc với giới báo chí, cô đã chọn cho mình một người đại diện đồng thời cô cũng rất xem trọng Jen...

“A, Princess, moa nhớ bé quá, ô kê, chị sẽ sắp xếp...” _ Giọng của Jen vang lên cùng với một nụ hôn thật dịu khiến Quỳnh nhủ mày nhưng vẫn bật cười...

- Jen chị càng ngày càng trẻ con, khi sắp xếp xong chị về đây học với em luôn đi _ Quỳnh nhẹ nhàng lên tiếng...

“Chưa chưa, vậy thì còn gì bằng, chị học chung với em nha” _ Jen lớn hơn Quỳnh một tuổi nhưng lại rất là trẻ con, tính cách vui vẻ lại giống y hệt Nhi...

- Sao được hả, chị phải học 12 chữ... _ Quỳnh nhủ mày, giọng có chút trách móc...

“Thôi mà, công chúa Mìn mìn của chị, chị tốt nghiệp rồi, có học hay không cũng vậy mà” _ Jen lại dờ giọng trẻ con...

- Ở ở được rồi, tùy chị vậy, mà bỏ cái tên mìn mìn đó đi, nổi da gà hết rồi, nhớ kỹ, ở Việt gọi em là Quỳnh! _ Quỳnh nói băng lãnh đi vài phần, đủ biết cô đang tức giận, nhưng vẫn có gì đó ảm áp lên lời trong lòng...

“Aha, chị biết mà, princess của chị là...” _ Jen chưa kịp nói xong, đầu bên kia đã vang lên tiếng “tút...tút...”

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Kế Hoạch Mới!!

- Đây này! _ Huy thấy tập tài liệu dày cui lên bàn làm việc của Quỳnh...

- Gì đây? _ Quỳnh không ngược lên mà vẫn nhìn chăm chăm vào máy tính và gõ chữ...

- Kế hoạch sắp tới của trường _ Huy liếc Quỳnh một cái rồi đến chiếc ghế sofa ngồi xuống...

- Cậu mà cũng có kế hoạch?? _ Quỳnh ngược mặt lên nhìn vào tập tài liệu rồi cười mỉa, muốn kiếm chuyện cho cô làm thì có...

- Ý cậu là gì? _ Huy cau mày, đang khinh anh??

- Ý là ở trong lời nói, cậu không hiểu thì chịu thôi... _ Quỳnh nhún vai, lấy tài liệu đến, lật vài trang xem, nhủ mày... _ Cậu muốn chơi khăm tôi...

- Khâm gì? _ Huy cười thản nhiên, dựa đầu vào ghế sofa nhún vai...

- Máy cái kế hoạch này đang đánh giá chỉ số IQ của cậu đấy, lấy về mà ôm ngủ đi _ Quỳnh tức giận đi đến ném vào người Huy tập tài liệu, mấy kế hoạch đó... toàn là những kế hoạch vừa cũ vừa xàm...

- Này, dẹp cái ánh mắt khinh thường kia của cậu đi, hãy xem lại mình, cậu còn là dưới quyền của tôi đấy... _ Huy để xấp tài liệu lên bàn, trừng mắt nhìn Quỳnh...

- Gì hử?? Tôi thấy tôi như vậy nhưng đỡ hơn cậu nhiều rồi, ở đây, là tôi đang nói đúng sai, dù cho có là tổng thống, khi đã sai, cũng cần phải nói thẳng, hiểu?? _ Quỳnh nhướn mày, rồi đi đến ghế sofa ngồi xuống, tiếp lời _ Dù sao tôi cũng đã có kế hoạch thắng tới, chiều sẽ dán thông báo, cậu không cần bận tâm...

- Ok, vậy thì... chờ đi! _ Huy nhếch môi cười đều, thua keo này ta bày keo khác, không phải đó là câu tục ngữ dành cho người VN sao?? Anh là người Việt chính gốc nha, không sài phí phạm qá...

Thông báo.....

Kế hoạch tháng tiếp: Học sinh của lớp 10-1, 11-1, 12-1... mỗi thành viên tự lựa chọn cho mình một lớp, khảo sát cùng chỉ dẫn cho lớp đó tiến bộ...

Sau một tuần, lớp nào tiến bộ rõ rệt nhất, người khảo sát sẽ được nhận một phần thưởng, kế hoạch sẽ tiến hành vào ngày **/**/**** đến **/**/****

Sau khi xem thông báo bảng tin trên chiếc Ipad, mỗi người đều trở nên ồn ào, bởi kế hoạch vừa hay vừa kỳ lạ này, nhưng trên gương mặt họ đều tỏ ra thích thú, lớp trưởng thì không biết ai sẽ vào lớp mình, lớp đặc biệt thì lo tìm lớp thích hợp để cố gắng nhận phần thưởng...

- Này, nghe nói là kế hoạch của tân hội trưởng_ Hs1
 - Ôi, cô ấy vừa đẹp vừa giỏi_ Hs nam 2 ánh mắt mơ màng...
 - Bla....Blo....
 - Quỳnh, hay thật nha, phần thưởng là gì thế?_ Nhi mắt sáng lên...
 - Bí mật, bất mí một chút là nó rất lớn_ Quỳnh mỉm cười...
 - wow, vậy tớ phải chọn một lớp mới được, cậu chọn lớp nào hử Quỳnh_ Nhi trầm ngâm rồi ngước lên nhìn Quỳnh...
 - Không biết, nhưng có thể tớ sẽ chọn lớp của bé kia (Vii Vii í)_ Quỳnh cười nham hiểm...
 - Vậy sao?? Thế tớ chọn lớp của Thủ tướng đại tiểu thư vậy!!_ Nhi cũng nham hiểm không kém, xem cô ra tay chinh cái thói ngông cuồng của cô ta nè...
 - Ôi, làm sao mà được chứ? Cậu không khéo lại giành mất lớp vợ tương lai của người khác đó_ Quỳnh nói ầm ỹ, mà Nhi cũng rất hiểu Quỳnh, hai người đang “trò chuyện” nhưng lại mang hàm ý đá xéo cái tên đang đi ở phía trước...
- Huy nhủu mày, biết rất rõ, hai người đó là đang ám chỉ ai, tuy khó chịu một chút nhưng cũng phải nhịn, nếu tức giận không phải là làm toại nguyện 2 cô gái đáng ghét kia sao, còn Kiệt bên cạnh lại bật cười, anh thật mở rộng tâm mắt khi đọc phần kế hoạch kia của Quỳnh. Một ngôi trường tuy tụ tập những người có chỉ số IQ ngất ngưỡng, kẻ mạnh có nhưng không có nghĩa là không có kẻ yếu, kế hoạch này, vừa giúp giao lưu, mà còn giúp nâng cao trình độ mỗi học viên lên, nói chung, kế hoạch này thật tuyệt vời...
- Không ngờ mày lại có ngày bị đim hàng, Huy à, tao nghĩ mày nên chịu thua đi_ Kiệt cười đều, nhưng nụ cười không được bao lâu thì đằng sau giọng nói trong trẻo để nghe nhưng lại khiến cho người ta học máu vang lên...
 - Á, cậu cũng không được nha Quỳnh, lớp của “bé” thì phải dành cho “nóc”, chúng ta đều đã là nữ sinh cấp 3 hết rồi, không ổn, không ổn nha!_ Nhi nói xong rồi cười khúc khích, haha, chơi xỏ? Trò này cũng thú vị nha...
 - Này!!!_ Kiệt đột nhiên dừng bước, quay đầu lại hét lớn, người ngốc cũng biết Nhi đang ám chỉ ai...
 - Mày mới là người nên chịu thua á Kiệt_ Huy lạnh lùng buông một câu rồi bước nhanh lên phòng hội trưởng, đỡ phải bị ám...

“Min, chị sắp xếp xong rồi, là vào chủ nhật tuần này, quán kem đối diện cổng trường SS, 2h chiều_ Jen nói nghiêm túc, hoàn toàn không có vẻ vui đùa nữa, khi làm việc, cô là một người đại diện chu đáo và hoàn hảo...

- Ok chị, chị làm rất tốt!_ Quỳnh mỉm cười...

“Không tốt thì không được làm người đại diện của em rồi, thôi, pye pye pé, chị còn phải sắp xếp vài thứ, tuần sau về Việt rồi”_ Jen vừa nói xong thì tắt máy...

Quỳnh nhìn vào điện thoại mỉm cười. Jen là một cô gái hoàn hảo, ngoại hình đến chỉ số IQ đều cao chót vót, Jen thông thạo 5 thứ tiếng còn tốt nghiệp bằng tiến sĩ ở trường đại học nổi tiếng thế giới. Nhưng Jen lại làm người đại diện cho cô, bởi cô hiểu rõ, Jen đam mê Showbiz, nhưng lại ghét cái thế giới phức tạp cùng những người giả tạo ở thế giới đó, mà một phần, là vì Jen quý cô, và xem cô như một người em. Cô biết chắc điều đó...

Thoáng chốc, đến ngày cuối tuần...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Gặp Mặt!! Hủy Hôn U??? Không Bao Giờ

Tại quán kem Srito hoàng gia, một chàng trai đẹp không tì vết đang ngồi ở bàn cạnh cửa sổ, tay chống lên cằm nhìn cảnh vật bên ngoài và suy tư...

Anh hôm nay được hẹn với cô công chúa đó nói về việc hôn ước, chưa từng gặp cô lần nào nên anh hơi tò mò về cô, cũng như... những nghi ngờ mà lúc trước anh đặt ra, lại càng khiến anh muốn biết cô là ai...

Từ đằng xa, bóng dáng một người con gái xuất hiện, xinh đẹp với mi thanh mắt tú, đôi môi anh đào đỏ tự nhiên, trên gương mặt được trang điểm nhẹ, đôi môi nở nụ cười nhẹ. Anh nhìn cô gái vừa bước vào, cười thất vọng...

Sao anh có thể nghĩ Quỳnh là cô công chúa đó chứ, nhưng lại có một thứ gì đó gọi là hi vọng với anh...

- Xin chào, tôi là Jen Hinayuki người Nhật Bản gốc Anh_ Jen mỉm cười, vừa ngồi xuống, vừa đưa tay ra chào hỏi...

- Jen?? Tôi nhớ cô tên Jusmin mà??_ Huy nhún mày, chả nhẽ đi nhầm...

- Phì... Tôi có nói tôi là princess đâu, tôi là người đại diện của cô ấy, princess rất nhanh sẽ đến...

Jen nói xong thì từ đằng xa, lại một cô gái đi đến, cô diện chiếc váy màu trắng tinh khiết, mái tóc màu nâu được xõa xuống ngang vai, khuôn mặt bị che khuất bởi chiếc kính bán lớn, cô nhẹ nhàng ưu nhã bước vào...

Cô ngồi vào ghế cạnh Jen, rồi quay qua nhìn Jen, trong khi này giờ Huy đang nhìn chăm chăm Quỳnh...

- Chị đã bao hết cả quán rồi, đồ bị làm phiền..._ Jen đương nhiên hiểu ý nên mỉm cười nói với Quỳnh, cô chỉ gạt đầu rồi gỡ chiếc kính báng to ra, để lộ ngũ quan hoàn hảo xinh đẹp...

- Chào cậu, Huy thiếu_ Quỳnh mỉm cười trong khi Huy đã tròn tròn mắt...

- Huy thiếu, xin cậu hãy tôn trọng Princess_ Jen nhún mày lên tiếng...

- À, xin lỗi, tôi hơi bất ngờ thôi_ Huy điều chỉnh tâm trạng...

- Nếu đã quá quen thuộc nhau rồi, thì tôi vào thẳng vấn đề luôn, ký vào!_ Quỳnh đẩy một tờ giấy cùng một cây viết đến bên cạnh Huy...

- Gì đây???_ Huy nhún mày nhìn dòng chữ to HỦY HÔN ƯỚC...

- Hôm nay đến đây để nói về việc này mà_ Jen cười thanh nhã nói với Huy...

- Nếu tôi nói, tôi không đồng ý hủy hôn, cũng không đồng ý ký thì sao???_ Huy tựa vào ghế lười biếng nói, tay nhấc chiếc viết lên khẽ vuốt ve...

- Ý cậu là gì??_ Quỳnh cau mày, tức giận...

- Ý tôi là, tôi sẽ không đồng ý hủy hôn_ Huy cười quyến rũ, ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm vào Quỳnh...

- Cậu nghĩ tôi không có cách làm cậu ký???_ Quỳnh nhàn nhã ngồi đó, đàm phán...

- Vô ích thôi, nếu tôi không đồng ý hủy, hôn ước sẽ vẫn tiếp diễn_ Huy nhếch mép, đối kháng...

- Tại sao cậu lại muốn hôn ước phải thực hiện nhỉ, cậu thích tôi??_ Quỳnh nhướn mày hỏi, Huy thì gạt mình như bị nói trúng tim đen...

- Bớt hoang tưởng đi, tôi chỉ là muốn cho cậu hình phạt thôi, đúng hơn là trả thù_ Huy cãi, ánh mắt trừng lên...

- Hơ, ai lại dùng hôn nhân cả đời người để trả thù chứ_ Jen này giờ im lặng thì lại lên tiếng vào lúc này....

- Đó là phong cách của tôi! Sao?? Có ý kiến gì??_ Huy mỉm cười, ánh mắt lóe lên tinh ranh. Không hiểu vì sao khi biết Quỳnh là cô gái đó, anh không muốn hủy cái hôn ước này tí nào!!

- Cậu!! Cái đồ không nói lí lẽ, cậu muốn nhưng tôi không muốn!!_ Quỳnh nhăn mặt, nhưng vẫn thể hiện sự tôn nhã, cao quý...

- Mặc kệ cậu không muốn!! Cho dù cậu có không muốn, nhưng mọi thứ không phải cứ theo ý của cậu mãi, cậu không muốn cũng vẫn phải thực hiện_ Huy nhếch môi, ý cười ở khóe mắt càng đậm hơn...

- Em ấy làm gì cậu mà cậu phải trả thù chứ??_ Jen nhướn mày, Quỳnh tuy lạnh lùng nhưng lại là một cô bé biết giữ chừng mực nên rất ít bị gây thù...

- Sĩ nhục tôi!!_ Chi 3 từ được nhả ra từ miệng của anh, Huy nhắm mắt lại tựa vào ghế đáng vẻ lười biếng...

Jen tròn tròn mắt quay qua nhìn Quỳnh, trong mắt rõ ràng muốn hỏi Quỳnh “Có vụ đó không?”...

- Em không sĩ nhục hấn, chỉ là hấn tự tìm nhục nhã về cho mình thôi, em cũng đâu rảnh mà hao tâm tổn sức tìm cách sĩ nhục hấn_ Quỳnh trả lời thản nhiên, nhưng trong mắt tràn đầy vẻ cười cợt... Chuyện này là cái chuyện buồn cười nhất đối với cô...

- Ủ! ừ! Chị biết em mà, hấn không có cân nặng đó_ Jen gạt gù rồi quay qua dò xét Huy, tuy Huy nổi bật và rất mỹ... Nhưng cô lại là Jen- Người đại

diện của Quỳnh, đầu phải chưa gặp boy beautiful bao giờ, nên cho dù Huy có đẹp hơn, cũng hoàn toàn không có tác dụng với Jen...

- Cậu...!! Ủ, vậy cái vụ về lên mặt tôi và thông báo với toàn trường cũng là tự do tôi tìm nhục nhả cho mình hử_ Huy tức giận, ánh mắt bắn ra lửa, nếu ánh mắt có thể nướng người, thì có lẽ Quỳnh đã khét từ lâu rồi...

- Ủ, đúng rồi, là do cậu thua mà, chỉ là thấy cậu ngày nào cũng bịt kín mít đầu, tôi giúp cậu thông khí thôi_ Quỳnh nhún vai, nói thản nhiên, nhưng lại khiến cho Huy bên kia tức muốn học máu, đầu vô mồm, nhìn thôi cũng biết, anh thua, anh giờ tay đầu hàng...

Quỳnh lắc đầu, con trai gì đầu mà thù dai hết sức, cái chuyện đó qua lâu cũng đã được giải quyết tốt đẹp rồi, giờ còn nhục?? Cô nhớ có lần Justin nói với cô, con trai sĩ diện lắm, chỉ cần đụng đến chỗ ấy một tí, là cái sĩ diện lại nổi lên, cô từng rút ra bài học là không nên đụng đến con trai, tránh xa càng tốt, nhưng là tên đó tự tìm đến cô, thì tự mà chịu thôi... Việc này để sau vậy, từ từ thuyết phục cậu ta... Giờ thì...

Quỳnh đứng lên, không nói gì, bước ra cửa quán kem...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Soái Ca Kìa!! Á Á, Đẹp Trai Quá...

Trường học SS...

- Quỳnh, mai là bắt đầu chia lớp rồi, không học chung với cậu, chắc tớ nhớ chết mất_ Nhi ánh mắt long lanh, khoác tay trái của Quỳnh, làm nũng...

- Stop Nhi, đừng làm tớ nổi da gà!!_ Quỳnh đẩy tay Nhi ra, ánh mắt nghi hoặc_ Làm như tớ là “honey” của cậu vậy, cậu có là less, thì nên nhớ tớ là con gái chính gốc...

- Ơ, Quỳnh, cậu cũng đừng nói nặng vậy, tớ là con gái chuẩn nha, yếu điệu thực nữ thế này mà, dễ thương thế này mà, nữ tính vậy mà!!_ Nhi vừa nói vừa làm hành động mà cô cho rằng là “yếu điệu thực nữ”...

- Ơ, đừng có tự tăng bốc mình thế chứ, mới ăn hồi sáng mà vì câu nói này của cậu làm tôi muốn ói ra hết đó_ Kiệt từ đầu đến vừa cười cợt vừa châm chọc, hai tay đút vào túi quần...

- Cậu... này nhá, cậu nhìn chỗ nào mà nói tôi không phải con gái hử!! Có câu “yếu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu”, Beautiful boy xếp hàng dài cầu hôn tôi đây!!_ Nhi ngênh mặt khoe khoang nói, hãnh diện như kẻ ra chiến tích của mình...

- Hơ hơ, cậu hơi bị hoang tưởng đấy, cậu dựa vào cái gì nói cậu có “giá” hử??_ Kiệt vẫn thong thả nhả ra từng chữ, ánh mắt có chút lười biếng, nhưng ánh mắt vẫn rất sát gái...

- Vậy, xem này nhá!!_ Nhi bỏ Quỳnh và Kiệt ở đó, chạy ra giữa sân trường_ Các cậu, tớ đang có nhu cầu tuyển Boy Friend, tớ...

Nhi vừa nói, vừa cúi xuống đo mặt kiểu ngại ngùng, làm Kiệt ở bên kia tức giận, cái biểu cảm kia là cái gì?? Chưa phải nói, biểu hiện kia của Nhi làm bọn con trai của trường có phản ứng như thế nào, có mấy người ngây ngốc đứng đần ra cười ngây ngô, có người lại kích động đến chảy máu mũi, có người thì nặng hơn, trực tiếp té xỉu, còn mấy người đủ tinh táo thì lại chạy đến cầu hôn...

Đù biết sức ảnh hưởng của Nhi trong trường rồi! Kiệt đờ người, hoàn toàn không thể nói được lời nào! Giờ anh mới biết, việc ngu ngốc nhất, là đi khiêu khích hai cô gái Ác quỷ đội lột thiên thần này!! Đúng là yêu tình, ác quỷ mà!!...

Quỳnh thì mỉm cười, cô nàng thông minh lắm, bạn của cô, nhất định cũng chẳng phải dạng vừa! Phải từ hàng cao thủ trở lên...

- Á á á á á á!!_ Tiếng hét chói tai vang lên làm Quỳnh nhúm mày, tiếng hét hình như vang lên ở ngoài cổng, cô chậm rãi bước ra phía cổng...

- Oaa, soái ca kìa!!_ Nữ sinh ánh mắt long lanh...

- Ôi trường lại có thêm một chàng hoàng tử_ Nữ sinh 2 mơ mộng...

- Đẹp tóa!!...

...bla...blo...

Quỳnh bước ra cổng, ngược lên nhìn, là một chiếc Ferrari mui trần màu đỏ đen, rất quý phái lại có... tí mạnh mẽ.

Một con người hoàn mĩ bước ra, ngũ quan cùng thân hình đẹp không tưởng. Quỳnh nhìn chăm chăm vào người đó, ánh mắt long lanh, không phải vì cô mê hắn, mà là vì... cái người được xem là hotboy mới của trường, được xem là soái ca trong tiểu thuyết, khuôn mặt yêu nghiệt kia... lại là..... Jen!!!

- Ô...!_ Quỳnh nói không nên lời, ánh mắt mở to, cô có bảo Jen giả trai đi học à!! À, à, giờ lại gan dạ chưa hỏi qua cô đã tự ý hành động...

- Babe, nhớ bé quá, honey đến học cùng em rồi này_ Cũng xưng “em” với Quỳnh lâu rồi, nói chuyện như vậy cũng đã quen, nên Jen không hề ngại ngùng khi nói ra những từ đó...

- Ôh, Honey, anh đang làm một hành động gan dạ đó....chuẩn bị lãnh hậu quả đi!!_ Tuy tức giận nhưng Quỳnh vẫn diễn chung với Jen, câu cuối cùng chỉ nói đủ Jen nghe.

Đương nhiên, Jen rợn người ngay lập tức, ya, đừng ngay ở kiến lửa rồi!! Kì này tui, mà không sao!! Chối cho đã rồi bị xử phạt cũng chả xác gì!!

- Lâu không gặp, bé vẫn đẹp như ngày nào, hôn cái nào!!_ Chẳng ngại ngùng, Jen đi đến, hôn lên má Quỳnh một cái, cùng lúc đó, Huy Kiệt và Nhi cũng chứng kiến cảnh này, hôn xong, Jen ghé xuống tai Quỳnh, nói mờ ám_ Gọi chị là Jun, chị sẽ là anh trai của Jen, sao?? Thân phận không tồi hả?? Hehe...

- Tùy chị vậy, dù sao cũng ở Việt Nam, em cho chị vui chơi_ Quỳnh không đẩy Jen ra, ngược lại, dùng tay ôm thân người cao ốm giống siêu mẫu...

- Ấy, sao này phải gọi là “anh” hay “honey”, anh yêu càng tốt_ Jen mỉm cười rồi khỏi người Quỳnh...

- A, Nhi!_ Quỳnh cười nhạt đi đến kéo Nhi đến cạnh Jen..._ Giới thiệu với cậu, đây là, Jun Hinayuki, du học sinh, cũng là...

- Bạn trai!! Tôi là honey của Quỳnh..._ Jen cười sát gái, đi đến bên cạnh đưa tay ra, nháy mắt..._ Chào cô gái, rất vui được làm quen...

- A a a, chào anh, em tên...là... Nguyễn Thiện Nhi, rất vui được làm quen!_ Nhi đỏ mặt lấp bắp, eo, cái gì mà yêu nghiệt thế chứ, đẹp đến làm Nhi lóa mắt, đương nhiên không đẹp bằng Huy và Kiệt nhưng nhìn 2 người đó hoài cũng chán...

- Ôi, cô gái, em dễ thương quá!_ Jun (từ nay gọi vậy ha, chừng nào Jen trở lại làm girl thì lại đổi...) lại cười dụ hoặc...

- E...hèm, bớt tán gái lại đi!!_ Quỳnh trừng mắt nhắc nhở Jun nhưng trong mắt Huy, lại là ghen!! Anh tức giận, khi biết thân phận thật sự của Quỳnh, tâm tình anh cũng thay đổi ít nhiều...

- Nhi này, cậu có vụ ngại ngùng với đồ mặt khi nào đó, không học diễn viên là một hối tiếc cho giới showbiz_ Quỳnh liếc Nhi buồn cười, đang diễn cho cả trường xem sao!!

Tùng... Tùng... tùng

Trống vào lớp, mọi người lướt mắt nhìn qua Jun rồi bỏ vào lớp, cả Quỳnh cũng kéo Nhi vào lớp...

- Các em, hôm nay lớp chúng ta có một học sinh mới, em vào đi..._ Cô giáo mỉm cười “đáng ghét” kêu Jun vào...

- Xin chào mọi người, tôi tên là Jun Hinayuki, là một du học sinh, từ nay sẽ học ở đây, mong các bạn giúp đỡ!_ Jun hoạt bát, tự tin nói, kết hợp với cái nháy mắt đáng yêu, gì chứ?? Cô là người đại diện nha, còn ngưng ngừng trong mấy vụ này, có mà bị điê*...

Huy không buồn liếc mắt, cái cậu đó làm Huy chán ghét, cảm giác buồn bực xâm lấn, nên anh, xác định là không có thiện cảm với tên đó, từ lần đầu gặp mặt đã không thích rồi...

- A Jun cậu là người Nhật hử, tớ cũng rất thích nước Nhật!_ Một nữ sinh nói...

- Cậu có bạn gái chưa Jun..._ Nữ sinh khác nói...

- Cậu thích uống gì Jun...

- Giải lao đi ăn với mình nhá Jun...

Một điệp khúc “Jun” cứ tiếp tục vang lên, tuy Huy với Kiệt mới là hoàng tử của bọn họ, nhưng họ lạnh lùng quá, có Jun thân thiện này, nên đương nhiên bọn họ thích, trừ Seya, cô chỉ chung thủy với Huy...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Đáng Ghét!! Cậu Dám Ngoại Tình?

- Được rồi!! Lớp im lặng nào!! Jun em muốn ngồi ở đâu??_ Cô giáo mỉm cười, hòa nhã, như muốn gây ấn tượng tốt với học sinh mới...

- Ổ đó!!_ Jun vừa nói, vừa cười tươi, chỉ tay đến chỗ Quỳnh...

Quỳnh bỏ cuốn sách xuống, ngược lên nhìn Jun, trừng mắt, như muốn truyền đạt... “Còn gần nữa thì biết tay”, trong khi Jun chỉ biết cười hi hi...

- Ô... sao được chứ?? À, hay là em hãy chuyển chỗ khác nhé Quỳnh?_ Cô giáo mỉm cười, rồi chuyển dời tầm mắt đến chỗ Quỳnh, nhưng chỉ nhận được ánh mắt lạnh của cô...

- Không!! Em muốn ngồi chung với Quỳnh!_ Jun nhìn cô giáo, thản nhiên nói...

- Được rồi Jun, ngồi ở đó!!_ Quỳnh nhú mày chỉ vào cái bàn ngay phía dưới mình...

- Ô, được rồi!_ Jun phụng phịu bất mãn trong cực đáng yêu, nhưng lại làm cả lớp bất ngờ vì chỉ một câu nói của Quỳnh, Jun lại nghe phăng phắc...

- Cả lớp ổn định đi, mai là chúng ta bắt đầu chia lớp, cô tin mỗi người ở đây đều chọn được lớp cho mình rồi, vì vậy, hãy cố hoàn thành thật tốt, chúc các em may mắn!_ Cô giáo mỉm cười, sinh hoạt thêm tí nữa rồi đứng dậy bỏ đi...

- Này, cô nàng mọt sách, em quan tâm anh tí đi!_ Jun chồm lên, ánh mắt long lanh nhìn Quỳnh...

- Jun, đừng thử thách giới hạn của em, không em nói với..._ Quỳnh chưa nói hết câu thì đằng sau, một tiếng nói vang lên...

- Với ai? Người này, có khuôn mặt rất quen mắt!!_ Huy đi đến, buông lời hỏi, rồi quay qua, nghiêng ngẫm xem mình đã gặp ở đâu...

- Nói với... với Jen, tôi là anh trai Jen!_ Jun giật mình khi thấy cái người mình vừa gặp hôm qua...

- Jen? À, nhớ rồi, nhưng tại sao lại gọi là “anh”?_ Huy lại hỏi, anh ghét cái kiểu xưng hô kia...

- Bởi vì tôi lớn hơn Quỳnh 1 tuổi, nhưng lại thích học chung nên học chung thôi_ Jun lại cười tươi hơn, nghiêng mặt, nở nụ cười nham hiểm_ Tôi còn là Boy friend của nhóc Quỳnh...

“Nhóc”, cách nói làm Huy nhú mày, thân mật, quá mức thân mật, trong lòng nhen nhóm cảm giác khó chịu, bực mình quay qua Quỳnh...

- Này, đáng ghét, cậu đang ngoại tình đó!!_ Huy không hiểu tại sao mình không kiềm chế được nói lên câu đó...

- Ngoại tình? Tôi không có làm gì thẹn với lương tâm!_ Quỳnh thản nhiên đọc sách, nhưng cái này không phải kịch bản trong sách chắc rồi!

- Có chồng rồi lại đi kiếm bạn trai? Đây không phải ngoại tình?_ Huy lại càng nhăn mặt, khuôn mặt đẹp trai vì thế mà méo mó hơn, nhưng không làm mất đi phong độ vốn có của chủ nhân nó...

- Tôi có chồng bao giờ?_ Quỳnh ngán ngẫm úp sách xuống bàn, lười biếng quay qua nhìn Huy, lạnh lùng phán...

- Từ khi mới sinh ra!!_ Huy bá đạo nói, lời nói này làm cho cả lớp tròn tròn mắt, ngay cả Nhi cũng mở to mắt...

- Hoang đường!! Nếu mới sinh ra lấy chồng được, giờ tôi có con luôn rồi!!_ Quỳnh vẫn không chịu thua, lười biếng cất quyển sách vào balo, ngược lên nhìn Huy, tiếp tục lời nói_ Xin lỗi việc đã cướp đi lớp “vợ tương lai”, cùng “tình nhân” của cậu, nhưng ai bảo cậu lại chậm chân...

- Cái gì tình nhân, cái gì vợ tương lai?_ Kiệt tò mò nhảy vào nói chuyện...

- À há, là “vợ tương lai” của cậu chứ không phải “tình nhân” của hấn, chắc vậy!!_ Quỳnh cười chỉ tay vào Kiệt rồi lại chỉ vào Huy, nhưng lại là nụ cười tà ác, lúc này, mới chú ý đến hai người đang ngán ngờ bên kia...

- Jun, Nhi, hai người sao đơ thế kia, thấy em bị ăn hiếp sao không bênh em hở?_ Quỳnh mỉm cười tao nhã, đưa tay vuốt ve cái Ipad trên bàn...

Jun tròn mắt nhìn chằm chằm Quỳnh, hơ, từ khi làm người đại diện cho Quỳnh, cô chưa thấy Quỳnh bị ăn hiếp bao giờ, mà hình như, chuyện này là Quỳnh ăn hiếp hai tên đó mới đúng, tội nghiệp, dính vào tầm nhắm của Quỳnh thì chỉ có một con đường “chết”....

- Đừng sợ Quỳnh, có tớ ở đây, sẽ hóa thành đấng sĩ, bảo vệ cho cậu!!_ Nhi ngạc nhiên một chút rồi đi ra vỗ ngực ra oai, đương nhiên, cũng chỉ là diễn...

“Phi”...

Kiệt buồn cười nhìn hành động kia, cả lớp cũng tròn mắt, đây là cô lớp trưởng gương mẫu luôn luôn nghiêm khắc và rất ít, cực kì ít đùa giỡn của họ sao?? Sao từ khi vào năm 11, Nhi như được lột xác...

- Được rồi!! _ Huy nhăn mặt, quát nhẹ....

Quỳnh cực kỳ ghét con người này, đẹp trai thì đấy!! Ưa nhìn đó, nhưng mặt lúc nào cũng nhăn nhó, vậy mà nói hòa nhã cái gì?? Giống khi ăn ớt thì đúng hơn...

- Tài liệu để tất cả ở phòng của cô rồi, đó là các lễ hội, các văn án cần hoàn thành cũng như danh sách vi phạm của các học sinh, đó là những việc cô phải hoàn thành đấy, tân hội phó ạ!! _ Kiệt tiếp lời, thật ra thì anh cũng hơi tội Quỳnh, một cô gái “bé nhỏ” mà phải xử lý đồng công việc mà kể cả anh và Huy cùng xử lý cũng không biết khi nào mới hết, nhưng mà câu nói hời hợt của cô đẹp bỏ ý định thương hại cũng như muốn giúp cô của Kiệt...

- Tại sao chỉ có một mình Quỳnh làm, mà cũ bắt nạt mà mới á!! _ Nhi tức giận, với đồng công việc đó, chắc chắn thời gian đi chơi của Quỳnh với cô sẽ ít trở lại...

- Thứ nhất, đó là bốn phận của cô ta, thứ 2 chúng tôi là boy tự nhiên sẽ không đi ăn híp girl, thứ 3 chúng tôi không phải ma... _ Huy hơi mỉm cười nói, anh không tin Quỳnh sẽ không tìm anh nhờ giúp đỡ, à, không sớm thì muộn thôi, có cô rồi, anh thật khỏe....

- “Tự nhiên”, nó vốn không tự nhiên rồi, rõ ràng cậu đem chuyện tư vào công việc chung... _ Jun cũng hơi khó chịu, Quỳnh là công chúa, từ nhỏ đã chưa động đến công việc, lại có rất nhiều thói quen, như vậy sẽ ảnh hưởng đến mọi thứ xung quanh Quỳnh...

- Không sao đâu Jun, có những chuyện, tự em ra mặt sẽ tốt hơn... _ Quỳnh nhàn nhạt lên tiếng, chỉ là thức khuya một tí, mệt một tí ngoài ra cũng không ảnh hưởng nhiều đến Quỳnh...

Nhưng câu nói kia, mới là trọng tâm, nó vừa có ý hòa hoãn, lại vừa đá xoáy Huy, dụng ý nói Huy vụng về, chả xử lý việc gì ra hồn...

Rùa: Các bạn đọc giả thân iu iu, rùa bệnh rồi... sắp tết mà rùa lại bệnh nên đành hơi trễ so với dự kiến.... I'm sorry...

Còn một điều nữa là, tết Rùa sẽ đi chơi, không mang theo laptop được... nên truyện sẽ tạm thời ngưng đăng chapter....

Cuối lời là....

Chúc các bạn ăn tết vui vẻ với nhiều sức khỏe.... HAPPY NEW YEARS 2016 ^^

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Cãi Lộn!? Aha, Cái Đồ Không Phải Đàn Ông....

Buổi sáng ngày hôm sau...

Trên đường là hai cô gái xinh đẹp đang thong thả dạo phố đến trường, trên mặt mỗi người đều tràn đầy sức sống, một cô gái xinh đẹp khoác trên người bộ đồng phục trường SS mái tóc được búi lên cao, cái mái thưa che đi cái trán trắng nõn nhưng lại làm tôn lên gương mặt nhỏ nhắn đáng yêu, ánh mắt tím thờ ơ, lạnh lùng nhưng lại không để người khác hiểu được mình đang nghĩ gì, sống mũi cao thẳng, đôi môi anh đào nở nụ cười nhàn nhạt... Cô mang chiếc balo màu xanh dương nhãn hiệu Detraidmon kiểu cách, chiếc đồng hồ thể thao làm tôn lên đôi tay như ngọc, cô đi đôi giày Slip on màu xanh dương đế cao, hôm nay, cô xanh toàn tập...

Kế bên cô gái “xanh”, là một cô gái nở nụ cười tươi cực dễ thương, mái tóc được xõa ngang vai kết hợp với mái ngang xinh xắn, cô có đôi mắt to tròn với con ngươi đen tuyền như biết nói, chiếc mũi nhỏ xinh làm hài hòa cả gương mặt, đôi môi đỏ nhỏ khẽ ngâm nga vài câu hát...

“Greatness as you

Smallest as me

You show me what is deep as sea

A little love, little kiss

A little hug, little gift

All of little something, these are our memories”....

....._ A little love ^^

- Tâm trạng cậu rất vui hỏ Nhi!_ Quỳnh nhàn nhạt lên tiếng, hôm nay là ngày bắt đầu cho kế hoạch, mong là mọi thứ thuận lợi...
- Ừm, đương nhiên, có thứ chơi rồi, mà xa cậu thì có hơi buồn..._ Nhi chu mỏ trong cực kute...
- A, nhóc đáng yêu, chị... à, à anh đuổi kịp rồi!!_ Jun chạy nhanh đến, vừa chạy vừa lớn tiếng la, động tác lúng túng...
- Như con nít vậy, mà không sao đâu Jun, em cũng không muốn giấu Nhi!_ Quỳnh mỉm cười, lời nói lại có ẩn ý bên trong...
- Giấu hỏ? Giấu sao? Mà giấu chuyện gì?_ Nhi ngạc nhiên mở to mắt, rồi nhìn sang Quỳnh...
- Chuyện là, Jun là girl, tên thật chị ấy là Jen Hinayuki, là người đại diện cho tớ_ Quỳnh cười nhẹ, rồi nói tiếp_ Là người NB gốc Anh...
- Con gái? Con..n. gái..i á?? Trời ạ, con gái mà khi biến thành boy sao mà đẹp ghê thế?_ Nhi tròn tròn mắt, vậy là hôm qua cô bị hỏ, cứ tưởng đứng trước một anh trai đẹp chứ...(Rùa: Hỏ, chị Nhi mê trai quá, biết sao được, bình of con gái mà ^^)...
- Có gì bất ngờ đâu! Chị ấy mà là con gái hay con trai thì vẫn như nhau thôi, không ai phân biệt được cả!_ Quỳnh bình thản nói, ánh mắt hơi cong lên, cô đang vui, tâm trạng đang rất tốt...
- Hà...há???_ Nhi đơ, tròn to lên hai mắt, kính ngạc hết mức...
- Em... cái con quỷ nhỏ này...!_ Jun tức đến đỏ mặt, nói lấp bắp...
- Em..._ Quỳnh chưa nói hết thì một giọng nói chen vào...
- Có chuyện gì vui thế?_ Kiệt hồ hởi lên tiếng, đi kể bên cạnh của anh là Huy...
- Quỷ nhỏ? Sao chứ mà cũng giống con gái vậy, ẻo là!_ Huy vốn đã bức Jun rồi, nên sẵn tiện nói móc vài câu...
- Kệ người ta, liên quan tới cậu không mà cứ thích xía vào thế hả, nhiều chuyện như cậu thì có được coi là con gái không?? Hà, hà, cái đồ không phải đàn ông!_ Đây gọi là nghệ thuật “giận cá chém thớt”, Jun đang rất bức, nên lại thích xả, Huy là chỗ tốt nhất...
- Thì đúng rồi, tôi đâu phải đàn ông, tôi là con trai, là một thằng nhóc mới lớn thôi_ Huy cũng không vừa, ưu nhã trả lời, anh không còn như 5 năm trước để bị bất nạt đâu, tuy vẫn chưa bằng Quỳnh, nhưng tuyệt đối là đối thủ của Jun...
- Ừ nhá, ý tôi là cậu sẽ chẳng là đàn ông đâu, bây giờ cậu là con trai, tôi chấp nhận, nhưng khi lớn hơn nữa cậu sẽ biến thành đàn bà, đồ bà tám_ Jun bướng bỉnh cãi...
- Người ta nói “giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời”, tôi quá khứ là thằng nhóc, bây giờ là con trai thì tương lai sẽ một một thằng đàn ông, đó là một quy luật bất biến..._ Huy cứ như trẻ con, anh cứ đứng đó mà tranh luận với Jun...
- Hừ, khó dời gì chứ, không phải cậu đứng cãi với tôi là quá rõ ràng giới tính của cậu rồi sao?_ Jun nghe nhặt, ánh mắt tràn đầy sự hiếu thắng...
- Cậu cũng nói là “đứng cãi với tôi”, vậy không phải cậu cũng vậy thôi sao?_ Huy nhếch môi, khoe môi tràn đầy sự khinh bỉ...
- ..._ Jun đơ, cô hoàn toàn quên mình bây giờ đang là con trai! Len lén ánh mắt qua nhìn Quỳnh, nhận được, chính là ánh mắt tràn đầy lửa giận của cô, kỳ này tiêu rồi, thù cũ chưa tính giờ lại thêm thù mới, kiểu này cô sẽ chết khi còn tuổi xuân xanh mát...
- Sao không..._ Kiệt thích thú lên tiếng định kêu tiếp tục, bởi hiếm khi thấy được Huy cãi nhau, nhưng vừa nói đã bị chặn lại...
- Câm! Các người nói đủ chưa, sao giống dân vô học thế hử, đứng giữa đường cãi lộn?_ Quỳnh tức giận, vốn là tâm tình hôm nay đang rất tốt lại bị phá hư trầm trọng, đều tại hai người con trai này, cô chẳng bao giờ được yên, như “oan gia” vậy, mà bao giờ “oan gia cũng ngộ hẹp”...

Jun chỉ biết cúi đầu thôi, làm việc và thân thiết với Quỳnh 5 năm, cô đương nhiên biết khi nào thì Quỳnh tức giận, đúng là điều kinh khủng...

Huy lạnh lùng nhìn đi nơi khác, anh đương nhiên biết mình đã sai, nhưng cô cần xúc phạm ghê vậy không? Tuy ảnh hưởng đến sự tự tôn của anh, nhưng vì là cô nên anh nhịn lần này...(Sao vậy ta? @@)...

Quỳnh nhủ mày, rồi kéo Nhi đi thẳng đến trường, không được vui vẻ cho lắm nên không khí không còn sức sống như trước nữa, mà là âm u...

Ở một góc tối, một bóng người hiện lên, nở nụ cười khát máu như báo hiệu một trận giông bão sẽ đến vào một ngày không xa. Ngày mà.... Quỳnh thật sự hạnh phúc...

Rùa: Chào các bạn, ăn tết vui không? Ahiii...

Đáng lẽ là đăng vào hôm qua nhưng tác giả bận quá, định ngưng truyện này một time để qua viết truyện kia, bởi tác giả bỏ rơi truyện kia lâu quá rồi, nhưng suy nghĩ lại thì cũng không thể bỏ mặc truyện này được, nên rùa sẽ sắp xếp thời gian, đăng cả 2 truyện ^^ mong đọc giả thông cảm nhé... lu ^^

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Ngày Đầu Tiên Của Kế Hoạch!! Hello, Class 11B3!??

Ngày thực hiện kế hoạch đầu tiên trong 7 ngày, hôm nay là ngày đầu tiên...

- Chào các bạn, tôi là Phạm Khả Quỳnh, tôi nghĩ các bạn đã biết rõ về tôi rồi nên tôi sẽ không giới thiệu nhiều, bắt đầu từ hôm nay đến khi kết thúc hết 7 ngày, tôi sẽ tham gia học cùng các bạn, và_ Quỳnh lạnh lùng nói trong cơn bức bối của chuyện hồi nãy, đột nhiên nhếch miệng cười nham hiểm để giúp các bạn tiến bộ, tôi sẽ cố gắng hết sức, mong chúng ta hợp tác ăn ý để rình về giải thưởng lần này...

Mọi người nghe xong màn giới thiệu mà dựng tóc gáy, trán lấm tấm mồ hôi lạnh, mặt dù được học chung với hotgirl của trường, mà áp lực kiểu này, chỉ sợ 7 ngày này sẽ không phải là thiên đường mà là địa ngục tâm tôi mất...

Vii Vii và Quyên Quyên nhìn cô cảm tức còn tưởng sẽ học chung với Huy, bởi vì 2 à nghĩ Huy sẽ chọn lớp 2 à nhưng lại không ngờ là cô ta...

Lớp học im phăng phắc khiến Quỳnh hài lòng hơi mỉm cười, 7 ngày đi học này cứ dựa vào tâm tình của cô mà “chỉnh” họ vậy...

Bống...

“bộp...bộp”

Hai tiếng vỗ tay vang lên, Quỳnh nhú mày nhìn đến nơi phát ra âm thanh và nhìn “vật thể” phát ra âm thanh đó. Huy thông thả bước vào mỉm cười quay qua giải thích với Quỳnh...

- Mới vừa có thông báo từ hiệu trưởng, kế hoạch lần này sẽ không thực hiện với lớp chuyên bởi bọn họ chỉ cần tập chung vào những môn chuyên thôi, mà dường như môn chuyên bọn họ rất là giỏi rồi, vốn không cần chúng ta nữa, mà bây giờ học sinh đều được phân chia dư lớp rồi, Kiệt và Nhi đang ở chung một chỗ, nên tôi qua đây với cậu. Huy giải thích với một tràn dài, nụ cười thỏa mãn hiện lên trên khuôn mặt, mà từ khi biết cô là vị hôn thê của anh, anh dường như không còn phản đối chuyện hôn ước nữa...

- Không cần, cậu với Nhi đôi đi, kêu cậu ấy qua đây với tôi hoặc là qua lớp khác cũng được_ Quỳnh bức mình, sao tên này cứ suốt ngày bám theo cô vậy? Đi đâu cũng gặp, càng không muốn gặp thì lại càng gặp...

- Xin lỗi nha, tôi và Nhi là số người bị dư ra trong khi chọn lớp thực hiện kế hoạch nên là do hiệu trưởng sắp chỗ cho chúng tôi_ Huy thông thả nói, lần này nhất định phải thắng cô, cảm giác sắp chiến thắng làm cho anh cảm thấy vui sướng...

Nhưng sắp cũng mãi chỉ là sắp thôi, chưa đến phút cuối cùng thì sẽ không thể phân chia thắng thua được...

- Được, tôi sẽ lên xin thầy, chắc chắn ông ấy sẽ đồng ý_ Quỳnh hơi gật gù rồi định bước đi, muốn đấu với cô sao? Hơ, nằm mơ đi! Đòi nào cô lại thua hẳn? Hừ cầu...

- Cậu...!??_ Huy tức đến mặt đỏ bừng, sau đó nắm lấy khuỷu tay của cô nắm chặt lại quát_ Cùng với tôi thì chết sao? Sao lúc nào cũng tránh tôi hết thế hả? Bộ tôi đáng ghét như vậy sao!?

- Ồ, cậu mới biết hả, có cần tôi nói cậu nghe tôi ghét cậu thế nào không?_ Quỳnh vẫn bình tĩnh hip mắt nhìn vào khuỷu tay đang bị cậu ta nắm chặt...

- Cái cô gái không biết điều, tôi làm gì mà cậu ghét hử?_ Huy tức đến học máu, mặt thường ngày trắng, giờ lại phủ lên màu đỏ tức giận...

- Tất cả, những việc cậu làm tôi đều ghét, gặp phải cậu là tâm tình tôi chẳng bao giờ được tốt, hừ_ Quỳnh lạnh lùng nói, ánh mắt tím kiêu ngạo nhìn sang hướng khác...

Cô sao thế nhỉ? Sao lại giống như trẻ con trước mặt nhiều người cãi nhau với hẳn? Ngay cả cô cũng không hiểu vì sao, mỗi lúc đối diện với Huy cô như

biến thành người khác, trẻ con hơn! Bướng hơn! Hiếu thắng hơn, cái tính trầm tĩnh ngay từ nhỏ cũng biến mất, thật kỳ lạ...

- Được, good, cậu hay lắm! _ Khuôn mặt Huy không còn đỏ lên vì giận nữa mà trở lại bình thường, nụ cười giễu cợt ở khóe môi, tiếp tục mở miệng _ Cô càng ghét thì tôi càng bám theo, tính tôi từ nhỏ đến giờ đều không thích thuận theo ý người khác...

- Mặc cậu!! I don't want!! (Tôi không qan tâm)_ Quỳnh nhẹ giọng nói, nhìn xuống những người này giờ đang đơ vì màn cãi nhau kia, Quỳnh nở nụ cười quỷ dị... _ Thế nào? Các người thấy lạ lắm sao?

Mọi người rùng mình, không nói gì, tất cả họ đều đồng loạt lấy sách ra, đồng lòng góm nhề?? Haha...

Lớp 11b3 có 29 học sinh, do là lớp thường nên điều kiện học cũng bình thường theo, bàn là bàn đôi, mỗi bàn chỉ có một chiếc Ipad, và đương nhiên, bàn giáo viên cũng chỉ có một chiếc Ipad, cũng không có tivi...

- A, em là học sinh lớp 11-1 sao? _ Một thầy giáo có vẻ mặt hơi già nua, hiền hòa cô...

- Vâng! _ Cô gật nhẹ đầu, cùng Huy đồng thanh...

- Hai em chịu khó ngồi ở bàn đó nhé, lớp chỉ còn một bàn thôi... _ Thầy chỉ tay xuống dãy giữa bàn cuối, mà cũng không sao? Nhưng sao lại ngồi chung với tên đó chứ? Sao lại trùng hợp như vậy? Trời ạ, chết mất!!

Huy len lén cười, cô nào biết được, chính anh là người đề nghị rút ngắn kế hoạch không cần làm với lớp chuyên, cũng là người xin hiệu trưởng thực hiện kế hoạch ở lớp này, quan trọng hơn, chính anh kêu người rình bàn ra chỉ chưa 1 cái này, hắc hắc...(Rùa: Nham hiểm quá, haizz)...

- Thêm bàn vào được không ạ? _ Quỳnh cảm thấy thật kỳ lạ, sao lại vừa đủ như thế này, thật bực mình!!

- Được, nhưng như vậy lớp rất chật _ Thầy giáo hơi nhíu mày, thở dài lo lắng, ánh mắt phiền não...?

Quỳnh nhíu mày nhìn thầy giáo! Hơi suy tư, thầy trông tội quá nhưng cô có cảm giác đây là âm mưu, mà thôi, mặc kệ âm mưu gì, cô rất có thiện cảm với thầy này, thuận theo vậy...!

- Được rồi, không cần thêm bàn nữa ạ...! _ Quỳnh bất lực, tuy lạnh lùng nhưng đối với người cô có cảm tình thì tuyệt đối cô rất dễ mềm lòng, giống như bây giờ...

Quỳnh lặng lẽ bước xuống chiếc bàn duy nhất được đặt ở cuối lớp, Huy cũng thông thả vừa huýt sáo vừa bước xuống bàn ngồi cạnh cô, khóe miệng hơi nhếch lên vui vẻ, chứng tỏ tâm trạng anh đang vô cùng tốt...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Ngày Thứ 2!? Phần Thưởng Hấp Dẫn...

Sáng sớm hôm sau...

- Ôi trời, tức chết tởm mất, là tởm thực hiện kế hoạch với tên Kiệt ấy í, cái tên suốt ngày cười cợt y như bị quờn... _ Nhi cùng Quỳnh thông thả đi dạo đến trường, trong khi Quỳnh luôn im lặng nghĩ cách “chỉnh” cái lớp thích ăn chơi kia thì Nhi vẫn luôn luyên thuyên không dứt...

- Cậu không cần bức xúc thế đâu Nhi, không phải cậu cũng thích lắm sao? _ Quỳnh cười nhạt, cô biết, từ khi về nước Anh, qua những lần nói chuyện qua mạng xã hội, người Nhi nhắc nhiều nhất, là Kiệt...

- Thích, thích, thích cái gì chứ, hơ hơ, cậu nghĩ sao thế, tở...tở mà lại thích tên quờn quờn như cậu ta á!? _ Nhi giật mình nói lắp bắp như bị nói trúng tim đen...

Quỳnh lắc đầu, rõ vậy mà cũng không chịu thừa nhận, nhưng, cô vẫn chưa xác định được Kiệt có thích Nhi hay không, mỗi lần nhìn cậu ta đều là đáng về cười cợt, bắt cần đòi, hoàn toàn không nhìn ra cậu ta thật lòng hay không thật lòng, loại người này, không yêu sẽ rất bạc tình, nhưng khi đã yêu tuyệt đối chung thủy. Cô khẽ liếc qua Nhi, khẽ hắng giọng...

- Nhi, tở là bạn cậu, chính vì là bạn nên tở rất hiểu cậu, thái độ khi tở giả vờ có bạn trai là Kiệt của cậu hôm đó đã quá rõ ràng rồi, chỉ là tở không muốn làm cậu xấu hổ nên không nói thôi!? _ Quỳnh nhẹ giọng cười, nụ cười như ánh ban mai...

- Không nói với cậu nữa, xì!? _ Nhi vờ giận dỗi để che dấu xấu hổ rồi chạy lên trước, Quỳnh cũng chạy theo phía sau...

Kế hoạch lần này là 7 ngày, hôm nay là ngày thứ 2, qua kế hoạch lần này thì sẽ có rất nhiều việc đang chờ cô, tài liệu chất trong phòng làm việc của cô có thể nói đã trở thành nhà kho. Còn có, còn 1 tháng nữa là 6 tháng, cậu em của cô chắc cũng sắp qua đây rồi...

Lớp 11b3...

- Chào mọi người! Quỳnh và Huy bước vào lớp nói, dù gì cũng phải thể hiện phép lịch sự của người giám hộ chứ, vì là lớp được chọn, nên 7 ngày này, người phụ trách hướng dẫn làm bài cho các học sinh lớp 11b3 là cô và Huy...

- Tôi nghe nói, lớp này học rất tệ các môn tự nhiên, nên hôm nay, chúng ta sẽ bắt đầu từ môn toán vậy!?!_ Quỳnh mỉm cười bước về chỗ ngồi...

Lớp 11b3 chỉ biết khóc rống, môn toán? Cái môn bọn họ hoàn toàn mù mịt, tuy thi đậu vào trường này, nhưng điểm tự nhiên của họ rất thấp, hầu như là điểm của những môn xã hội kéo lên...

- Tôi không cần dùng, cậu dùng đi..._ Quỳnh đẩy cái Ipad được gắn sẵn trên bàn qua chỗ của Huy rồi rút trong balo ra một cái Ipad lớn hiệu apple air 2....

- Tôi cũng không cần dùng, tôi cũng có..._ Huy lôi ra một cái máy tính macbook màu trắng...

- Lần này tôi muốn ra đề, Ok?_ Quỳnh khẽ liếc cái macbook rồi nói...

- Um...

Quỳnh dùng cái Ipad kết nối với màn hình tivi lớn trước mặt, mở những bài toán được cô chọn lọc kĩ càng. Cô hoàn toàn nghiêm túc khi lựa ra những dạng cơ bản phù hợp với khả năng của bọn họ, nếu họ không làm được, chờ xem cô xử lí như nào?

- Tôi cho mọi người 10' để suy nghĩ cách và phương pháp giải, sau 10', tôi sẽ chỉ thị người lên làm, làm đúng sẽ có thưởng, và đương nhiên_ Quỳnh mỉm cười, ánh mắt trầm lắng, bình tĩnh, nhướn mày lên nói tiếp_ Có thưởng sẽ có phạt...

Bọn học sinh rùng mình cảm cúi suy nghĩ cách làm, trên mỗi chiếc Ipad đều hiển thị đề bài...

- Mấy đề toán này quả nhiên toàn dạng cơ bản, xem ra cậu còn chút lương tâm, mà cậu định phạt? Phạt như thế nào?_ Huy hí hóp mắt thích thú, cô gái ngông cuồng này lại rất ác độc, hoàn toàn không có dáng vẻ thủy mị của một cô công chúa, nghĩ đến đây, anh bỗng buồn cười, chiều nay anh định về nhà...

- 3 hình thức thôi, nếu là nhẹ nhất, tôi sẽ cho họ vừa nhảy cóc vừa học bài, sau đó là chép phạt 20 lần công thức. Loại thứ 2 là tôi cho chép 30 lần công thức và vệ sinh WC nam và nữ 1 tuần. Loại nặng nhất, đó là, vệ sinh WC nam nữ 1 tháng, chép phạt 50 lần công thức, vừa nhảy cóc vừa đọc lặp lại 100 lần các công thức toán cơ bản cho tôi_ Quỳnh thần nhiên nói ra hình phạt của mình, khoe mẽ của Huy giật giật, không thể tin được nhìn Quỳnh, cho anh rút lại lời nói đi!! Gì mà có lương tâm chứ, heyy!!??

- WC nam, nếu là một cô gái, sao cậu lại có thể làm vậy!?!_ Huy khiếp sợ, cô gái này có nên gọi là quá ma ranh không!?! Cái gì cũng nghĩ ra được...

- Tôi muốn, cả đời bọn họ cũng sẽ, không quên được những công thức này..._ Quỳnh mỉm cười, đây là cách tốt nhất rồi...

- Mà nhớ như bọn họ không làm theo thì sao??_ Huy đột nhiên nghĩ đến tình huống xấu nhất...

- Tôi lúc đó sẽ tính, tôi sẽ cho họ biết sợ là gì!_ Quỳnh đứng thật chưa nghĩ đến tình huống bọn họ không làm theo, thôi tới đâu hay tới đó, 10' trôi qua rồi..._ Bây giờ tôi sẽ chỉ thị người lên làm, nên nhớ, đúng sẽ có thưởng, là về đi công viên MaxLion vào ngày mai cho 2 người, miễn phí toàn bộ các trò chơi, thua thì... tự biết đó...

Tất cả mọi người trong lớp cùng lúc nín thở, ai mà không biết, công viên MaxLion là công viên lớn nhất nước, là công viên đẹp xếp vào hàng thế giới. Hơn thế, mỗi vé vào cổng rất mắc và có số lượng, cực kỳ khó mua. Nhà bọn họ chỉ thuộc hàng khá giả, đương nhiên, phần thưởng này vừa lớn vừa hấp dẫn đối với bọn họ. Nhưng, để có được phần thưởng thì cái giá phải trả quá lớn đi. Mọi người hồi hộp nhìn theo ngón tay thon dài của cô, mỗi người đều mong cô không chỉ đến mình. Đơn giản, phần thưởng lớn như vậy, thì phạt cũng chẳng nhẹ đâu...

- Bài 1 là you, bài 2- you, bài 3... um_ Chỉ vào 2 người, Quỳnh trầm ngâm nghĩ người thứ 3, thì đột nhiên quay qua Huy_ Cho cậu chọn, dù gì công việc là của chung, tôi không ngu ôm về 1 mình...

- Được rồi, bài 3 này..._ Huy ngược vào Ipad, hình như bài này dễ nhất trong 3 bài, à, nghĩ ra ai rồi_ Quỳnh Quỳnh, cô lên làm bài 3 đi...

À nghe được tên mình thì giật mình, nhưng khi nghe Huy gọi "Quỳnh Quỳnh" thân mật như vậy, lại còn gọi ngay à thì mừng thầm, tò te bước lên bảng trong suy nghĩ...

"Anh ấy chú ý đến mình rồi, phải thể hiện hết khả năng, Quỳnh Quỳnh, mày là thiên thần, chắc chắn sẽ làm anh ấy điên đảo đến trầm luân thôi"

Cô à vui sướng trong suy nghĩ của mình mà không chú ý đến một ánh mắt lé sáng thích thú nhìn chằm chằm cô à...

* Đoán xem, Huy hay là Quỳnh...* ^^...

Chương 40: Dở Tệ!? Ngày Thứ 2 Kết Thúc...

Huy nhếch môi, ánh mắt sáng lên, trò chơi vừa mới bắt đầu thôi mà...

“Xin lỗi nha Như Quỳnh, tôi chỉ “nhờ” cô giúp một tí thôi, tôi thực sự muốn xem, cô ta sẽ xử cô như thế nào ___” Huy cười đều trong dòng suy nghĩ...

Quỳnh nhìn chăm chăm lên bảng nơi 3 người học sinh đang chăm chú làm bài. Good, chọn bài dễ để kêu cô ta lên, xem ra hẳn vẫn còn biết “thương hoa tiếc ngọc”....

- Này này, biết giải bài này không, chỉ coi!?_ Quỳnh Quỳnh loay hoay nhưng vẫn không tìm được cách giải, quay đầu qua nói nhỏ với cô gái giải bên cạnh mình...

- Tớ...tớ khôn..g biết đâu Quỳnh Quỳnh!_ Cô gái sợ sệt, run giọng nói, bài này làm chưa xong, thời gian đâu giải bài của ả nữa...

- Hai cô làm gì vậy hả??_ Quỳnh nhủ mày, cô gái thứ 2 này làm bài rất tốt, phương pháp giải cùng biện luận rất chuẩn xác, chắc là tại gia thế nên mới xuống tận lớp này, khi nào kết thúc kế hoạch cô sẽ cho cô ta lên hạng, đây nhất định là nhân tài môn toán. Vậy mà lúc đầu cô cứ nghĩ, lớp này ai cũng không giỏi tự nhiên chứ...

- Làm gì đâu chứ, tôi đang làm bài, cô bị “lê” à!?_ Quỳnh Quỳnh khinh khinh, quay xuống nói...

- Cô còn 5’ làm bài..._ Huy lạnh lùng buông một câu...

Quỳnh cười nhạt, bị “lê”, hơ, nực cười thế? Ồ, không sao! Dù sao thì cô ta muốn nói gì thì nói, cô lười phải quan tâm...

- Huy à, 5’ nhiều thế, đối với mình, 30s là xong..._ Á kêu ngạo nói, cô ý nở nụ cười yêu mị, rồi quay lên bảng cố gắng làm bài...

“Phi___”

Quỳnh bật cười nhẹ, khiến đám con trai trong lớp ngẩn ngơ, nụ cười tự nhiên đó xuất hiện trên môi “công chúa băng” của bọn họ, thật đẹp!! Ánh mắt Quỳnh ý cười càng đậm, cô gái này không phải quá tự cao thì là quá ảo tưởng. Dựa vào năng lực của cô ta sao!??Thà nói ngày mai em cô sẽ đến Việt còn dễ tin hơn...

- Nè, con kia, mày cười cái gì hả??_ Vii Vii ngồi ở dưới nhăn mặt chất vấn...

- Cô kêu ai là con kia!? Cô có tư cách đó sao??_ Ánh mắt sắc bén của Quỳnh liếc qua, nhếch môi nói...

- Mày là gì mà tao không có tư cách chứ!? Chẳng qua là được cái chức hội phó hội học sinh thôi, chứ mày chẳng là gì khiến bọn tao phải sợ cả!??_ Vii Vii nói sắc bén, ánh mắt chứa những tia khinh bỉ...

- Thu hồi ánh mắt đó lại đi!! Hành động của cô bây giờ “có thể” gây hậu quả nặng nề về sau đấy..._ Quỳnh lạnh nhạt nói, cái người tên Vii Vii này, ít ra còn khôn ngoan hơn cô chị của ả...

- Tôi sợ cô chắc!? Hừ, còn lâu nhá_ Vii Vii ngênh mặt, mặc dù đối diện với sự lạnh lùng kia làm ả sợ, nhưng vì thể diện không cho phép ả lùi bước...

- Vậy sao??_ Quỳnh cười lạnh lùng, tự tin quá rồi!? Không cần cái chức “hội phó” này, cô cũng có thể xử lý được cô ta, chỉ là, cô sẽ không lấy việc công trả thù riêng, cô cũng không tin, cô không có cơ hội trả đũa cô ta...

- Kết thúc giờ làm bài, 3 người về chỗ đi, Quỳnh, cô sửa đi!?_ Huy lên tiếng ngăn lại sát khí đang từ từ bốc lên, đôi mắt màu huyết thoáng động một cái, quả nhiên cô rất phù hợp với biệt hiệu “công chúa băng”...

Quỳnh không nói gì, nhẹ nhàng bước lên bục, mỗi bước chân đều ưu nhã thể hiện sự cao quý của hoàng tộc.

- Bài một, đúng bước đầu, những bước sau làm sai dấu, do đây là bài khá khó nên sẽ phạt mức nhẹ nhất..._ Quỳnh thông thả nói, gập đầu một tí..._ Bài 2, um, đúng rồi, bài này làm rất tốt, cách trình bày và biện luận cũng rất chuẩn, qua đợt này, tôi sẽ thăng hạng lớp của cậu từ hạng B lên hạng A lớp chuyên toán...

- Thật sao??_ Cô bạn đó mắt sáng lên, vui mừng. Còn những người còn lại nhìn cô ta ngưỡng mộ...

- Ừm, hai vé này, tặng cậu..._ Quỳnh nhẹ cười đưa cho cô bé đó 2 vé đi công viên MaxLion..._ Chúc mừng...

Tất cả mọi người nhìn cô bạn đó với ánh mắt chúc mừng, từ B lên A, thừa biết cô bạn này tương lai sáng lạng đến thế nào...

- Còn bài 3, hừ,... Sai hoàn toàn_ Quỳnh lắc đầu, nụ cười vừa có ý khở vừa có ý châm biếm..._ Mà đây lại là bài dễ, dạng bài cơ bản nhất, mà cô lại chẳng làm đúng ý nào, Lê Như Quỳnh, cô nghĩ xem, hình phạt như thế nào mới được với cô đây??

Im lặng!!!

Tất cả mọi thứ rơi khoảng không im lặng, Quỳnh lại ngược lên nhìn bài toán một lần nữa, rồi quay xuống dưới...

- Ai có thể làm được bài này!?!_ Quỳnh nhẹ nhàng hỏi, quét ánh mắt nhìn bọn người vẫn im thin thít kia...

- Tòì!_ Huy giờ tay lên, khoe môi vẽ lên một đường cong, anh là muốn trêu cô nên mới giờ tay...

- Được thôi, vậy cậu làm đi, nếu sai sẽ áp dụng hình phạt như vậy...!!_ Quỳnh nhếch môi, đùa với cô? Mơ đề!!

Đơ!!

Anh tròn tròn mắt lên nhìn cô, cô gái này!! Anh nhận thua rồi, anh chưa bao giờ đầu võ mồm thắng cô!? Nhục, nhục quá...

- Sao thế?? Đổi ý à, động tác chậm thế??_ Quỳnh nói mỉa, thật ra cô cũng chỉ đùa anh thôi, dù sao cũng là “vị hôn phu” của cô, để hấn ký vào đơn hủy bỏ hôn ước, cô phải lấy lòng hấn mới phải!! Nhưng cô không muốn bị hấn nắm thóp, đề sau vậy!!

Huy bực mình nhen từng bước lên, do là một bài đơn giản nên chỉ cần ngán ngủi mấy giây là anh đã giải ra, bài toán anh làm ngắn gọn đơn giản khiến mọi người phải tròn mắt, bài toán đơn giản thế sao?? Quay về, huy không quên lườm Quỳnh với ánh mắt bắn ra lửa, đáng sợ!!

Một ngày học thú vị lại trôi qua, kết thúc ngày thứ hai trong kế hoạch 7 ngày...

Ngày mai...

Ngày mà Quỳnh sẽ cùng Nhi đi chơi công viên MaxLion...

Cũng là ngày...

Huy trở về nhà...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Công Viên Maxlion!? Onii Chan, Xin Lỗi Anh....

Ngày chủ nhật, 7h am...

Trước cổng công viên MaxLion...

- Quỳnh, Quỳnh, ở bên này nè...!!_ Nhi cùng Jun vẫy tay gọi Quỳnh...

- Sao 2 người lại đi chung?_ Quỳnh chậm chậm bước đến, ánh mắt khó hiểu nhìn Nhi và Jen...

- Hi hi, thật ra là... chị đang không có nhà, hôm bữa nói nhóc cho chị ở chung, nhưng nhóc không cho, nên Nhi mới đề nghị chị ở chung í..._ Jen cười gượng, nhỏ giọng giải thích...

- Good, vậy em đỡ phải lo chuyện chỗ ở cho chị rồi_ Quỳnh mỉm cười, gạt nhẹ đầu...

- Được rồi, chúng ta vào trong chơi thôi..._ Nhi hồ hởi nói, rồi kéo 2 cô bạn của mình vào...

Lúc này, tại nhà của ông bà Trần...

“bíp... bíp... bíp”

Tiếng còi xe vang lên ở trước cổng nhà, người hầu nhanh chóng chạy ra mở cổng. Chiếc lamborghini veneno màu bạc từ từ chạy vào, nó là chiếc xe do chính Kiệt thiết kế, trên thế giới chỉ có 5 chiếc duy nhất, cha của Kiệt là Châu Thế Dân đã tặng 2 chiếc cho công chúa và hoàng tử nước Anh, 1 chiếc cho con của nhà toán học Trần Khải Tuấn, và một chiếc cho con gái của chủ tịch nước Việt Nam, cũng chính là con của những người bạn thân ông...

- Chào cậu chủ... Mọi người đồng loạt cúi đầu khi Huy từ trong xe bước ra, giọng nói đồng loạt cung kính...

Hôm nay, anh mặc chiếc quần thể thao kaki màu đen, kết hợp với chiếc áo sơ mi tay dài màu tím, kết hợp với đôi giày Nike màu đen kiểu cách, chiếc mắt kính đen che đi đôi mắt màu huyết lạnh lùng, mái tóc nâu bồng bênh để mái ngố phong cách...

- Được rồi, ông chủ và bà chủ đầu... Huy dứt tay phải vào túi quần, tay trái khẽ phát tay kêu mọi người đi làm việc của mình, vừa đi vừa hỏi quản gia...

- Thưa cậu chủ, bà chủ đang ở tập đoàn, ông chủ hôm nay có cuộc họp báo nên đã ra ngoài từ sớm, cô Quỳnh hôm nay đi chơi cùng với bạn cô ấy rồi, ở nhà chỉ còn tiểu thư thôi ạ... Quản gia cúi đầu báo cáo với Huy...

- Cô Quỳnh? Là ai? Huy nhíu mày, anh nghĩ khả năng nhiều nhất chính là Phạm Khả Quỳnh...

- A, cô ấy chuyển đến đây vào 5 tháng trước lúc cậu chủ không ở nhà, cô ấy tên Phạm Khả Quỳnh... Quản gia cung kính giải thích, mỉm cười hiền từ...

- Huh, em con đang ở đâu thế? Huy nhíu mày thích thú quay qua hỏi bà quản gia...

- Tiểu thư đang ở trong phòng... Quản gia nói...

Huy không nói gì, đưa mắt nhìn những cô hầu nữ đang nhìn chăm chú vào mình nhíu mày quay qua quản gia rồi bước thẳng lên phòng của Ngọc Vy...

- Vy!! Huy nhẹ cười gỡ mắt kính ra nói, ánh mắt đượm buồn vì anh nghĩ con bé sẽ lạnh nhạt với anh giống những lần trước...

- A, Onii-chan... Vy mở to mắt ngạc nhiên rồi đột nhiên chạy đến ôm chầm lấy anh mình... Hức, em nhớ onii-chan quá đi mất...

- Vy... Sao em?? Huy ngạc nhiên, cũng từ từ ôm lấy em gái mình...

- Xin lỗi anh, onii-chan, có phải thời gian qua làm anh buồn không, thật ra 5 tháng này ở cùng chị Quỳnh em ngộ ra rất nhiều điều, em không nên xa lánh anh của em như vậy, hức hức... Vy nấc lên, viên mắt vì khóc mà trở nên đỏ ửng...

- Ừ, mà sao hôm nay em không đi chơi? Huy buông Vy ra hỏi, anh trở nên vui hơn rồi...

- Em cũng định đi công viên MaxLion với Quỳnh onee-chan, nhưng nhớ ra hôm nay anh về, nên ở nhà đợi, em nói với chị ấy là em sẽ đến sau, giờ anh đi với em nhé! Vy cười tươi, lắc lắc tay anh mình...

- Được rồi, để anh điện thoại một lát, chờ anh tí... Huy cười nhẹ, rút chiếc điện thoại loại mới nhất trên thị trường, bấm số...

“tút...tút”

- Alo, tao định đi công viên MaxLion, mày đi không? Huy hỏi Kiệt thông qua chiếc điện thoại...

“Ok, gặp nhau trước cổng” Kiệt trả lời xong thì tắt máy. Huy quay sang nhìn Vy...

- Chúng ta đi thôi!? Huy mỉm cười, nắm tay em mình ra xe...

Trước cổng công viên MaxLion xuất hiện hai chiếc lamborghini veneno màu bạc và màu xanh dương khiến nhiều ánh mắt ngưỡng mộ trầm trồ nhìn hai chiếc xe...

Kiệt hôm nay mặc chiếc quần jeans xám rách phá cách trong rất bụi. chiếc thun màu trắng với những họa tiết mới lạ, đôi giày adidas màu trắng, chiếc nón tai bèo hip-hop màu đen để lộ cái mái ngang đen nổi bật, hôm nay Kiệt xứng với danh hiệu là một “plays boy”...

- Wow, Vy, lâu rồi không gặp em nhé! Kiệt đi qua nháy mắt với Vy...

- Đừng có mà dụ dỗ em tao, tao không có chấp nhận có em rể là mày đâu... Huy lạnh lùng lườm Kiệt...

- Ồ, anh đừng nghe anh em nói đùa, chào anh, Kiệt onii-chan... Vy cười tươi vẫy tay chào Kiệt...

- Vy thật dễ thương, tao thật không hiểu mày giống Vy ở điểm nào, dù biết hai người là anh em... Kiệt lắc đầu, giọng nói chứa thất vọng...

- Tao đập mày bây giờ... Huy giờ giờ nắm đấm trước mặt Kiệt...

- Thôi vào đi hai anh, mọi người đang nhìn kìa! Vy nhàu mày, trông cực kỳ đáng yêu...

Vy, Huy cùng Kiệt bước đi xung quanh, nhiều lần Huy rủ Vy chơi trò chơi nhưng Vy đều từ chối, rất rõ, Vy muốn được chơi cùng Quỳnh...

- Em làm gì vậy?_ Huy thắc mắc khi thấy Vy rút trong túi ra cái điện thoại bấm bấm gì đó...
- Em gọi cho Quỳnh onee chan, sao tìm mãi không thấy máy chị ấy!?!_ Vy bấm điện thoại, vừa đi vừa nói với Huy...
- Em có số điện thoại của cô ta sao!?... à không, ý anh là Quỳnh!?!_ Huy ngạc nhiên, cô em của anh, đã thân với con nhỏ đó như thế sao?? Con nhỏ lạnh lùng đáng ghét đó có gì mà Vy, con bé nó thích như thế!?!... hừ!!

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Đồ Cáo Già, Tên không Theo Kịp Thời Đại!!

- Vâng, Onii chan, chị Quỳnh nói nếu em có gặp khó khăn gì thì gọi chị ấy, chị ấy sẽ nghe phone mọi lúc mọi nơi í_ Vy cười tươi vì mối quan hệ khá thân thiết của mình và Quỳnh, không ai biết được rằng, cô cực kì thích người chị này...
- Cho anh nào!_ Huy rút điện thoại ra, một ý tưởng hình thành trong đầu anh...
- No way, dù anh có là anh của em thì em cũng chẳng phản bội Quỳnh Onee chan đâu_ Vy ôm chặt điện thoại, quay mặt sang chỗ khác...
- Đi mà, đi mà, em gái yêu quý của anh_ Huy ánh mắt long lanh, như chú cún con làm nũng với chủ...
- Tôm quá đi, anh lớn hơn em đấy nhé, thật mất hình tượng..._ Vy nhún mày nhìn bộ dáng của anh mình phồng má phụng phịu khiến mọi người xung quanh chú ý...
- Hôm này, Vy mặc chiếc áo sơ mi màu trắng kết hợp với chiếc quần giả váy xòe màu đen trông cực kì đáng yêu, chiếc nón fedora để lộ chiếc mái búp bê xinh xắn...
- Được rồi, tiểu Vy, nếu đã dùng biện pháp nhẹ không được với em thì anh đây sẽ ra tay dùng biện pháp mạnh vậy_ Huy cười nham hiểm, bước từng bước qua chỗ Vy, mỗi bước làm cho Vy có cảm tưởng như Ma vương đang đến gần, làm cho Vy sồn cả gai ốc...
- A, Kiệt onii chan, cứu em với, nii chan, em là em gái của anh đấy, anh đừng qua đây nha..._ Vy la oai oái chạy vòng quanh, nhưng trên môi vẫn là nụ cười rục rờ...
- Em đứng lại, nhóc ngố, đứng lại cho anh!!_ Huy đuổi theo, bao lâu rồi nhỉ? Đã bao lâu rồi anh không được vui đùa như thế này cùng với Vy!! Liệu, có nên cảm ơn ai kia đã giúp anh?
- Không, em không..._ Vy đang định trả lời, chạy bước lùi thì bỗng đụng vào ai đó..._ A...ui, đau quá, hức...
- A, Vy, em có sao không..._ Quỳnh đứng dậy, lên tiếng...
- Quỳnh onee chan, là chị sao?? Em có làm đau chị không..._ Vy tuy hơi đau ở đầu, nhưng vẫn chạy lại bên Quỳnh...
- Em nghịch quá đó, công viên đông như vậy, sao lại mà không quay đầu nhìn đường hả?_ Quỳnh nhún mày, nhưng tiếng nói vẫn mang theo yêu chiều..._ Em đến đây một mình sao??
- Em biết lỗi rồi mà nee chan, em đến cùng với anh 2 và anh Kiệt_ Vy quay qua, ngạc nhiên nhìn hai người kia đang đơ...
- Nhìn gì mà nhìn hả, bộ chưa thấy người đẹp bao giờ sao?_ Nhi lên tiếng, giọng nói kêu ngoa nhưng lại có nét trẻ con, hết như một lời bông đùa...
- Cậu!? Đẹp á?_ Kiệt giọng nói móc xia, mặc dù trong lòng đang kêu gào rằng “đẹp, rất đẹp”, nhưng nhá, cho dù chết anh cũng sẽ không bao giờ nói ra câu nói mất danh dự này vào thời điểm này...
- Ừ, không đẹp sao?_ Quỳnh khoe miệng mang theo ý cười, ngược lên hỏi 2 người...
- Các cậu hơi bị ảo tưởng rồi đó, nếu hai cậu mà đẹp, thì thế gian này chẳng ai xấu rồi..._ Huy cũng nói gót sự nghiệp nói móc, hai tay đút vào túi quần...
- Đây nên nói là chúng tôi ảo tưởng hay mất thẩm mỹ của cậu kém hả?_ Jen đi đến nhẹ giọng, do là chủ nhật nên Jen không cần phải giả trai nữa, mà từ ngày mai cô cũng bị Quỳnh đình chỉ việc giả trai rồi, do vụ việc hôm đó hết, làm nữ thần nổi giận thì phải gánh hậu quả thôi...
- Cô xem ra cũng được hơn hai người này_ Kiệt xoa cằm đánh giá, sau đó gật gù với ý kiến của mình...(Một là dối lòng, hai là mất thẩm mỹ của tiểu Kiệt

thật sự kém, haizzz)

- Nếu cậu đã nói như vậy, chắc sẽ không chấp nhận có một cô vợ xấu đâu, đúng không?? _ Quỳnh nướng mày, cô sẽ không bỏ qua cơ hội lần này, chiêu chọc khích này biết đâu lại hiệu quả...

- Dân gian có câu “cha mẹ đặt đâu con ngồi đó” mà, tôi lại là một đứa con có hiếu nên tôi chịu khổ một chút cũng được _ Huy gật gù, đầu cúi xuống mỉm cười nham hiểm, khiêu khích anh sao?? Đâu dễ như thế chứ...

Hả!?? Cái gì hả?? Cậu ta vừa mới nói cái gì? Chịu khổ?? Cô mới không thèm, nói như mình thanh cao lắm vậy, đồ cáo già...

- Cậu sống thực tế tí đi, đây là thế kỉ 21, ai lại giữ cái quan niệm cổ hủ đó chứ, đồ không theo kịp thời đại, thêm một điều nữa, hôn ước này là do tôi và cậu quyết định, liên quan gì đến người lớn chứ!?? _ Quỳnh bức xúc xô một tràng, cậu ta đang đùa giỡn với cô thì đúng hơn...

- Hìhì, không sao mà, em cũng rất thích Quỳnh onee chan làm chị dâu của em... _ Vy nhìn hai người cười tươi, rồi chạy đến ôm lấy tay phải của Quỳnh... _ Quyết định rồi nhé, bây giờ chúng ta đi chơi thôi...

- Nay này, có ai nói cho tôi biết chuyện gì đang diễn ra không?? _ Kiệt nãy giờ bất động chạy đến, nhìn mọi người bật thốt...

- Đơn giản nhé, nghe cho rõ! _ Nhi quay qua nói với Kiệt, nếu ai nhìn kỹ sẽ thấy có một tia ưu buồn... _ Quỳnh là Princess England, có hôn ước với Huy...

Đơ!! Đây là trạng thái của Kiệt khi nghe xong câu nói của Nhi...

- Cái... cái... cái gì _ Kiệt tròn tròn mắt, nhìn chằm chằm vào Quỳnh...

- Có gì sao?? Bộ không giống à... _ Quỳnh xoa đầu Vy, bộ dạng trầm tĩnh đáp lại...

- Tôi thật sự không ngờ là trên thế giới này có loại công chúa như cậu, cậu thực sự là Princess à, không nhầm lẫn chứ?? _ Kiệt không thể tin được nói, đúng là Quỳnh có một loại khí chất cao quý của Hoàng gia, hơn ai hết, mỗi động tác của cô đều thể hiện sự ưu nhã hơn người, nhưng... Với anh, một princess phải kiêu kỳ, “chảnh” chọc hay là dịu dàng, khuôn mẫu, cách ăn nói phải nhẹ nhàng, phép tắc mới phải, đằng này, cái gì kia, đối với anh cô không khác gì một tảng băng di động, nhiều lúc vô cảm đến đáng sợ, kiêu ngạo hơn bất cứ ai, đặc biệt là lời nói... quá mức sắc bén, mỗi câu nói của cô đều có sự mỉa mai, móc xia, là thật sao...???

Yên tĩnh!!

Không khí xung quanh 6 người yên tĩnh đến đáng sợ...

Hàn khí!!! Hình như ai cũng ngửi thấy mùi hàn khí, và nó đang chia thẳng vào Kiệt...

- Hôm nay... _ Quỳnh trừng mắt nhìn Kiệt, volume đột nhiên tăng lớn _ TÔI BỊ SỈ NHỤC NHƯ VẬY LÀ ĐỦ LẮM RỒI ĐÓ...

Trò chuyện cùng Rùa...

Hello các bạn...

Có một vài độc giả nói với rùa rằng, Rùa xây dựng nhân vật nữ chính quá kiêu ngạo, sẽ khiến độc giả ghét nữ chính thôi, hoặc nam chính quá bị chèn ép....

Hìhì, các bạn thông cảm cho rùa nha, bởi vì còn một vài nhân vật chưa xuất hiện nữa, nên bây giờ để cho Quỳnh lộ hành xú...

Anou, rùa rất cảm ơn mọi ý kiến của các bạn, à, còn thời gian đăng chương không ổn định nha, Rùa sẽ cố đăng, bởi trong tuần có khi rùa đi học nguyên ngày không có time viết, hoặc do bận ktra 1t thôi, mọi người thông cảm với..., nhưng một tuần rùa sẽ cố đăng ít nhất 2 chapter...

Love all.... :x

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Tự Cao!! Không Có Giận À Nha...

Hàn khí bung tỏa khắp nơi, Quỳnh lạnh lùng bước đi, để đằng sau, 5 người lảo đảo theo sau...

À, hình như Kiệt trở thành tội nhân rồi thì phải, Nhi lườm cậu, ánh mắt tóe lửa, Jen trừng mắt với cậu, chứa đầy căm phẫn, cả Vy, cô em gái đáng yêu hiền lành mà cậu biết giờ cũng ghét anh, ánh mắt đầy không thích...

- Kiệt onii chan, anh dám làm chị Quỳnh giận, anh là người xấu, Vy không thích anh, Vy không chơi với anh nữa!?!_ Vy dù gì cũng đã lớp 9, sắp tới không chừng sẽ được nhảy lớp, hiểu chuyện rồi, nhưng giọng nói vẫn trẻ con như ngày nào...

- Haizzz, Vy à, cả em cũng thế, tội anh quá mà!_ Kiệt nói mà gần như khóc, cái gì thế này, phút chốc, anh biến thành tội nhân thiên cổ, vạn kiếp không thể ngẩng đầu, quay qua Nhi, kêu kêu_ Này, đừng nói cậu cũng ghét tôi nhé...

- Chứ cậu nghĩ cậu có giá lắm sao?? Trong lòng tôi, cậu còn chả bằng cái lỗ chân lông của Quỳnh nữa..._ Nhi bực tức lên tiếng, Huy nhìn qua cười cười, hai đứa này, rõ ràng thương nhau như vậy, mà luôn tỏ ra ghét nhau...

- Tình huống này còn cười, đúng là đứa trốn viện!!_ Jen vừa đi, vừa nói băng quơ, ừ, nói băng quơ thôi, ai nhột thì gãi...

- Nè, chị nói ai trốn viện?_ Huy quay qua, à thì cậu không bao giờ hợp với cái người này được, anh cô ta hay cô ta cũng thế...(cùng một người mà...^^)

- Nói ai kệ tôi, liên quan gì đến thằng nhóc như cậu!?!_ Jen lên tiếng, nụ cười mĩa đá đều, rồi bước đi tiếp...

Huy cũng chẳng thèm chấp nhặt gì mấy chuyện đó, cậu băng quơ bước nhanh lên phía trước, đi bên cạnh Quỳnh...

- Này, giận à, con gái giận xấu lắm đó, tôi thì thấy cô là một công chúa đặc biệt nha, rất có cá tính!?!_ Huy mỉm cười, quay qua nói với Quỳnh, là đồ thì sẽ đúng hơn...

- Nói mấy lời đó, cậu tưởng tôi là con nít sao?? Nực cười, tôi cần gì phải giận chứ??_ Nói thì nói vậy, mạnh miệng vậy nhưng cô vẫn mỉm cười Quỳnh trở nên hòa hoãn ít nhiều, là bởi vì có người dễ dàng, hay là do đã nguôi giận??

- Nhưng cô vẫn cười đó thôi, được rồi, hôm nay là đi chơi, nếu cứ giận như thế, cô làm mọi người đi chơi mà không được vui mất!_ Huy nắm lấy tay Quỳnh, kéo cô đến chỗ đám bạn, nếu là bình thường, cô không muốn đi, thì không ai kéo cô được cả, nhưng... không hiểu vì sao hôm nay cô dễ dãi như thế...

- Đi chơi thôi mọi người, hìhì, Quỳnh onee chan, chị hết giận rồi à?_ Vy vui vẻ lên tiếng, sờ dĩ cô kêu như vậy là vì cô bé cực kì nghiện phim Nhật đặc biệt là anime, cô xem nhiều nên mới thích cách xưng hô như vậy...

- Chị có giận gì đâu!_ Cô cứng miệng, nhất quyết không chịu thừa nhận, ừ, cô rất bướng!

- Được rồi, đi thôi em..._ Jen giải vây cho Quỳnh, ở cạnh cô bao nhiêu năm Jen quá hiểu rõ Quỳnh, cho dù đúng như vậy nhưng với sự tự cao, đòi hỏi Quỳnh nhận đây...

- Onee chan, chơi cái đó với em đi..._ Vy chạy đến, ôm lấy tay Quỳnh chỉ đến chỗ Tàu lượn siêu tốc...

Quỳnh mỉm cười, nhớ khi cô còn học lớp 6, cô với Nhi hay đi chơi công viên, Nhi thích nhất là chơi trò này. Quỳnh quay qua nhìn Nhi, khuôn mặt ánh lên ý cười nhẹ nhàng...*Bây giờ, cậu có còn thích chơi nó không, Nhi?....*

- Ồ, ồ, đúng rồi, chơi đi..._ Nhi mừng rỡ, cười đến tít mắt, có trời mới biết, cô rất rất muốn chơi, nhưng 17t rồi, đề nghị trước, mắt mặt lấm, nhưng cô lại quên, đối diện với những người bạn này, sao phải quan tâm đến sĩ diện đây, thật xa lạ!

Quỳnh nhìn Nhi...

Kiệt và Huy nhìn Nhi...

Jen và Vy nhìn Nhi...

Hơi lố hả??? Nhi hơi ngơ ngác nhìn bọn họ, khuôn mặt đỏ ửng ngại ngùng, Quỳnh buồn cười, cô mới biết, không có gì thay đổi cả, đó vẫn là cô bạn của cô, cô bạn tri kỉ mà cô vô cùng trân trọng, cô bạn thân duy nhất của cô ở Việt Nam, trong lòng Quỳnh, Nhi chiếm vị trí vô cùng quan trọng, được cô bảo vệ...

Họ đùa vui, trên môi mỗi người đều đang nở nụ cười rục rịch, là một buổi vui chơi thoải mái, hạnh phúc? Đúng, đó là cảm giác ngự trị trong tim bọn họ, họ đi chơi nhiều, nhưng có lẽ, đây là buổi đi chơi vui nhất trong cuộc đời họ...

5h chiều, bọn họ chia tay nhau ra ngoài, đáng lẽ sẽ đi chơi vào buổi tối, nhưng Quỳnh lại lắc đầu nói "không được", lại bồi thêm một câu: "về nhà chuẩn bị tài liệu, sáng mai phải đi học rồi!", nhiều người luyến tiếc, đương nhiên, mới 5h chiều, ôi trời ạ...

- Quỳnh onee chan, Huy onii chan, chúng ta cùng về nhà...!! _ Vy vô tư, tự nhiên nắm tay hai người kéo đi...
- Hai người ở chung với nhau á!? _ Nhi/ Kiệt đồng thanh rồi trở mặt...
- Không có!! _ Lần này là Huy/ Quỳnh đồng thanh...
- Có mà! _ Vy mỉm cười, lời nói đầy thâm ý...
- Vy à, không có đâu em, chị biết chị đang ở nhà em, nhưng tên này sống ở ngoài mà!? _ Quỳnh cuối đầu, xoa tóc Vy, mỉm cười từ tốn giải thích...
- Nii chan sẽ chuyển về ở mà, đúng không anh?? _ Vy cười cười, quay qua hỏi anh mình...

- Ủ! _ Huy ậm ừ một tiếng rồi liếc sang Quỳnh, nhếch môi, còn Quỳnh thì hóa đá...!? What happen?? Cái quái gì sắp diễn ra thế này??

Quỳnh mặt nhăn như khi ăn ớt!? Sao anh ta dở chứng thế này, 5 tháng nay tốt như vậy, chỉ còn 1 tháng nữa, sao lại không yên thân được là sao thế này??

Biệt thự nhà họ Trần...

- Chào thiếu gia, tiểu thư, cô Quỳnh... _ Tất cả mọi người cúi đầu chào khi thấy 3 người từ chiếc xe bước ra...

Mấy cô hầu trẻ xung quanh thoáng đỏ mặt, ngượng ngùng len lén ngước lên nhìn trộm cậu chủ đẹp trai nhà này. Quỳnh thích thú nhìn xung quanh, cái người này xem ra đào hoa thật, đi đâu cũng có người thích, sợ gì không có gấu, sao cứ thích gàn buộc nhau bằng cái "hôn ước" vớ vẩn thế chứ!!

- Quân gia, con nghĩ bà nên dạy lại những người này phép lịch sự, quy tắc và bổn phận rồi!! _ Huy kiêu căng quay qua nói với bà, rồi liếc ánh mắt lạnh nhìn mấy cái người nhăm nhăm vào mình kia, thiệt là, ở nhà cũng không yên!!

- Đẹp trai cũng là cái tội!! _ Quỳnh ngán ngẩm lên tiếng, Huy nhếch môi, mừng thầm, à thì có người khen anh đẹp trai rồi, nhưng chưa vui được bao lâu thì một câu nói sét đánh, đánh sập anh, chà đạp lòng tự ái đến anh... _ Nhưng cậu

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Đuổi Học!? Đừng Bao Giờ Thách Thức Nhẫn Nại Của Tôi...

- Huh, mắt của những người làm trong nhà có vấn đề cả rồi! _ Quỳnh nhếch môi mỉa mai, rồi lại nhắm mắt lại tỏ vẻ bất lực, cười khề...

- À, nếu tôi là xấu thì trên đời chẳng ai đẹp cả! _ Huy tự tin nói, anh vô cùng tự tin với nhan sắc của mình...

- Hà..á?? _ Vy sốc, anh của cô đẹp, đó chẳng có gì bàn, nhưng mà anh cô tự tin quá trớn rồi...

- Áo tương! _ Quỳnh lắc đầu, rồi nhẹ bước vào nhà, không muốn tranh luận vấn đề này nữa...

- A, Quỳnh cháu về rồi à, 2 con cũng về rồi!! _ Bà Trần mỉm cười nhìn 3 người bước vào nhà...

- Chào bác/ Chào mẹ... _ Quỳnh/Huy/Vy đồng thanh nói...

- Mẹ à, mẹ nấu gì thế, thơm quá đi!! _ Huy cười rồi chạy đến bên bà, cười cười nịnh nọt, ở nhà, anh là cậu nhóc hoạt bát bên mẹ...

Quỳnh nhìn chăm chăm vào Huy, như thể gặp phải một sinh vật lạ, cái người nghiêm chỉnh ở trường kia và người hiện giờ có cùng một người không??

- Quỳnh, sao thế con, ta thấy con hơi ngơ ngơ đấy!! _ Ông Trần khề cười, nhìn biểu hiện của Quỳnh...

- À, à, con không sao ạ, chỉ hơi bất ngờ thôi _ Quỳnh mỉm cười đáp lại, rồi nhẹ nhàng đi đến ghế sofa, ngồi xuống...

- Bất ngờ chuyện gì hả chị? _ Vy cũng đi đến, ngồi cạnh Quỳnh rồi quay qua hỏi...

- Thì là ai đó, giả nai khiến chị nhận không ra thôi... _ Quỳnh quay qua, hơi liếm môi nói với Vy...

- Cậu nói ai giả nai..._ Huy cúi kính nói, quay phắt qua nhìn Quỳnh...
- À, nói bằng quơ, đâu có nói ai, hi hi_ Quỳnh cười cười, đâu biết rằng, nụ cười ấy làm cho Huy đỏ mặt...
- Ủ...ừm_ Huy quay mặt sang chỗ khác, che đi khuôn mặt đang nóng dần lên, quên luôn cả chuyện bị nói xéo...
- Ba, con muốn nhảy lớp, ba ơi!_ Vy bỗng đứng lên tiếng, nói với ông Trần...
- Vy, ngoan nào con..._ Ông Trần nhũm mày nghiêm chỉnh, không thể lúc nào cũng chiều cô được, kéo hư mắt...
- Onii chan, xin cho em đi, em muốn học chung với anh cơ, Quỳnh onee chan..._ Ánh mắt Vy long lanh hết nhìn Huy lại nhìn Quỳnh...
- Bác cho em nhảy lớp đi ạ, theo cháu biết thì Vy vừa thi tốt nghiệp rồi, bác cứ để nhóc này học chung với tụi con, con sẽ chăm sóc em ấy cho..._ Quỳnh không nở nhìn Vy như vậy, dù sao, cô cũng được một anh chàng nhờ phải chăm sóc cô nhóc này, mà nếu hấn không nhờ, cô cũng sẽ rất yêu thương cô nhóc đáng yêu này...
- Đúng đó ba, Vy nó cũng đòi lâu lắm rồi, ba mà không chịu chắc không yên với nó đâu..._ Huy cười khẽ rồi nói đỡ cho Vy, anh muốn bù đắp tình cảm anh em hơn với Vy...

Ánh mắt anh chợt nhìn đến Quỳnh, cô gái này giúp anh em anh thu hẹp khoảng cách lại, chắc là lời nói hôm đó của anh (chương 26), cô thấu hiểu được...

- Haizzz, nếu 2 đứa con đã nói vậy, thì được rồi Vy, con phải học đẳng hoàng chứ không được lo chơi không đó, dù sao con vào đó cũng là học sinh nhỏ tuổi nhất..._ Ông Trần sau một hồi thì cũng bị thuyết phục, quay qua dặn con gái mình...
- Yes, sir..._ Vy giờ tay kiêu chào quân đội, rồi cười thật tươi, ôm lấy ba mình_ Hihi, con yêu ba nhất mà...
- Thôi đi cô gái, không nhờ anh thì làm sao em được ba cho, phản đồ nha_ Huy lườm yêu Vy, khóe miệng không nhịn được cười...
- Đâu có, em yêu onii chan nhất nhất..._ Vy quay sang, cười tít mắt với anh của mình...

Quỳnh nhìn diễn cảnh này, lại nhớ đến cuộc sống ở lâu đài, nhớ đến Justin, cậu em trai láo lỉnh của cô, còn 1 tháng nữa, nhưng cô đã hơi nhớ rồi...

- Được rồi, cả nhà vào ăn cơm thôi..._ Giọng bà Trần vang lên khiến mọi lời đùa giỡn hay suy tư đều dừng lại, họ mỉm cười rồi bước vào phòng ăn...

Sáng sớm hôm sau, ngày thứ ba của kế hoạch...

- Đã làm “nhiệm vụ” xong chưa thế, Quyên Quyên?_ Đây là câu nói đầu tiên khi Quỳnh bước vào lớp học...
- Hừ, mày nghĩ tao sẽ làm à, đồ đ***_ Quyên Quyên hất mặt lên khinh thường, cô ta là gì mà ả phải nghe, hờ!!
- Ồ, cô không nghe, cũng được thôi, cô có thể đi ngay bây giờ, tôi sẽ giải quyết..._ Quỳnh lạnh lùng, bình thản nói, ánh mắt nheo lại kèm theo những ánh sáng nguy hiểm...
- Đi đâu chứ, giải quyết gì!?_ Vii Vii mặt ngơ ra, ả ta chả hiểu chuyện Quỳnh nói là gì, cô chỉ biết là hôm qua chị Quyên Quyên của cô đi chơi nguyên ngày, hoàn toàn không đụng vào sách toán 1 trang...
- Nghỉ học..._ Huy nói tỉnh queo, à là anh đã gặp trường hợp này một lần rồi, nên quá hiểu cô nói gì...
- Cô nghĩ cô đuổi học được tôi?? Dựa vào đâu chứ??_ Quyên Quyên tiếp tục ngênh ngang...
- Ồ, vậy sao?? Cô nên nhớ tôi là hội phó, tôi có quyền lọc danh sách những “phần tử” không xứng đáng là học viên của Start School, hơn nữa, lời nói thô lỗ của cô, có thể sẽ làm cô hối hận đấy_ Quỳnh bình thản, nhưng trong lòng lại chứa cả đống lửa giận, chọc được cô tức giận thế này, xem như cô ta có bản lĩnh...
- Đừng hù dọa, cô nghĩ mình có khả năng đó sao?_ Quyên Quyên tuy hơi sợ, nhưng lại giữ vững sự ngông nghênh...
- Vốn định cho cô cơ hội nói lời xin lỗi, xem ra..._ Quỳnh nói một nửa, nửa kia rút cái điện thoại ra..._ Rút hồ sơ tên Lê Thảo Quyên cho tôi, sử dụng quyền cô đồng, tôi muốn giải quyết nhanh – gọn – lẹ...

Đồng thời lúc đó...

- Alo, sao ạ?_ Quyên Quyên giật mình làm rớt chiếc điện thoại, tốn bao công sức mới có thể lọt vào trường này, giờ chỉ vì một câu nói của cô ta lại có thể làm cô bị đuổi khỏi trường, thừa nhận, cô vào trường này không phải vì học, nhưng vào được đây, cũng có rất nhiều người ngưỡng mộ...
- Lê Thảo Quyên, tôi cảnh cáo cô mấy lần rồi, cô nên nhớ tôi là Phạm Khả Quỳnh, không có chuyện gì mà tôi nói nhưng không làm được đâu, đừng thách thức sự nhẫn nại của tôi, kết quả chẳng tốt đẹp đâu..._ Quỳnh buông ra lời lạnh khốc, sự quyền uy ư? Từ nhỏ, cô đã được huấn luyện, cô sẽ tốt với những người xứng đáng, còn những người suốt ngày chỉ biết hại xã hội, chẳng đáng để cô đối tốt...

- K...Không cần như vậy chứ? Nếu là đuổi thật, thì tội nghiệp thật..._ Một nữ sinh sợ hãi, che miệng lại nói nhỏ...

- Thật đáng sợ..._ Một nữ sinh khác cũng che miệng lại, nói nhỏ...

Hồi học viên Start School, đừng làm chuyện ngu ngốc khinh thường khả năng của cô – Phạm Khả Quỳnh, kết quả nhận được, chỉ là... những thảm họa

Rùa: Sorry, sorry, viết xong lâu rồi mà hôm nay mới rảnh đăng, hic, xin lỗi các bạn...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Bây Giờ Là Lúc Thích Hợp, Giải Quyết Mọi Chuyện Đi!!

Từ đằng xa, hai vợ chồng trung niên gấp gấp bước vào cổng trường, trên người họ vẫn mặc y phục văn phòng, trên mặt hiện rõ sự lo lắng...

- Cô ơi, cô ơi, xin cô, đừng đuổi học con tôi, cô muốn sao tôi cũng cố gắng làm cho cô, xin hãy cho con Quyên được học lại đây, nó mà bị đuổi thì tôi không biết phải làm sao, xin cô..._ Người phụ nữ khuôn mặt đong đầy nước mắt, quỳ gối trước mặt cô, nhìn thôi cũng biết là ai, đúng, là mẹ của ả Thảo Quyên...

- Bác ơi, đừng như vậy, bác đứng lên đi..._ Quỳnh nhẹ giọng, đi đến đỡ người phụ nữ ấy lên, nhưng dường như không thành công, người ấy vẫn quỳ khur khur ở đó, nước mắt giàn giụa, trông tội đến tận thâm...

- Tiểu thư ơi, xin cô, cầu xin cô, tôi biết tôi không đáng để cô nể mặt, nhưng cô bắt tôi làm gì cũng được, huhu..._ Bà ấy vẫn quỳ, nói đoạn bà quay xuống nhìn chồng mình, người đàn ông ánh mắt muộn phiền cúi đầu che đi đôi mắt ử rử, kìm nén những giọt nước mắt...

- Được rồi, 2 bác, cháu sẽ cho cô ta cơ hội, nhưng đây sẽ là lần cuối cùng, cháu không muốn nói nhiều, lần này coi như nể mặt 2 bác, lần sau, dù 2 bác có nói như thế nào, cháu cũng không đảm bảo là sẽ không làm gì cô ta..._ Quỳnh mỉm cười nhạt, cô không hiểu, ả ta có người cha người mẹ vĩ đại như vậy, tại sao không biết trân trọng, thật sự, ả ta không đáng để được thương yêu như vậy, nhưng thì sao chứ?? Có cha mẹ nào mà không thương con...

- Cảm ơn, cảm ơn nhiều lắm...!_ Người phụ nữ đứng lên, cùng người đàn ông cúi đầu cảm ơn riu rít...

Hai người quay đầu nhìn 2 đứa con một lúc rồi lại vội vã đi, có lẽ nhận được thông báo kia, họ bỏ công ty, bỏ việc làm để chạy đến đây, thật ngưỡng mộ...!!

- Tôi không hiểu tại sao, cô lại có được người pa người mẹ vĩ đại như vậy lại không biết trân trọng, họ làm vậy có đáng không?? Làm vậy vì cô đấy?_ Quỳnh nhướn mày, giọng nói hơi trầm xuống, rồi lại khẽ cười quay mặt sang hướng khác..._ Mà thôi, tại sao tôi phải nói nhiều thế nhỉ?? Ngày mai, cô phải thuộc hết những công thức sách giáo khoa toán 11 cho tôi, đây là cơ hội cuối cùng, cô còn không làm thì đừng trách tại sao tôi không nương tay...

Quyên Quyên cúi đầu xuống không nói gì? Có lẽ ả biết ả đã quá ngông nghênh mà quên mất rằng, đây là ngôi trường cho những học viên danh giá, có bộ óc so tầm với quốc tế, ả ta vốn không có tư cách khinh thường người khác. Mà lời nói khi giao tiếp kia, ả biết cô là một cổ đông lớn của ngôi trường này, thế mà ả cứ nghĩ cô dựa vào thế lực của Nhi mới vào được trường, hóa ra mọi chuyện nực cười thật...

- Hội trường, nãy giờ xem kịch miễn phí, có vui không??_ Quỳnh khoanh tay, lười nhác mở miệng hỏi, ánh mắt nhắm hờ một hồi...

- Vui chứ, vở kịch cậu đóng đương nhiên rất bắt mắt..._ Huy không về gì là sợ, nhún vai nói, khoe mắt cong lên, chứng tỏ anh đang rất vui...

Một ánh mắt sắc bén quét qua, chứa tia hàn khí nặng nề, nhưng có vẻ ai kia không hề sợ hãi, vẫn nở nụ cười đùa cợt...

- Vậy sao!?_ À, có lẽ là lần đầu tiên, cô không biết đối đáp lại thế nào, mới lại, cô hết hơi để cãi rồi, cô đang rất mệt..._ Tôi cho cậu xem miễn phí, lần sau tới cậu nhé!

- Để xem cậu có vinh dự đó không đã..._ Huy tựa đầu vào cửa phòng, nãy giờ anh đã bước vào lớp đầu, ánh mắt dõi theo bóng dáng lao đảo kia, chắc tối qua anh bật nhạc hơi lớn, cô và anh kể phòng, nên làm cô gái này ngủ không được rồi...

Quỳnh đưa tay che miệng ngáp một cái, con buồn ngủ ập đến, không buồn để ý đến hần ta nữa, cô chỉ là không hiểu, cô sau cứ bị tên đó ám suốt thế? Cô bị thế này, không phải tại anh ta sao??

- Này, có sao không, hay cậu lên phòng hội phó ngủ đi..._ Huy chạy lại đỡ Quỳnh khi cô sắp ngã xuống...

Quỳnh mắt lim dim, cứ ngược đầu lên thì lại gật xuống, cô là một công chúa, khi ở lâu dài cô được sắp lịch và làm theo rất đúng giờ giấc, như bây giờ, nếu cô không ngủ đủ, nhất định phải ngủ bù. Thường thì cô có một tật xấu, khi ngủ bù cho đến khi cô tỉnh táo dừng đại kêu cô dậy, một là sẽ bị nạt một trận, hai là dính chương của cô...

- Vậy được rồi, cậu... cho ..., cậu... quản ... một ... ngày...không_ Quỳnh nói ngắt quãng không rõ ràng khiến ai kia phì cười, hồi nãy còn rất tỉnh táo, giờ lại thành ra thế này, bộ dáng này của Quỳnh, anh mới nhìn lần đầu tiên...

Huy cúi xuống, nở một nụ cười dịu dàng mà anh cũng không nhận ra. Anh lấy cái Ipad ra, nhẹ lướt những bài tập, rồi quay xuống dặn...

- Tôi có các bạn 2 tiết để giải hết đồng bài này, có quyền trao đổi với nhau, kết thúc 2 tiết nộp cho tôi..._ Huy nhẹ giọng nói rồi cất Ipad vào balo, bế cô gái đang tựa vào lòng anh say giấc, bước ra khỏi phòng trước sự ngỡ ngàng của học sinh...

Kế hoạch 7 ngày kết thúc sẽ là một bài kiểm tra trình độ, lớp 11b3 là lớp đạt điểm cao nhất khối 11 trong kế hoạch khiến nhiều người bất ngờ, mà họ lại nói đó là dĩ nhiên, hội trưởng lạnh lùng và nữ hội phó "ác ma" quản lý, mấy người đó không tiến bộ mới lạ, cái vụ của ả Quỳnh cũng được đồn khắp trường trên bảng thông tin, nên bây giờ ai cũng Quỳnh...

Có 2 người sau khi kế hoạch kết thúc có biểu hiện rất lạ, một người cười cợt nhiều hơn, còn một người thì hơi đượm buồn nếu được tình ý phát hiện. Kiệt có lẽ bình thường hơn, 7 ngày học chung với Nhi không có cảm giác gì, nhưng ai mà biết rằng, anh đã rất vui, 7 ngày vui nhất năm lớp 11 này của anh...

- Nhi, hôm qua tớ đi họp, chàng hội phó học viện nam sinh Boy School hẹn cậu, giờ cậu ta đang chờ ngoài cổng í..._ Quỳnh đang đọc sách, quay qua nói với Nhi đang ngồi thất thần...

- À, hà, hờ, hẹn tớ làm gì...!?!_ Nhi từ gật gù chuyển sang ngạc nhiên rồi lại khó hiểu, biểu cảm trên mặt cô nàng, vừa dễ thương vừa đáng yêu...

- Tớ không biết, sao cậu không đi hỏi cậu ta í, hôm nay cho cậu về sớm..._ Quỳnh mỉm cười, cô biết cô bạn đang có tâm trạng buồn, nhưng cô không hỏi, cô hiểu Nhi, một khi cô nàng muốn nói nhất định sẽ nói, hỏi sẽ khiến Nhi khó xử thêm thôi...

- Vậy tớ đi đây!_ Nhi cố cười tươi, nhưng lại biến thành nụ cười gượng gạo, đeo balo lên vai, Nhi vẫy tay với Quỳnh rồi chạy ra ngoài...

Một lúc sau...

- Này, Quỳnh, Nhi đâu rồi?_ Kiệt cảm thấy lạ, nãy giờ vào tiết đã lâu, nhưng anh không hề thấy Nhi...

- Cậu ấy..._ Cô định trả lời, nhưng trong đầu lại lóe lên một ý nghĩ, chuyện này nên giải quyết ngay thôi, nghĩ vậy, Quỳnh ngược lên, bình thần nói..._ Đi hẹn hò với Ley, hội phó BS, rồi...

- Cái gì??_ Kiệt nhăn mặt, rồi chạy về bàn, đeo balo lên chạy đi, hôm qua anh cũng có nghe tên đó hẹn cô, nhưng nghĩ rằng cô sẽ không đi, nhưng lại...

- Nè, Kiệt..._ Huy hình như biết gì đó, nhưng lại giữ không kịp cậu bạn, bực mình quay phắt qua nhìn Quỳnh..._ Rõ ràng cậu biết, sao lại lừa cậu ấy...?

- Mọi chuyện cần được giải quyết, bây giờ là lúc thích hợp..._ Quỳnh thờ dãi, rồi cúi xuống đọc sách, rồi như nhớ ra điều gì đó, ngược lên..._ Hãy tự đề họ giải quyết, đừng xen vào chuyện này...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Đau Đến Không Thể Thở Được...

- Này, Nhi này, tôi có thể nhờ cậu giúp một chuyện không??_ Khuôn mặt Ley hơi đỏ, chàng hội phó khẽ cúi mặt xuống, khuôn mặt điển trai ấy lại đáng yêu đến lạ...

- Hìhì, mình không biết là chàng Ley một sách điểm đậm lại còn có bộ dạng này, là chuyện gì hà..._ Nhi cười tươi, chớp chớp mắt, nhưng sâu trong đôi mắt ấy vẫn chứa tia buồn nhè nhẹ...

- À, ờ, tớ... tớ biết Quỳnh là bạn thân của cậu, nên tớ... tớ... muốn...muốn..._ Anh chàng ngập ngừng nói không nên lời, như một thiếu nữ e thẹn đang ngại ngại đứng trước người mình yêu...(so sánh hơi quá ~)

- Yosh, biết rồi nha!! Cậu đang “thăm thương trộm nhớ” cô hội phó trường mình chứ gì, hihi, vụ này hơi khó à nha, tuy thân phận hai người rất hợp, nhưng mà, cô bạn này khó cửa đồ lắm, nhưng tớ sẽ giúp cậu vậy. không được cũng chịu. . . _ Nhi nhiệt tình, dù gì thì cô và Ley cũng từng là bạn học chung cấp 2, cậu bạn học trường SS đúng năm lớp 9 lại chuyển trường, nhưng cũng thân thiện lắm. . .

- Thật... thật hả?? _ Ley vui mừng ngược lên, có lẽ cậu ta bị trúng tiếng sét ái tình, ngay lần đầu tiên hợp hội học sinh 3 trường, cậu ta bắt đầu thích cô, thích cô gái lạnh lùng ít nói trầm tĩnh, thích cô gái tính khí ác ma nhưng lại thánh thiện vô cùng, thích cô gái lúc nào cũng kiêu ngạo nhưng chưa bao giờ xem thường người khác. . .

- U.. ừm... _ Nhi gật đầu chắc nịch, gương mặt mỉm cười, hi hi, thật ra cô cũng muốn “chơi” Quỳnh một tí, xem cô nàng “đồ” không, từ đầu học kỳ đến giờ, toàn là bị Quỳnh chơi xỏ, nên cũng “tự” được tí âm ức. . .

- Hay quá! _ Ley cười, kích động ôm chầm lấy Nhi, cô và cậu bạn năm lớp 9 cũng khá thân nên ôm thế này cũng không có gì quá đáng, Nhi cũng nhẹ đưa tay ôm Ley. . .

Ở một thân cây, một bóng người lấp ló, đôi mắt tròn to ngạc nhiên, ánh mắt thất thần, anh cách một khoảng khá xa nên vốn không nghe họ nói gì, chỉ nhìn hành động của họ, cộng thêm lời Quỳnh nói họ hẹn hò, anh hoàn toàn hiểu lầm. Một nụ cười khổ hiện lên, anh vốn muốn bước lên kéo 2 người họ ra, nhưng, anh có tư cách gì chứ? Hơn nữa, không phải chỉ là một người bạn thôi sao?? Tại sao anh lại khó chịu như thế này, tức giận như thế này??

Quay mặt bước đi, khuôn mặt Kiệt thoáng chốc trở nên lạnh lùng, nhếch mép một cái, nhớ lại. . .

“

- Đây, nó như thế này... như thế này...!! _ Nhi nhẹ nhàng giảng bài cho một cậu bạn, và đương nhiên, làm Kiệt khó chịu, 6 ngày qua cũng thế, ngày cuối cùng cũng thế. . .

- Nè, để tớ giảng cho... _ Kiệt khó chịu lên tiếng. . .

- Ồ, tôi qua bên kia.... _ Nhi chỉ tay đến bàn nam sinh khác. . .

- Để tôi... _ Kiệt nhẫn nại trả lời. . .

- Đây, cậu đang muốn tranh công việc với tôi à? _ Nhi nhăn mặt, cái người này sao kì lạ thế??

- Tôi thấy kỳ lạ tại sao cậu lại thích giảng bài cho nam thế nhỉ... _ Kiệt vui vẻ thường ngày lại trở nên khó chịu hẳn. . .

- Liên quan tới cậu à, cậu làm tôi có cảm giác như là bạn trai đang ghen vậy, nên nhớ tôi và cậu chỉ là bạn bình thường, thậm chí còn kém hơn... _ Nhi hét lên, bực dọc về chỗ. . .

- Cậu đừng ở đó hoang tưởng, hừ!! _ Kiệt cũng tức giận không kém, nhưng cảm giác khó chịu vẫn nhiều hơn. . .

Bởi vậy mà khi cả hai lên lớp, mới có biểu hiện kỳ lạ như vậy. . .

”

Kiệt chán nản vào quán bar uống rượu, nhưng quán bar anh chọn lại nằm trên đường về nhà của Nhi, có bị trùng hợp không, hay là cố tình??

- Anh à...! _ Tiếng cô gái ổng ẹo bên trái, nghe rất éo lá nhưng anh vốn không quan tâm lúc này, vẫn nhìn ngoài cửa bar thông qua cửa chắn gió, anh đang tìm kiếm bóng dáng nhỏ kia. . .

- Anh, anh nhìn gì đó, uống với em đi... _ Tiếng cô gái bên phải lên tiếng, đôi môi không yên phận dò tìm đến môi anh. . .

- Tránh ra! _ Kiệt khó chịu đẩy ra, anh vốn là một playboy, luôn mang vẻ phong tưng, thay bạn gái giống như thay quần áo vậy, nhưng chưa có cô bạn gái nào động đến môi của anh. . .

Bóng dáng nhỏ nhắn lướt qua, anh khẽ nhếch môi rồi ôm lấy eo 2 cô gái, đứng dậy tiến ra khỏi bar. . .

Nhi khẽ ngược nhìn khi nghe giọng nói quen thuộc, trước mắt cô, là hình ảnh người con trai đang hôn một cô gái, thật ra là không phải hôn môi, mà là gốc nhìn của cô, là như vậy, khuôn mặt từ ngạc nhiên rồi trở nên bình thản, mặc dù... con tim đang rất đau, quên mất đến khó chịu. . .

- Quan hệ tình dục bữa bãi, rất dễ mắc bệnh S đấy... _ Nhi khẽ đi đến nói nhỏ xuống tai Kiệt, khuôn mặt bình thản không xao động kia khiến Kiệt khó chịu, rất khó chịu, cũng rất... đau. . .

- Vậy sao? _ Kiệt cười lơ đãng, anh mặc dù phóng túng nhưng chưa bao giờ động chạm quá mức vào cô gái nào, đây gọi là bữa bãi sao??

Kiệt tức giận nắm lấy cổ tay Nhi kéo đi, mặc kệ 2 cô gái kia ngơ ngác rồi chuyển sang tức giận giậm chân đi vào. . .

- Bữa bãi sao, hôm nay tôi cho cậu biết tôi bữa bãi như thế nào? _ Kiệt tức giận, ép sát Nhi vào tường, thô bạo hôn Nhi, cậu vừa hôn vừa cắn mạnh vào

môi Nhi, khiến nó bật máu, nhưng mà dường như, Nhi chẳng có vẻ gì là chống cự, khuôn mặt điềm tĩnh, giống như một con búp bê...

- Hôn đủ chưa? _ Một lúc lâu sau, khi cảm nhận được hơi thở yếu ớt của Nhi, Kiệt khẽ buông ra, lúc này cô mới khẽ lên tiếng, đưa tay chà sát môi mình, hít sâu một hơi, nói _ Lần sao đừng dùng đôi môi bản thiếu đó chạm vào môi tôi, thật ghê tởm...

Nhi nói rồi, đẩy Kiệt ra rồi chạy đi, hoàn toàn không khóc, cô thậm chí không rơi một giọt nước mắt nào, trời đã sập tối, Nhi rồi vào một cái ghế đá trước công viên rồi lấy điện thoại ra gọi Quỳnh...

- Quỳnh, tớ đang ở công viên, ra chơi với tớ tí đi... _ Nhi nhẹ giọng nói, qua điện thoại, có thể thấy được cô bạn Nhi này không bình thường tẹo nào...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Tớ Muốn Buông Tay!! Đau Quá Rồi....

“Được rồi, tớ ra ngay, công viên XX đúng không?” _ Quỳnh lạnh lùng nói, nhưng vẫn không dấu nổi lo lắng...

15’ sau...

- Nhi, cậu sao vậy? _ Quỳnh đi đến ngồi cạnh Nhi...

- Ồ... _ Nhi thất thần ậm ừ một tiếng, cô còn chẳng biết rằng Quỳnh đã tới...

- Ra đây rồi, đi ăn kem nha...!?! _ Quỳnh biết Nhi đang có tâm trạng, nên thử dò chuyện khác...

- Ồ... _ Nhi vẫn như thế...

- Đi thôi... _ Quỳnh nắm tay Nhi kéo đi, nhưng dường như, cô gái bên dưới chẳng hề nhúc nhích...

- Ồ... _ Cô như cái máy được lập trình sẵn vậy, lúc nào cũng chỉ ậm ừ, khiến cho sự nhẩn nại của Quỳnh tan biến hết...

- NGUYỄN THIỆN NHI, CẬU TỈNH TÁO LẠI CHO TỚ _ Quỳnh bực mình quát lên, còn Nhi thì lại bị tiếng quát làm cho giật mình...

Nhi vẫn còn thất thần, ngơ ngác nhìn Quỳnh sau khi qua một cơn giật mình, thật tệ hại, khi con tim cô bây giờ đang tan vỡ thành những mảnh vụn...

- Quỳnh... _ Nhi nghẹn ngào gọi tên cô, những giọt nước mắt cố kiềm chế giờ lại như đê vỡ, ào ạt tràn ra, Nhi nhào đến, ôm chầm lấy Quỳnh...

Quỳnh nhẹ vỗ lưng Nhi nhẹ nhàng như đang dỗ dành, không lên tiếng, cô chỉ im lặng, có lẽ, nên để cô gái này phải bình tâm trở lại...

- Quỳnh... hức... tim... tim... hức đau lắm, rất đau... _ Nhi lại càng dùng sức ôm lấy Quỳnh, như đang cố tìm một hơi ấm vậy...

- Nhi, nếu cậu muốn khóc, hãy khóc ra đi, đừng đè nén, rồi ngày hôm sau, cậu sẽ quyết định sẽ tiếp tục hay buông tay cũng chưa muộn, tớ nghĩ, lúc đó cậu sẽ bình tĩnh hơn... là bây giờ... _ Lần đầu tiên Quỳnh nói lời an ủi người khác, tuy có chút vụn vè, nhưng cô thật sự lo cho cô gái nhỏ này...

- Quỳnh, tớ... nghĩ mình... Nên hức buông tay rồi, đơn phương... thật... đau, tớ không... Muốn nữa... _ Nhi nấc lên, cô suy nghĩ rất nhiều, và cô nghĩ cô nên buông tay rồi, 4 năm, cho một cuộc tình đơn phương, là đủ lắm rồi...

Quỳnh khẽ nhắm mắt, tên Kiệt đáng chết, dám làm Nhi khóc, hấn bị kích động thì không ghen sao?? Tại sao lại ngốc đến thế chứ?? Nhưng cũng không loại trừ khả năng hấn ta không thích Nhi, nhưng mà... Quỳnh thờ dài, yêu làm gì?? Để phải khổ chứ...

- Được rồi, được rồi, nếu cậu đã suy nghĩ cẩn thận... _ Quỳnh an ủi Nhi, khẽ mở mắt ra, ánh mắt tuy mệt mỏi nhưng vẫn có phần sắc bén...

Châu Thế Kiệt, cậu dám làm Nhi khóc, tôi bắt cậu trả giá, tôi cho cậu cơ hội để có được Nhi, nhưng từ bây giờ, trở ngại đầu tiên của cậu chính là tôi, Phạm Khả Quỳnh này....!!

- Đau không...! _ Quỳnh khẽ vuốt đôi môi khô thốc bị cắn rách ra của Nhi, đau lòng hỏi, nhưng vẫn là tiếng khóc khẽ, không có tiếng trả lời...

-

Sáng hôm sau...

Quỳnh và Nhi hôm nay không đến trường cùng nhau, hôm nay Quỳnh hơi đến sớm một chút, trước Nhi...

- Cậu gan thật, Châu Thế Kiệt, cậu dám làm tổn thương Nhi..._ Quỳnh khoanh tay, nhũu mày nhìn lưng của anh chàng có vẻ tiu tụy này...

- Thì sao chứ?? Liên quan đến cậu không??_ Kiệt không quay lưng lại, ngán ngẫm nói, cái nhũu mày mệt mỏi cùng bóng lưng cô đơn là điều diễn tả anh hiện giờ...

- Vậy sao?? Tôi không biết một đại thiếu gia tập đoàn Lamborghini như cậu, tại sao lại ngu ngốc như vậy...!_ Quỳnh thở hắt một cái, quay đầu bước vào lớp, mọi chuyện tẻ hần rồi...

- Á, tui bây, Nhi kia..._ Tiếng hét thoang thoang truyền đến tai Quỳnh, cô nhẹ sải bước xuống cổng trường...

- Mày ngu ngốc lắm, Kiệt à..._ Huy từ đâu đi đến, khẽ thờ dài một tiếng, nếu hôm qua anh không nghe lời cô, không nói với Kiệt?? Liệu hôm nay mọi chuyện sẽ khác...

- Tại sao mày cũng nói vậy chứ?? Là cô ấy trước, tao làm vậy đã là sai sao??_ Kiệt tức giận quay qua, viền mắt thâm quầng cũng với bộ dạng xộc xệch đáng thương, chẳng còn giống một Châu Thế Kiệt phong lưu nữa rồi...

- Mày đã nghe cuộc nói chuyện của họ không?? Hay chỉ nhìn qua hành động, đôi khi nhìn bằng mắt cũng chưa phải là sự thật, mày không phải hay khuyên tao thế sao?? Sao hôm nay mày lại mắc phải, Nhi và Ley đơn giản chỉ là bạn bè và Ley chỉ muốn nhờ Nhi giúp một số việc gì thôi..._ Huy hét lên tức giận, anh bạn của anh tại sao lại không thể tỉnh táo mà suy nghĩ lại vấn đề chứ?

- Bạn bè sao?? Bạn bè mà ôm nhau thắm thiết như vậy sao??_ Kiệt gầm lên, chẳng còn đáng vẻ bất cần đời nữa, có lẽ, anh mất đi lí trí luôn rồi...

“bóp”

- Mày tỉnh lại chưa hả?? Đó vốn chỉ là một lời cảm ơn thôi, cái ôm của bạn bè thôi, mày hiểu không?? Sao mày lại ngu ngốc làm những chuyện như thế hả?? Mày yêu sao lại còn thích do dự như thế chứ?? Cái tính mơ hồ, không quyết đoán của mày, có thể làm mày mất Nhi vĩnh viễn đây!!_ Huy đánh mạnh vào Kiệt khiến cậu bạn ngã nhào, đây là cách mà Huy giúp Kiệt tỉnh táo, với tư cách là bạn thân, Huy cần phải làm vậy..._ Hôm qua, họ không hẹn hò gì hết, Quỳnh nói thế là muốn mày tỏ tình với Nhi, nhưng không ngờ, mày lại ngu ngốc nghĩ lệch lạc vấn đề...

- Mày... mày nói cái gì??_ Kiệt tròn to mắt, hôm qua Kiệt làm tổn thương Nhi, nhưng cô ấy lại không hề rơi một giọt nước mắt, trái tim khẽ thất lại, mọi chuyện chẳng lẽ quá muộn rồi ư??

Kiệt hốt hoảng ôm lấy trái tim, nó đau đến ngẹt thở, anh làm cái chuyện ngu ngốc gì thế này?? Chạy nhanh xuống sân trường, nơi anh nghe loáng thoáng là Nhi đã đến...

Trước mắt Kiệt hiện giờ, là một cậu chàng đang quỳ gối xuống trước mặt Nhi, tay cầm bó hoa và một chiếc hộp, hơi cười nhìn Nhi nói gì đó. Anh có thể nhận ra, đó là con trai của bộ trưởng bộ tài chính, là con trai duy nhất, hần đang học 12-1, là một người vô cùng dịu dàng, hơn nữa, thích Nhi cũng khá lâu rồi thì phải. Nhưng đó không phải điều quan tâm đối với Kiệt hiện giờ, cái anh quan tâm, là đôi tay xinh đẹp đang từ từ đoán lấy ... chiếc nhẫn...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Couple Thứ Nhất!! Đồng Ý Làm Vợ Anh Nhé?!

- KHÔNG ĐƯỢC_ Kiệt giật mình hét lớn, cảm giác sợ hãi như bao chùm lấy anh, khiến tim anh khó chịu vô cùng, đau đớn vô cùng..._ Nguyễn Thiện Nhi, em dừng lại, anh không cho phép...

Nhi đang thần thờ muốn chạm vào chiếc nhẫn thì rút tay lại sau khi nghe tiếng hét, quay nhìn “dị vật” khiến cô giật mình, cô khẽ nhũu mày, ánh mắt lạnh hần đi...

- Hội phó, tôi nhờ là học viện này cho phép các học viên tự do yêu nhau mà, đúng không??_ Nhi nhướn mày, nụ cười hờ hững hiện diện trên môi...

Kiệt thấy tim mình quặn thắt từng đợt đau nhói, “hội phó”, sao nghe xa lạ thế này, bình thường, cô sẽ xưng “cậu – tôi” với anh, nó còn đỡ hơn là phải nghe đến từ hội phó này...

- Cậu có cảm thấy mình rất bất lịch sự không..._ Chàng trai đang quỳ ấy khẽ nhũu mày, ánh mắt lộ rõ bất mãn, nhưng giọng nói vẫn dịu dàng, suýt nữa, thì cô ấy... đồng ý rồi...

- Đi theo anh..._ Kiệt không quan tâm đến mọi thứ, kể cả những ánh mắt soi mói của các học viên, anh đi đến, kéo tay cô đi ra khỏi học viện...

Quỳnh khẽ nhủ mày, lo lắng cho cô bạn, cô sợ hán ta lại tiếp tục làm cho Nhi khóc, định đi theo thì một bàn tay nắm lấy cổ tay cô, ngăn cô lại...

- Đã đến lúc rồi!! Họ cần nhận ra cảm xúc trong tim mình... _ Huy nhìn bóng lưng hai người đó, khẽ mỉm cười, thằng bạn ăn chơi đến cả anh cũng phải bó tay, cuối cùng cũng tìm được khắc tinh rồi...

- Tôi không quan tâm, chỉ cần hán dám làm Nhi khóc một lần nữa, tôi không ngại giải quyết việc này bằng sức mạnh đâu... _ Quỳnh cười khát máu khiến Huy rung mình, quả nhiên mà Nữ ma vương nha, làm gì cũng đều ghê gớm như vậy!

- Yên tâm!! Lúc đó, tôi cũng không ngại mà cho hán ăn đấm đâu... _ Huy cũng khẽ cười tà ác, cậu cũng xem Nhi là bạn nha, dù gì học chung cũng 5 năm rồi, gặp nhau đến chai cả mặt...

OoOoOoOoOoOoO

Đang chạy xe, nhưng Kiệt vẫn cảm thấy ớn lạnh phần sống lưng, rung mình một cái...

- Cậu muốn đưa tôi đi đâu? _ Nhi nhàn nhạt lên tiếng, ánh mắt vẫn nhìn về phía trước, điềm tĩnh, lạnh lùng...

- Em đẹp cái thái độ đó đi... _ Kiệt khẽ lên tiếng, cách xưng hô cũng thay đổi rõ rệt...

- Em?? Tôi không biết là cậu lớn tuổi hơn tôi đấy?? _ Nhi khó chịu, nhưng vẫn là thái độ ấy, lãnh đạm, âm trầm khiến người khác phải khó chịu...

- So về tháng, em vẫn nhỏ hơn tôi thôi... _ Kiệt cười nhẹ, không còn vẻ playboy, bây giờ, anh rất âm áp và dịu dàng...

- Tùy cậu... _ Nhi không muốn bàn cãi nhiều, quay đầu ra kính chắn gió của xe, cô chống cằm, nhìn cảnh vật bên ngoài

- Đến nơi rồi, xuống thôi... _ Kiệt dừng xe lại trước một cánh đồng lao rộng lớn, gió thổi nhẹ nhàng yên bình, vẫn còn đọng lại con nắng nhẹ của buổi sáng...

Cô bước nhẹ xuống, nhìn cánh đồng rộng lớn trước mặt khẽ mỉm cười, thật bình yên, ai mà biết được rằng, một cô tiểu thư như cô lại rất thích cỏ bông lao chứ, luôn đu đưa trong gió, bông lao mang màu trắng tinh khôi, thuần khiết, hơn nữa, nó luôn hướng theo chiều gió, đón nhận từng làn gió nhẹ nhàng...

- Thích không?? _ Kiệt mỉm cười, nhìn cánh đồng rồi nhìn qua Nhi, à, anh đâu có biết cô thích bông lao, bởi cánh đồng này, thuộc quyền sở hữu của anh, anh lại rất thích nó, nên mới đưa cô đến đây!

- Ừ! _ Chỉ trả lời nhẹ như vậy, Nhi im lặng, yên bình ngắm nhìn khung cảnh bao la, thơ mộng...

- Em có tin vào tiếng sét ái tình không, có tin vào “vừa gặp đã yêu” không?? Nghe rất buồn cười đúng không?? _ Kiệt nhìn thẳng con đường phía trước, cùng bước đi nhẹ nhàng song song với Nhi...

- Tôi không biết, bởi tôi chưa gặp ai như vậy cả!! _ Nhi cười nhẹ, khuôn mặt tĩnh lặng, cô thật sự không biết, cô yêu anh từ năm lớp 7, không phải là lần đầu gặp mặt...

- Sao lại chưa gặp chứ?? Cái thằng đang ở trước mặt em đây này, nó yêu một cô gái ngay từ cái lần đầu mà nó gặp mặt, trái tim của nó bắt đầu loạn nhịp, không tự chủ được mà đập rộn ràng trước mặt cô ấy, cô gái ấy rất khác những những người khác, cô ấy không thèm quan tâm thậm chí còn chán ghét nó, nó bắt đầu cảm thấy cô thú vị, rồi yêu cô lúc nào không hay, lúc đầu, nó cứ tưởng, đó là những rung động đầu đời, những cảm xúc thoáng qua, đến rất nhanh mà đi cũng rất nhanh mà thôi, nhưng nó đâu biết rằng, cái tình yêu bất đầu này mằm và bám rễ sâu trong lòng nó... _ Kiệt nhẹ giọng nói, không hề nói tên người anh đang kể ra, đôi mắt thâm tình nhìn Nhi, Nhi vẫn bước đi, lắng nghe từng lời anh nói mà cười khỏ, cuối cùng thì cũng mình cô đơn phương mà thôi, anh ta thậm chí đã có người mình yêu, còn yêu sâu đậm như vậy, Kiệt nhìn Nhi, thở hắt một cái, cô còn chưa biết đó là ai sao?? Cô gái ngốc này, anh lúc đầu nói tiếp... _ Cho đến khi năm lớp 9, nhìn cô ấy ngày nào cũng thân với một thằng con trai trông vẻ mặt rất bảnh, nó bắt đầu khó chịu, bắt đầu tức giận, rồi nó còn rất trẻ con, lợi dụng quyền cổ đông ép cho tên đó không được thi chung trường với cô ấy...

- Vậy sao?? Tình yêu của cậu thật sâu đậm, cô gái nào có phúc thế... _ Tim cô như ngàn vết dao cứa vào, đau điếng, nhưng trên môi vẫn nở nụ cười hờ hững, sao anh lại tàn nhẫn như vậy, tại sao cứ khiến cô phải đau khổ chứ??

Kiệt cười khỏ, không phải chứ?? Cô bình thường thông minh như vậy, sắc bén cùng tinh tường như vậy, sao hôm nay lại ngốc thế này?? Cô gái này rất ngốc trong tình yêu nha, giống như anh vậy, nhưng mà, anh vốn chỉ đơn phương mình cô thôi mà, nhưng anh quyết sẽ khiến cô thích anh...

- Cô gái ấy... là em đấy, đồ ngốc!! _ Kiệt đi đến, ôm lấy cô vào trong lòng mình, khẽ nói... _ Anh không biết sẽ ra sao, nhưng anh rất sợ em từ chối, nên luôn chối bỏ tình cảm của mình, anh nhất lăm đúng không?? Có thể nói, anh đơn phương em 5 năm rồi, đơn phương không dễ chịu chút nào nha...

Bỗng, anh cảm nhận được ngực áo của mình ướt ướt, giật mình đẩy cô ra, anh tròn tròn mắt nhìn khuôn mặt ướt đẫm nước mắt của cô!!

- Đây, đây, em không đồng ý thì thôi, đừng khóc...!! _ Kiệt vội vã lau nước mắt cho cô, cả người luống cuống, nhưng nó lại không ngừng tuôn ra...

- Đúng, đơn phương đau lắm, em hiểu anh bởi em cũng từng nghĩ mình đơn phương, em yêu người đó 4 năm, đơn phương 4 năm, nhưng em không ngờ người đó lại yêu em trước cả em yêu người đó... _ Nhi lao vào ôm chầm lấy Kiệt, nước mắt chảy xuống đều là nước mắt hạnh phúc, khuôn mặt ửng đỏ

ép sát vào mặt vào ngực anh, cô là... đang tỏ tình với anh, nhưng không nói rõ, bởi cô ngại...

- Nguyễn Thiện Nhi, em có đồng ý làm vợ anh không?? _ Kiệt vui mừng cười tươi, ôm chặt lấy cô, cười hạnh phúc... (Rùa: Kiệt ơi, anh bạo quá...)

- Ố... _ Nhi ngớ người, sau đó lại đỏ mặt đánh mạnh vào ngực anh... _ Anh tỏ tình gì kỳ thế?? Chúng ta mới 17t còn chưa thông qua thời kì người yêu, cưới sinh gì chứ...??

- Không, anh muốn có lời nói chắc chắn từ em, anh muốn em sau này là bà xã tương lai của anh... _ Kiệt vịnh vai Nhi, thâm tình nói, anh là nói thật mà, không đùa nha...

Nhi nhìn khuôn mặt tuấn tú, đẹp như điêu khắc kia, mỉm cười hạnh phúc, gật nhẹ đầu...

Kiệt cúi đầu, đôi môi mỏng dán vào môi Nhi, dịu dàng hôn, nụ hôn giữa cánh đồng lao lãng mạn, giữa buổi sáng với từng dải nắng nhẹ nhảy múa vui đùa, như chào mừng một couple mới, một hạnh phúc mới khẽ hình thành.

Giữa cánh đồng, hai người như hai vị tiên tự, tạo nên một khung cảnh đẹp như cõi bồng lai...

“Kiệt, em yêu anh”

Rùa: Mọi người hồi quá làm rùa rung cả tay, nhưng rùa hơi bị vui nha!! Hihi, nhờ mọi người tạo động lực mà rùa sẽ ra chap thường xuyên hơn, yêu các bạn lắm...

Co một chuyện, rùa muốn tiết lộ đây, Tin Tin đáng yêu em của Quỳnh sắp ra rồi nhé, hóng hóng quá đi.... hihi

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Hội Thi Võ Thuật Diễn Ra Vào 2 Tháng Sau...

Đơn phương đau lắm các bạn ạ, nhưng khi được người mình đơn phương đáp trả lại, nó lại là niềm hạnh phúc khôn cùng, niềm hạnh phúc không thể nào diễn tả bằng lời. Trong tình yêu, không thể nhút nhát được, nếu như đã xác định là yêu hay là thích, hãy cố gắng theo đuổi nó, nếu không đuổi được thì mới hãy buông tay, để.... Không phải hối hận....

Sáng hôm sau, tại trường SS, một chiếc Lamborghini voneno số lượng có hạn trên thế giới lái xe chạy vào sân dưới sự trầm trồ của mọi người. Từ trong xe, một chàng trai đẹp như điêu khắc nở nụ cười tươi tóa sáng, bước ra xe, vòng qua xe, ga lăng mở cửa ra, lần này, là một cô gái, cô lớp trưởng 11-1 xinh đẹp đáng yêu cũng đang nở nụ cười tươi hết cỡ...

Cô khoác vào tay anh, cùng nhau bước vào trường, à thì... trường đâu có cấm học sinh yêu đương đâu, chỉ cần không ảnh hưởng đến học hành là được rồi...

- Á, chuyện gì á mậy, hôm qua thấy hai người còn cãi nhau mà!! _ Nữ sinh khó hiểu...

- Hội phó làm gì mà chinh phục được Nhi thế??_ Chàng học viên tiếc nuối...

- Ôi!! Hoàng tử của tôi, huhu..._ Nữ sinh ôm mặt...

-... Bla....

Thấy được cảnh tượng ấy thì cả khối học viên trái tim tan vỡ, người tình trong mộng của bọn họ giờ đang quay lưng với bọn họ...(eo)...

- Ô, không hiểu sao hôm nay Nhi không chờ Quỳnh đi học!! Giờ mới hiểu, người ta ham sắc bỏ bạn..._ Quỳnh mỉm cười nô đùa, nhưng vẫn khoanh tay giả vờ giận dỗi...

- À, thì là có thằng “vong on bội nghĩa”, giúp nhau thế kia, mà chả thấy người ta cảm ơn hay tỏ ra thành ý...._ Huy cũng nô đùa, nhưng hình như giống nói mỉa hơn...

- Haizzz, người ta có cặp có đôi, F.A mãi khổ thật, ghen tị quá điiii..._ Jen ánh mắt lóng lánh, rồi lại chìm trong biển mộng...

Nghe bọn họ nói, hai người đồng loạt đỏ mặt, cười gượng, Kiệt thấy “vợ” mình như thế, quay qua nói...

- E hèm, biết rồi, khổ quá, tôi đãi mấy người một châu là được chứ gì, trưa nay đi..._ Kiệt hắng giọng, khẽ phẩy phẩy tay, lười biếng nói...

- Nói đằng hoàng lại coi, không có thành ý gì cả, giống bố thí quá đi..._ Quỳnh moi móc, liếc mắt khinh thường...

- Hìhì, thôi thì ta đây cảm ơn chị Quỳnh, cảm ơn anh Huy, cảm ơn chị Jen..._ Kiệt chán nản cuối đầu, bọn họ đang muốn chọc anh đây mà, đồ đám bạn trời đánh, rồi nghiêng rằng nói..._ “Đội” ơn các bạn đã tác thành cho hai tôi, tôi mời các anh chị đi ăn để trả ơn, mong các anh chị nể mặt...

- Um ừm, xem ra cũng có đồng ý, anh chị đây sẽ sắp xếp..._ Huy ra về một ông cụ non, gật gật ra về ta đây rất bận, khiến ra cả bọn cười khúc khích...

Kiệt đen mặt, ánh mắt trừng Huy, thằng này mà bạn cái nổi gì, hồi đó thì chắc có, nhưng giờ có Quỳnh rồi, nó đẩy hết cho cô mà...

- Mày đi chết đi, thằng quý...!!_ Kiệt đâm vào bụng Huy một cái, cách xã giao í mà, nhẹ thôi...

Cả bọn cười đùa vui vẻ, một bóng dáng lại hiện lên...

“Cô đang vui nhi Princess?? Sẽ nhanh thôi, niềm vui ấy sẽ nhanh thôi biến mất...”

Quỳnh nhìn ra sau, có một cảm giác rất lạ, rằng ai đó đang theo dõi cô, một dự cảm chẳng lành nổi lên trong lòng cô, rồi cuộc, đó là gì?...

Lớp 11-1...

- Các em trật tự, hôm nay chúng ta sẽ đón một bạn học mới nha, thật ra cô bé nhỏ tuổi hơn các em, nhưng học lực chẳng thua các em đâu nhé, nên mới được vượt lớp đấy, em vào đi..._ Cô giáo nhìn ra cửa...

- Chào các anh chị, em tên là Trần Ngọc Vy 15t, mong mọi người giúp đỡ..._ Vy cuối đầu chào mọi người, ánh mắt đen to tròn hoạt bát cùng với nụ cười tươi nở rộ trên môi...

- Wow, đáng yêu quá...

- Ôi ôi, dễ thương quá đi...

- ...bla....

- Được rồi, Vy, em ngồi ở đó nhé, gần hội phó em có thể học hỏi nhiều hơn..._ Cô giáo chỉ bàn ở trên Quỳnh...

- Vâng!!_ Cô bé nhanh chạy xuống, ngồi vào bàn, không quên quay qua chào hỏi_ Chào Quỳnh nee, Huy nii, Kiệt nii, Nhi nee...

- Ừm chào em..._ Quỳnh rời khỏi cuốn sách, xoa đầu Vy rồi cuối người tiếp tục đọc sách...

- Vy, được học chung với em rồi, ôi yêu quá đi..._ Nhi véo má Vy, cô hoàn toàn xem Vy là trẻ con, cô bé đã 15t rồi nha...

- Đây là Vy hà, chào em, chị là Jen..._ Jen chạy lại, bắt chuyện với Vy...

- Hìhì, Quỳnh nee hay kể về chị cho em nghe lắm nha..._ Vy cười tươi...

- Hà hà, kể gì??_ Jen chớp chớp mắt tò mò...

- Nhiều chuyện!!_ Quỳnh nhún mày quay xuống, mặt thoáng đỏ, cô chỉ toàn khen thôi à!!

- Không liên quan đến em..._ Jen lườm Quỳnh, nói đoạn, Jen quay lên tiếp tục nắn nỉ..._ Kể chị nghe với Vy, Vy àaaaa

- Không được nha!!_ Vy cười nháy mắt với Quỳnh...

Quỳnh nhún vai, cô bé hứa với cô là không kể Jen nghe rồi!!

- Các em, trật tự tí nào!!_ Cô giáo vào lớp, hồi nãy cô đi do có thông báo đột xuất..._ Chúng ta cần cử 4 người đi thi đấu võ, đây là thông lệ hằng năm của trường chúng ta, sẽ là ai đây??? Cả lớp đề cử đi...

- Em đề cử Quỳnh..._ Jen nhanh nhẹn giơ tay...

- Em đề cử Huy nì..._ Vy cười, cô biết quá rõ anh trai mình rất giỏi võ...

- Được rồi, hai người đầu tiên là Quỳnh và Huy, ai nữa nào..._ Cô giáo quyết định mà chẳng thèm hỏi ý kiến của ai, mà lâu rồi không đánh đấm, xem như cơ hội giúp giãn gân cốt vậy...

- Em đề cử Kiệt..._ Nhi vui vẻ giơ tay, sau đó nói nhỏ với Kiệt..._ Cố lên nhé chồng, thắng vợ đãi ăn kem...

Kiệt cười ngẩn ngơ, anh đang chìm vào bể hạnh phúc đây!!

- Em nữa thưa cô..._ Seya hống hách tự giơ tay đề cử mình, cô ta là tiểu thư, nhưng mà cũng cô tí võ để phòng thân, “tí” thôi à...

- Được rồi, 4 người: Huy, Kiệt, Quỳnh và Seya, các em có 2 tháng tập luyện, 2 tháng sau chúng ta thi..._ Cô giáo nói rồi bước ra ngoài...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Xin Chào!! Tôi Tên Phạm Khả Hoàng...?!

“Oáp”~~~~....

Tiếng ngáp dài vang lên thể hiện rõ sự mệt mỏi cùng lười biếng. Vy tròn to mắt nhìn người trước mặt...

- Quỳnh nee chan, chị trông mỗi mệt thế, lại ngáp “có nết” dễ sợ nha!!_ Vy cười khúc khích, cô là “gần mực thì đen” nha, bắt đầu biết nói móc rồi...

- Em thức khuya đúng không??_ Jen nhún mày, nghiêm nghị hỏi Quỳnh...

- Dạ, hôm qua em xử lí tài liệu hội học sinh đến 3h sáng mới ngủ, mà tại lần đầu tiên thức khuya nên vậy, sẽ quen mà chị..._ Quỳnh cười nhẹ, trấn an cô nàng này, quảng mắt thâm đen mệt mỏi...

- Có cần chị qua giúp không!!_ Jen đau lòng nhìn dáng vẻ kia, Quỳnh từ nhỏ đã được săn sóc kỹ lưỡng, cô bé cũng rất có ý thức, luôn thực hiện đúng với thời gian biểu, mọi chuyện xảy ra làm thay đổi cuộc sống hằng ngày của cô bé quá...

- Cảm ơn lòng tốt của chị, nhưng em biết, chị còn phải lo đám phóng viên toàn thế giới mà, chị khổ hơn đây..._ Quỳnh nháy mắt, cô là công chúa, là người mà toàn thế giới muốn biết mặt hết, khi dự tiệc cô cũng có đeo một chiếc mặt nạ, nên vốn không ai biết mặt, như vậy dù cô có đi đâu cũng sẽ không gặp phiền phức.

Đổi mặt là sự truy lùng của đám paparazi của toàn thế giới nên Jen đi đâu thì chắc chắn sẽ bị hỏi dồn đến đó, đôi khi đi chơi cũng bị phá, lúc đó nhìn mặt mếu đến tội. Thân phận cao quý cũng rất nguy hiểm, huống chi là đứa ham tự do như cô, cho nên ít người biết thân phận cô sẽ an toàn hơn...

- Vậy tớ giúp cậu ha..._ Nhi quay qua, cô cũng xót lắm nha, tên hội trưởng đáng ghét này, à còn..._ Chông yêu à, sao anh dám hả?? Anh bỏ cho Quỳnh cả đồng việc rồi đi chơi à??

- Không có, không có mà..._ Kiệt lắc đầu vô tội, là cái tên kia a, anh có tội gì đâu, khổ mà..._ Cùng lắm... anh tiếp Quỳnh thôi...

- Ngoan đó..._ Nhi mỉm cười hài lòng...

Quỳnh cười khẽ, ồa, vào lớp rồi, con buồn ngủ lại ập đến, cô muốn ngủ ngay thôi. Không nghĩ nhiều, cô bước nhanh về chỗ, bỏ balo xuống, gục đầu. Quỳnh hoàn toàn rơi vào trạng thái “mất ý thức”...

- Haizzz, chắc con bé mệt lắm rồi!!_ Jen khẽ lắc đầu, cái này chắc là “ngủ bù” rồi!!

- Huy này, cậu là tên hội trưởng vô trách nhiệm... _ Nhi lườm Huy sắc lềm...

- Gì chứ? Bồn phận của cậu ta thôi, dù gì cũng cần làm quen với công việc... _ Huy nhếch môi, thấy cô như vậy, không hiểu sao anh cảm thấy rất vui nha, cực vui luôn, bộ dáng nhếch nhác kia, làm anh thấy “sướng” không gì bằng, cảm giác được phục thù là đây!!

- Nii chan, thì ra đây là bộ dạng ác ma của anh! _ Vy giả giọng sợ sệt, sau khi đã yên vị ngồi vào bàn...

Mọi người nói cười vui vẻ với nhau, tiếng bàn tán xôn xao của đám học sinh trong lớp.

Cô giáo bước vào, gõ vài cái kêu lớp trật tự, cô hình như lại có chuyện thông báo. Chủ đề bàn tán của họ là về học sinh mới, nghe nói hôm nay chuyển trường về, mà họ lại không biết học lớp nào!!

- Các em, hôm nay lớp ta sẽ có thêm một bạn mới nữa, là du học sinh đấy nhé, dạo này bạn mới vào hơi nhiều nhì, mời em vào!! _ Bà cô ngồi vào bàn, ánh mắt nhẹ ý cười nhìn ra cửa...

Một chàng trai bước vào với nụ cười nhẹ trên môi, dáng người cao gầy nổi bật trên chiếc đồng phục, đôi chân thon dài, mái tóc nâu bồng bênh được cắt tỉa tinh xảo, khuôn mặt thì hoàn hảo từng khía cạnh, đó là khuôn mặt được thượng đế ban tặng. Đôi mắt màu tím đẹp hút hồn, anh là con lai, là tình hoa giữa 2 dòng Anh- Việt, đặc biệt, gương mặt ấy lại phẳng phất nét gì đó giống... Quỳnh, nhất là đôi mắt...

- Chào các bạn, tôi tên Phạm Khả Hoàng, từ nay sẽ học lớp này, mong mọi người giúp đỡ... _ Nụ cười tự tin hiện lên trên môi khi thấy bóng dáng ai đó gục đầu xuống bàn, nụ cười làm say mê biết bao cô gái...

Cả lớp la hét ầm lên, mặc dù chỉ có vài đứa con gái, lại có thêm một hotboy nữa vào lớp, bà cô phải cố gắng lắm mới có thể giữ trật tự. Jen tròn mắt nhìn cái người kia, Prince?? Không phải 2 tuần nữa mới đến sao?? Sao lại thế này??

- Em muốn ngồi ở đâu?? _ Cô giáo hỏi...

- Kia ạ... _ Anh chỉ xuống chiếc bàn ngang Quỳnh và trước Jen rồi bước xuống...

- Tin, em sao đến mà chẳng thông báo gì thế...? _ Jen nhỏ giọng...

- Em muốn cho chị 2 bất ngờ, à..., em nhờ chị cái này nhé...?? _ Tin quay xuống cười gian xảo, nói nhỏ vào tai Jen...

Kết thúc câu nói, cả 2 cùng nở nụ cười gian xảo...

“Tùng... tùng...”

Giờ ra chơi đến, Hoàng định đi ra khỏi chỗ thực hiện kế hoạch thì...

- Hoàng này, cậu ăn không?? _ Nữ sinh 1

- Cậu mới du học ở đâu về thế?? _ Nữ sinh 2...

- Uống này nha... _ Nữ sinh 3...

- Tránh ra... _ Hoàng gắt lên, giọng nói lạnh lùng, nhưng lại chứa sát khí, giống hệt một người...

Sao khi thấy đám người kia tản ra, anh nhếch môi đút tay vào túi đi đến bên cạnh Quỳnh. Chị của anh có một tật xấu khi “ngủ bù”, đó là rất ghét ai phá hỏng khi chưa “bù” đủ, cô thường sẽ gắt lên hoặc theo bản năng sẽ cố thể làm người đó bị thương mặc dù là người thân đi chăng nữa...

* Vỗ vai Quỳnh *

-...

* Khều Khều *

- Ừm... _ Hình như cô tỉnh một tí rồi, đang khó chịu...

* Véo má Quỳnh *

- Làm gì thế hả?? _ Tiếng nói khàn khàn ngáy ngủ vang lên, cái người đang đánh thức cô quả là to gan nha...

- Quỳnh, thức dậy đi ăn nào em... _ Jen lém lỉnh nói...

- Mọi người ăn đi, em “no” rồi!! _ Cô lười biếng đáp, ngủ bây giờ mới là điều quan trọng với cô a...

* Khều khều *

Cô bực rồi nha, cô đã nói rõ ràng thế mà sao cứ thích chọc cô thế nhỉ. Tình hần cả ngủ nhưng không quay đầu lên vội, không cần nhìn, cô khẽ đưa tay định vị chính xác bàn tay đang chọc phá cô, bóp mạnh, bàn tay này rất mềm nha...

- TÔI ĐÃ NÓI LÀ... Quỳnh ngẩn mặt lên trừng mắt, nhưng lại khẽ khựng lại, ánh mắt mở to ngạc nhiên, miệng bắt giác nở nụ cười thật tươi, cô đột nhiên ôm chầm lấy Hoàng... Tin Tin, không phải 2 tuần nữa em mới đến sao...

- Em muốn cho chị bất ngờ thôi, em cũng vừa đáp xuống tối qua... Huy cười tình nghịch ôm chị mình, anh mắt khẽ ngườ lên bàn trên, anh mặt anh bỗng ngờ ngàng, giống, rất giống, à không, là người đó, là...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Sin! Mặt Trời Của Anh!! Em... Là Của Anh

- Sin, là em, đúng là em rồi... Hoàng mừng rỡ buông Quỳnh ra, chạy đến vịn vai Vy...

- Sin?? Anh kêu em hả?? Nhưng em đâu quen anh, với lại em tên Ngọc Vy, anh nhìn em giống người tên Sin đó lắm ạ?? Vy cười tươi, ánh mắt màu cà phê trong suốt, cô như một thiên sứ không nhiễm phải một hạt bụi nào, xinh đẹp diễm lệ...

Hoàng ngờ ngàng, cái người này, dám quên anh nhanh như vậy, anh ngày đêm nhớ cô, nhớ đến mức bệnh tương tư, cô bé 5t đáng yêu mãi khắc sâu vào lòng anh...

Flashback...

“Anh Tin, anh yên tâm, em sẽ mãi mãi nhớ đến anh, chờ anh, chờ một ngày anh đến tìm em...” Cô bé đáng yêu khẽ nói, rồi nhẹ mi vào má Hoàng một cái...

“Vậy em hẹn ước đi, anh sẽ tin...” Cậu bé 6t cũng tình nghịch không kém...

“Hẹn ước?? Làm thế nào??” Cô bé khẽ ngơ ngác, ngược đầu khó hiểu...

“Như thế này này...” Anh chàng nhẹ hôn nhẹ vào môi cô bé (oa...), rồi cười khúc khích... “Nụ hôn đầu của em là của anh, sau này em cũng sẽ là của anh, này này, giữ lấy đi...”

Cậu bé đưa cho cô bé sợi dây chuyền tình xảo, mặt hình mặt trời, mặt sau của chiếc dây chuyền có dòng chữ “T & S”, còn cậu lại giữ sợi mặt trăng...

“Mãi là mặt trời nhé, nụ cười của em tỏa sáng lắm, bye bye” Cậu bé vẫy tay tiễn cô bé về VN, khuôn mặt khẽ buồn...

End Flashback...

- Đồ thất hứa, sao em dám quên... Hoàng khuôn mặt giận dỗi trách móc nhưng chưa nói hết câu lại bị Quỳnh chặn họng...

- Hoàng, Sin mất hoàn toàn kí ức về em rồi, mà nguyên nhân chính là vụ tai nạn xảy ra khi cô bé 9t... Quỳnh trầm giọng nói, nhíu mày, cô nghe được là từ bà Trần...

- Sao... Sao cơ?? Hoàng ngờ ngàng, ánh mắt đau lòng nhìn Vy...

Cô khẽ thở dài, cô và Hoàng quen Vy trong một lần cô bé cùng bác Trần qua thăm cha cô, cô bé lúc đó mới 5t nhưng lại đáng yêu vô cùng, ngay lần đầu, cô đã rất thích cô bé, cô bé không có tên tiếng anh, vì thích cô bé xem cô bé là em gái mình nên cô đã tự mình đặt tên cho: Min – Tin – Sin, 3 cái tên có mối quan hệ chặt chẽ với nhau...

Sợi dây chuyền ấy gắn liền với Sin 10 năm, cô bé dù đã mất hoàn toàn trí nhớ, nhưng vẫn giữ khư khư sợi dây đến khó hiểu, đó vốn... đã trở thành bản năng cho cô bé, bảo vệ thứ quý giá...

- Sin này, dù thế nào, dù em có mất trí nhớ, anh cũng sẽ khiến em thích anh một lần nữa... Hoàng cười nhẹ cuối xuống, nói nhỏ vào tai Vy, bạo dạn hôn nhẹ vào má Vy, cái hôn khiến mọi người nín thở...

Huy từ nãy đến giờ lúc nào cũng quan sát hành động của Quỳnh, phong thái quý tộc, hoàn hảo, lại có nét giống Quỳnh, hơn nữa, cái người này một vài lần xuất hiện trên báo quý tộc, anh hoàn toàn có thể biết anh chàng đó là ai, cũng tốt...

- Ô, anh... chúng ta chưa quen thân tới mức đó nha..._ Vy chạm khẽ vào bên má bị hôn, khó hiểu nhìn Hoàng, ngại chết đi, cô dù gì cũng mới 15t a...
- Chúng ta thậm chí, còn đã làm hơn thế này rồi..._ Hoàng khẽ cười nhẹ, đáng yêu quá đi, cái nét trẻ con của Vy làm Hoàng phì cười... (Rùa: không dành cho ai có ý nghĩ quá mức đen tối... a~~ men...)
- Hà?? Làm... làm gì... gì chứ??_ Vy mặt đỏ như trái gấc, theo trí nhớ hồi lúc 9t cho tới giờ thì cô hoàn toàn chưa gặp người này nha, nhưng cái cảm giác quen thuộc này, cái cảm giác gần gũi này, dường như, cô có một khoảng thời gian rất thân với người này...
- Anh làm lại cho em biết nhé!!_ Hoàng cười tà ác, anh hoàn toàn quên rằng đang ở lớp, chìm đắm trong thế giới của 2 người, mặc cho mọi người kinh ngạc đến độ mở to mắt, hotboy của họ vừa vào lớp đã “tán tỉnh” ngay cô gái đáng yêu nhất lớp, haizz, chán ghê...
- Không... không cần..._ Mang tai đồ cả lên, Vy bị chọc đến cả người nóng bừng, khẽ cúi mặt xuống, ngượng ngùng...
- Đồ mặt rồi, đáng yêu ghê!!_ Hoàng véo má Vy vô cùng tự nhiên, trên mặt là nụ cười thỏa mãn...
- Tin, em sắp xếp xong cả chưa??_ Quỳnh đột ngột hỏi khi nhớ ra điều gì đó, là về nhà ở, daddy bảo cô khi nào Tin qua thì cô mới có nhà ở, bởi vì chưa xây kịp, nên mới ở nhờ nhà bác Trần...
- Xong cả rồi chị, thiết kế hoàn toàn theo yêu cầu của chị, đứng tên của chị luôn, nhưng hai chiếc xe của chúng ta em không đem qua đây được, chúng ta phải mua xe mới rồi!!_ Hoàng đang chọc Vy thì quay qua nói với Quỳnh, anh gật gật đầu...
- Ừm tốt lắm, em đang ở căn biệt thự đó à?!!_ Quỳnh nhướn mày...
- Chưa, em đang ở khách sạn, đợi chị luôn rồi mới vào, dù sao cũng là biệt thự của chị mà!!_ Hoàng cười toe, khuôn mặt tinh nghịch, trước mặt chị mình, cậu chưa bao giờ bày ra khuôn mặt lạnh lùng...
- Được rồi, tí chị đến đó, rồi chúng ta cùng về nhà bác Trần thu đoạn hành lý, thẳng tiến đến đó luôn..._ Quỳnh cười nhạt hải lòng, chưa cười được bao lâu thì...
- Cái gì???? BẠO QUÁ!!!_ Cả lớp trừ Huy, Vy, Jen ra thì cùng hét, đơn giản họ chưa hiểu rõ được quan hệ giữa Quỳnh và Hoàng...
- Bạo gì chứ??_ Quỳnh nhúu mày khó hiểu quay qua Nhi...
- Vào...vào khách sạn cùn..g với “traĩ” á Quỳnh..._ Nhi lấp bắp...
- “Phi!!”
- Tiếng cười khẽ vang lên, ánh mắt Hoàng tràn đầy ý cười, nhún vai một cái...
- Chị chắc là chị Nhi rồi, chắc chị nãy giờ nghe em xưng hô như thế nào với Quỳnh rồi đúng không?? Vậy thì hỏi chị, hai chị em ruột cùng vào khách sạn thì sẽ có chuyện gì xảy ra??_ Hoàng nhướn mày, giọng nói có phần lãnh đạm, tuy là bạn thân của chị 2 mình, nhưng dù gì thì cậu cũng là lần đầu tiếp xúc...
- Chị em ruột??_ Nhi giật mình tròn mắt, đứng rồi, sao cô có thể quên nhỉ, vua và hoàng hậu nước Anh có hai người con, Hoàng còn giống Quỳnh như vậy...
- A, anh Kind, lâu rồi không gặp anh nha...!! Còn nhớ em chứ!!_ Hoàng quay qua Huy cười chào hỏi, hai chàng cùng đưa hai nắm đấm đụng vào nhau, chứng tỏ họ rất thân...
- Gì?? Kind?? Em quen cậu ta à??_ Quỳnh nhúu mày, khó hiểu, theo cô nhớ thì năm đó, cô chỉ gặp duy nhất Sin (Vy), không hề biết có tên này cũng ở trong vương quốc...
- Làm sao chị gặp được chứ, hồi đó anh ấy rất hay cười lại rất tinh nghịch, mà anh ấy qua rồi lại về sớm hơn Sin, mà thời gian anh ấy ở lại là lúc chị đi học ấy..._ Hoàng nói lãnh đạm, hề nhắc đến quá khứ, kí ức của anh lại lướt qua chuyện ấy, cái chuyện mà cả đời này anh cũng không thể quên...
- Vậy sao?? Mà thái độ em sao kỳ thế?? Lại nhớ đến chuyện đó nữa rồi à??_ Quỳnh khẽ thở dài, cái chuyện tưởng như êm xuôi, nhưng nó để lại cho cô một vết sẹo ngấn ở lưng, nó mãi không lưu mờ, mặc dù làm nhiều cách...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Hãy Cảm Nhận Bằng Trái Tim Của Em, Sin À!!

- Quỳnh, dám bỏ quên chị hả? _ Jen đột nhiên cắt ngang, cái quá khứ kia, chính là nguyên nhân Tin lạnh nhạt với quốc vương và nữ hoàng, vốn nó phải rơi vào quên lãng, nếu như Tin không vô tình thấy vết sẹo trên lưng Min...

- Chị Jen à, chị không ở chung với bọn em thì ở đâu được chứ?! _ Hoàng lãnh đạm nói, khuôn mặt của Hoàng lúc này y hệt Quỳnh ngày thường, trầm tĩnh và lạnh lùng...

- Thăng quý nhỏ!! _ Jen không thể nào giận hai cô cậu nhà này được, nhìn cái mặt kia, cho dù muốn cô cũng chẳng giận nổi nữa...

- Nhi, cậu dọn qua ở chung với tớ nhé, biệt thự do tớ tự tay thiết kế, nên rất nhiều phòng, có 3 đứa tớ ở thì trống vắng lắm... _ Quỳnh quay qua Nhi, cười khẽ, ngồi vào bàn, tay chống cằm lười biếng...

- Được sao, vậy thì vui quá, cậu không biết là tớ rất muốn sống cùng cậu đó... _ Nhi vui mừng nhảy cẫng lên, ôm chầm lấy Quỳnh khiến cô bạn mặt đỏ, suýt là ngã...

- Nee chan, chị không rủ em, giận chị luôn!! _ Cô bé quay mặt đi giận dỗi, mặt Vy bây giờ rất đáng yêu, khuôn mặt vì giận mà ửng hồng...

- Chị đương nhiên muốn em ở cùng với chị, nhưng người rủ, phải là người khác nha! _ Quỳnh nói đầy ẩn ý, nụ cười ác ma hiện lên, vô cùng đều!!

- Ai cơ?? Nhà của chị thì ai rủ đây...! _ Vy chớp chớp mắt, mặt khẽ nhăn lại...

Quỳnh quay qua nhìn con người này giờ đang cười ngẩn ngơ, thăng nhóc ngổ ngáo, biết yêu rồi thì cứ đơ đơ, buồn cười phết, Hoàng đột nhiên quay qua nhìn Quỳnh thấy cậu đang nháy mắt với mình, khẽ mỉm cười...

- Đương nhiên là anh rồi, Sin bé bông!! _ Hoàng dứt tay vào quần, cúi mặt xuống, khuôn mặt ma mị nháy mắt, sau đó lại nói... _ Về nhà sống chung với anh nhé, bà xã?

Đơ!!!

Đây là trạng thái của tất cả mọi người trừ Quỳnh, cô chỉ nhếch môi khoanh tay xem trò vui, câu nói đó, ai nghe mà không hiểu theo nghĩa “trong sáng” của nó cho được, em trai của cô nó rất bá đạo, đó giờ rồi và hình như chỉ có mình cô chế ngự được cái bản tính đó của nó!!!

- Anh... anh...anh... _ Vy tròn mắt ngạc nhiên nói không nên lời, đôi môi rung lên, và người cô đang hoạt động hết công suất... nổi da gà, đây là lần đầu tiên cô nghe người khác nói với mình câu như vậy, đương nhiên, mặt đỏ hỏn gấc, tóc gáy dựng thẳng lên, gọn người... _ Aiai là bà xã anh chứ???

- Em đó, chúng ta có hôn ước, hôn nữa, nụ hôn đầu của em là của anh từ lúc em 5t đấy, bé con ạ!! _ Hoàng cười nhẹ, thích thú trong việc chọc Vy đỏ mặt, cố ý kê sát vào tai Vy, vừa nói vừa thổi khí vào tai cô...

- Được rồi!! Nhóc, em sẽ làm cho con bé sợ chạy mất!! _ Quỳnh buồn cười, tội Vy, có thằng bạn trai biến thái như vậy...(Rùa: Cũng là em trai chị đấy ạ...)

- Hi, vậy nhé, tí em đi cùng anh và chị về lấy đồ luôn... _ Hoàng trở về chỗ ngồi, trở về trạng thái “tảng băng”, giống như thường ngày...

- Quỳnh nee chan, oa, em có chồng khi nào, nụ hôn đầu của em, oaaa!! _ Vy cắn nhẹ môi, cô còn tưởng cô còn nụ hôn đầu nên luôn giữ gìn, vậy mà... vậy mà, cô bị mất rồi, còn là lúc 5t...

- Không sao đâu em, chị tin em nhất định sẽ yêu nó, vì trước lúc mất trí nhớ, trái tim của em đã trao cho nó rồi, sợi dây chuyền trên cổ em và cổ nó là minh chứng, hãy cảm nhận bằng trái tim, Vy à!! _ Quỳnh nhẹ nhàng nói, ánh mắt khẽ trở nên dịu dàng, cô bé này không ngốc, cô bé biết cảm nhận bằng trái tim mình, chỉ là cô bé rất vô tư thôi... _ À, sau này chị gọi em là Sin nhé, được không??

- Sin?? Được ạ!! _ Vy gật đầu, cô không hiểu sao, lại có cảm giác quen thuộc với cái tên vừa nghe lần đầu như vậy, lại không hiểu vì sao, cái người vừa gặp kia, lại cho cô cảm giác an toàn, cảm giác quen thuộc, làm cho trái tim cô bồi hồi...

- Ủ! _ Quỳnh gật đầu hài lòng, mỉm cười...

- Còn chồng thì sao/ Còn tôi thì sao? _ Kiệt/ Huy đồng thanh, giọng nói bất mãn vì này giờ mình bị bơ nặng...

- Kệ chứ!!! _ Nhi/ Quỳnh đồng thanh, giọng nói không quan tâm lộ rõ...

- Này...!!! _ Kiệt hét lên, Huy thì khôì nói, tức đến không nói nên lời...

- Được rồi, em rủ, hai anh qua ở cùng cho vui, biệt thự dư phòng nhiều mà!! _ Hoàng nằm dài trên bàn, ánh mắt vẫn nhìn Vy, dịu dàng hẳn, giống như, nói cho có lẽ...

Kiệt và Huy hạ hỏa tí, mục đích đạt được rồi, mặc kệ lời mời có thành ý hay không, miễn không bị gạt ra ngoài là được rồi!!

Kết thúc buổi học, 3 chiếc lamborghini voneno (Nhi, Huy, Kiệt) và 1 chiếc bugatti veyron (Jen) được lái ra, phòng thẳng về 4 hướng, nhưng lại cùng một

mục đích, dọn nhà...

- Cháu chào bác!!_ Hoàng cúi đầu...

- A, là Justin đây hả cháu, bây giờ lớn rồi, phong độ đẹp trai nhii?? Giống hệt ba cháu ngày xưa!!_ Ông Trần cười ha hả, ông đang rất vui ấy mà...

- Thưa bác, giờ em cháu đã qua nên cháu muốn chuyển qua biệt thự của cháu luôn, xin phép bác!!_ Quỳnh cũng cúi đầu chào, cô xem cái người đàn ông trước mặt như ba mình vậy, ông rất nhân hậu và vui tính...

- Được chứ, nhưng nhớ phải thường ghé đây chơi là được..._ Ông nhẹ gật đầu, rồi quay qua nhìn 2 đứa con mình..._ Hai đứa cũng đi luôn à?

- Vâng, con muốn sống với nể chan và tập tự lập..._ Vy cười tươi, nháy mắt với ba mình.

- Tốt tốt, con sống với Tin làm ba thấy an tâm_ Ông gật đầu làm Hoàng thích thú cười khúc khích, còn Vy không nói gì, mặt lại đỏ lên...

- Còn con theo bảo vệ em..._ Là cái có cả thôi, chứ anh biết viện lý do gì bây giờ...

- Vậy sao??_ Ánh mắt ông Trần chợt lóe lên sắc bén, khẽ cười ác ma nhìn con của mình, thật ra thì hồi đó, khi ông còn trẻ, ông và Jusman là 2 thằng con trai lạnh lùng nhất trường, nhưng Jusman là lạnh lùng, bí ẩn và trầm tĩnh, còn ông là lạnh lùng ác ma và nguy hiểm...

- Thật...thật mà..._ Huy đột nhiên nói lấp bắp khi nhìn thấy ánh mắt đỏ của ba, khuôn mặt thoáng đỏ, cái quái gì thế này?? Ba thật là...

- Thôi nào ông, con nó xấu hổ!!_ Bà Trần nheo nhẹ ông một cái, trừng mắt...

Ông Trần ánh mắt tội nghiệp nhìn bà, trông họ hạnh phúc như vợ chồng mới cưới. Quỳnh nhìn họ, ánh mắt xẹt qua tia buồn rười rượi, daddy và mom của cô cũng vậy, họ hạnh phúc lắm, cô là... Cô công chúa hạnh phúc nhất, nhưng trên đời làm gì có chuyện hoàn hảo như vậy.

Cô sinh ra là một công chúa, sở hữu một nét đẹp hoàn hảo giống như một thiên thần, cô thông minh, lạnh lùng và được mệnh danh là thần đồng bẩm sinh. Năm giữ trong tay quyền lực, cô vốn dĩ là một cô gái hoàn hảo, một cô gái 10t thông thạo 5 thứ tiếng, bộ nhớ siêu phàm, được đại học nổi tiếng harvard gọi giấy mời khi 11t và cô hoàn thành chương trình trong vòng 1 năm, người ta gọi cô là thiên tài về mọi lĩnh vực. Năm 14t, một đề án kinh doanh gây chấn động toàn thế giới và người hoàn thành đề án chính là cô – Royal JusMin. Cô sống trong cung điện cùng với gia đình hạnh phúc, nhưng... Những gì ở phía trước vẫn đang đợi cô. *Đợi cô vượt qua kiếp nạn và vươn tới hạnh phúc thật sự....*

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Lynkan Or Pagani???

Hiện giờ, 7 người đang đứng trước cổng của căn biệt thự rộng lớn, căn biệt thự lấy màu trắng tinh tể làm chủ đạo, cùng với những thiết kế mang đậm tính chất Châu Âu, trước căn nhà là một khoảng sân rộng trồng nhiều loại cây, mà nhiều nhất là hoa đào, loại hoa khó trồng nhất Việt Nam...

- Wow, đẹp...đẹp quá, người thiết kế thật tinh tế, bên ngoài đã đẹp thế này, bên trong sẽ ra sao..._ Nhi ánh mắt lấp lánh, phong cách thiết kế thật quá tinh tế, vừa nhìn đã biết một người có cách thẩm mỹ tao nhã...

- Chị đang khen chị Mìn sao??_ Hoàng mỉm cười, cậu cần một thời gian để gọi được tên tiếng Việt của chị mình, chứ cậu quen rồi!!

- Quỳnh, bàn tay thần thánh của cậu, làm tớ ao ước ghê!!_ Nhi chấp tay, ánh mắt long lánh...

- Cậu lấy không, tớ cho..._ Quỳnh cười nhẹ đùa, tay khẽ đưa đưa chiếc remote trong tay..._ Gara ở kia, mọi người cho xe vào đi...

- Xi..._ Nhi trề môi, lấy được thì cô đã lấy rồi, mà nói vậy thôi, có cô bạn như Quỳnh đã là vui lắm rồi, cô cảm thấy vô cùng hạnh diện...

- À, chị, là tạp chí sưu tầm xe đây, hỏi em với chị lựa ra 2 chiếc vậy, em nhờ bá tước lấy dùm đó..._ Hoàng tỉnh ranh nói, lấy trong balo ra cuốn tạp chí khá dày...

- Bá tước?? Sao em không gọi bá tước Dren qua luôn, chị nhớ ông ấy quá..._ Quỳnh khẽ thở dài, bá tước Dren là bá tước khá già mắc phải một sai lầm nhỏ nên bị gián chức, tuy nhiên là một bá tước trung thành và có trách nhiệm nên ông không bị tước mà tạm thời hầu hạ cô cho đến khi chuộc hết tội, nhưng ông ấy hầu hạ cô 15 năm rồi, không phải do ông ấy chưa chuộc hết tội mà là cô không cho ông ấy đi, cô thích ông ấy ấy mà...

- Ông ấy cũng định qua rồi chị, em biết chị là “đứa” khó hầu hạ, nên khi qua thì em kêu bá tước thu xếp rồi qua sớm rồi!!_ Hoàng đút tay vào túi quần thản nhiên nói, ánh mắt chứa đầy ý cười...

- Nhóc con, nói ai là “đứa” hử?? Ngươi mới là đứa đấy... _ Quỳnh cười lãnh đạm, bàn tay xinh đẹp khẽ đưa lên, “nhẹ nhàng” véo tai Hoàng...
- Á á, chị chị, đừng mà, em trai chị đấy nhé, ui... ối... đau... _ Hoàn toàn phá vỡ đi lớp bọc lạnh lùng, Hoàng bây giờ, là cậu học sinh trung học như bao người khác...
- Biết đau hử?? Sau này lão nữa thì chả có Sin gì nữa nhé!! _ Quỳnh cười ác ma, ánh mắt sắc bén khẽ liếc Hoàng, điểm yếu của nhóc này, là Sin...
- Ồ, chị chơi hâm dọa, em mách bá tước...!! _ Hoàng nhăn mặt, bực mình, hậm hực bước vào biệt thự...
- Này!! Con trai kỳ thế, giỡn tí đã giận... _ Nụ cười tươi xuất hiện trên môi Quỳnh, chạy theo Hoàng, mọi người nhìn thấy cảnh này, ngỡ ngàng, ngạc nhiên, rồi cũng bước theo họ...

Quỳnh bước vào, khẽ mỉm cười hài lòng, là do chính cô thiết kế, phong cách hoàn toàn theo sở thích của cô...

- Đẹp quá, hệt như kiến trúc sư nổi tiếng thiết kế vậy!! _ Kiệt đánh giá một lượt ngôi nhà, khẽ gật gù, thiết kế thật đáng khâm phục, có thể so sánh với kiến trúc sư thế giới ấy chứ...
- Đương nhiên, bàn tay vàng của thế giới đấy!! _ Jen nói tự hào, khuôn mặt ngênh lên khiến mọi người phì cười...
- Được rồi, mọi người lên chọn phòng đi... _ Quỳnh cười khẽ rồi nói với mọi người, còn mình thì thong thả bước lên phòng...

Mở cửa căn phòng cuối hành lang, đập vào mắt là màu xanh chủ đạo. Cô thích màu xanh, màu của bầu trời, màu của biển, mọi thứ được chuẩn bị kỹ càng khiến cô khẽ mỉm cười hài lòng...

- A... _ Một giọng nói ngạc nhiên vang lên, cũng không khó hiểu lắm, bởi những căn phòng đều thiết kế rất hợp với phong cách của họ, sở thích của họ, nhưng họ nhớ là chưa từng nói ra...
- Ngạc nhiên sao?? Các cậu quá quen thuộc với tôi và Hoàng, nên việc thiết kế không khó gì cả... _ Quỳnh lạnh nhạt nói, cô dọn dẹp xong rồi, lười biếng dựa vào sofa trên phòng khách, cầm remote tivi chuyển kênh liên tục...
- Được rồi, tạp chí nè chị... _ Hoàng cũng ngồi xuống, đưa cuốn tạp chí cho chị mình, đám bạn của cô và cậu cũng ngồi xuống...
- Chiếc Lykan Hypersport đỏ đen này đẹp nè!! _ Huy chỉ tay vào khi Quỳnh vừa mở trang đầu, Vy cũng gật gù phụ họa, không tẻ nha...
- Không, Pagani Zonda Cinque Roadster trắng đẹp hơn... _ Nhi chen lên, tay chỉ chỉ...
- Chiếc lamborghini Reventon trắng do tôi thiết kế được hơn chứ!! _ Kiệt bắt mẫn...
- Em thấy Maybach Landaulet đen này tinh tế hơn...!! _ Vy khẽ nói...
- Đâu, chị thấy Mercedes đỏ đen sang hơn!! _ Jen chồm lên, khẽ nói... _ bugatti veyron giống chị cũng được...
- Đủ rồi!!!! _ Hoàng và Quỳnh hét lên, ôi trời ạ, này giờ là họ mua xe hay bọn người này thế, đến cả cô và Hoàng chưa nói được câu nào...

Bọn họ giạt mình im phăng phắt, tại họ sung quá, người thì cuồng mua sắm, người thì thích vật đẹp, người thì thích sưu tầm xe, thử hỏi họ không thích thú sao được...

- Chị, em định chọn chiếc Lykan Hypersport đỏ đen, khá hợp với em... _ Hoàng khẽ gật gù, ngay lúc đầu đã thích thú chiếc này rồi, kiểu dáng mạnh mẽ a...
- Ủm, chị thì bugatti veyron xanh đen này vậy, đúng màu chị thích... _ Màu cô rất thích, kiểu dáng cũng rất hợp a, cô vừa nói xong thì khiến đám người thất vọng...
- Chị mua màu trắng rồi, chị tưởng em mua màu trắng nữa chứ!! _ Jen cười ma mị, nụ cười khiến Quỳnh dựng tóc gáy...
- Ý chị là gì?? Xin lỗi chị, nhưng em không hứng thú với giới tính thứ 3... _ Tuy là như vậy nhưng cô vẫn không quên đá xoáy...
- Em...!! _ Jen tức đến cắn răng, tránh suốt bao nhiêu năm, sao cô cũng bị dính thế này...!!
- A, chị à, em nhớ có lần chị cầu hôn với với một cô công chúa nước kè bên mà, chị nói không hứng thú là thế nào...!! _ Hoàng buồn cười nói, đương nhiên là ảo 100%, cậu là không sợ hang cọp nhà, không vào sao bắt được cọp con...

Quỳnh vừa nghe xong thì đen mặt, sát khí tỏa ra khắp căn biệt thự khiến mọi người xung quanh rùng mình trừ Huy và Hoàng, một ánh mắt sắc bén lướt qua, lúc này... Huy bỗng nói...

Chap này hơi nhầm mọi người nhĩ?? Tại tớ đang không có tâm trạng, mà mọi người yên tâm, sắp có nhân vật mới xuất hiện. Mà all oi, Jen không phải vai 9 nhé, Rùa nói để mọi người đừng kì vọng vào Jen sẽ là couple với ai đó nữa... .hiiii... (mong là không bị mọi người nói là Rùa đang nói nhầm, ềo, đau

lòng lắm)...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Đối Kháng?!

- Vậy sao?? Thật thú vị nha, tôi không ngờ lại có một vị hôn thê là “less” đấy!! _ Huy nhếch môi, đá đều, ánh mắt khinh khỉnh nhưng lại tràn đầy ý cười. .

- Thế sao, tôi không ngại nếu bị cậu từ hôn đâu...!! _ Quỳnh khoanh tay, môi cũng bất giác nhếch lên đầy khó chịu. Thằng em thói tha, cái đồ phản quốc, thương yêu nó 16 năm và rồi nhận lại là thế này!!

- Vậy ra cậu nhận mình bị “less” à? _ Huy nhướn mày, buồn cười nói, đồng minh là đây!! Anh cảm thấy như được tiếp thêm sức mạnh. . .=.

- Cậu đã nói thế, không phải khẳng định tôi là less sao?? Một thằng con trai như cậu, không phải “cuồng” tôi đến nỗi chấp nhận việc mình có vợ “less” chứ! _ A! Cô mới phát hiện, bây giờ cô không còn quan tâm đến vấn đề ai nói thế nào về mình nữa, mà hôn ước “được” hủy bỏ vẫn quan trọng hơn a...

- ... _ Người nào đó không thể đối lại được nữa...

- Vậy chị chấp nhận có một người chồng “bình thường” sao?? _ Thấy Huy yếu thế, Hoàng liền nhảy vào giúp...

- Được thôi, chị sẵn sàng, nếu người đó muốn!! _ Quỳnh khẽ nhủu mày, thằng em đáng ghét? Lại muốn đối đầu với cô sao?? Nhóc à, còn non lắm!!

- Thật sao?? Tốt rồi, anh nên yên tâm rồi anh rồ!! _ Hoàng khẽ chọc khích Quỳnh, mỉm cười đầy ẩn ý, hi, nếu một mình anh thì đòi nào đấu lại Quỳnh, chị yêu à, là tại chị trước, ăn hiếp em nhiều rồi, thứ lỗi cho đứa em này phải “chống” lại chị...

- Nói như vậy, à, thì ra là có người mê mệt tôi đến nỗi dùng đến cả trò này, đạt mục đích rồi nhỉ?? _ Quỳnh đá khích, thật ra thì mặt đã đen thui rồi, lần đầu tiên cô phải đối lại nhiều thế này, mà hình như phía bên kia đang chiếm lợi thế thì phải, không đâu nhé, ta đây chấp cả hai...

- Ô, cậu nên cảm ơn tôi vì đã chịu lấy người của “thế giới thứ 3” như cậu đấy!! _ Huy nhếch môi, tâm tình anh rất vui a, không biết vì sao nhưng vẫn cảm thấy... bầu trời hôm nay sao đẹp thế!!

- Cảm ơn nhe, nhưng xin lỗi... tôi không cần!! _ Một câu nói mang tính chất khẳng định, cô hoàn toàn bị chọc tức rồi nha...

“Bốp... bum...xên... ầm ầm”...

Một loạt tiếng động vui tai vang lên khiến mọi người giật mình, bật người dậy chạy thẳng vào bếp...

- Nhi, cậu đang định đóng phim hành động à, chuẩn bị dụng cụ ghê thế?? _ Huy nhướn mày, nhìn bãi chiến trường ngay trước mắt, căng to mắt, ôi, thảm họa...

- Hức, oaa, tớ thấy gần trưa rồi, vốn dĩ muốn nấu ít gì đó để mọi người ăn, với lại... với lại tớ muốn nấu cho Quỳnh ăn, nhưng mà... _ Nhi nức nở, ánh mắt vì sợ hãi mà trở nên long lanh, cắn cắn môi dưới vô cùng đáng yêu...

- Haizzz, cậu không biết nấu?? _ Quỳnh khẽ thở dài ảo não, đây là “mở hàng” sao?? Thảm cảnh mà, à, cái “chiến trường” này ai dọn đây, mấy cô chiêu cậu ấm này, được không đây??

- Ồ! _ Nhi khẽ liếm môi, hai tay để ngoài sau nắm chặt lại, mặt cúi xuống, ôi xấu hổ quá, phải chi hồi đó ngoan ngoãn học khóa nấu ăn ba kêu thì giờ đã không như vậy, nhưng là “phải chi” thôi...

- Ấc, đùa gì thế, không biết nấu lại lao chao!! _ Hoàng nhăn mặt, không phải là anh không thích Nhi mới nói thế, mà đơn giản là quá thân rồi nên mới có những câu đùa quá trớn như vậy...

“phóc”...

- A ui, chị, bạo lực với em quá rồi đó!! _ Hoàng mếu, ánh mắt lộ bất mãn, cái gì thế này?? Nói thật lòng cũng bị đánh, thật là...

- Bỏ tạt, em không nói thì sẽ không ai nói em cầm đầu... _ Quỳnh trừng mắt, rồi quay qua Nhi... _ Còn cậu nữa đồ ngốc, không biết nấu thì tự làm khổ làm gì, được rồi, để tớ nấu cho cậu ăn vậy...

Quỳnh cười nhẹ, cô lâu rồi cũng không xuống bếp, kể ra cũng 3 năm rồi thì phải, chắc tay nghề sắp “lục” rồi...

- Thật sao, oaa, vinh hạnh quá đi!! _ Jen/Hoàng đồng thanh nói khiến mọi người khó hiểu, ừ, họ làm sao biết được chứ, đã gọi là bàn tay vàng kia mà, cô không những về giới mà còn làm món ăn cực kì ngon...

Bọn họ đi ra phòng khách xem phim chờ “phục vụ”=, khoảng nửa tiếng gì đó, một mùi thơm phức bốc lên khiến mọi người phải nuốt ... “nước” thêm thường (eo, mất hình tượng)...

- Ôi, mùi thơm hoài niệm... _ Hoàng khẽ cảm thán, lâu rồi anh không được ăn món chị nấu, đương nhiên nhớ rồi...

- Haizzz, bụng đói rồi rồi... _ Jen xoa xoa bụng trông mất hết cả hình tượng, mọi người nhìn hai kẻ đó như sinh vật lạ, ngon như vậy sao?? Câu hỏi hiện lên trong đầu bọn họ, và rất nhanh, câu hỏi ấy đã có đáp án...

- Woa, ngon quá... _ Kiệt cảm thán, cô gái này, còn có tài năng gì nữa đây?? Lời đồn quả nhiên không hề sai, cô công chúa hoàn hảo nhất trong lịch sử nước Anh... Royal Jusmin...

- Mọi người ăn thoải mái nhé, bữa ăn ở nhà cuối cùng đây, nếu bá tước không qua kịp, có thể chúng ta sẽ ra ngoài ăn... _ Quỳnh nói, trước giờ bữa ăn của cô đều do bá tước sắp xếp, nên đương nhiên phải chờ bá tước qua rồi, chứ cô lười nấu lắm...

- Sao chứ?? Không phải cậu sẽ nấu sao?? _ Nhi đau lòng nói, cô hoàn toàn không biết mình có người bạn nấu ăn ngon thế này, đúng là mỹ vị trần gian, ngon đến chảy nước mắt...

- Đang nằm mơ giữa ban ngày sao?? Tổ không phải osin nhé, nên không có chuyện đó đâu!! _ Quỳnh khẽ liếc mắt khinh thường, rồi đi ra phòng khách mở tivi xem phim...

- Nee chan, coi anime với em đi... _ Vy vui vẻ chạy ra, cười tươi nói...

- Anime trình thám nhé... _ Quỳnh đồng ý ngay, cô thật ra... rất thích xem phim trinh thám, nên cô xem rất nhiều loại anime thể loại này, phim truyện cũng có vài bộ...

- Vậy conan nhé... _ Hai người nói chuyện rất vui vẻ như hai chí hướng lớn gặp nhau vậy, Nhi cũng nhảy vào, cô cũng rất thích xem conan nha =,...

Mấy anh chàng cũng Jen nhìn mấy người họ như sinh vật lạ vừa đáp xuống trái đất, mà tập trung ở Quỳnh vẫn nhiều hơn. Đây có thật là... Cô nàng lạnh lùng luôn lãnh đạm với mọi thứ không?? Nhìn cảnh tượng trước mắt đi, ai có thể tin nổi chứ?? Còn làm người khác giật mình nữa ấy chứ!!

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Kẹo Bông?! Bất Ngờ Lắm À?

- Chị!! Mai em lên thăm ông ngoại nuôi, hôm bữa mới nói có mấy lời, chị đi không?? _ Hoàng nhẹ nhàng lên tiếng khi đang chơi game...

- Ừ, cũng được _ Quỳnh gật nhẹ đầu, tay vẫn vẽ tấm thẻ, cô còn khoảng 2000000 GBP bằng Anh trong tài khoản (tương đương khoảng 64 tỉ VNĐ)...

- Ông ngoại nuôi?? Là ai thế?? _ Huy khó hiểu, tay đang lướt lướt chiếc điện thoại, nhưng vẫn chăm chú nghe cuộc nói chuyện...

- Là hiệu trưởng trường ta đấy, đừng nói tới giờ cậu vẫn không biết nhé?? _ Nhi cười bất đắc dĩ, có phải không thế, Huy mà cũng ngây thơ thế này à??

Huy ngó ra, bây giờ mới hiểu ra được vấn đề, giải đáp được cả thắc mắc trong lòng, vì sao hiệu trưởng lại đối tốt với cô như thế?? Thì ra là cô cháu gái, Huy khẽ liếc mắt khinh thường, thì ra dựa vào thế lực lớn kia mà cô ta mới ngông cuồng như thế...

- Đừng nghĩ tôi không biết cậu nghĩ gì?? Nhưng muốn nghĩ sao thì tùy cậu... _ Quỳnh cũng lạnh lùng nhìn lên, khẽ nhếch môi, cô mặc kệ cả thế giới này nghĩ sao về cô, chỉ cần người nhà của cô tin cô là đủ rồi, cô cũng chẳng quan tâm mấy...

- Vậy sao?? _ Huy nhướng mày, mất hết hứng chơi game, ánh mắt trừng lên liếc Quỳnh...

“Bing...boong...”

Chuông cổng đột nhiên vang lên...

- Ai lại đến nhỉ?? _ Jen khó hiểu...

- Mở cửa sẽ biết thôi, để em mở cho..._ Vy lanh lợi nói, đôi chân nhanh nhẹn thoăn thoắt chạy ra ngoài, Hoàng cũng nhanh chóng đuổi theo...

**** Ngoài công****

- Xin chào!! Anh là ai, đến đây tìm ai??_ Hoàng nhíu mày, trước mặt anh là một người vô cùng xa lạ, tuy nhiên, vừa nhìn liền biết là người Châu Âu, anh ta có khuôn mặt điển trai, đôi mắt màu xanh nước biển đặt trung của người nước ngoài, nhưng mái tóc lại màu nâu sậm, hình như là nhuộm lại...

- Xin chào...!! Prince, tôi là bá tước mới sẽ phục vụ princess, tôi tên ... Richart Shido..._ Chàng trai ấy khẽ mỉm cười, một nụ cười đẹp lộ ra chiếc răng khểnh lại làm tăng thêm vẻ trẻ trung...

Hoàng tròn mắt cả kinh, gia tộc Richart từ bao giờ có người làm bá tước thế này, hơn nữa còn trẻ như vậy...

- Tôi không nhớ là có bá tước như anh!!_ Hoàng khẳng định, mày khẽ chau lại, ánh mắt khẽ đảo qua nghi ngờ...

- Tôi vừa mới được phong chức thôi!!_ Đương nhiên Prince không biết!!_ Chàng trai đó lại khẽ cười, nhưng ánh mắt lại lộ rõ vẻ vội vã...

- Kỳ lạ, tôi vừa qua đây vài ngày thôi, anh mới được phong tước sao, thật khiến người ta nghi ngờ!!_ Hoàng nhăn mặt, chân mày lại chau chặt lại, nhưng khuôn mặt đẹp ấy lại chẳng thêm khuyết điểm nào...

- Quốc vương cũng dự đoán được phản ứng này của ngài, nên sai tôi đưa cái này cho ngài!!_ Chàng trai khẽ dùng kính ngữ, giọng điệu vô cùng xa cách, tay thì lại khẽ rút ra một cái vương niệm nhỏ bằng vàng nguyên chất đưa cho Hoàng...

Hoàng đưa tay cầm lấy chiếc vương niệm, khẽ đưa lên ngắm nghía, ánh mắt tròn to, đằng sau chiếc vương niệm là kí hiệu của hoàng gia Anh, còn có chữ nho nhỏ "Royal Jusmin", rất rõ ràng, đây là chiếc vương niệm khi chị của anh còn nhỏ...

- Được rồi, anh vào đi!!_ Vy thấy Hoàng ngăn người khẽ nói, ánh mắt thân thiện vô cùng...

- Em thật đáng yêu, cảm ơn em nhé..._ Chàng trai đó khẽ cười, cái tên Prince này làm gì mà thích nghi ngờ thế, lại còn lâu lắc nữa...

- Hìhì, ai cũng nói vậy hết á..._ Vy tự tin nói, à, lây nhiễm tật xấu của "onii chan" rồi...

Trên trán chàng trai nổi đầy vạch đen, mặt phớt đỏ sẫm, ôi trời, nhìn mặt ngây thơ như thế, không ngờ cũng tự tin như thế, sống "áo" như thế...

Hoàng không nói gì nữa, lặng lẽ đi theo, chắc là bá tước Dren đã được phục chức rồi, không biết phản ứng của chị ra sao đây!!

- Hello all!!_ Giọng anh chàng thân thiện vang lên khi đã bước vào biệt thự và thành công thu hút tất cả các ánh mắt của mọi người có mặt ở đó...

- Anh là ai??_ Quỳnh là người phản ứng đầu tiên, nhíu chặt mày nhìn người con trai xa lạ trước mặt...

- Kẹo bông!!_ Shido khẽ nở nụ cười ấm áp, nhìn người trước mặt mình, mặc dù không gặp nhau đã 12 năm, nhưng ấn tượng đầu vẫn rất rõ ràng, đó là một cô nàng trầm tĩnh lạnh lùng...

Cô nào biết, năm đó, cô để lại ấn tượng như thế nào trong anh, là một ấn tượng khó quên, anh tìm cô, cố gắng tìm cô, chỉ qua một tấm hình được chụp lên, cô là princess tại chính nơi anh đang sinh sống nhưng cô chưa một lần xuất hiện trên báo, anh mò kim đáy bể, nhưng chưa bao giờ từ bỏ và anh thành công trong việc điều tra ra thân phận của cô...

- Kẹo bông?? anh đang nói gì thế??_ Nhi chớp mắt hỏi, phải công nhận anh chàng trước mắt cô đẹp trai thật nha, quả nhiên là người Anh, cao lớn như vậy...

- ..._ Chàng trai đó không nói gì, chỉ khẽ mỉm cười nhìn chằm chằm vào Quỳnh...

Quỳnh mông lung nghĩ, kẹo bông?? Người con trai xa lạ này... hình như cô đã gặp đâu đó thì phải. Nhìn kỹ lại thì... rất giống cậu nhóc phiền phức năm đó, kẹo bông??

Đột nhiên trừng mắt lên khiếp sợ, chẳng lẽ là cậu nhóc đó, mà khoan đã, năm đó chỉ gặp nhất thời, còn chưa được 15', làm sao lại...

- Bất ngờ lắm à, kẹo bông, còn chưa nghĩ tới anh sẽ tìm được em..._ Shido nhìn về mặt này của cô liền đoán ra cô đang nghĩ gì??

- Hai người đang nói cái gì thế??_ Huy khó hiểu nói, khuôn mặt bình thản nhưng trong lòng lại khó chịu lạ thường...

- Anh là... cậu bé đó!!_ Quỳnh hoàn toàn không quan tâm đến câu hỏi của Huy, bàng hoàng hỏi Shido, giật mình vì ngạc nhiên...

- Ừm, là anh..._ Shido lại cười, là nụ cười dịu dàng...

Huy thì khỏi phải nói, tức đến mặt đỏ au, đáng ghét!!! Dám bơ anh nặng như thế, cô ta không ngờ lại hám trai đến mức độ đó, thật là làm anh tức chết mà...

Richart Shido: (18t) là cậu nhóc mà Quỳnh đã gặp khi 5t (chương 21), là đại thiếu gia của gia tộc Richart, tập đoàn bất động sản đứng đầu Châu Âu, với những dãy nhà hàng, resort, ... lớn phân bố rải rác toàn Châu Âu...

****All này, mọi người nghĩ sẽ cho Shido thành với Jen không?? Nếu mọi người không thích thì mình sẽ viết như lúc đầu, còn nếu ủng hộ nhiều thì mình sẽ cho Shido zs Jen... ^^

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Tim Đập Lối Một Nhịp, Ngay Từ Lần Đầu Gặp Mặt...

- Kẹo bông?? Chị có biệt danh mới nhanh thế, hờ, của chị này!! _ Hoàng cười khẩy, thấy nhẹ chiếc vương niệm qua...

Quỳnh giật mình theo bản năng đưa tay chụp lấy, trừng mắt nhìn thẳng em của mình trở nên ngổ ngáo từ lúc qua đây...

- Sao em lại có cái này, chị nhớ đưa daddy giữ dùm rồi mà... _ Quỳnh nhún mày nhìn cái vương niệm nhỏ trong tay, nhìn đến ngẩn người...

- Chàng bá tước của chị đem qua đây!! _ Hoàng nhún vai, bước đến ghé xô pha, lười biếng tựa đầu xuống...

- Của chị gì hả?? Mà em nói gì?? Bá tước?? Ở đâu...?? _ Quỳnh ngờ ngác cảm thấy có gì đó sai sai, khe miệng bỗng giật giật, không phải chứ...!!!

- Ày, còn ai trồng khoai đất này, bá tước Dren chắc được phục chức rồi, từ nay ai phục vụ chuyện ăn uống đây! _ Hoàng nói đầy đau khổ, giọng có chút bất đắc dĩ, ngán ngẫm vô cùng, bá tước Dren rất chu đáo, nấu ăn lại cực ngon, haizz!

- Đương nhiên là anh rồi, yên tâm anh biết nấu mà... _ Một nụ cười dịu dàng hiện lên khiến toàn bộ người trong nhà lạnh sống lưng, tại sao lại hiện lên một cảm giác, trong câu nói lại đầy ý tứ, biết nấu thôi, ăn được hay không mới là vấn đề!!

- Anh tên là gì?? _ Quỳnh nhướn mày, hình như tên này bước vào toàn nói những chuyện không đâu, ngay cả tên cũng chưa từng nhắc qua, chưa kể chắc chắn là bá tước mới được phong tước gần đây thôi, đơn giản là cô chưa gặp qua lần nào...

- Richart Shido!! _ Vy đột nhiên nói, mỉm cười tinh ranh, nhưng lại đáng yêu vô cùng...

- Shido?? Vậy trước khi qua đây, anh đã tìm hiểu sơ lược về tôi rồi chứ?? _ Quỳnh khẽ nghiêng ngẫm, nghiêng đầu hỏi, động tác nhỏ thôi nhưng lại vô cùng đáng yêu...

- Không chỉ sơ lược, anh tìm hiểu rõ ràng rồi!! _ Nụ cười dịu dàng lại hiện lên, đó là một nụ cười ấm áp chân thật, lại làm cho một cô gái từ nãy giờ trầm mặt khẽ lồi một nhịp, ánh mắt mông lung...

- Vậy sao?? Anh nghĩ anh đã hiểu rõ tôi? _ Quỳnh nở nụ cười lạnh lẽo xen lẫn khinh bỉ, ngay cả Nhi cùng Hoàng còn chưa chắc hiểu hoàn toàn cô, anh ta lấy cái gì mà lại khẳng định chắc chắn như thế?

Shido trầm mặt, có lẽ là như vậy thật, anh chỉ dựa vào mấy tờ giấy người khác điều tra lại khẳng định hoàn toàn hiểu cô khi còn chưa tiếp xúc qua, chẳng trách cô lại tỏ thái độ như vậy...

- Bây giờ anh mới hiểu, làm cấp dưới của người khác phải nhẫn nhục nhìn sắc mặt người khác để hành sự, hôm nay anh bắt cần quá rồi... _ Shido cười trào phúng, khóe miệng hiện lên sự vui vẻ, vui vì, trong đời anh lại một lần được trải nghiệm qua... _ À, mọi người cũng nên giới thiệu chút đi chứ, tôi đã nói tên rồi, mọi người chẳng phải cũng nên...

- Chào anh, em tên là Nguyễn Thiện Nhi... _ Nhi nhanh nhẩu lên tiếng, rồi quay qua chỉ Kiệt, Huy, Vy, Jen... _ Châu Thế Kiệt, kia là Trần Khải Huy, em gái Huy là Trần Ngọc Vy, đứng bên kia là Jen Hinayuki người Nhật gốc Anh...

Nhi tinh ranh giới thiệu mọi người, anh chàng trước mắt nhìn thế nào thì Nhi cũng rất có cảm tình, tại đúng ngay vị princess khó tính, với lại anh ta là đại thiếu gia vô cùng có tiếng trên báo quý tộc, đương nhiên cái này không chỉ có Nhi biết, chỉ là không hiểu tại sao, thiếu gia được người khác hầu hạ không đi làm lại ngược đời đi làm bá tước hầu hạ người khác...

- Được rồi, tôi đói bụng, anh vào làm cái gì đó ăn đi!! _ Quỳnh thành thoi, trực tiếp ra lệnh...

- Được, chờ anh một tí... _ áo vest trắng thướt lại bị Shido xoắn lên một cách nhanh chóng, rồi sải đôi chân dài bước nhanh vào bếp...

Mọi người tròn mắt, đây khẳng định là một vị chủ nhân khó tính, ngay cả cho người ta dọn đồ lên phòng với thay đồ ra còn chưa cho, đã bắt người ta đi

phục vụ rồi...

- Chị, đâu mới là bộ mặt thật của chị? _ Đây không phải câu hỏi đùa, là một câu hỏi thật phát ra từ tâm can của Vy, thật ra ý của cô đang hỏi, Quỳnh là một thiên thần hay là... một ác quỷ ẩn sau mặt nạ thiên thần...

- Haha, em nghĩ sao thì là thế đấy, đôi lúc đừng đánh giá mà chỉ mới tiếp xúc với người ta vài tháng... _ Kiệt mỉm cười nói, ánh mắt nhìn Quỳnh rõ ràng là đùa bỡn, là đang chơi với “cộp”...

- Ô, Nhi à, em ra “chồng” yêu của cậu chán sống rồi, hẳn đây là không cần cậu nữa? _ Quỳnh nhướn mày, giọng nói vô cùng lãnh đạm, ánh mắt khẽ quét qua người Kiệt, nhưng người nào đó vẫn thản nhiên, chỉ khi nghe đến chữ “Nhi”, thân hình mới hơi cứng lại...

- Chồng à, mới vừa nói gì đó... _ Nhi đứng bên cạnh Kiệt, đưa tay véo mạnh vào eo anh chàng một cái, khiến anh chàng la oai oái...

- Vợ à, chồng có nói gì đâu, không có nói!! _ Kiệt nhăn mặt vì đau, có chết cũng không thừa nhận, chối bay chối biến...

- Còn chối, tưởng vợ bị điếc hả?? Dám nói xấu Quỳnh trước mặt vợ! _ Nhi nói lời cay cú, mắt trừng lên, lực nhéo càng tăng lên, đảm bảo nơi đó đã để lại một vết bầm tím...

- Không có, chồng không có nghĩ thế, vợ buông ra đi, muốn giết chồng hả, chồng không quan trọng sao?? Sao lúc nào vợ cũng Quỳnh Quỳnh thế! _ Kiệt giận dữ nói, trong lời nói tỏ vẻ oán trách cùng oan ức, anh cũng chẳng muốn thừa nhận, nhưng anh thật sự rất sợ vợ a...

- Hai người cứ vợ chồng chồng suốt thế, thật là buồn nôn... _ Jen nhăn mặt, là câu nói đầu tiên từ nãy đến giờ...

- Kệ người ta, giỏi thì đi kiếm “một con” gấu đi, xem thử có buồn nôn hơn tui này không...? _ Nhi cười nhẹ đùa, sau đó lại quay qua Kiệt... _ Chồng í nhá, tha cho lần này, dám nói xấu Quỳnh nữa, coi chừng vợ đấy...

- Chị mới ư ờ cần, không phải người ta nói “Chỉ có con gái mới đem lại hạnh phúc cho nhau” sao, phải không Quỳnh... _ Jen nháy mắt, lại tiếp tục nói đùa...

Quỳnh trong nháy mắt mặt đen lại, đáng ghét, sao lúc nào cũng bị nhắc đến chuyện này??? Cô là không có làm gì sao cứ đem vấn đề này nói suốt!! Ánh mắt lại trở nên sắc bén nhìn Hoàng đang nhắm mắt dưỡng thần ở ghế. Justin, em tiêu rồi, dám đắc tội với chị, xem chị thế nào xử lí em...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Muốn Đấu Với Tôi?? Hừ, Về Tu Thêm Đi!!

Mặc dù đang nhắm mắt nhưng Hoàng lại bỗng rùng mình, sống lưng lạnh toát, âm thầm thở dài, không mở mắt anh cũng thừa biết ai vừa lờm anh. Anh lại gây cái gì nữa đây?? Nãy giờ nói chuyện anh đâu có tham gia, nhưng Hoàng lại quên mất rằng... Cô là người cực kì thù dai...

- Đồ ăn xong rồi, mọi người vào dùng bữa thôi... _ Tiếng nói dịu dàng vang lên phá tan bầu không khí quỷ dị...

Quỳnh khẽ nhướn mày, an toàn không đây?? Tại sao lại có thể nấu nhanh như vậy, hơn nữa còn không nghe được mùi gì tỏ ra...

Mọi người biểu cảm cũng hết như Quỳnh, nhìn nụ cười dịu dàng sáng lạng kia, sao lại có loại ảo giác nguy hiểm vô cùng thế này, khẽ nuốt nước bọt...

Lúc này, mọi người đã ngồi vào bàn ăn, nhìn các món ăn đẹp mắt trước mặt, ánh mắt khẽ lóe sáng, bỏ qua tia nguy hiểm lúc này, họ nhìn chằm chằm những món ăn đánh giá...

- Em ăn đi này, kẻo bồng, rất nhiều món nha, em là chủ nhân của anh, nên ăn trước đi! _ Nụ cười ấy lại hiện lên, Quỳnh khẽ liếc mắt qua nhìn Shido, khẽ nhướn mày một cái...

- Khụ... khụ, đúng ấy chị, chị là chủ biệt thự này, nên chị ăn trước đi! _ Hoàng cười khi khi, khuôn mặt tinh ranh, đem chị mình ra làm “chuột bạch” thí nghiệm độ an toàn...

- Còn không biết tính em sao?? Nhường chị?? Hay đem chị làm chuột bạch _ Quỳnh khẽ liếc Hoàng, lờm một cái, nhẹ nhàng chống cằm, tay còn lại vơ lấy một món gần đó đưa lên mũi... _ Món ăn rất thơm, nguyên liệu vừa đủ, nêm nếm rất chuẩn, món ngon trần gian a...

Quỳnh vừa ngửi vừa đánh giá, để những người còn lại nhìn chằm chằm những món ăn trên bàn... “ức”, tiếng động phát ra khá lớn khiến Quỳnh cười thầm, đây là khiêu khích nha chứ vừa ngửi cô liền biết món này ăn không được...

- Thật sao?? _ Khóe miệng Shido giật giật, anh vốn biết khả năng nấu ăn của mình, đó là rất tệ, nhưng tệ cỡ nào thì anh cũng là người yêu thích cái đẹp cho nên bày trí thức ăn đẹp cũng không phải khó...

- Ủ, hoài niệm nha!! _ Quỳnh mỉm cười nhắm mắt, ra vẻ vô cùng hưởng thụ, cô là một đứa thù dai, chắc chắn ai cũng biết và giờ là cơ hội trả thù tốt nhất đây!!

Mọi người mắt lóe sáng, lần lượt mọi người cầm dụng cụ ăn lên, họ đói từ nãy giờ rồi, ngồi nghe nãy giờ mà chân tay rã rời, sắp chết vì thèm rồi nhưng...

- Ấc ặc...

- Khụ khụ...

- A...

Giọng than thở lần lượt vang lên và 5 ánh mắt cảm tức đồng thời nhìn cái người đang ngồi đó đặc ý kia...

- Ngon gì chứ, món canh này mặn muốn chết... _ Nhi nhăn mặt, vị mặn còn tồn tại trong khoang họng...

- Con gà này còn sống, muốn nôn quá!! _ Kiệt lè lưỡi, ánh mắt đau khổ...

- Hic, cay quá, em ăn cay không được, khụ khụ... _ Vy cay đến chảy nước mắt, liên tục uống nước, uống nhanh đến sặc...

- Ày, món canh chua gì mà ngọt như đường thế này, thật khó ăn... _ Jen nhủ mầy, hôm nay còn tưởng được ăn món canh chua của Việt Nam, ai ngờ lần đầu ăn từ “chua” lại chuyển thành “ngọt”...=.=

- Phạm Khả Quỳnh, cậu chơi bọn tôi à? _ Huy trừng mắt, đây mà là “mỹ vị nhân gian” à, là “thảm họa” thì có, không biết có bị tào tháo rượt hay không?...

- Hờ, tôi hoàn toàn không có kêu mấy người ăn nhá, là mấy người “tự biên tự diễn” thôi... _ Quỳnh lãnh đạm nói, nhưng khóe môi lại nâng lên một nụ cười nhàn nhạt, ai mà biết được, hiện giờ trong lòng cô đang rất muốn cười, đang rất muốn hét lên vì sung sướng. Muốn đấu với tôi, hờ, về tu thêm đi nhá!!....

Chơi được cái đám hồi nãy làm cô mất mặt, xem sau này dám đùa giỡn với cô nữa không, hậu quả của việc ăn “bậy” đâu có chỉ như vậy nha, còn có là...

- Au ui, đau quá... _ Hoàng nãy giờ không nói gì, giờ lại la toáng lên, ôm bụng chạy lên lầu...

- Các người chạy lên phòng ngồi chuẩn bị đi, để một hồi thả bom lung tung thì lại khổ cho bọn tôi... _ Quỳnh nhướn mày, quay sang hướng khác, cô đang kìm nén nha, nếu như cười thì còn gì là hình tượng...

Mọi người nhăn mặt, đương nhiên là vì mất hết mặt mũi rồi, Quỳnh đáng chết, qua kiếp nạn này, xem sẽ bị xử thế nào, nhưng vẫn không thể nói gì lần lượt nhắm mắt mà bước lên phòng, haizzz, mất mặt quá...

“phì”...

- Hahahaha... _ Shido cười lớn, lần đầu tiên trong đời anh “mất nét” như vậy nha, nhưng mà vẫn là không nhịn nổi, anh nãy giờ không nói gì nhìn chăm chăm vào biểu hiện của mỗi người mà cảm thấy rất muốn cười, nếu mở miệng lỡ cười ngay trước mặt họ, không biết ngày mai sẽ sống sao đây? Có ai làm ác rồi lại cười ngay trước mặt người bị hại không, nếu có thì nên lạy chúa đi, nếu không sẽ ban xác...

Quỳnh mím môi, cố gắng áp chế một tràng cười, lãnh đạm quay qua nhìn Shido...

- Anh đã nộp đơn vào trường chưa?? Chuẩn bị hết tất cả mọi thứ chưa? _ Cô cố nói sang vấn đề khác, cái tên này đang muốn chết hay sao? Không phải cô sợ mà là cô vẫn còn muốn sống, không nên chạm quá giới hạn của một con người nha, phản tác dụng thì nguy...

- Haha... rồi.. anh... chuẩn... khụ... bị... hi... cả rồi... _ Shido kìm nén đến đỏ hết cả mặt, mặc dù cố ho khan để chấn chỉnh giọng nhưng không có tác dụng thì phải...

- Tôi lên phòng đây, anh liên lạc với daddy của tôi, cử một quản gia nấu ăn giỏi qua đây, phù hợp với khẩu vị của tôi càng tốt... _ Quỳnh đứng dậy, coi bộ hôm nay đói rồi, chút cô tự ra ngoài ăn vậy...

- Một mình anh vẫn chưa đủ sao?? _ Shido cười nhẹ hỏi, ánh mắt khẽ nháy một cái...

- Tôi không muốn chết vì bị ngộ độc thức ăn... _ Bước đi mà không cần quay đầu lại, Quỳnh bình thản nói, nhưng vẫn không quên đá xoáy một cái...

Shido cười khổ, anh là đại thiếu gia chính hiệu, từ nhỏ đã vào bếp bao giờ đâu nên nấu ăn mới không biết, à, không phải chỉ nấu ăn không biết đâu, nếu kêu anh đi hầu hạ người khác, e rằng là hại người khác thì có, anh được qua đây là cả một giai đoạn gian nan nên vẫn là nghe lời... kêu một quản gia qua đây vậy...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Thói Quen Mới, Là Một Tách Capuchino Chocolate!?

---Buổi sáng---

- Oáp ~~, chẳng lẽ hôm nay bị đói buổi sáng hả trời, hôm qua bị đau bụng cả đêm rồi!! _ Hoàng vừa vươn vai ngáp lười biếng, vừa bước xuống lầu, giọng nói có chút u oán, ánh mắt sắc bén liếc nhìn cái người đang ung dung ngồi trên sofa đọc báo kia...

- Đói quá, hic... _ Kiệt ừ ừ bước xuống, đôi mắt thâm quầng nhìn có chút dờ khóc dờ cười...

- Hello all, cảm giác bị tào tháo rượt thế nào?? _ Shido lúc này bỏ tờ báo xuống, vừa uống nước vừa nói đùa...

Đồng thời, 6 cặp mắt chăm chú liếc nhìn về phía Shido, nếu ánh mắt có thể giết người thì Shido đã sớm “ngũ mã phanh thây” rồi!!! Làm Shido tí nữa thì bị sặc, phản ứng thái quá rồi...

- Quỳnh đâu rồi?? _ Nhi nhướn mày, mắt đảo dáo dác tìm kiếm Quỳnh, đột nhiên quay qua hỏi Shido...

- Nếu em đoán không nhầm, theo tính cách của bà chị, chắc là đang đọc sách ở ngoài vườn... _ Hoàng nói khi đã an vị trên ghế sofa, chẹp miệng một cái lại nói... _ Đói quá, a a a...

- Prince, bữa ăn sáng đã chuẩn bị, mời ngài vào dùng... _ Bá tước Dren từ trong phòng bếp bước ra khẽ cúi đầu chào Hoàng, giọng nói cung kính nhưng lại mang đậm bản chất quý tộc...

- Bá tước Dren?? Không phải ông đã được phục chức rồi sao?? _ Hoàng kinh ngạc mở to mắt, anh sợ mình vì đói bụng mà trở nên mờ mắt đi...

- Đúng như vậy thưa ngài, nhưng tôi đã phục vụ Princess lâu năm, tôi cũng không muốn phục chức nữa, phục vụ cho princess lại trở thành thói quen của tôi rồi... _ Bá tước khẽ cười hiền hậu, khi ông vừa nghe bá tước được cử đến không làm vừa miệng cô chủ nhỏ của ông thì ông lập tức xin quốc vương cho qua đây, ông xem cô như đứa cháu gái đương nhiên là rất lo cho cô...

- Phù, cháu làm sao tìm được một bá tước tốt như ông đây, haizzz, cháu cũng chỉ là ăn ké... _ Hoàng lắc đầu, giọng nói có tí chán nản, chị cậu là người cực kì kén trong việc ăn uống trừ những thức ăn nhanh (chuyện này nói sau), nên khi bá tước bị đình chức nghe nói ông ấy nấu ăn rất ngon nên được cử đến bên cạnh cô, haizz, Hoàng không có kén ăn, nhưng lại không hiểu vì sao hai người lại có thể là chị em ruột...

- Haha, ngài nói quá lời rồi, princess ăn được món ăn của tôi, đó cũng là một loại vinh hạnh... _ Nói sẽ có ai tin không?? Kỳ thật bá tước biết tiếng việt còn trước cả khi Quỳnh ra đời, nghe nói khi đó ông cũng từng định cư ở Việt Nam, điều này làm Quỳnh và Hoàng nghe qua đều hết sức ngạc nhiên...

- À, bá tước, Quỳnh đâu? _ Jen nhìn ông khẽ nói, nhún nhún vai một cái, thật ra thì cô cũng có suy nghĩ như Hoàng...

- À, prin... à không, cô chủ đang ở ngoài vườn đọc sách... _ Khẽ hắng giọng, ông nhớ rõ Quỳnh dặn là cứ gọi thẳng tên cô, hoặc là không quen có thể gọi là cô chủ, đừng gọi princess, bởi vì đơn giản đây không phải ở vương quốc, có quá nhiều người biết thân phận cô cũng sẽ rất nguy hiểm...

- Haizzz, thánh phán đây, đoán không sai mà... _ Hoàng lắc đầu nhún vai, ai mới có thể thay đổi cái thói quen trời đánh kia của chị anh không, chắc là còn chưa có ra đời...

- Ra xem thế nào?? _ Huy nhàn nhạt nói, ánh mắt ngáy ngủ khẽ nhắm lại, hôm qua may mắn anh không bị tào tháo rượt, ừ, may mắn lắm... =.=

8 người nhẹ nhàng bước ra khoảng sân rộng lớn, khẽ hướng về góc vườn ở phía bên phải đi thẳng, trước mắt họ bây giờ lại hiện lên một khoảng sân cỏ rộng lớn cùng với những loài hoa xinh đẹp, quan trọng hơn là có một cô gái đang ngự trị trên chiếc bàn trắng tinh xảo, ung dung ngồi đọc quyển sách, lâu lâu lại cầm tách lên uống.

- Chị ấy lại uống capuchino sao?? _ Hoàng nhướn mày, quay qua hỏi bá tước...

- Đúng, là capuchino chocolate, tôi không ngờ cô chủ lại có nhiều thay đổi như vậy... _ Bá tước Dren khẽ cười, cô chủ từ khi qua đây lại bắt đầu uống capuchino, không còn uống trà nữa...

- Em ấy uống nó là để tỉnh táo, nga~, tội Quỳnh quá đi... _ Jen lắc đầu một cái, nếu ai thật sự thân thiết với cô sẽ biết rằng cô không hề hoàn hảo, Quỳnh cũng biết ngủ nướng, cũng biết tham ăn... nhưng mà, cô bé này lại có thể thức khuya dậy sớm như thế này, thật không bình thường a...

- Cậu ta làm sao lại thích đọc sách như vậy?? Bị nghiện à? _ Huy nhíu mày, giọng nói có chút khó hiểu...

- Anh không biết rồi, chị mê đọc sách là vì chị ấy rất thích nghiên cứu, hơn nữa còn nghiên cứu những thứ rất dọa người, ở đây cũng có một phòng nghiên cứu riêng của chị ấy mà... _ Hoàng gật gù nói, nhún vai tựa như đang nói một chuyện đương nhiên...

- Ủ, đúng là rất dọa người, dùng dầu ăn mới có thể tẩy được mực viết, trời ạ... _ Nhi khẽ rung mình một cái, nếu không nhờ cô cũng rất thích môn hóa học đậm ra có nghiên cứu chút ít, không thì chắc cái mặt này đã không nguyên vẹn rồi...

- Nếu loại mực đó hoàn hảo, nó sẽ trở thành một tai họa cho loài người... _ Kiệt nhăn mặt, chỉ là loại mực chưa hoàn hảo thôi nhưng cũng chỉ có duy nhất dầu ăn mới tẩy ra, nếu hoàn hảo sẽ ra sao đây...??

- Đúng, nó gần hoàn hảo rồi... _ Tiếng bước chân cùng giọng nói lãnh đạm vang lên...

Mọi người giật mình, ngoái đầu lại nhìn về phía phát ra giọng nói, trợn mắt nhìn người đang rất thân nhiên kia...

- Quỳnh, cậu phát hiện bọn tôi khi nào thế?? _ Huy nhủ mày, ánh mắt háp háy nhìn về phía Quỳnh...

- Thứ nhất, tôi không điếc, thứ 2 tôi có học võ nên tai khá thính, thứ 3 các người nói chuyện rất là “nhỏ”... _ Quỳnh cười khẩy, nhìn phía Hoàng châm chọc, khiến anh trợn mắt, đây là ánh mắt của chị gái nhìn em trai sao??

- Chị, đi ăn thôi, em đói... _ Vy khẽ cười, nụ cười có chứa tia khổ sở, hôm qua cô nóng đến mức ngủ chẳng được, cô rất kị ăn cay nha~...

- Sin, có sao không?? Môi của em... _ Quỳnh đau lòng nhẹ nói, đôi môi của Vy không còn hồng hào mà có hơi sưng lên, lại có tí đỏ...

- Môi em dị ứng với ớt, ăn cay một chút sẽ sưng... _ Vy có chút khổ sở nói, ánh mắt nhìn Quỳnh lại chứa tia đáng thương...

.
. .

_____ Mọi người thắc mắc vì sao Sin không gọi là “onii chan” và “onee chan” phải không?? Vì Quỳnh nói với Sin nên đổi cách xưng hô vì xưng hô kiểu “đó” rất bất tiện, nên Sin nghe lời thôi...

Rùa: Xin lỗi a, rùa định hôm qua đăng nhưng mạng lại dờ chứng, xin lỗi vì thất hứa *cuối đầu*...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: [Nháy Mắt] Vợ À, Là Ai Không Trong Sáng Đây??

- Sin đáng thương, cuối tuần sau chị dẫn em đi công viên nhé? _ Quỳnh liếm nhẹ môi, chỉ là hành động vô ý nhưng lại làm cho Shido và Huy ngẩn ngơ, mặt của 2 anh chàng cũng đỏ lên một chút...

- Ô yeahh, chị Quỳnh tuyệt vời, MaxLion nhé chị... _ Sin lém lỉnh nói, nháy mắt cùng Quỳnh một cái, hí hửng chạy vào nhà ăn sáng...

Người nào đó, trong lòng lại nở nụ cười tà ác, tự nói rằng, thời cơ đã đến, Sin yêu quý, honey yêu quý (nổi da gà) xem em thoát được không?? Hắc.. hắc...

- Hoàng, bước qua xác chị trước nhé... _ Quỳnh liếc mắt nhìn Hoàng, biết tông thẳng em này nghĩ gì trong đầu, khẽ nhếch môi lên đầy ngạo ngễ bước qua Hoàng không quên bỏ lại một câu...

Người nào đó tắt ngấm nụ cười, neho mắt lại nhìn bóng lưng người vừa phát ra tiếng nói, đột nhiên giận dữ. Được, ta nhớ hết!! Kế hoạch lần này mà không thành công, ta nhất định liều mạng với cái kẻ ngăn chặn cùng phá hoại nó!!!! Yaaaahhh...

- Em đang có âm mưu gì à?? Nếu có thì nên cẩn thận, tự cầu phước đi nhóc con, chị đã bảo là Min nó giận rất dai em lại đi chọc phải nó! _ Jen lắc đầu, vỗ nhẹ vai Hoàng vài cái, nhỏ giọng an ủi...

- Em không tin, em thua chị ấy nhiều rồi, chị ấy muốn đấu, em đấu!! _ Nụ cười tự tin xuất hiện, làm sáng lạng gương mặt điển trai, đôi mắt màu tím khẽ lóe lên ánh sáng mà mị, chị, xem cách biểu đạt tình cảm của em với chị đây...

- Wow... “bộp..bộp”... _ Ánh mắt Kiệt ẩn chứa ý cười, vỗ tay hai cái biểu lộ sự tán thưởng, lại nói... _ Anh ủng hộ em Hoàng, nhưng mà, trước khi mang vinh quang về nhớ bảo toàn tính mạng đã nhé...

Hoàng đen mặt, không biết nên nói gì? Nghe Kiệt nói mà anh lại có cảm giác mình sắp ra chiến trận vậy, khó mà toàn mạng quay về, haha, thừa nhận là nghiêm trọng nhưng không đến nỗi đó chứ!!

- Kiệt, tao biết vì sao môn ngữ văn mày luôn không được điểm cao rồi! _ Huy cười với kiểu nói “phóng đại” kia của Kiệt...

- Mày cao hơn tao bao nhiêu?? Hừ, anh đây tại không cố hết sức thôi, chứ anh vẫn chương lại lảng nhá!! _ Kiệt ngênh mặt, giọng nói vô cùng kiêu ngạo...

- Lai lảng hừ, ừ, lai lảng lăm, nhờ cái miệng mới tán được biết bao cô đấy, nhỉ?? _ Nhi trừng mắt với Kiệt, nhón chân lên =.= véo mạnh lỗ tai Kiệt, gằn giọng _ Đi, vào, nhà!!

- Biết rồi mà vợ, đau anh, buông ra mà, anh chỉ nói những lời “đó” với mình vợ thôi, thật mà... _ Kiệt chớp chớp mắt, ánh mắt đáng thương nhìn tội vô cùng, nhưng với cô vợ “sư tử” vô cảm kia, lại cảm thấy tội Kiệt, anh nói toàn lời thật lòng nha...

- Ai tin được chứ?? Em còn nghi ngờ anh có mắt bệnh “lạ” gì không đấy?? _ Nhi lườm yêu chồng mình, lời nói hoàn toàn trái ngược với trong lòng, vì nó đã sớm bị những lời kia của Kiệt làm cho cảm động...

- Oan quá vợ ạ, anh đây là chưa lần đầu tiên lại cho vợ nha!! _ Kiệt đột nhiên cười nham hiểm, ánh mắt cáo già vô cùng...

- Biến thái, ấu trĩ, anh làm ơn có thể trong sáng dùm em một tí được không?? _ Nhi đỏ mặt tía tai trước những lời của Kiệt, không quên trừng anh một cái...

- Anh thế nào lại không trong sáng?? Vợ à, em nghĩ gì thế?? Đây là ai không trong sáng đây?? _ Nụ cười vui vẻ hiện lên trên môi, nụ cười thể hiện rất rõ anh đang rất hạnh phúc...

- Ai... ai... không... g trong sáng chứ?? Anh nói lần đầu, lần đầu gì hả?? _ Nhi lắp bắp, ánh mắt bất mãn có chút phụng phịu nhưng lại vô cùng đáng yêu khiến Kiệt nhìn đến gần người quên luôn việc chọc ghẹo cô...

- Vợ này, tất cả lần đầu của chồng, đều giành cho vợ... _ Nói rồi ôm lấy cô, không ngại có nhiều người mà cúi xuống hôn kiểu Pháp với cô...

- Chồng là tên vô lại, ở đây có mọi người kia... _ Nhi đẩy Kiệt ra, ngượng ngùng cấn cấn đôi môi quay qua nhìn mọi người...

- Ày ày, không sao đâu!! Được xem phim miễn phí cơ mà... _ Jen hí hửng, rồi nhanh chân chạy vào nhà...

- Kiệt, đâu mới là bộ mặt thật của mày?? _ Huy bắt chước câu nói của em mình, châm chọc nói, thông thả đút tay vào túi quần bước vào nhà...

- “Tất cả lần đầu của chồng, đều là giành cho vợ”, ôi trời, sến quá đi... _ Shido bụm miệng cười, rồi cũng nhanh chóng chuồn vào nhà...

- Thanh niên bây giờ sung sức thật... _ Bá tước Dren cũng bỏ lại một câu, cười hiền rồi cũng bước vào nhà...

Hai đương sự hóa đá ngay tức khắc, mặt ai cũng nhanh chóng đỏ bừng lên, đây là hậu quả của việc hôn nhau trước quần chúng, mọi người nên rút kinh nghiệm...

---Buổi chiều---Mọi người đang ngồi ở sân cỏ biệt thự hóng mát---

- Ê, sắp tới đại hội võ thuật rồi, cậu không luyện sao?? _ Huy lơ đãng nói, thật ra cũng còn rất lâu, khoảng 1 tháng nữa mới đến, nhưng anh cũng khá là tò mò...

- Người cậu nên lo là Seya đó, cậu ta thoát nhìn cũng biết tiểu thư, tôi không muốn lúc đó cậu ta bị đánh đến khóc đâu... _ Quỳnh ngồi trên thảm cỏ, lướt lướt trên cái Ipad, rồi lại khề khàng nói... _ Cậu cũng biết đại hội võ thuật rất nhiều cao thủ, cậu nên sắp xếp xin cô đòi người đi!

- Cũng đúng, nhưng ai thích hợp đây? _ Huy khề suy ngẫm, dù sao Quỳnh cũng là hội phó, hỏi ý kiến một chút cũng được mà...

- Jen, chị muốn thử chứ?? _ Quỳnh nhẹ giọng cười, đứng dậy tựa vào cây cỏ thụ...

- Vâng, cô chủ, ngài đã ra lệnh, tôi nào dám từ chối... _ Jen trêu đùa, nụ cười trên môi càng đậm...

- Được, đây tớ, ta ra lệnh cho người cùng ta tham gia đại hội võ thuật... _ Quỳnh cũng cười, neho mặt lại nói đùa với Jen, trên môi xuất hiện một nụ cười thích thú...

Mọi người đang cười đùa bỗng Quỳnh phát hiện có điều gì rất lạ, cô nghe được thoảng qua tiếng lướt gió, khề nhếch môi. Đầu Quỳnh khề nghiêng, mím cười tự tin, cô bắt đầu phản xạ...

- Hoàng, em thật muốn đấu? _ Quỳnh vừa né đòn vừa thông thả hỏi...

- Chị à, đây là luyện tập không phải thách đấu, em lâu rồi còn chưa có vận động xương cốt sắp cứng lại hết rồi... _ Hoàng mím môi tung đòn, trong giống như đang chiếm ưu thế...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Trừng Phạt!! Không Có Cái Gì Là Miễn Phí Đâu, Trả Giá Đi...

Mọi người sao một mảnh hoảng hốt thì cũng đứng đó xem đánh, họ cũng rất thích xem đánh nhau nha...

- Được, chị cũng đang muốn luyện tập đây, đấu nào!! _ Quỳnh bắt đầu đỡ đòn cùng tấn công, môn võ chủ đạo của cô là karatedo...

Mọi người trợn mắt nhìn những đòn tấn công điêu luyện kia, là đánh nhau mà còn có thể toát ra vẻ mỹ hoặc như vậy, đúng là phong cách của cô nàng quý tộc...

- Chị, nương tay nha, ở trước mặt mọi người, chừa em tí mặt mũi a... _ Huy biết sắp cầm cự không nổi, mặt dày thấp giọng nói với Quỳnh...

- Khí thế ban nãy đâu rồi, còn mặt dày xin tha, nhóc con, em nghĩ chị sẽ như thế nào?? Tha cho em?? _ Khóe môi Quỳnh nhếch lên, nụ cười tự tin cùng đắc ý, theo đó, động tác càng mạnh hơn...

- Xi, em là lười học Karate, nếu không cũng không nhục nhã như thế này!! _ Thanh âm của Hoàng cố gắng đè xuống thấp nhất, lè lưỡi nói với chị, tay vẫn không quên đỡ đòn...

- “Nếu không”?? Trên đời này làm gì có nhiều nếu không như thế?? _ Quỳnh nhướn mày, cười trào phúng một cái, mắt khẽ nheo lại đùa giỡn...

Hoàng nhăn mặt, cảm thấy mình chẳng bao giờ cãi lý thắng được chị mình, ra đòn càng ác hơn, bây giờ là đánh mười phần nghiêm túc, Hoàng tung đòn luôn đúng vào chỗ “hiểm” (lạ hèn, chớ nghĩ bậy)...

Mọi người đồng loạt nín thở, rất giống như đang xem phim hành động nha, vô cùng hồi hộp, rất rõ ràng, mọi người đều nhận thức rõ Hoàng đang tức giận và rất nghiêm túc...

- ..._ Quỳnh không nói gì, chỉ âm thầm thở dài, em cô không phải dở, nó chỉ thua cô một bậc thôi, đúng một bậc thôi, nếu cô còn cứ đùa giỡn và đánh không nghiêm túc thế này, nhất định sẽ bị đá thương...

- Đây, Hoàng, bình tĩnh nào!! _ Nhi hốt hoảng, lo lắng cho Quỳnh, dù sao Quỳnh cũng là con gái, có giỏi thế nào thì đối thủ cũng là con trai nha, thể lực không chỉ hơn con gái một bậc mà là một khoảng cách rất xa...

Nhưng cô lại không biết rằng, Quỳnh từ nhỏ đã tập võ, đều đặn tập thể dục nên thể lực Quỳnh vốn dĩ rất tốt, tuy không bằng Hoàng nhưng tuyệt đối cách không xa...

- Đừng khinh thường Quỳnh, ta chỉ lo cho thằng nhóc thôi!! _ Jen thở dài một hơi, khả năng của Quỳnh, cô hiểu rất rõ, cho nên, người nên lo là Hoàng a...

- Bây giờ thấy Quỳnh luôn ở trạng thái bị động, có chút nào giống cao thủ?? _ Kiệt xoa xoa cằm, ánh mắt ra vẻ tìm tòi nghiên cứu...

- Mặc kệ đi a, dù thắng hay thua cũng là long hổ tranh đấu, chúng ta chỉ đứng xem phim là được rồi!! _ Huy nhún vai, ánh mắt vẫn bình thản như đó là chuyện dĩ nhiên, là chuyện của người không liên quan đến ta...

- Đúng, hihi... _ Vy gật đầu hoan nghênh, cô cũng rất thích xem đánh nhau nha, xin lỗi chị Quỳnh, xin lỗi anh Hoàng, em không cố ý đâu... chỉ là... có tình thôi...

Hai người đang đấu nhau kia nghe được comment (bình luận) bên ngoài, khuôn mặt đen lại âm u, cái gì mà long hổ tranh đấu?? Bọn họ rảnh hay sao mà đi đóng kịch cho bọn kia xem,...

Hai người liếc mắt nhìn nhau một cái, rồi đột nhiên dừng động tác, hai ánh mắt sắc bén liếc nhìn về cái đám đám đem hai người họ thành diễn viên để xem diễn, xem đủ rồi, giờ là lúc trả giá...

- Bá tước, người ra ngoài đóng cổng lại giúp cháu nhá, khóa lại cẩn thận...!! _ Quỳnh nhẹ nhàng ra lệnh, nhưng vẫn chứa vài phần kính nhường, dù gì cũng là trưởng bối...

- Vâng, cô chủ! _ Bá tước đưa tay phải lên ngực cuối đầu, động tác thể hiện rõ là người hoàng tộc vô cùng tao nhã...

Mọi người nghe được lời nói kia đột nhiên lạnh sống lưng (trừ Hoàng), họ đang thắc mắc, đóng cửa làm gì??? Định “xử” bọn họ mà không cho chạy trốn sao, nhưng rất nhanh họ có được câu trả lời...

- Hôm nay các người dọn vệ sinh cho ta, tất cả những thứ trong biệt thự đều không được dính một hạt bụi, nếu lười biếng làm không sạch, thừa thiếu gia tiểu thư, cố gắng nhìn đói nhé!! _ Hoàng cười nhẹ nhàng, nhưng lại khiến cho người ta nổi da gà, gương mặt họ không được tự nhiên...

- Không phải chứ?? Quỳnh à, cậu xem tờ “liều yếu đào tơ” thế này?? Làm sao mà lại dọn vệ sinh được?? _ Nhi khóc không ra nước mắt, gương mặt đau khổ...

- Không dọn cũng được, tùy thôi, chỉ là nhìn đói một buổi, không chết được đâu, nhỉ?? _ Quỳnh nhướn mày, cười nhẹ một cái rồi bước vào nhà, cô đang rất muốn nuôi thú, ngày mai sau khi đi học phải tìm một con thôi!!

- Chị Quỳnh, đừng phủi với Sin vậy mà, em... hức... hức... _ Vy nói một lúc lại dùng đến nước mắt, Quỳnh lắc đầu thờ dài, con bé bị nhiễm tật xấu rồi, lay hồn, cái gì kia, em trai cô hình như đau lòng đến tim xé ruột đứt luôn rồi...

- Sin à, em... _ Hoàng đau lòng khê thốt, nhưng nói chưa hết một câu thì lại bị một câu nói chặn ngang...

- Có nhận thì phải có trả, không có chuyện “miễn phí” ở đây, đó là quy luật, em hiểu chứ, Sin?? _ Quỳnh khoanh tay, thờ ơ nhìn Vy, nhưng giọng nói vẫn tràn ngập quan tâm, hơn nữa, còn nhắc nhở Vy nhiều điều trong cuộc sống...

- Được rồi, em dọn... _ Vy ngưng khóc, đưa ánh mắt to tròn nhìn căn biệt thự rộng lớn rồi quay qua nhìn Quỳnh, âm thầm rơi lệ, sao lại rộng đến mức này chứ?? Ôi, khổ rồi!!

Mấy ngày trước họ còn vui vẻ như thế nào khi được ở trong một căn biệt thự rộng lớn thì bây giờ họ sẽ căm thù nó như thế đấy, đáng chết, làm sao có thể rộng như thế chứ, 6 người bọn họ tích cực quét quét dọn dọn tận 2 tiếng đồng hồ mà chẳng hết nổi căn biệt thự...

- Học học, đúng là đàn áp quá mức mà... _ Kiệt khom người chống hai tay lên gối, thờ ơ hì hục, anh thề, từ khi sinh ra đến giờ đây là lần thứ hai anh cầm đến cây chổi, ừ, lần đầu tiên là của vợ anh mà =.=, nhưng lần này so với lần đầu tiên nặng hơn rất nhiều mà người ban cho anh điều đó, chính là... hai chị em ác quỷ...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Giai Cấp Vô Sản?? Bị Đàn Áp Là Bình Thường Mà!!!

- Chịu thôi, ai bảo chúng ta thuộc giai cấp vô sản... _ Kiệt là lần thứ 2 còn Nhi tuyệt đối là lần đầu tiên nha, lúc trước vì bị phạt nên phải quét lớp, cô kêu anh chàng yêu quý làm giúp rồi, nhưng lần này không giống tí nào...

- Vô sản?? _ Jen khê hít mạnh một cái, cô mới là đứa thuộc giai cấp nô lệ đây này, vô sản thì đã tốt...

- Sao thế?? Nhìn em có vẻ bức xúc... _ Shido cười nhẹ, anh cũng là lần đầu tiên đụng đến cây chổi nha, nhưng chịu thôi, đây là anh muốn mà...

- Em... em, em gì chứ?? Tôi bằng tuổi... cậu nha... _ Jen bỗng trở nên căng thẳng, khuôn mặt nháy mắt như quả cà chua chín, lắp ba lắp bắp thốt...

- Thế sao?? Hèn gì Quỳnh cứ gọi cậu là chội! _ Shido hơi ngạc nhiên, trên môi vẫn là nụ cười dịu dàng thường trực...

- Anh có thể dẹp bỏ nụ cười đó không?? Nó giả tạo quá đi! _ Huy nhú mày, giọng nói khinh khỉnh như đang đối mặt với thứ mình rất dị ứng...

Shido nghe Huy nói vậy, mỉm cười một cái, ánh mắt trở nên lãnh đạm ít nhiều!! Anh giả tạo?? Ừ, một đứa bé được tiếp xúc sớm với giới thượng lưu giống như anh, không tạo ra cho mình một cái mặt nạ, vốn sống không yên ổn từ lâu rồi, nhưng mà... từ khi ở đây, chiếc mặt nạ ấy như được lột xuống vậy, đó là nụ cười từ sâu thẳm trong lòng anh, anh cười nhiều, như một hành động để bù đắp cho những tháng ngày đen tối đã qua...

- Nói nhiều thế? Ôi, 5 giờ chiều rồi, các người không định ăn cơm?? _ Quỳnh nhếch môi, lắc lắc dây đồng hồ cổ trong tay, mỉm cười một cái...

- Haizzz, giai cấp tư sản bóc lột nặng nề giai cấp vô sản, chúng ta phải đứng dậy khởi nghĩa... _ Nhi cắn cắn môi, một tay giơ lên tỏ vẻ quyết chống lại quân thù...

Vô sản?? Tư sản?? Hoàng nghe mà mặt méo mó, anh giống lắm sao?? Ừ, cứ cho anh giàu thì là tư sản đi, bọn họ không giàu à?? Anh giống người hay

bắt nạt người khác lắm sao?? No hề (không hề), anh đây rất hiền nha...

- Thử đi, tớ rất thích làm tư sản đấy Nhi, cậu cứ “khỏi nghĩ”, tớ tiếp!!_ Quỳnh lãnh đạm nói một câu, nhắm mắt mệt mỏi bước lên lầu, đi xử lý tập tài liệu thôi, còn rất nhiều việc ở trên trường cô chưa làm, tối nay chắc chẳng thể ngủ rồi...

- =.=, Không... Phải... Chứ!!!_ Nhi ngồi chồm hổm xuống, ôm đầu, trời ạ, cô còn muốn sống à, ngu hay sao mà đi lấy trứng chọi đá với Quỳnh, xét về võ

công Quỳnh thâm hậu hơn cô à.=||

Mọi người thờ dài một tiếng, lắc đầu rồi lại phân cho nhau công việc. Shido trầm ngâm nhìn Jen, có nhiều lúc, anh thấy cô thật kỳ lạ, cô luôn đối với mọi người bình thường nhưng khi đối mặt với anh, cô dường như rất hay đồ mặt, chắc là anh suy nghĩ hơi nhiều rồi...

...Sáng hôm sau...

Đêm qua là một ngày mệt mỏi với tất cả mọi người, không chỉ những kẻ “bị trị” như 6 người kia, mà còn những kẻ “thống trị” như Quỳnh và Hoàng. Tối hôm qua cô phải xử lý đống tài liệu, vì quá nhiều nên cô lôi Hoàng đến xử lý tiếp mình, hậu quả là ngay cả Hoàng sáng sớm cũng không lệch nổi xuống giường...

- Ôi, lưng của tôi, tại sao khi ở đây cuộc sống của tôi lại là chuỗi ngày đau khổ thế này..._ Kiệt vặn vẹo, muốn bứt đầu lưng nhưng hình như chẳng có tác dụng, anh thật sự rất muốn gào lên, Phạm Khả Quỳnh tôi đặc tội gì với cậu tại sao hết lần này đến lần khác cậu hành hạ tôi thế này =.!!

- Chào... mọi người...!!_ Hoàng bơ phờ đi xuống, ánh mắt vì thiếu ngủ mà trở nên thâm quầng...

- Ăn sáng thôi..._ Quỳnh mỉm cười bước vào bàn, nhìn qua thì rất tinh tảo nhưng ai biết được cô đã muốn gục như thế nào...

- Đạo đức của em đã suy đồi quá rồi đó, tại sao có thể tinh tảo trong khi hành hạ bọn này thế này hả??_ Ai có thể nói như thế, à, đương nhiên chỉ có Jen mới dám lên án Quỳnh mà không sợ bị trả đũa thôi...

- Chị yêu dấu à, người đề ra hình phạt không phải là em mà, từ “suy đồi” này, hình như không phải của em..._ Quỳnh mỉm cười, liếc mắt ra cửa rồi vỗ tay 2 cái...

- Hừ, chị đừng có lúc nào cũng lôi em ra làm lá chắn, em khổ với chị nhiều rồi!!_ Huy cắn răng, tức giận quát, gì đây?? Chị anh thù thì cũng nên có mức độ chứ...

- Cô chủ!_ Hai người vệ sĩ cúi đầu cung kính, ánh mắt điềm tĩnh nghiêm nghị...

- Xe đã đưa đến chưa??_ Quỳnh nhẹ hỏi một câu...

Không có gì lạ khi vệ sĩ được daddy cử đến lại nói được tiếng Việt, đơn giản là ông đã đặc biệt lựa ra những vệ sĩ này để theo bảo vệ an toàn cho cô và Hoàng, quan trọng hơn, có thể nói cùng một loại ngôn ngữ với cô...

- Dạ rồi..._ Một trong hai người lên tiếng, giọng nói đầy cung kính...

- Tốt, lại đây..._ Quỳnh chống tay lên bàn, ngoắc ngoắc tay, khi thấy hai người bọn họ yên vị đứng trước mặt cô, lúc này cô mới khẽ nói nhỏ vào tai...

- Vâng, chúng tôi sẽ đi ngay..._ Nghe cô nói xong họ cúi đầu lui xuống...

- Chị kêu họ làm gì thế?_ Hoàng nhướn mày, ánh mắt lộ ra tia tò mò...

- Hoàng tử lạnh lùng đây sao?? Áo thế?? Chị thấy giống bà tám hơn..._ Quỳnh rướn cổ lên một chút, chăm chọc Hoàng...

Mọi người nín thở, có thể thấy, Hoàng coi bỏ cái lớp vỏ lạnh lùng là vì anh hoàn toàn coi những người xung quanh mình là người thân thiết, nhưng cái gì đây, Quỳnh đây là đang muốn thế nào??

- Chị thì sao?? Em thấy chị hoàn toàn thay đổi mới đúng..._ Hoàng nhăn mặt, hoàn toàn không chịu yếu thế...

- Chị vẫn bình thường mà, Hoàng này, em có biết mình đã nói nhiều lên rồi không??_ Quỳnh ung dung thưởng thức tách capuchino, khuôn mặt thong thả lãnh đạm nhưng lại tràn đầy khí chất quý tộc...

- Đi học thôi!_ Huy bực bội quát nhẹ, tay vợ lấy cái balo rồi bước nhanh ra khỏi cửa...

Kiệt nhún vai một cái cũng bước theo, mọi người cũng nhanh chân bước đi, ai lại điên mà đi ngồi trong cái không khí chết chóc này chứ...

Trước cổng sân trường xuất hiện 3 chiếc siêu xe Lamborghini Veneno, đen, cam, trắng lần lượt của Huy Kiệt Nhi, nối tiếp là 2 chiếc Bugatti Veyron trắng và xanh đen, chiếc xe thể thao Lykan Hypersport đỏ đen và chiếc BMW i8 trắng đen. 7 chiếc xe chậm chậm di chuyển vào sân trường khiến học viên hò hét, toàn là siêu xe thế giới hỏi họ làm sao không cuồng??

- wow, là ai thế kia, anh chàng BMW thật đẹp trai, hình như là học viên mới!_ Nữ sinh 1 hét lên...
- Xem kia, anh chàng xe đỏ đen cũng thật đẹp..._ Nữ sinh 2 mắt trái tim
- Hội phó xinh quá..._ sinh 1...
- Í, xem cô bé đó kia, thật đáng yêu..._ sinh2 chỉ vào Vy...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Nữ Sinh!!? Thầy Đang Nói Tôi À?

- Wow, giới quý tộc nhiệt tình thật..._ Hoàng bước ra từ chiếc Lynkan Hypersport, tao nhả mở cửa xe cho Vy ngồi bên cạnh rồi nhìn xung quanh khẽ cảm thán...
 - Thế à, em cũng chẳng kém đâu nhĩ??_ Jen che miệng cười nhìn Vy đỏ mặt, đúng là bé con, mới biết yêu nên hay đỏ mặt ghê...
 - Ý chị là gì thế??_ Hoàng nhú mồm nhìn cô gái đang đỏ mặt đứng bên cạnh mình, haizz, sao cô bé này lại có thể đáng yêu thế chứ??
 - Ý ở trong lời nói, Prince thông minh sao lại không biết được nhĩ??_ Jen liếc qua Vy, khuôn mặt của Vy luôn xinh đẹp đáng yêu như vậy, sở hữu bộ óc thông minh nhưng lại vô cùng ngây thơ, nhiều lúc cô gái muốn cắn lên khuôn mặt ấy một ngụm...
 - Này, kẻo bông nói cậu không được nói “princess” hay “prince” ở trường học, đó là cấm kị..._ Shido bước lại nói nhỏ, nụ cười dịu dàng lại làm nhiều nữ sinh ngáy ngất...
 - Ồ... a, à, tôi... tôi sẽ cẩn thận..._ Jen thoáng ngơ ngác, cô không hiểu tại sao khi đứng trước người con trai này, các dây thần kinh như ngừng lại không hoạt động nữa, tim đập nhanh đến bối rối, lời nói lại lắp bắp chẳng được rõ ràng, sau một loạt phản ứng, mặt cô lại đỏ lên như trái gấc...
- Quỳnh nãy giờ chăm chú nhìn Jen, khẽ nở nụ cười, lại thêm một cặp nữa sao?? Nhưng mà, nhìn thái độ kia của Shido, cô không hề thấy có tí gì là thích đối với Jen, mà lại bất giác cau chặt, Jen chị nhất định phải lựa đúng người để yêu, đừng để bản thân rơi vào đau khổ...
- Chồng này, vợ muốn ăn kem..._ Tiếng Nhi nũng nịu vang lên, phàm là bạn thân của cô, ai cũng điều biết, cô là đang ghen, là đang ra uy nên giọng nói mới lớn như vậy, hừ, dám dòm ngó chồng bà à?? Vào đây, bà xử đẹp luôn!!
 - Được rồi, vợ muốn sao cũng được, cuối giờ chúng ta đi, được không??_ Kiệt yêu chiều nhìn Nhi, giọng nói dịu dàng như nước, dễ dàng thỏa hiệp với Nhi, phớt lờ cùng cô...
 - Hi hi, chồng thật là tốt..._ Nhi cười tươi, bàn tay thon dài khẽ đưa lên vỗ vỗ vài cái trên mặt Kiệt...
 - Chồng chồng vợ vợ suốt ngày, thật là làm người khác nổi da gà mà..._ Jen bất mãn nhú mồm, hai cái người này thật là...
 - Kệ họ đi, xem bên kia đang bàn tán cái gì kia..._ Huy nhướn mày, anh cũng chẳng phải thể loại nhiều chuyện gì, nhưng anh nghe loáng thoáng một cái tên làm anh choáng váng...
- * Tụm bên kia *
- Ê, tụi bây nghe tin gì chưa?? Con Kiều Duyên sắp đi học lại rồi!!_ Học sinh nữ nhún nhó, dường như rất khó chịu khi nhắc đến người này...
- Đúng, điều làm Huy chú ý là cái tên này, sắc mặt anh có hơi hòa hoãn một tí, nhưng vẫn mang theo nét cười, nhưng chốc lát lại nhú mồm, không thiện cảm nhìn về phía bên đó...
- Gì?? Sao nó không nghỉ học luôn đi, con nhỏ chán chọc đó!!_ Nhỏ kể bên khinh bỉ, nét mặt thể hiện vô cùng rõ ràng...
 - Hừ, nghe nói gia đình nó phá sản rồi, đáng đời à..._ Nhỏ đối diện nhếch môi, cười thỏa mãn...

Quỳnh nhú mồm, cô bỗng dung nhớ ra một chuyện, nhưng vẫn không nói gì, bởi cô nghĩ có lẽ người đó học trường khác, cô nghĩ nên tra một tí mới được...

- Tôi thấy so với việc tối ngày đi nói xấu người khác, các người thảo luận về học tập còn có ý nghĩa hơn đấy, các người rảnh rỗi lắm à, có cần tôi cho làm ít việc không..._ Quỳnh nở nụ cười lạnh, mắt lạnh đậm quét từng người, đối với những người hay nói xấu sau lưng người khác, cô hoàn toàn không có

thiện cảm...

- Hội... hội phó... _ Nhò đầu đảng lấp bắp, ai mà chưa nghe qua “chiến công” của nữ hội phó này chứ, cô gái này ra tay lúc nào cũng độc, dứt khoát hoàn toàn đáng sợ...

- Ô, biết tôi là hội phó luôn cơ đấy!! _ Nụ cười trên môi cô biến mất, khép hờ mắt lại, cô đang rất là mệt, quay người bước đi, không quên để lại một câu... _ Trước giờ giải lao, mỗi người viết tờ kiểm điểm đề trên phòng của tôi, còn nữa, mỗi người chép 100 lần nội quy trường, sáng ngày mai nộp cho tôi, các người biết hậu quả khi không làm theo rồi, nhỉ?

Nhóm người đó lạnh người, rõ ràng có người còn chưa kịp nói ra câu gì cũng bị liên lụy, họ khóc không ra nước mắt, trong lòng lời Quỳnh ra mắng chửi, chém giết =.=, nhưng vẫn không dám không làm theo...

Nhi nuốt nước bọt, bọn họ coi như xui đi, chộc ngay người không nên chộc, nhưng cũng khó hiểu, cô biết Đặng Kiều Duyên sao?? Cô gái này có quan hệ gì với Quỳnh sao??

- Tớ không đi ăn, giờ giải lao đừng kêu tớ... _ Quỳnh thở nhẹ ra một hơi, quay sang nói với Nhi, rồi gục đầu xuống bàn, cô rất mệt rồi!

- Ồ... ừm... _ Nhi không khỏi cười khỏ, hai chị em nhà này, thật là thú vị hết sức...

Giờ toán, bởi vì thầy giáo chính bị bệnh nên hôm nay thầy giáo mới vào dạy thay, và đương nhiên đã là mới thì không biết chuyện gì là chuyện bình thường...

- Nữ sinh kia, em đứng dậy cho tôi, đang giờ của tôi mà dám ngủ à, thật không lễ phép mà... _ Thầy giáo đập bàn, mặt bắt mặn cùng giận dữ...

Cả lớp sợ đến im phăng phắc, đương nhiên không phải sợ ông thầy mà sợ cái người đang vô tư ngủ kia, âm thầm đổ mồ hôi lạnh, trời ạ, lại có người ngu ngốc chộc phải người này nữa rồi, mọi người đồng loạt liếc ông thầy, ánh mắt thương cảm...

Đương sự vẫn vô tư, dường như lời nói kia không tác dụng gì đến cô thì phải, làm ông thầy mới tức đến học máu, đập mạnh lên bàn thêm cái “Ầm” nữa...

Lúc này, Quỳnh khẽ nhủ mày, ngơ ngác nhìn xung quanh một chút, xác định đó là mình mới chỉnh lại tư thế, mặt lạnh ngàn năm nhìn ông thầy...

- Ô, thầy đang nói tôi sao?? _ Quỳnh ngược lên, ánh mắt trầm tĩnh không có gì là sợ hãi...

- Nữ sinh hỗn xược, đi ra ngoài cho tôi... _ Lời ông thầy vừa nói khiến mọi người giật thoát tim, ôi trời ơi... !!!

- Thầy đừng mở miệng ra là lại “nữ sinh” này, “nữ sinh” nọ, tôi đã nói tôi là nữ sinh sao...? _ Quỳnh thông dong mở miệng, mà câu nói “thông dong” kia lại làm mọi người trợn mắt. Gì?? Cái người này thật bá đạo mà...

_____RùA_____

Xin lỗi mọi người, đã để mọi người chờ lâu rồi, mình phải thi học kỳ II, vẫn chưa thi xong nên đây là chap tạm thời, mình sẽ đăng típ khi thi xong...

Mọi người thi tốt không?? ^^ Nếu ai chưa thi thì rùa chúc thi tốt nhá.. Good luck for you <3

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Anh Có Cảm Nhận Được Không?? Có Một Cô Gái Rất Thích Anh!!

- Em...!!! Cút ra ngoài cho tôi... _ Ông thầy giận tím tái cả mặt, trừng mắt quát lớn, trông dữ tợn vô cùng...

Quỳnh nhếch môi cười lạnh, dáng vẻ nhàn nhã vô cùng, trông không có gì là sợ cả!! Sợ ư?? Trên đời này e là rất hiếm người làm cô “sợ”. Đáng nhẽ cô sẽ không vô phép như vậy, nhưng thái độ của ông thầy, cả việc phá giấc ngủ của cô nữa, nguyên tắc của cô, đâu dễ bị phá vỡ như thế!!

- Ra ngoài?? Okay!! Tôi ra, nhưng tôi nhắc nhở thầy, một giáo viên dùng từ “cút” nói với học viên của mình, sẽ làm học viên giảm đi sự kính trọng với thầy đấy, chào! _ Quỳnh đứng dậy, lễ phép cúi đầu một cái, sự kính trọng cuối cùng của cô đối với ông thầy này...

Quỳnh dùng tay xoa mí mắt nặng trĩu, mệt mỏi lê bước ra khỏi phòng học, cô không định lên phòng hội phó ngủ, bởi rất có thể sẽ bị làm phiền lần nữa,

nghĩ vậy, cô rẽ hướng ra sau trường...

Shido kinh ngạc, mỉm cười rồi đứng lên chạy theo Quỳnh, không quên cúi đầu chào thầy, đó là lịch sự tối thiểu của chàng trai quý tộc. Khi Shido đi, không ai đuổi theo nữa, kể cả Huy, mặc dù anh rất khó chịu...

- A, Kẹo Bông tìm được em rồi..._ Shido hí hửng chạy đến, ngồi xuống kế chỗ Quỳnh đang nằm...

- Lại là anh, đúng là rắc rối..._ Quỳnh che miệng ngáp một cái lười biếng, mắt bỗng lóe sáng một cái, a, sao cô không nghĩ ra chuyện này sớm nhỉ??

- Kẹo Bông, thật không ngờ em lại là công chúa..._ Shido, chống hai tay phía sau, ngửa người đón ánh mặt trời buổi sáng, nói băng quơ...

- Trên đời này chuyện không ngờ tới còn nhiều lắm, mà theo nguyên tắc, anh phải gọi tôi là cô chủ đây, Rắc Rối!!_ Quỳnh nhếch môi, không phải nụ cười lạnh lùng, đơn giản chỉ là muốn cười, dưới ánh nắng, nụ cười của cô lại càng thêm rực rỡ...

- Rắc Rối ư?? Anh rất yên phận mà!!_ Shido cười nhẹ một cái...

- Shido, anh có cảm nhận được không, có một cô gái rất thích anh??_ Quỳnh ngắm những đám mây buổi sáng, khẽ khàng nói...

- Ai thế?? Có rất nhiều cô gái thích anh!_ Shido liếc Quỳnh một cái, cười khỏ, thể em có cảm nhận được không, có một chàng trai vô cùng thích em, anh rất muốn nói ra câu ấy...

- Thôi đi, anh ngưng tự luận được không??_ Quỳnh mỉm cười, đồng thời lại thờ dài một cái, Jen, chị sẽ còn khổ dài rồi...

Hai người họ cứ trò chuyện như thế, Quỳnh quên luôn cả cơn buồn ngủ. Thoáng chốc lại đến giữa tuần, hôm nay, có một sự kiện vô cùng quan trọng, đó là sinh nhật Nhi, hôm nay mới là ngày Nhi chân chính 17t, nhưng mà, cô lại hoàn toàn không nhớ...

Nhóm của Quỳnh bàn kế hoạch với nhau từ đầu tuần, họ đoán rằng Nhi nhất định không nhớ, cho nên, họ bắt đầu phân công công việc cho nhau...

Công việc được chia làm ba nhóm: Jen – Vy, Shido – Kiệt, Quỳnh – Huy...

Ở nhóm của Jen – Vy công việc của họ là cùng Nhi đi dạo phố, shopping...

- Đây, sao lại không rủ Quỳnh?_ Nhi ngó tới ngó lui, mặt nhăn lại...

- Nhóc ấy rảnh đâu, chúng ta trốn học, đừng có kén chọn như thế!!_ Jen cười khỏ, đối phó với cô tiểu thư này, cũng chẳng dễ dàng gì!!

- Vậy chúng ta về trường đi!_ Vừa dứt lời, Nhi liền quay lưng lại, định bước đi thì Vy kéo lại...

- Chị Nhi à, đã lỡ trốn rồi, chúng ta cứ đi mua thôi, có gì mua cho chị Quỳnh luôn..._ Vừa nói, mặt Vy đồng thời cũng đỏ lên, có trời mới biết Vy rất ít khi nói dối...

- Được rồi, đi thì đi vậy..._ Nhi bó tay, bước nhanh đi trước, Jen và Vy lau mồ hôi nhìn nhau cười, một nhiệm vụ khó khăn mà...

Nhóm thứ 2 Shido – Kiệt, Kiệt vốn giỏi thiết kế, lại làm cho “vợ” mình, đương nhiên anh chàng rất là tỉ mỉ, nhiệm vụ của Kiệt đó là thiết kế phòng tiệc, là tiệc ngoài trời nên có lẽ anh chàng khá vất vả. Shido chung nhóm có nhiệm vụ mua đồ =.=, bởi Quỳnh từng nói, có thể tìm kiếm một cô gái chỉ nhờ một tấm hình khi còn bé, nên anh có khả năng tìm kiếm vô hạn, mua đồ thì cần phải tìm kiếm nên nhiệm vụ “cao cả” này, giao cho anh :)...

Nhóm của Quỳnh – Huy thì có nhiệm vụ là làm thức ăn cho bữa tiệc, Quỳnh thì mọi người đã thương thức nên không nghĩ ngờ gì, còn Huy anh chàng là con của chuyên gia ẩm thực hàng đầu châu Á, cho nên, việc này là của hai người không gì phải bàn cãi, nhưng mà, ở nhóm thứ 3 này dường như không yên ả cho lắm...

- Đây, cậu ướp thịt sai rồi..._ Quỳnh đang gọt vỏ trái cây, vừa ngược lên trách cứ Huy...

- Sai đâu chứ?? Làm thế này thì thịt mới thấm..._ Huy tiếp tục công việc, liếc mắt khinh thường Quỳnh...

- Bảo cậu sửa thì sửa đi..._ Quỳnh nhún mày...

- Nếu cậu hay như thế thì tự mình sửa đi..._ Huy cáu, gì đây?? Đang nghi ngờ khả năng ướp thịt của anh à, đùa? Đây là sở trường của anh đấy...

- Hừ, cậu tránh ra..._ Định nhào vào ướp thì Quỳnh mới sực nhớ, cô còn rất nhiều công việc a, còn có trái cây “chưa xử lý” nữa..._ Tôi đi xem bánh, cậu làm tốt nhất là ăn được...

- Yên tâm, cậu ăn xong còn muốn ăn nữa đấy..._ Huy ngêngh mặt tự tin...

- Đồ tự ki..._ Quỳnh xoay mặt đi, nhưng trên môi lại ẩn chứa nụ cười khẽ...

Quay lại với Nhi, bây giờ mới thực sự biết không nên đi mua sắm với cô gái này, bởi vì thực tế, Jen và Vy đã muốn học hỏi mà vẫn chưa có gì vào bụng, nhưng Nhi nhà ta thì lại vô cùng sung sức...

- Này, Jen, chị thấy chiếc váy này đẹp không??_ Nhi hí hửng nói, ướm thử lên người, đó là chiếc váy màu trắng tinh thuần, dài ngang gối, chiếc váy được làm từ lụa mỏng hai lớp, điểm nhấn là đai lưng màu đen ngăn phần đầu và chân váy, thoát nhìn chiếc váy thật đơn giản nhưng khi khoác trên người Nhi lại xinh đẹp thuần khiết vô cùng...

Jen và Vy quyết định, đây sẽ là chiếc váy cho bữa tiệc...

- Đẹp đó..._ Jen gật gù thích thú...

- Ừm, em thấy hợp với chị lắm đấy Nhi..._ Vy cũng hòa theo, đôi mắt tinh nghịch nháy một cái..._ Anh Kiệt sẽ bị hớp hồn cho mà xem...

Nhi hơi ngượng, đỏ mặt một chút, định quay người đi thay ra thì...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Thực Hiện Kế Hoạch_ Happy Birthday Nhi [Phần Đầu]

- Này, khoan đã Nhi, đừng thay ra!!_ Jen vội vã nói, tay cũng luống cuống giữ Nhi lại...

- Sao thế ạ??_ Nhi ngạc nhiên, đôi mắt mở to ngỡ ngàng lại trông đáng yêu vô cùng...

- Chị Nhi, điện thoại của chị có tin nhắn kia..._ Vy nhanh chóng nói, tay mau lẹ đưa điện thoại cho Nhi, đợi Nhi tiếp điện thoại, đôi mắt tinh ranh nháy một cái với Jen...

- Ô, Kiệt hẹn em tối về nhà có chuyện muốn nói, còn bảo là phải ăn mặc xinh đẹp?? Kỳ lạ, tại sao ở nhà còn phải ăn mặc đẹp!!_ Đôi mày đẹp khẽ nhíu, trầm tư suy nghĩ...

- Haha, vậy em mặc chiếc váy này đi..._ Jen cười gượng một cái, khuôn mặt không được tự nhiên, ày, nói dối kiểu này chả dễ dàng gì!

Đôi mắt trầm tư hiện lên tia nghi hoặc, nga~... sao Jen biết Kiệt sẽ hẹn cô mà ngăn cô lại không cho cô thay ra chứ. Còn nữa, tự dưng hôm nay lại hẹn cô trốn học, kỳ lạ, liên kết lại với nhau thì...

- Chị Nhi, thanh toán rồi đi ăn thôi, em đói rồi rồi rồi!!_ Vy bối rối kéo tay Nhi, không để cô suy nghĩ thêm cái gì nữa...

Nhi kinh ngạc quay qua, nhìn vào đôi mắt to tròn lấp lánh kia, mọi suy nghĩ bỗng bay hết == (mê gái ghê), mỉm cười đi qua thanh toán...

Jen thở phào một cái, Quỳnh đúng là thông minh, biết Nhi không kháng cự nổi vẻ đáng yêu của Vy nên mới cho cô và Vy chung một nhóm, thật may a, nếu không với bộ óc kia, Nhi đã đoán ra rồi...

WC nữ...

“Sao rồi?”_ Bên kia là một giọng nam có vẻ gấp gáp...

- Đúng lúc lắm, canh thời gian cũng rất chuẩn, khâm phục!_ Jen cười hắc hắc tà ác, lại hỏi..._ Chuẩn bị tới đâu rồi??

“Đúng theo kế hoạch, sắp xong rồi, mà cái nhóm kia hơi ồn ào...”_ Kiệt nhíu mày, giọng bất mãn lộ rõ...

- Biết chắc chắn sẽ có chiến tranh mà, thôi chị ra đây, không cô bé kia sẽ nghi ngờ nữa mất..._ Jen hơi gấp gáp, cô là người luôn rất cẩn thận mà...

“Được rồi, Nhi nhờ chị tạm biệt...”_ Kiệt đầu bên kia khẽ mỉm cười...

- Okay, bye bye_ Cẩn thận cất điện thoại, khẽ vỗ vỗ hai má, Jen tươi cười bước ra...

Lúc Jen đi ra, thì Nhi và Vy đã gọi đồ ăn cả rồi, nhưng mà, ghé ngồi bên cạnh thì không còn chỗ nào trống cả, có hai anh chàng khá đẹp trai đã chiếm Jen liếm môi, chep chep miệng hai cái rồi nở nụ cười nham hiểm, hai cậu chàng nhà ta thấy ảnh này thì sẽ thế nào nhỉ?? Khó phải nói, chắc chắn là san bằng hai tên này rồi...

- Này, cho anh làm quen nhé, anh tên Lương Hải Anh..._ Một tên ngồi bên cạnh Nhi nở nụ cười sát gái, vẻ mặt lưu manh vô cùng, khoác trên người

toàn đồ hàng hiệu chứng tỏ là một công tử nhà giàu...

- Ok, nhưng mà phải có thêm phí làm quen... _ Nhi mỉm cười giảo hoạt, tựa như cáo già tinh ranh...

- Phí??? _ Tên bên kia kinh ngạc, tròn tròn mắt...

- Nói xem, anh bao nhiêu tuổi? _ Nhi mỉm cười, nhưng mà, nụ cười lại có chút lãnh đạm, hừ, mấy người này, vừa nhìn đã biết không phải người tốt...

- 19... _ Tên Hải Anh vừa thấy người đẹp hỏi tuổi mình, mắt sáng rỡ cả lên...

- Vậy nhá, 19 + 17 là 36 nhân với 1 triệu là 36 triệu... _ Nhi vừa nói xong thì mỉm cười chìa tay ra... _ Đưa đây, phí làm quen...

- Cái... cái gì?? _ Tên ngồi cạnh Vy há mồm, gì vậy?? Đây là lần đầu tiên hắn ta biết đến làm quen còn phải tính phí...

- Hừ, tưởng mình là ai chứ??? Con của chủ tịch nước chắc, chảnh vừa thôi... _ Hải Anh nhăn mặt, lườm một cái khinh thường...

À... Nhi đúng là con của Chủ tịch nước mà, nhưng mà chẳng ai nhận ra cả, vì ai mà ngờ con gái cưng của chủ tịch nước lại đi dạo phố mà không có bất kỳ vệ sĩ nào chứ?..

- Vậy “tiền vong” đi!! Tôi chẳng cần... _ Nhi cười mỉa mai, hờ hững nói. Vy này giờ không nói gì, bởi cô đang chăm chú ăn ly kem của mình =.=...

- Làm như mình có giá lắm vậy... _ Bỏ lại một câu, Hải Anh chỉnh lại quần áo, đứng dậy bỏ đi...

Jen nhìn cảnh đó, cười tủm tỉm bước đến...

- Sao mà thẳng đó lại đón ra thân phận của em thế nhỉ?? _ Jen nhướn mày, vẫn giữ nguyên nụ cười tủm tỉm...

- Em không biết, cũng chẳng quan tâm... _ chống cằm, Nhi cười lười biếng...

- Chắc là chị Nhi có phong thái của cô gái quý tộc... _ Vy lém lỉnh chen vào, cười tươi...

- Nói đến phong thái thì chị thấy Quỳnh mới là nhất... _ Nhi mỉm cười, rồi lại quay qua hỏi Jen... _ Chị Jen, mấy giờ rồi?

- Em không có đồng hồ à, 14:34 rồi... _ Nhìn vào đồng hồ Jen tròn mắt... _ Nhi, chị thật phục tinh lực của em...

- Sao chứ?? Em cũng đói mà... _ Nhi cười cười, lẽ lười đáng yêu...

Ba người ăn uống vui vẻ, đi dạo phố và đường như, nhóm của Vy – Jen rất thuận lợi. Mọi người đang thắc mắc Hoàng đâu đúng không??? Bởi vì Hoàng làm nhiệm vụ một mình cho nên không được gọi là nhóm, nhiệm vụ của Hoàng là... lấy và gói quà...

17:34, tại biệt thự...

- Xi, mọi người quá đáng lắm, giao cho em cái nhiệm vụ quái gì thế này... _ Hoàng bực mình nói...

- Chỉ ngồi máy bay có hai lần, không cần than như vậy... _ Quỳnh hờ hững nói, liếc khinh thường...

- Chị hay nhỉ?? Hai ngày trước em đã phải xuất phát đấy??? Chưa kể còn bị lệch muối giờ... _ Hoàng nhăn mặt, phải nói, tính tình của anh ở đây và ở lâu đài hoàn toàn khác nhau, khi ở lâu đài, anh rất nghe lời Quỳnh nhưng ở đây thì lại khác...

- Thôi nào, nhưng nhiệm vụ em làm là “thiên long” nhất mà... _ Shido cười ảm áp...

- Nhân vật chính sắp về rồi, mọi người chuẩn bị nào... _ Kiệt chạy đến, hỏi mọi người, khuôn mặt lấm tấm mồ hôi...

- Chị, chị sắp có bất ngờ đấy, có một cậu chàng rất nhớ chị... _ Hoàng liếm môi, kề sát vào tai Quỳnh nói nhỏ...

Rùa

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Thực Hiện Kế Hoạch _ Happy Birthday Nhi [Phần Cuối]

- Nhi, Sin chị có hẹn với bạn vừa từ Nhật qua, chị đi trước nha... _ Jen mỉm cười lắc lắc cái điện thoại, bước ra khỏi xe taxi rồi chạy đi...

- A, mẹ em gọi kêu em về nhà ăn cơm tối, em... em đi trước nha... _ Vy đỏ mặt, quay người chạy đi...

- Đây chị Jen, Sin... _ Nhi gọi với theo, nhẩn mặt... _ Hai cái người này, thật là...

Ở một chiếc siêu xe, hai cô gái thờ hồng hộc nhìn nhau cười...

- May quá, ít ra thì em cũng nói được một câu hoàn chỉnh... _ Vy cười, trên mặt lấp lăm lăm mồ hôi vì một hồi chạy bán sống bán chết...

- Hi, Sin là giỏi nhất... _ Jen liếm môi giờ ngón tay cái lên, sau đó lại nói... _ Chúng ta phải trở về trước Nhi để còn thay đồ, khó chịu thật, xuất phát thôi...

18:00, tại biệt thự...

Nhi xuống taxi, đứng trước căn biệt thự tối đen như mực, lại có chút rợn người...

- Gì thế này, sao tối thui thế?? Nhà nhiều người như thế mà chẳng lẽ không có ai ở nhà... _ Nhi ngước nhìn căn biệt thự tự nói một mình, đúng là khóc không ra nước mắt mà... _ Điện mất thôi, hôm nay mình lại mặc đồ trắng =.=...

Nhi lắc đầu, nhập mặt khẩu và xác nhận dấu vân tay, hít một hơi sâu, thật ra, Nhi rất sợ ma nha. Bước từng bước trên khoảng sân rộng của căn biệt thự để vào nhà, lại nói, hôm nay sao sân lại rộng thế này =.=...

- Á... _ Nhi giật mình hét lên vì lúc này bỗng dưng khoảng sân phát sáng, Nhi giật mình nhìn xung quanh, bao quanh cô lúc này là những hình chụp cô từ nhỏ cho đến bây giờ...

Nhi mỉm cười nhìn xung quanh, tiếng nhạc vang lên, cũng là lúc những hình ảnh biến mất. Mọi người bước ra đứng thành vòng tròn bao quanh Nhi, những chiếc bong bóng bay khắp nơi trên bầu trời, lúc này trông lãng mạn vô cùng...

- Happy birthday to you, happy birthday to you, happy birthday happy birthday happy birthday to you!!... _ Tất cả cùng cất giọng hát, trên môi ai cũng là nụ cười vui vẻ...

- Các cậu... _ Nhi cảm động đến không nói nên lời, khóe mắt cô rưng rưng...

- Bất ngờ không??... _ Huy cười, hai tay đút vào túi...

- Đương nhiên!! Bất ngờ đến muốn xỉu luôn!! Mọi người làm tớ sợ muốn chết! _ À, đúng là lúc hét lên Nhi thật rất muốn xỉu rồi...

- Haha...

Tiếng cười vui vẻ vang lên khắp biệt thự, họ cùng chơi đùa với nhau, cùng nhau thưởng thức những món ăn, cùng nhau chơi trò chơi. Buổi tiệc sinh nhật mau chóng kết thúc. Bởi vì, còn một sự kiện khá quan trọng và được mọi người mong chờ, đó là... mở quà!!

- Khoan đã, trước khi khai quà, tôi cần cho mọi người gặp một người đã... _ Hoàng vội xua tay ngăn cản, động tác vô cùng tao nhã kết hợp với nụ cười bí ẩn... _ Người này a, rất rất muốn gặp chị đây Quỳnh...

- Thôi nói nhiều đi! Ai.... _ Vừa định hỏi là ai thì bỗng có một bóng đen vụt qua, ôm chầm lấy cổ Quỳnh...

- Min, nhớ tỷ muốn chết.... _ Cậu nhóc khoảng 16t tinh ranh nói, tuy nhiên giọng nói không được lưu loát cho lắm, cậu ôm chặt Quỳnh làm mọi người trong nhà tròn mắt duy chỉ có Hoàng là bình tĩnh mỉm cười...

- Am, sao nhóc lại qua đây, à, không phải nhóc không biết nói tiếng việt sao?? _ Quỳnh đẩy “Am” ra, ngạc nhiên hỏi...

- Em học đấy, vì tỷ, em bỏ ra 8 tháng để học nhưng vẫn không nói... nói... ơ... _ Am suy nghĩ tìm từ để nói, khuôn mặt bối rối vô cùng...

- Lưu loát... _ Quỳnh đỡ khóc đỡ cười nhìn Am, cứ như thế này thì làm sao giao tiếp... _ Vậy sao nhóc không học cho hết khóa rồi hẳn qua...

- Em muốn lắm chứ, nhưng Tin về nước nên sẵn em theo qua luôn, cậu ấy nhớ em chuyển quà tiếp ấy, mà sinh nhật ai thế tỷ... _ Đôi mắt vô cùng tinh ranh, thoát qua ai mà biết đây là hộ vệ của Quỳnh, người chỉ nghe mệnh lệnh duy nhất của Quỳnh...

- Đây, Quỳnh ai thế?? Tớ thấy lần này cậu qua Việt hình như là “rình” rất nhiều “bà con” qua đấy!! _ Nhi buồn cười, quay qua hỏi Quỳnh...

- Cậu nhóc này á, nhìn thế thôi chứ không ai là đối thủ của cậu ta đâu, là hộ vệ tùy thân duy nhất của tớ, cũng có thể nói tớ là chủ nhân duy nhất của nhóc

này..._ Quỳnh xoa đầu Am, làm cậu nhóc bực bội phúi tay xuống..._ Hấn mới 16t thôi, tên là Amber Royal...

- Cái gì???? Royal??? Cùng họ với cậu à..._ Kiệt tỉnh ý, nắm ngay điểm chủ chốt...

- Không có gì bất ngờ đâu, bởi vì gia tộc của Am là hộ vệ của gia tộc Royal rất nhiều thế hệ rồi cho nên mới được ban ân huệ cao nhất, đó là ban họ quý tộc..._ Jen mỉm cười, cô cũng rất thích Am, cậu nhóc này lúc bình thường thì rất đáng yêu, thử ai mà đụng vào Quỳnh thử xem, còn bằng lãnh hơn cả Quỳnh nữa...

- Được rồi, mở quà thôi, đem quà lên..._ Quỳnh quay qua phân phó 2 tên vệ sĩ bên cạnh rồi quay qua nói với Am...

- À, sao hay người cứ xưng “tỷ” thế???_ Huy này giờ trầm ngâm lên tiếng, ánh mắt lạnh lùng không nhìn ra tình cảm gì!!

- Bởi vì em quen gọi thế rồi..._ Am đưa tay lên giải đầu, ngược ngùng nói rồi lại ngược nhìn Quỳnh..._ Tỷ, thật ra lần này em có “đem” qua một món quà cho tỷ, chút em sẽ nói cho, hi hi...

- Ủ, này Nhi, bây giờ cậu muốn xem quà của ai trước..._ Quỳnh mỉm cười dịu dàng hỏi Nhi, khuôn mặt không còn lạnh lùng mà thay vào đó, có chút gì đó...ấm áp...

- Đương nhiên là, cô bạn thân nhất trên đời của tớ rồi!!_ Nhi mỉm cười, khuôn mặt hạnh phúc vô cùng...

Hôm nay, mọi người đều làm cho cô vô cùng bất ngờ, bất ngờ đến hạnh phúc, cô chưa từng có buổi sinh nhật nào vui như thế này, từ năm 15t, cô đã không muốn tổ chức những buổi tiệc lớn để chúc mừng nữa, bởi... cô không cảm nhận được niềm vui từ những buổi sinh nhật ấy...

- Hi, tớ có hai món quà muốn dành tặng cho cậu, một là món quà vật chất, một là món quà tinh thần, cậu muốn xem món quà nào trước đây??_ Quỳnh nhìn hai hộp quà của mình sao lại quay qua hỏi Nhi...

- Tinh thần đi, tớ rất muốn xem đó là cái gì, có phải giống như trong phim, cậu đan một chiếc khăn len cho tớ không??_ Nghe câu nói mơ mộng kia của Nhi, tất cả mọi người có mặt đều che miệng cười trộm, nếu là thật vậy, ai lại có thể tưởng tượng đáng về lúc đan len của Quỳnh như thế nào chứ!!

- Thôi đùa đi, món quà của tớ còn ý nghĩa hơn thế nhiều, đây này..._ Quỳnh đưa cho Nhi một món quà đẹp, khá lớn, đưa gói kỹ lưỡng nên trông đẹp vô cùng, thật ra món quà này ngay cả Hoàng cũng không biết là gì, bởi vì người làm cùng gói là Quỳnh...

- Gì thế này, giống một khung tranh quá, chẳng lẽ là hình chụp tớ và cậu..._ Nhi vừa mở quà vừa đón mò...

Nhi vừa mở ra, kính ngạc đến tròn tròn mắt, tất cả mọi người cũng vậy, bởi món quà là...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Những Món Quà Sinh Nhật..._ Cảm Giác Bất An, Chờ Đợi Phía Sau Sẽ Là Những Gì??

- Là một bức tranh ư?? Đẹp quá!!_ Jen che miệng thốt lên, ánh mắt ngưỡng mộ vô cùng...

Công chúa hoàng gia là ai chứ??? Một cô gái tôn quý vô cùng, bàn tay kia cũng vậy, phải nói một bức tranh từ đôi tay ấy tạo ra rất nhiều kẻ muốn đoạt lấy thậm chí là với giá có thể mua cả một thành phố...

Phải biết rằng, Quỳnh rất ít khi vẽ, đến nay cũng chẳng vẽ đến 10 bức mặc dù cô rất thích vẽ. Nhưng có lẽ, nhận thức được nguy cơ do bàn tay mình gây ra, có thể gặp nguy hiểm bất cứ lúc nào nên Quỳnh luôn dấu thân phận, luôn không xuất hiện trong báo giới và truyền hình, cũng hạn chế vẽ tranh lại...

- Thiếu nữ trong tranh là Nhi sao?? Thật tinh tế!!_ Kiệt thốt lên, ánh mắt vẫn còn hoảng hốt sao một chấn động, họ biết khả năng của Quỳnh, nhưng mà, họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy tranh cô vẽ...

- Đây là... là ngày hôm đó**, nhưng mà... nhưng chỉ có 15’ làm sao cậu có thể hoàn thành bức tranh như thế này??_ Nhi nhìn bức tranh, cảm động đến muốn khóc, ánh mắt rung rung không kiềm chế nổi cảm xúc...

([**] : Ai không nhớ thì xem lại chương 30 nha)

- Lúc đó tớ chỉ khoác họa thôi, quây vãi nét là xong rồi, chỉ là, tớ phải mất công nhớ lại những màu sắc cùng phong cảnh ngày hôm đó..._ Quỳnh thông

dong trả lời, trong khi những người kia lại trợn mắt...

- Đây có được tính là món quà “tinh thần” không?? Không phải chứ, nó chắc chắn còn đặc hơn những món quà của chúng tôi đây!_ Shido hốt hoảng, ngón tay không kiềm được mà vuốt ve viền bức tranh mạ vàng...

- Nó khiến tôi tốn rất nhiều công sức, đương nhiên phải tính là tinh thần, cậu thắc mắc??_ Quỳnh nhưong mảy, lộ rõ vẻ không kiên nhẫn vì phải giải thích nhiều..._ Kết thúc ở đây đi, các người xem quà mà thắc mắc nhiều ghê...

- Nào..._ Hít sâu một hơi, Nhi cố gắng lên tiếng, Quỳnh cho cô nhiều bất ngờ quá, quà tinh thần đã vậy, vậy vật chất sẽ sao đây?? Không chừng ngày mai cô phải thuê vệ sĩ khi đi học =.=..._ Tiếp đi, quà vật chất của cậu là gì...

Một chiếc hộp nhỏ tinh xảo đưa lên, Hoàng mỉm cười tinh ranh, món quà được gói như thế hoàn toàn là do yêu cầu của Quỳnh, anh cũng biết được đó là gì rồi, mọi người thì tò mò chụm đầu vào...

Chiếc hộp từ từ mở ra, mọi người chán nản ngẩng đầu lên, xòì, hóa ra “tinh thần” còn đặc sắc và có giá trị hơn “vật chất” nhiều ấy...

- Đẹp quá!!_ Chỉ có Vy là tinh nghịch thốt lên, đáng yêu mỉm cười một cái...

- Là viên đá Moon Crystal màu vàng chanh, đây là sợi dây cuối cùng của nhà thiết kế trang sức người Pháp Algernon Jove, viên đá vàng chanh duy nhất trên thế giới..._ Hoàng đứng ở đó, như một người chuyên nghiệp về đá quý mà giới thiệu...

- Do cậu thích màu vàng chanh mà trùng hợp là một hoàng tử nước láng giềng tặng lễ vật này cho tớ, nên tớ lấy tặng cậu ấy!_ Quỳnh mỉm cười, nhưng nụ cười nhàn nhạt nhìn không ra có phải đang cười hay không..._ Giờ đến ai nữa đây?

- Hi, tôi chàng trai của tớ đi!_ Một câu nói tự nhiên vô cùng nhưng rất rõ ràng ý tứ sờ hữu, mọi người “oh” lên ngưỡng mộ rồi cười vui vẻ...

- À, chồng cũng giống như Quỳnh vậy, có 2 món quà tặng vợ, vợ muốn xem món nào trước??_ Kiệt cười bí ẩn...

- A, vậy “vật chất” trước đi!!_ Nhi cười, cố ý chọc Kiệt, nhưng chỉ có Hoàng biết, Kiệt chỉ chuẩn bị duy nhất 1 món quà...

- Xi, đây nè!!_ Một cái hộp nho nhỏ từ tay Kiệt đưa ra...

- Đây là..._ Nhi ngạc nhiên mở ra, là một bộ nghe nhạc xinh xắn, hình con gấu đẹp, xung quanh đính kim cương trong đáng yêu vô cùng..._ Nó là gì thế này, lần đầu tiên vợ thấy đây!

- Là máy nghe nhạc, đây là chồng đặt làm, chồng cũng thu sẵn nhiều bài hát nổi tiếng, đảm bảo vợ thích..._ Kiệt nháy mắt, lại trông đẹp trai vô cùng, hai cái lúm đồng tiền làm Kiệt nổi bật hơn...

- Thế “tinh thần” là gì thế?_ Hoàng tò mò hỏi, mọi người cũng chẳng khác gì, nhìn chăm chăm vào Kiệt...

- Đây nè!_ Kiệt đứng thẳng người, nhưng chẳng đưa ra thứ gì nữa...

- Đâu, đâu??_ Mọi người mở to mắt nhìn, nhưng cho dù mở to cỡ nào cũng chẳng thấy món quà của Kiệt...

- Là tôi nè! Chồng nói này vợ, cha mẹ của chồng đã đồng ý trao chồng cho vợ rồi..._ Kiệt chỉ vào mình, nói trịnh trọng...

- Ai thêm chứ!!_ Nhi dờ khóc dờ cười, ai lại lấy mình làm quà chứ!! Mọi người đã cười đến không đứng dậy nổi rồi!!_ Đến Hoàng nào, em tặng gì cho chị đây!

- À, là chiếc đồng hồ dây, chị đừng khinh thường nó nhé, trên thế giới chỉ có một cặp thôi, chị Quỳnh có một cái ấy!! Nhưng em đem nó tặng cho chị, để hai người có đồ cặp rồi!!_ Hoàng nháy mắt, chiếc răng khểnh vì Hoàng cười mà lộ ra...

- Đẹp quá, chị muốn có nó lâu rồi!!_ Nhi vui vẻ vô cùng, bởi cô chưa có chiếc đồng hồ nào hết, hơn nữa cô rất thích loại đồng hồ này...

- Tới chị nhé!!_ Jen mỉm cười, rồi đưa hộp quà của mình ra..._ Chị biết em rất giỏi công nghệ thông tin đặc biệt là máy tính, đây là chiếc mắt kính công nghệ cao của Mỹ, thật ra nó chưa bán ra ngoài thị trường, nhưng nó sẽ giúp em những lúc cần thiết ấy!!

- Wow, kiểu dáng cũng “sang chảnh” ghê!!_ Nhi nhìn chiếc mắt kính, nói bông đùa..._ Sin, em tặng chị gì nào?

- Ahì, quà của em nè!_ Vy cười tít cả mắt, chìa hộp quà ra..._ Em không biết tặng chị gì hết, nên em chọn đại cái này, chị đừng chê nha!

- Em tặng quà đặc biệt thế này, chị chê làm sao được!!_ Nhi mỉm cười, quà của Vy tặng là một chiếc kẹp tóc mạ kim cương, cô thường xõa tóc nên cái này là rất cần thiết...

- Cậu quên tớ rồi à??_ Huy bật cười vì mình bị xem như người vô hình vậy, đôi môi bạc nhếch lên một độ cong hoàn hảo lại trông điển trai vô cùng...

- Ai dám quên hội trưởng cao cao tại thượng của chúng ta chứ?? Cậu tặng tớ gì thế?_ Nhi khoanh tay lại, neho mắt nhìn Huy...

- Hề, là một thiết bị, nó hơi lớn một chút!_ Huy nhướn mày, liếc qua món quà bọc chẳng được đặt kế đó..._ Cậu sẽ bắt ngờ cho mà xem!

- Là cái gì thế?_ Nhi bước đến, tò mò nhìn xung quanh chiếc hộp, tay chậm rãi mở ra..._ Trời ạ...!!

Trước mặt cô là một con robot hoàn chỉnh, cô nuốt nước bọt một cái, tròn mắt nhìn Huy, món quà này cũng quá bất ngờ đi!

- Tên của nó là Andy, nó hoạt động bằng pin năng lượng, dây nạp có sẵn trong đó rồi, còn nữa..._ Huy vẫn chưa giới thiệu xong thì một giọng nói chen ngang...

- Được rồi, có sách hướng dẫn đây!!_ Nhi liếc mắt nhìn Huy, cái nhìn chăm chăm, cái tên này, cô rất giỏi về công nghệ thông tin nha!

- Ồ, không ai thắc mắc quà của tôi sao??_ Shido mỉm cười, đôi mắt màu xanh lóe lên một cái...

- Xem nào, là cái gì thế??_ Nhi quay qua nhìn shido....

- Lại đây..._ Shido khẽ ngoắc ngoắc tay, kêu Nhi lại, cô tò mò đi đến, cúi đầu nhìn vào hộp quà, đồ mở hơi lạnh, tưởng cái gì, thì ra là một cái laptop...

Tiếng cười đùa vang lên sau buổi sinh nhật, cũng là một kỉ niệm đẹp trong ký ức của mỗi người tại ngôi biệt thự này, lúc này, trước công ngôi biệt thự, một bóng đen khẽ lướt qua, giọng nói lạnh lẽo nguy hiểm như quỷ Satan cất lên, hòa vào trong gió...

- Công chúa, nụ cười của cô thật vui vẻ, cô lại có thể vui vẻ như vậy ư?? Haha, rất nhanh thôi, nước mắt sẽ thay thế cho những nụ cười kia...

Quỳnh giật mình nhìn ra phía cửa, trái tim cô run lên, bàn tay để ở dưới không kiềm được run rẩy, gì đây?? Sao cô lại có cảm giác bất an như thế này?? Sẽ có,... chuyện gì đang đợi cô??

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Buổi Đi Chơi Tại Công Viên Maxlion_ Gặp Lại Cố Nhân...

Sau buổi tiệc sinh nhật, Nhi gọi vệ sĩ đưa Andy về dinh thự chính bởi vì nó quá lớn, ở lại biệt thự cũng chẳng cần thiết gì.

Nhóc Am đem qua cho Quỳnh một chú chó, điều này làm cô ngạc nhiên vô cùng, cô vốn cho vệ sĩ đi tìm một nơi bán vật nuôi để cô chọn một con, chắc là vệ sĩ kia đã nói với thằng nhóc này. Chú chó này chắc cũng 3 tuần tuổi rồi, nó là giống chó lai rất to con, đặc biệt, mũi nó cực kì nhạy, thích hợp với một chú chó canh sát. Lúc đưa con chó cho cô, Am còn cười toe toét bảo... “Nó tên là Belmonde, nó chỉ nghe lời duy nhất tý... và em, hi hi”...

Hôm nay là chủ nhật, Quỳnh có một lời hứa giành cho Vy, đó là đi chơi công viên Maxlion, đó chưa phải là vấn đề, bởi vì, Quỳnh bị bắt buộc phải đi chơi với thân phận là... con trai...

- Mìn tỷ chưa xuống nữa a, thật mong chờ a..._ Nhóc Am tựa vào ghế sofa, tròn ra lười biếng nhìn lên lầu...

- Anh Am đẹp trai ghê!!_ Vy khẽ trầm trồ, nụ cười hồn nhiên khẽ hiện trên môi, vừa nghe câu nói, Hoàng mặt đen thui...

- Sin, em nghĩ sao mà nói hần đẹp trai thế??_ Hoàng nhăn mặt, lườm Am một cái tóe lửa khiến cậu nhóc rùng mình, hôm nay Hoàng chuẩn bị rất cẩn thận kế hoạch chinh phục Vy...

- A, Quỳnh xuống kia!!_ Nhi tròn mắt nhìn người vừa bước xuống, vừa chỉnh cái nón kia, đương nhiên, mọi người cũng chẳng khác gì, đặc biệt là Huy, anh chàng vừa lười biếng dựa vào tường bấm điện thoại thì bây giờ cũng đứng thẳng dậy, chiếc điện thoại rút khỏi tay tạo ra một loại âm thanh chói tay...

- Không cần bức xúc đến nỗi đập điện thoại chứ??_ Một âm thanh dễ nghe vang lên, còn ai khác ngoài Quỳnh? Cô cười mỉa mai nhìn Huy, người này không phải thích con trai chứ, bình thường cô đẹp như vậy, nhưng chẳng thấy hần “đơ”, cô là con trai thì hần lại như vậy =.=...

- Gì chứ??_ Huy cúi đầu xuống, nhìn cái điện thoại Iphone 6s vỡ tan tành, gãi gãi đầu, phải mua cái mới nữa rồi!!

- Nhưng mà chị Quỳnh đẹp trai quá đi!!_ Ngay cả Hoàng cũng tròn mắt bình luận...

Hôm nay, Quỳnh mặc chiếc quần jean cao cấp màu đen thẫm, phá cách với nhiều vech rách cá tính, kết hợp với chiếc áo thun màu xanh với nhiều họa tiết kiểu cách, chiếc áo khoác ngoài màu xanh đen gần như che hết cả áo. Mái tóc giả màu hung đỏ được để ngổ, phía trên là chiếc nón được đội ngược,

Quỳnh như được lột xác hoàn toàn, từ một cô gái lạnh lùng trầm tĩnh trở thành một chàng trai cá tính và phong cách...

- Trời ạ, thật giống con trai a... _ Am xoa xoa cằm, trầm trồ quan sát Quỳnh từ trên xuống dưới...

- Sao có thể phẳng như thế nhỉ... _ Jen mạnh bạo chạm vào ngực Quỳnh khẽ vuốt vuốt...

Quỳnh hốt hoảng đẩy Jen ra, mặt bỗng chốc đỏ như trái gấc, trừng mắt nhìn Jen...

- Bà chị kia, chị sợ sờ cái gì thế hả _ Quỳnh đỏ mặt hết, hai tay như phản ứng có điều kiện che ngực, nhưng mà, trông cô bây giờ lại có nét đáng yêu...

Hoàng ôm bụng cười, cười đến té ghế vẫn cười sặc sụa, còn Huy, anh cúi người nhặt chiếc điện thoại lên liếc mắt nhìn Quỳnh khinh thường nói...

- Thì bình thường cũng có nhô đầu!

Huy nói như đó là điều dĩ nhiên, khiến mọi ánh mắt đều đổ dồn vào anh, buồn cười có, đồng tình có =.=, thường thức cũng có...

- Thật vậy sao?? _ Kiệt xoa cằm, cười tà ác nhìn chằm chằm vào ngực Quỳnh, neho mắt đánh giá...

“Bốp”...

Hai cái gối đồng thời bay thẳng vào hai khuôn mặt đẹp tựa điêu khắc, hai tiếng gằn đồng loạt vang lên...

- Đồ biến thái!! _ Quỳnh và Nhi liếc một cái rồi đi ra ngoài...

- Đây!! _ Lại một tiếng đồng thanh khác, lần này lại là giọng nói đầy bất mãn...

Shido thần nhiên nhặt hai chiếc gối lên, tao nhã bước lướt qua Kiệt và Huy...

- Nghe chưa? Hai tên biến thái... _ Shido mỉm cười ý tứ mỉa mai...

- Em không ngờ trong nhà lại có tên bị biến thái... _ Amber đút tay vào túi, huýt huýt sáo, sao đó lại đồng tình vỗ vỗ vai Huy... _ Em thấy vẫn chưa đến mức “biến thái” nặng, vẫn còn chữa được, hắc hắc...

Hai người nào đó bị chửi là “biến thái” đứng ngây ra như bị hóa đá, phải mất một lúc lâu sau, sau khi tiêu hóa được lời của mọi người nói, mặt Huy và Kiệt đỏ lên dường như họ ngại nhé, là đang tức giận đấy!!!

- Cô chết chắc với tôi rồi, Quỳnh!! _ Huy rống lên đầy bức tức...

Hôm nay, do muốn một ngày đi chơi thoải mái, họ đều khoác trên người những trang phục bình thường, không đi siêu xe mà thay vào đó là những chiếc xe đạp...

- Đây, ai chở em đi chứ?? Em không biết chạy đâu!! _ Nhóc Am thờ dãi một cái, âm thầm nhìn mỗi người đang đánh giá chiếc xe đạp của mình...

- Anh cũng không biết chạy! _ Shido chớp chớp mắt, đừng nói đến biết chạy mà từ nhỏ, chàng công tử này chưa từng chạm vào chiếc xe đạp thì đúng hơn...

- Không phải chứ?? Thời đại này còn có người không biết chạy xe đạp à, cái này đứa bé 5t còn biết đấy!! _ Quỳnh tròn mắt, Shido không biết thì cũng tạm cho qua đi, còn thằng nhóc kia, dù gì cũng theo bảo vệ cô tám năm rồi, sao ngay cả việc đạp xe cũng không biết chứ??

- Chịu thôi, em chỉ biết lái xe hơi, Mìn, tỷ biết không? Em bị ám ảnh nên từ nhỏ không đi xe đạp được, để em kể tỷ nghe nhá, chuyện là... _ Am đứng ở đó, tựa người vào ghế sau của chiếc xe đạp, hứng thú nổi lên, cậu đang muốn nói tiếp thì...

- Stop!! Được rồi, ai nhận nhiệm vụ chở thằng nhóc này với tên rắc rối kia không!? Thật là, đã không giúp được gì thì qua đây làm gì chứ? _ Quỳnh lạnh lùng lườm Am và Shido, khoanh tay nhìn lướt qua tất cả mọi người...

- Để em chở anh Amber cho, em chạy xe cừ lắm nha!! _ Vy giơ tay lên, lạnh lợi nói...

- Sin, anh biết em luôn về đội của anh mà... _ Amber như vớ được phao cứu sinh, chạy ngay đến xe đạp của Vy ngồi lên xoa đầu cô bé, mặc dù là để con gái chở mình thì hơi mất mặt một chút, nhưng còn đỡ hơn là gây phiền phức bị chủ nhận đuổi về thì tội anh quá...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Buổi Đi Chơi Tại Công Viên Maxlion_ Cậu Làm Tở Tởn Thương Rồi Đây!

- Không được!! Đâu ra cái chuyện bắt con gái chờ con trai chứ, còn là Sin nữa!_ Hoàng trừng mắt kéo Am đứng lên, cú đầu anh một cái...

- Không sao đâu!! Em coi vậy mà khỏe lắm nha!!_ Vy vỗ ngực mình một cái, như một đấng nam nhi mà kiêu ngạo ngẩng cao đầu...

- Em trật tự đi, cho dù em đồng ý anh cũng không cho, Am, cậu qua đây tớ chờ cậu!!_ Hoàng nhìn một nước vậy, Vy cứ như vậy làm anh ghen đến điên lên, không đầu nhé, Vy chỉ là của mình anh thôi!

- Hắc hắc!!_ Amber cười ma quái, tí ta tí tởn bước đến xe Hoàng nghe rằng cười, biết ngay mà, chỉ cần bước đến xe Vy là thằng bạn thân này của anh sẽ la toáng lên ngay, anh cũng đâu đến mức cho con gái chờ mình chứ!!

Shido nhìn xung quanh, bối rối ngược nhìn Quỳnh, aizz, chẳng lẽ không ai chào đón anh thật sao?? Tội nghiệp anh quá cơ...

- Chỉ... Để chị chờ... Shido cho!!_ Jen cúi gầm mặt xuống, lí nhí nói, khuôn mặt lại vì vậy mà đỏ lên...

- Được rồi, cứ vậy đi!_ Quỳnh mỉm cười, ngồi lên xe rồi chạy đi...

Shido kinh ngạc nhìn theo, chỉ kịp chớp mắt mấy môi...

- Ồ... này...

Shido bàng hoàng, anh cứ tưởng không ai chịu chờ mình nên Quỳnh sẽ chờ, cúi đầu cười khổ, anh đang mong đợi cái gì vậy chứ. Nhưng mà, Shido lại không biết rằng, hành động của anh lại hoàn toàn rơi vào mắt người con gái khác, Jen đau khổ nhắm mắt lại...

Tại sao??

Tại sao vậy hả??

Tại sao cậu chỉ biết nhìn ngóng về phía trước, mà chưa bao giờ quay đầu lại phía sau chứ?? Cậu làm tởn thương tớ rồi đấy!!

Min, chị phải làm sao bây giờ đây??

- A, xin lỗi để cậu chờ, chúng ta xuất phát thôi!_ Shido mỉm cười, cả người toát lên khí chất của một quý ông hoàng gia...

- Không sao!!_ Jen mỉm cười nhợt nhạt, ai mà ngờ một người luôn hoạt bát tinh quái bây giờ lại vì chữ “tình” mà thay đổi tất cả...

Shido, đừng như vậy nữa!!

Cậu cứ như thế, tớ làm sao có thể... Làm sao có thể chất dứt đoạn tình cảm vốn dĩ không nên có này đây?? Thật không thể ngờ, lần đầu tiên Jen này động tâm, lại là một tình cảm đặt không đúng chỗ...

Công viên Maxlion...

- Wow, xem anh chàng kia kìa, tớ chết mất, trên đời này sao có người mỹ như thế được chứ?_ Một cô gái thốt lên, ánh mắt đắm đuối nhìn vào anh chàng tóc hung đỏ, chiếc nón màu xanh lam được đội ngược không làm mất đi vẻ đẹp mà ngược lại tăng thêm phần cá tính...

- Tớ thấy, anh chàng bên cạnh cũng chẳng kém, hôm nay ngày may mắn gì thế này, toàn gặp soái ca không cơ!!_ Cô gái bên cạnh che miệng than thốt, lại nhìn chăm chăm vào Huy...

- Tớ xem lịch hoàng đạo, hôm nay Leo sẽ gặp được tình yêu của đời mình, phải chăng là các anh ấy..._ Cô gái cuối cùng, đưa hai tay áp mặt, ngượng ngùng cúi mặt...

- Á! Mỹ nữ kia!_ Một góc khác, tên Hải Anh hai tay ôm mỹ nhân, đưa bạn bên cạnh đập bàn một cái chi...

- Là nó!!_ Hải Anh nghe hai mắt sáng lên, “nó” trong mắt hắn chính là Nhi..._ Đi, chúng ta đi gặp cổ nhân...

- Khoan đã, mày không thấy xung quanh nó cả đống người à..._ Thằng bạn ngồi kế bên hắn kêu khều...

- Hừ, con nhỏ chảnh chọe đó làm tao mất mặt, anh đây chưa bao giờ bị con gái từ chối, con nhỏ khôn láo xược đó, hôm nay tao phải xử nó mới được..._ Ánh mắt xé của tên Hải Anh nheo lại, hung ác chùng một cái...

Nhi rung mình một cái, sao có cảm giác hơi bất an nhỉ?? Đi chơi mà thế này thì không ổn tí nào, bất giác nhìn qua Kiệt, cười nhẹ một cái, cô nhay cảm quá rồi...

- Đi chơi tàu lượn đi, lâu rồi em không chơi!_ Nhóc Am nở nụ cười tinh quái, chạy nhanh đến Quỳnh, ôm chặt lấy cánh tay cô...

Đương nhiên cô cũng chẳng bài xích gì, thế này cũng quen rồi, cô và Am rất thân, chuyện làm nũng như thế này chẳng có gì kinh ngạc, chỉ là, cô quên mất mình đang là con trai...

- Ê, chẳng lẽ anh ấy bị ấy sao?? Không thể nào!!_ Cô gái thốt lên từ trong đám bạn của mình...

- Hơ, tớ nghe nói trai đẹp thời này đều không được bình thường, vốn không tin, nhưng..._ Ánh mắt cô gái đối diện đau lòng, phồng môi buồn bã...

-....

- Hìhi..._ Vy che miệng cười, liếc qua nhìn Quỳnh mặt mày đã đen thui...

- Tránh ra, nhóc cổ tinh đừng không!!_ Quỳnh đẩy Am ra, một tay捏 mạnh eo Am, một tay còn lại cú đầu Am một cái...

- Au ui, tha cho em, em biết sai rồi!_ Am cố sức đẩy tay Quỳnh ra, án mắt tội nghiệp vô cùng...

- Haha, số em bị nhọ à, lúc là con gái thì bị nghi ngờ là less, giờ thành con trai lại bị nói là gay, cái nào thì cũng nói rằng em thuộc thể giới thứ 3 đấy!!_ Jen cười ngặt nghẽo, cười đến ra nước mắt...

- Jen, còn nói nữa thì đừng trách sao em không nê mặt tiền bối..._ Quỳnh lườm lạnh Jen khiến chị ấy ngưng bật, nhưng mà, Jen lại nhin cười đến đỏ hết cả mặt...

- Chị à, con heo đang ngủ trong bụng chị chưa thức giấc à!!_ Hoàng khinh bỉ nói, giọng nói đầy bất cần nhưng chứa đầy mỉa mai...

- Ý em là gì hả??_ Quỳnh nhìn về phía trước, nhưng lời nói lại như chia dao vào mặt Hoàng...

- Tỳ đang giả ngốc hả?? Khỏi nói thì em và Tin cũng biết quá rõ về chị rồi, ai mà địch lại cái khả năng ăn trời phú của chị chứ!!_ Am kinh hoàng nhớ lại cảnh tượng kinh khủng đó, còn nhớ về cái tiểu sử kia nữa, anh nghe kể lại, vì không được ăn một cây kẹo, mà một cô bé mới 5t nhỏ xíu một mình lên trốn ra khỏi lâu đài, khỏi nói lúc đó Quỳnh bị phạt như thế nào rồi!

----- lời Rùa-----

Khoảng 5 chap nữa thì sẽ có couple thứ 2 rồi, đoán xem là couple nào nà!! hi hi

Bạn đang đọc truyện *Tinh Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Buổi Đi Chơi Tại Công Viên Maxlion _ Sao Lại Không Tin Vợ Chứ?

- Ồ..._ Một người còn lại đồng loạt “ồ” lên...

Bất ngờ ghé nha, bây giờ mới hiểu cái gì gọi là “đừng nhìn mặt mà bắt hình dong”, cái khuôn mặt nhìn thanh lệ, tao nhã kia ai mà ngờ lại là một con heo háo ăn chứ...

- Có gì phải bất ngờ thế chứ...?_ Quỳnh day day trán, lườm Hoàng và Am lại nhiều chuyện nói ra cái sự thật kia..._ Ăn cũng là một nghệ thuật mà...

- Đúng a, Quỳnh, chúng ta đúng là bạn thân có khác a, tư tưởng cùng thói quen cũng y hệt nhau!_ Nhi nở nụ cười tươi, lẽ dĩ nhiên mà nói...

- Hề, tại sao con gái đều ham ăn nhí??_ Huy vuốt vuốt cằm, ra vẻ cụ ông than phiền...

- Theo tôi biết thì con trai cũng chẳng thua gì!_ Quỳnh nhếch môi, tâm trạng tốt thì bị mấy tên này phá vỡ...

Cô bước nhanh đi, hoàn toàn không nhìn xung quanh...

“Bốp”

- A..._ Đưa tay ôm lấy đầu, Quỳnh trừng mắt ngược lên...

- Ô, cũng đẹp nhì, khuôn mặt này không tồi, muốn chơi với anh không cung... _ Hải Anh đưa tay nâng cằm Quỳnh, nhìn khuôn mặt mỹ nam hoàn mỹ, hấn ta nhếch mép cười...

- Hừ, chi bằng mày?? Xin lỗi nhé, anh đây chưa thích mày đến mức đang thả lại muốn bẻ cong đầu...(bẻ cong ở đây là “gay”) _ Quỳnh bóp mạnh tay Hải Anh, như muốn bẻ gãy tay hấn ta...

- A... _ Nhi bước đến, kinh ngạc trợn mắt, là hấn, là cái tên bị cô cho một vỏ nặng hôm sinh nhật, sao lại xui xẻo gặp ở đây chứ, tự nhiên thấy khó chịu quá!!

Mọi người kinh ngạc, cái tên đó “khác người” sao?? Tuy Quỳnh đẹp, nhưng cô đang là con trai mà...

- Nhìn cách chú em mặc đồ chắc không thuộc dạng khá giả gì! Ngoan ngoãn theo anh, chú em sẽ không phải lo ăn mặc gì nữa... _ Hải Anh nhú chặt mày vì tay bị giữ chặt, nhìn yếu đuối như vậy mà sức lực cũng mạnh quá!

- Thế à, nhưng sao đây nhì?? Tâm trạng tao đang không vui, tao cũng chẳng thấy hứng thú gì với mày, cút! _ Quỳnh hất tay hấn ra khiến Hải Anh suýt ngã, hấn trợn mắt nhìn Quỳnh, rồi lại quay qua nhìn Nhi... _ A, ra là em à, em đi với thằng này sao...

- Mày cút!! _ Nhi trừng mắt, thờ hồng học, dù biết Nhi chán ghét hấn thế nào...

- Sao thế?? Chúng ta không phải rất vui vẻ sao?? _ Hải Anh mỉm cười đều đặn, Quỳnh đứng bên cạnh nhìn hấn bằng ánh mắt nghi ngờ, sao hấn lại biết Nhi?

- Không phải à, em nói chỉ cần có 36 triệu, chúng ta sẽ quen nhau, bây giờ anh đồng ý, đi theo anh nha... _ Hấn bắt lấy tay Nhi, ánh mắt xéch neho lại, hung tợn vô cùng...

- Bỏ cái tay bẩn thỉu của mày ra khỏi người bạn tao, trước khi tao giết mày!! _ Quỳnh trừng mắt, lạnh lùng liếc Hải Anh khiến hấn ta lạnh sống lưng, nhưng nếu sợ, hấn ta đã không đến đây, chi mấy đứa thấp bé, làm gì được hấn chứ??

- Bỏ tay ra!! _ Kiệt lạnh lùng nói, ánh mắt như dao găm liếc Hải Anh nhưng hấn vẫn đứng đưng như vậy...

- Ô, ra hai đứa này là bạn trai em hả, thú vị đấy, để tao nói cho hai đứa mày biết, khôn lỏi thì chia tay con nhỏ này, nó chẳng còn trong sạch đâu, haha... _ Tên Hải Anh cười man rợ, nhưng mà cũng là lúc...

“bóp”...

- Mày cầm cái miệng chó của mày lại không hả... _ Kiệt trừng mắt, đáng ghét, sao vợ anh lại có quen biết với cái tên này chứ?? Hừ, nó dám đặt điều, lại bôi nhọ vợ anh, đáng ghét...

- Anh còn nói nữa đừng trách chúng tôi kiện anh tội phi báng... _ Shido chán ghét nhìn hấn, cái thể loại chuyên đi phá hoại hạnh phúc của người khác, anh căm ghét vô cùng...

- Phi báng?? Tao đâu có nói điều, tụi bây không tin thì có thể xem... _ Hải Anh hất đầu, đàn em đi phía sau hấn cung kính đưa lên một tập tài liệu...

Quỳnh nhú mày nghi ngờ, khẽ đưa tay mở tập tài liệu ra, lúc này, tay cô bỗng run rẩy, gì thế này?? Mấy tấm hình này...? Không thể nào...

- Đồ khốn, tụi bây làm sao có mấy tấm hình này?? _ Quỳnh nắm lấy cổ áo của hấn, giọng nói lại chứa đầy sát khí...

Trong tập tài liệu toàn là ảnh, nhưng đó không phải là vấn đề, vấn đề ở chỗ, trong tấm hình là hình ảnh Nhi và Hải Anh thân thiết đi chơi nhau vui vẻ, còn có, ảnh... ảnh Nhi không còn trong sạch...

- Làm sao có thể?? _ Kiệt bàng hoàng nhìn mấy tấm hình, làm sao có thể, Nhi chưa đi qua đêm bao giờ, mấy tấm hình này, không thể nào...

Nhưng... khoan đã, hôm qua, đúng rồi, hôm qua, Nhi có đi qua đêm, hơn nữa, lúc về quần áo khác đi và còn rất xộc xệch. Kiệt trợn mắt quay nhìn Nhi chật vắn...

- Không... không có... không phải là vợ, chồng phải tin vợ, vợ... vợ vẫn còn... _ Nhi nói trong nước mắt, ngược nhìn người đã chạy xa kia, tại sao tại sao lại không tin cô chứ?? Cô... cô vẫn còn trong sạch mà... _ Trong sạch mà!!

- Hừ!! _ Hải Anh hừ một cái rồi bước đi trong nụ cười đắc thắng...

- Chết tiệt!! _ Huy nhỏ giọng mắng chửi, rồi không kiềm chế nữa mà... “bóp”... _ Đồ chó, sao mày dám...

- Mày dám đánh nữa thì đừng trách tao!! _ Đưa tay quệt vệt máu trên miệng, nhổ một ngụm nước bọt ra ngoài đường, ánh mắt xéch thách thức...

- Thôi được rồi, thằng này không thoát khỏi tôi đâu!! _ Quỳnh mỉm cười lãnh khốc, cúi đầu tàn ác, sau đó lại quay qua Nhi... _ Nhi, tớ tin cậu, nhưng sao tên đó dám, dám... không tin cậu chứ!!

- Huhu, Quỳnh, tớ làm sao đây?? Kiệt, Kiệt không tin tớ nữa, phải làm sao bây giờ, Kiệt hiểu lầm tớ rồi!! _ Nhi cúi đầu buồn bã, nước mắt cứ thế tuôn

roi là chỗ...

- Tớ đoán cậu ta đang ghen đến điên lên rồi!! _ Quỳnh vỗ vỗ lưng Nhi an ủi, người con trai nào có thể chịu nổi chứ?? Nhưng Kiệt thông minh như vậy, mong là cậu ta sớm biết đây là giả dối, Kiệt, tớ đã giao Nhi cho cậu, mong là cậu sẽ không làm tớ thất vọng...

- Hức, không muốn, tớ không có, không có mà, làm sao... sao lại, cái tên ngốc kia lại không tin tớ chứ!! _ Nhi hít hít cái mũi, khóc đến mũi đỏ ửng lên, ôm lấy Quỳnh như một đứa trẻ đòi mẹ...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Sự Khởi Đầu Cho Mọi Tình Đã Bị Quên Lãng_ Sự Thật Tàn Khốc...!!

Buổi tối, không khí biệt thự vốn vui vẻ, ấm cúng, hôm nay lại u buồn cùng lạnh lẽo, khuôn mặt mỗi người đều vô cùng u ám, kể cả Sin, một cô bé luôn cười vui vẻ hôm nay cũng đóng chặt cửa trong phòng...

- Nhi, rốt cuộc, hôm qua đã xảy ra chuyện gì... _ Quỳnh nắm chặt hai vai của Nhi, nhủ mày tra hỏi, chuyện này mà không tra rõ, sao có thể trả lại trong sạch cho Nhi chứ...

- Thật ra, tối hôm đó là một cuộc hành trình khổ ải và đầy gian nan của tớ, tớ tuy là người dân Việt Nam nhưng không có cậu tớ rất ít khi đi chơi, tớ còn có một chứng bệnh đó là mù phương hướng, câu chuyện thật ra... _ Nhi nhắm mắt vừa hồi tưởng lại, vừa kể...

Hôm đó, sau buổi sinh nhật, cô đi cùng vệ sĩ gửi quà về dinh thự, thật ra cô cũng sẽ không đi nhưng bọn vệ sĩ làm việc cô khá an tâm được. Lúc chuẩn bị ra về, cô đi mua một ít thức ăn vặt, lúc đó...

- A, khu khu... _ Một bà cụ khoảng bảy mươi tuổi, khuôn mặt đầy nếp nhăn cùng lấm lem, vác một bao gạo khá lớn, khum lưng mà đi...

- Bà ơi, bà có sao không, này, mấy anh... _ Nhi vừa ngược lên định tìm vệ sĩ của mình thì chẳng thấy bóng dáng ai... _ Mấy cái người này, đi đâu cả rồi??

- Được rồi, bà để cháu vác tiếp bà... _ Nhi nhẹ nhàng đỡ bao gạo trên lưng bà, à, so với sức một tiểu thư như cô thì khá là nặng nhưng may là cô có biết tí võ nên thể lực cũng không yếu như mấy tiểu thư khác...

- Cô có vác nổi không, hay để bà lão này làm?? Lão chỉ một tí thôi, nhìn cô mỏng manh như vậy, lão sợ... _ Bà lão ngược lên, khuôn mặt già nua hiện từ mím cười...

- Không sao đâu ạ, nhỏ mà có võ mà, cháu thế nhưng “super” lắm nha!! _ Nhi nháy mắt tinh nghịch, tươi cười với bà cụ...

Nhi giúp bà về đến nhà thì cũng đã dần về chiều rồi, cô nhẹ nhàng bước trên đường thì mới biết rằng...

- A, mình đang ở đâu thế này?? Vệ sĩ... vệ sĩ của mình đâu... _ Nhi ngược lên nhìn những dãy nhà ồ chuột, phía trước đã là đường lớn, cô bắt xe về khu phố của mình vậy...

Nghĩ như thế, cô cứ như vậy mà tung tăng bước đi, cười tươi vui vẻ, nhưng mà, vừa ra đến phố lớn...

“Bíp... Bíp”...

- A... _ Nhi giật mình hét lên, chiếc xe xước khê vào người Nhi khiến cô ngã khụy ngất xỉu, đến khi cô tỉnh lại...

End...

- À, ra là cậu được mọi người đưa đến bệnh viện, đến khi tỉnh lại thì trời đã gần sáng?? _ Huy ngạc nhiên mở to mắt, trời ạ, làm việc tốt mà Nhi lại nhọ ghê...

- Vậy là đồ của em đều rách tưa, em phải đi mua quần áo và mặc gấp gấp nên mới xốc xếch như vậy?? _ Jen giật giật khóe môi, nhắm mắt lại lắc đầu...

- Vâng, tớ không ngờ... chỉ vì không muốn mọi người lo lắng nên không nói mà mọi chuyện thành ra thế này, thanh danh của tớ, trong sạch của tớ... _ Nhi ôm mặt khóc, vùi đầu vào vai Quỳnh...

- Hi hi..._ Quỳnh cười nham hiểm, búng tay một cái “póc”, cửa đột nhiên mở ra...
- Kiệt... Chồng..._ Nhi bàng hoàng mở to mắt, đứng dậy từ từ bước tới...
- Vợ, vợ nghĩ chồng không tin vợ sao?? Lúc đầu, chồng hơi xúc động một chút, nhưng khi ngẫm lại mọi chuyện thật vô lí, vợ sẽ không bao giờ phản bội chồng đâu, đúng không??_ Kiệt ôm chặt lấy Nhi, để cô vùi mặt vào ngực mình mà khóc, Nhi khẽ gạt đầu, Kiệt lại hỏi..._ Vợ giận chồng không??
- Không đâu, nếu là vợ, vợ sẽ điên luôn cho xem..._ Nhi ôm chặt Kiệt, giọng nói vì khóc mà trở nên nghẹn ngào...
- Con gái dễ khóc quá, còn nhớ, từ nhỏ khi biết nhận thức đến giờ, tớ chỉ khóc có một lần..._ Huy dứt tay vào túi quần, vô cùng soái mà cười...
- Cậu mà khóc như Nhi, thì thế giới không còn con trai rồi..._ Quỳnh mĩa mai, đá đều, khóe miệng nhếch lên lạnh lùng, nhưng trong lòng đang rất vui mừng...
- Ý cậu nói tôi rất đàn ông sao??_ Huy ép sát Quỳnh, cúi đầu nhếch môi cười, đầu nghiêng qua một bên...
- Tránh ra...!_ Quỳnh đẩy Huy ra, hai tay trắng nõn đặt trên ngực Huy khiến một cảm giác lạ như tia sét xẹt qua người anh...
- À, lúc cậu dọn ra khỏi nhà chính, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, cậu lúc đó trốn tránh, toàn người thân mà giấu vậy à..._ Kiệt cùng Nhi ngồi xuống ghế sofa, anh liếc Huy một cái rồi than...
- Đúng rồi, lúc đó cậu cũng gần như muốn nói rồi, chỉ là tôi không muốn nghe thôi, giờ tôi muốn nghe rồi..._ Quỳnh tự tin nói, nhưng thật ra chỉ là một câu nói đùa, lần đầu tiên Quỳnh đùa...
- Ồ, hai đứa ghê nha..._ Jen cười tinh nghịch rồi đột nhiên ngưng lại nhìn người đứng buồn rầu ở kia...
- Làm như tôi cầu xin cậu nghe tôi nói vậy..._ Huy khoanh tay, đứng dựa vào tường, liếc khinh bỉ...
- Rốt cuộc có chuyện gì??_ Amber nhú mày, tựa đầu vào sofa lười biếng...
- Thật ra, tôi biết được một chuyện không thể ngờ, chuyện làm tôi vô cùng tuyệt vọng, đó là một chấn động đối với một đứa trẻ như tôi vào lúc đó..._ Ánh mắt Huy vô cùng buồn bã, giọng nói như nhỏ xuống, như không muốn nhớ đến nữa, nhắm mắt lại đau khổ...
- Đó là chuyện gì chứ??_ Shido kinh ngạc, lần đầu tiên một chàng trai kiêu ngạo lại tỏ ra yếu đuối như vậy...
- Sin không phải em ruột tôi, nó không thuộc gia tộc Trần gia..._ Huy nhắm mắt, giọng thốt ra đầy đau lòng, sự thật mà anh không thể nào chấp nhận...
- Cái gì!!_ Hoàng ngồi thẳng dậy, hô hấp bỗng chốc gấp gáp, ngón tay rung lên lẩy bẩy, sao lại, có chuyện như thế...
- Sin được mẹ tôi nhặt về nuôi lúc đi viếng chùa..._ Huy mỉm cười chua chát, anh biết là do lúc cung cấp máu, ba anh cùng anh đều không trùng nhóm máu, điều này khiến anh nghi ngờ nhưng kết quả DNA lại làm anh bàng hoàng hơn bao giờ hết...
- “Xoảng”...
- Sin!!!_ Hoàng thét lên...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Sự Khởi Đầu Cho Mọi Tình Đã Bị Quên Lãng_ Điềm Đến Là Đảo Hawaii

Vy bàng hoàng đứng ở đó, mắt mở to đầy kinh ngạc cùng hoảng sợ, đĩa trái cây được cắt gọt tỉ mỉ lại vỡ tan tành ở dưới chân...

- Tại sao chứ...?? Không đúng, không phải đâu, anh hai đang nói đùa, có đúng không, anh hai??_ Vy nói trong nước mắt, bước chân mỏng manh tựa như muốn ngã xuống bất cứ lúc nào...
- Sin, khoan đã, em nghe anh hai nói đã..._ Huy đưa hai tay lên, lo sợ cô bé sẽ ngã xuống, ánh mắt đẹp toát lên tia sợ hãi...
- Không nghe, em không muốn nghe, tại sao anh không nói là đùa đi, tại sao anh không nói chứ, hức, tại sao..._ Vy nấc lên, cái sự thật kia thật khiến cô

khó chấp nhận được, hơn cả, đó lại là một con người ngây thơ luôn sống trong một thế giới màu hồng như cô...

Vy bắt chấp trời đã tối mịch, cô vùng vẫy chạy ra ngoài trong nước mắt. Trên đời này đúng là có nhiều chuyện không như mong muốn của cô, việc lần này, sẽ để lại trong lòng cô một vết thương sâu sắc mà cho dù có chữa lành cũng sẽ để lại sẹo...

- Sin!! _ Hoàng nhanh chóng đuổi theo, khuôn mặt lo lắng đến tột độ...

Chuyện gì xảy ra thế này?? Tại sao, tại sao hết khó khăn này lại đến khó khăn khác xảy đến, mà mọi chuyện đều khó giải quyết thế này?? Mọi người lo lắng, vốn cũng muốn đuổi theo...

- Dừng lại đi, con bé đang rất kích động, nhiều người theo sẽ rất khó mà giải quyết sẽ làm con bé kích động làm nhiều việc nguy hiểm, tin vào Hoàng, thằng bé sẽ giải quyết ổn thỏa... _ Quỳnh đưa tay ngăn cản, khuôn mặt lấp lóa nét âu lo, Hoàng, chị giao Sin cho em, lo cho con bé tốt vào...

Mọi người bất lực ngồi xuống ghế, còn Huy, vốn dĩ anh nghĩ con bé đã ngủ, thật không ngờ, mọi chuyện lại thêm rắc rối hơn rồi...

Hoàng đuổi theo Vy đến một góc phố, lướt qua hàng cây, từng hàng ghế đá san sát nhau, anh thấy cô đang ngồi trên chiếc ghế đá khóc...

- Sin!! _ Đưa tay chạm vai cô thì bị cô đẩy ra xa...

- Dừng, dừng đến đây, tôi ghét tất cả các người, tránh ra... _ Vy hét lên, đưa hai tay ôm mặt mình, vai vì khóc mà rung rung...

Hoàng từ từ bước đến, đưa hai tay ôm trọn Sin vào lòng, vỗ nhẹ lưng cô, khuôn mặt đẹp đầy thâm tình...

- Sin, không sao rồi, mọi chuyện đã qua rồi, đừng khóc nữa, sẽ không sao!! _ Hoàng mỉm cười, vòng tay ôm ấp bao trọn cô... _ Anh cho em mượn vai, có được không??

- Hức hức... _ Vy ôm chặt Hoàng, khóc òa lên, một lúc sau, cô nói trong tiếng nức... _ Đưa em đi đi, đi đâu cũng được, em muốn đi một thời gian, cần thận suy nghĩ lại mọi chuyện...

- Được rồi!! Anh đi cùng em... _ Hoàng mỉm cười, một tay ôm Vy, một tay lấy cái Oppo ra, gọi điện...

“Prince, có chuyện gì cần dặn ạ??” _ Đầu bên là một vệ sĩ lễ phép nói...

- Chuẩn bị cho tôi, một máy bay chuyên dụng, ngày mai tôi sẽ xuất phát đến đảo Hawaii... _ Hoàng lạnh lùng ra lệnh, giọng nói uy nghiêm lại toát lên khí chất vương giả...

“Vâng ạ”... _ Vệ sĩ nghe xong thì Hoàng tắt máy...

- Được rồi, cô bé, chúng ta về nhà ha...? _ Hoàng mỉm cười dịu dàng, nhỏ giọng hỏi Sin...

- Không muốn, em không muốn về nhà... _ Vy vùi đầu vào ngực Hoàng, lắc đầu nguầy nguậy...

- Được rồi, thua em luôn... _ Hoàng yêu chiều vỗ vỗ đầu Vy, anh thở dài, chuyện đi này chắc chẳng ngắn đâu...

Hoàng đưa Vy vào một khách sạn Hoàng gia trong thành phố, trước đó anh điện thoại báo vắn ổn cho Quỳnh và nói sẽ đi với Vy một khoảng thời gian không xác định được...

- Có lẽ như vậy tốt hơn với cô bé... _ Jen cúi mặt, khuôn mặt tinh nghịch lại mang nét buồn phiền...

- Chắc cũng không về sớm đâu, chỉ là, con bé thích nước Nhật như vậy sao thằng nhóc kia lại bảo đi đảo Hawaii... _ Huy nhún mày, hai tay khoanh lại trầm tư...

- Cậu nhắc mới nhớ, tôi chưa có căn villa nào ở Nhật Bản... _ Quỳnh xoa xoa cằm như nhớ ra cái gì đó...

- Ý em là gì?? _ Shido kinh ngạc, chẳng lẽ cô xây rất nhiều biệt thự trên khắp thế giới sao??

- Mìn tỷ rất thích biển, ở đâu có biển, ở đó chắc chắn có một căn villa của tỷ ấy ở đó... _ Am nháy mắt, ày, cậu cũng lo cho cậu bạn thân của mình vô cùng, mong là người có tình sẽ đến được với nhau...

- Các cậu ngây thơ quá, đến bây giờ mới biết chuyện đó, phải biết, công chúa Royal có rất nhiều bất động sản, phân bố trên toàn thế giới đấy!! _ Nhi ra vẻ hiểu biết vỗ vỗ vai Shido...

- Cậu cứ chau mày nhăn mặt mãi thế, hãy tin vào Hoàng – em trai tôi, nó sẽ không làm cậu thất vọng đâu... _ Quỳnh nói thân nhiên, nhưng ý nghĩa lại là một câu nói an ủi, điều rất ít khi xuất hiện của Quỳnh...

- Cảm ơn... _ Huy cuối đầu cười khẽ, khuôn mặt hiền hòa như lần đầu Quỳnh gặp Huy vào năm học lớp 6...

- Cậu... cảm ơn cái gì chứ?? _ Biểu tình đó làm Quỳnh phút chốc trở nên bối rối, khuôn mặt thoáng đỏ ửng...

- Cậu không phải đang an ủi tôi sao?? _ Huy ngược đầu, nở nụ cười thật rạng rỡ, nụ cười tươi nhất kể từ khi anh lên cấp 3...

- Hoàng tưởng... _ Quỳnh nhăn mũi phủ nhận, khuôn mặt vì bối rối mà quay đi chỗ khác, thật bức mình, cứ như cô đang bị nắm thóp vậy...

Shido nhìn biểu tình vui vẻ của hai người họ mà mặt thoáng qua cô đơn, thật không may, anh chờ đợi và tìm kiếm mối tình đầu của mình, đã mười hai năm rồi, nhưng là, ông trời thật bất công, anh tìm kiếm cùng chờ đợi mười hai năm thứ anh nhận lại chính là sự cô đơn như thế này, thật trêu ngươi...

Ngày hôm sau, trên máy bay chuyên dụng hoàng gia, Vy ngồi dựa vào vai Hoàng ngủ ngoan lành, Hoàng cười khê, khê đưa tay vuốt khuôn mặt tròn bóng của Vy...

Sẽ là một chuyến đi dài, sẽ là cuộc hành trình anh phải đi để chinh phục cô gái mà anh yêu, mà cô gái ấy lại không đáng yêu đem quên đi tình yêu tốt đẹp đây, hãy chờ nhé, tình yêu của anh...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Cuộc Dạo Chơi Trên Bãi Biển Hawaii, Trò Đùa Quá Lố Của Sin...!!

Có một người nói với tôi “Tôi không cần tình thân cũng chẳng cần tình bạn, thứ tôi cần chính là tình yêu”. Những suy nghĩ lụy tình ấy khiến tôi buồn cười, bởi vì, đôi khi, tình bạn và tình thân còn cao đẹp hơn tình yêu....

Hai người đến nơi đã là nửa đêm, vừa đến nơi, Hoàng liền lái xe đến thẳng biệt thự gần biển. Căn biệt thự xa hoa, hơn nữa, nó rất sạch sẽ gọn gàng vì mỗi tuần đều có phân phó người quét dọn...

- Thật là mệt nha... _ Hoàng vươn tay ngáp dài ngáp ngắn, mắt lơ mơ vì buồn ngủ, đùa ư?? Anh chưa bao giờ thức khuya thế này đâu, mặc dù trên máy bay anh cũng có ngủ...

- Đi ngủ a, sáng mai anh còn phải cùng em ra biển chơi... _ Vy cười tươi, hoàn toàn không còn đáng vẻ khóc bù lu bù lo như ngày trước...

- Được rồi... _ Hoàng đỡ khóc đỡ cười, Vy chẳng quan tâm gì đến tình trạng bây giờ của anh nha, thật là...

Vy và Hoàng cứ thế mỗi người lên một phòng mà ngủ, thời gian cứ thế mà trôi qua, bỗng chốc, ngày mới lại bắt đầu, tinh thần mỗi người đều vô cùng sáng khoái, hôm nay, là buổi đầu, Vy và Hoàng sẽ cùng đi chơi biển...

- Đây là lần đầu tiên em đến Hawaii nha... _ Vy tung tăng nhảy nhót trên bãi cát trắng, xung quanh cũng có lát đất vài người...

- Em thức sớm quá đó, anh còn chưa tỉnh hẳn đâu... _ Hoàng cười tươi, cười đến trông soái vô cùng...

- Anh là con trai nha, sao lại ham ngủ như thế, hi... _ Vy cười hồn nhiên, Hoàng cũng cười nhẹ, có lẽ, cùng cô đi đến Hawaii như thế này cũng tốt, ít nhất, anh sẽ không thấy cô khóc nữa...

Hôm nay, Vy và Hoàng mặc đồ vô cùng thoải mái, cô mặc chiếc quần thể thao ngắn, kết hợp với chiếc áo pun trắng ngắn tay, cô không mang giày dạo bước trên biển. Anh cũng chẳng khác gì, áo pun đỏ nổi bật kết hợp với chiếc quần đen dài tới gối thoải mái vô cùng, mang một đôi Nike đen phá cách...

- Anh ham ngủ?? Không phải là vì em sao?? _ Hoàng cười mếu, hai tay đút vào túi quần...

- Thì sao hả?? Anh bức xúc... _ Vy giận dỗi, phùng má cu môi, thế nhưng lại đáng yêu vô cùng...

- Anh tình nguyện mà... _ Hoàng cười tà ác, cúi đầu hôn lướt qua môi Vy, rồi rất nhanh rời ra, quay đầu nhìn hướng khác...

- Anh...!! Lưu manh... _ Mặt Vy đỏ gấc, che mặt quay đi chỗ khác, chạy ra ngoài biển...

- Hi... _ Hoàng cúi đầu cười khê, quay mặt qua tìm Vy, nhưng là, trước mắt anh, lại không tìm thấy cái gì... _ Sin, em đâu rồi, đừng có đùa, Sin!!

Hoàng hốt hoảng, nhìn xung quanh, anh rõ ràng không hề nghe thấy tiếng la hay nói gì của cô, nhưng mà, lại đột nhiên không thấy cô lại làm anh hốt hoảng...

Rốt cuộc là cô đang ở đâu rồi???

Trong phút chốc không thấy cô, trái tim bỗng thấy vô cùng hụt hẫng, lại có thứ gì đó như là sợ hãi nổi lên trong anh!! Không sai, anh thật sự sợ hãi, sợ... cô bỗng chốc biến mất khỏi thế giới của anh, sợ... cô sẽ không là của anh nữa...

Hoàng hốt hoảng, lòng anh bây giờ không thể bình tĩnh được nữa, liều mạng nhảy thẳng xuống biển, anh bắt đầu lặn xuống tìm kiếm cô. Lặn mấy lần, thậm chí bơi ra xa biển vẫn không tìm thấy cô làm anh lo lắng không ngừng, trong lòng gấp gáp như lửa đốt...

- Sin, em ở đâu hả, đừng đùa nữa... _ Hoàng la lên, mặc kệ mình đang ướt sũng mà hét lớn, dòng người cứ thế mà nhiều dần, nhiều dần, may thay, không phải là mùa hè nên khách du lịch không quá nhiều, nhưng bao nhiêu cũng đủ khiến anh phiền lòng muốn chết rồi...

Buổi đi chơi biển vốn vui vẻ nay trở nên rắc rối vô ngần, anh gọi cho an ninh Hawaii cùng vệ sĩ của mình ra sức tìm kiếm, hơn thế, anh còn bao trọn cả vùng biển, nhưng mãi đến buổi chiều vẫn không thể tìm ra cô nàng nghịch ngợm ấy...

Hoàng thật sự sắp điên rồi, anh ngồi trên mỏm đá ôm đầu bức bối, về mặt không ai dám lại gần, lúc mọi người cảm thấy thật bất lực thì lúc này, một vệ sĩ đi đến, là một vệ sĩ nổi tiếng việt chuẩn...

- Prince, đã tìm thấy tiểu thư rồi ạ... _ Vệ sĩ cúi đầu thờ phào nhẹ nhõm, anh được điều đến từ trưa đến giờ, mệt chết anh đi!!..

- Ở đâu hả...?? _ Hoàng kích động đứng lên, mỉm cười nói...

- Tiểu thư, cô ấy ở trong một góc trong mấy cây dừa ạ... _ Vệ sĩ cười giọng gao, ai mà biết cô tiểu thư ấy lại ở trong bụi cây như “công chúa ngủ trong rừng” thế chứ!! _ Cô ấy đang ngủ say ạ...

- Cái gì??? _ Hoàng kinh ngạc, sau đó lại gật gật đầu, được, được lắm Sin, em làm anh lo đến cuồng cuồng, còn mình lại thoải mái say sưa mà ngủ...

Sin giật mình, dụi dụi mắt tỉnh dậy, ngủ thật là ngon nha, không biết anh chàng kia tìm mình như thế nào rồi nhỉ, cười hí hửng, cô mới phát hiện mình không còn trong bụi cây mà là ở trong chính căn phòng của mình...

- A?? _ Vy kinh ngạc mở to mắt, cô có thuật dịch chuyển a?? Tại sao ngủ một giấc lại thành ra ở trong phòng của mình???

- Tỉnh rồi hửm?? _ Hoàng ngồi trên ghế cạnh cửa sổ sát đất, gấp cuốn báo lại, lạnh lùng nhìn Vy...

- Anh... anh... anh... anh... _ Vy giật mình chỉ Hoàng, giọng nói sợ hãi trở nên lắp bắp, mất 30s tiêu hóa mọi chuyện, cô là ngủ hơi bị ló rồi... _ Haha, chuyện đó... haha, anh...

- Em sao cứ lắp bắp thế, em đang nói chuyện gì??? _ Hoàng vẫn mặt lạnh nhìn Vy, đôi chân thon dài gác lên nhau, tướng ngồi vô cùng khí chất...

- Cái kia... em muốn hỏi, bây giờ là mấy giờ a...??? _ Vy gãi đầu ngượng ngùng, cô chính là điếc không sợ súng nha...

- Em còn hỏi giờ?? Anh trình trọng nói cho em biết, bây giờ là 21h, là 9h tối, nếu anh không tìm ra em, có phải hay không em cứ trốn ở trong đó...?? _ Hoàng bức xúc. Anh lấy tay đập bàn một cái, anh là tức đến không chịu được rồi...

- Là... là em sai, anh không nên tức giận nha, tức giận rất dễ bị động kinh a... _ Cô là hoàn toàn điếc không sợ súng, mặc dù hơi cảm thấy có lỗi nhưng cô chưa thấy sợ Hoàng bao giờ...

- Em...!!! Bây giờ ai là “heo” ngủ đây?? _ Hoàng nghiêng răng nghiêng lợi, cho dù rất tức giận, anh cũng chẳng biết phải xử Vy ra sao, đánh cô ư?? Anh thà đánh mình còn dễ chịu hơn, mắng cô ư?? Anh bây giờ không phải đang mắng sao?? Nhưng cô bé kia là hoàn toàn không có sợ gì...

Cô nhìn Hoàng bằng ánh mắt cún con, cô cũng không cố ý nha, tại cô đi chuyển dài nên rất mệt vì tại háo hức nên chẳng ngủ được bao nhiêu mà. Hôm nay, thấy một chú bán bánh ở đằng xa, cô liền vui mừng chạy đến mua, lúc về định chia cho cái tên đáng ghét kia, lại thấy anh hốt hoảng nhìn xung quanh...

Cô lại cười nham hiểm, dám chơi trò lưu manh với bốn tiểu thư, cô phạt anh một chút cũng chẳng là gì quá đáng. Chỉ là, cô ngồi đó một lát với làn gió hiu hiu, con buồn ngủ cứ thế mà kéo đến, cô cũng đầu muốn nha...??

Chương 73: Đi Chơi Cũng Là Điều Phiền Phức!! Sin, Em Đúng Là Khỉ Con...

Ranh giới giữa đúng và sai chỉ cách nhau một đường vạch cũng như một con đường được phân biệt trái và phải bằng một dải phân cách. Khi bạn rẽ sang trái tức là bạn đã sai rồi. ...

Thấm thoát đã ba tuần trôi qua kể từ khi Hoàng và Vy đến Hawaii, lúc này, Hoàng mới ngộ ra một điều, rằng Vy không còn như mười năm trước nữa, dịu dàng ngây thơ mà biến thành một khỉ con tinh nghịch và quậy phá...

Bằng chứng, là ngay bây giờ đây, một việc khiến Hoàng đau đầu đang xảy ra tại căn biệt thự...

“Xoảng”

- Có chuyện gì vậy?? _ Hoàng hốt hoảng từ phòng đọc sách chạy vào bếp....

- À, em chỉ là làm bể hai cái đĩa và một cái bát thôi, có chuyện gì đâu... _ Dáng vẻ mặt tap dề đáng yêu vô cùng, nhưng dáng vẻ thần nhiên như chẳng có chuyện gì kia lại làm Hoàng tức sôi máu. Cô bé này, rất đáng bị đánh vào mông...

- Sin, cả tuần nay em làm bể bao nhiêu cái đĩa rồi hả... _ Hoàng ôm đầu, dáng vẻ bất lực...

- A, em chỉ là giúp anh rửa chén thôi mà... _ Vy khúm núm, vẻ mặt ngây thơ vô cùng...

- Anh có kêu em rửa đầu chứ??? Em giúp anh hay là thêm họa cho anh đây... _ Huy xoa xoa thái dương, dáng vẻ mặt mệt mỏi, rốt cuộc đi chơi mà anh lại khổ thế này đây?? Chúa ơi, ngài làm ơn trả một Sin dịu dàng ngoan ngoãn về cho con đi...

- Em đi chơi cái khác... _ Vy nhăn mũi, cúi đầu cời tap dề ra, chuẩn bị ra ngoài...

- Khoan đã, em thay đồ đi, anh dẫn em ra thành phố chơi công viên... _ Hoàng mỉm cười, dịu dàng xoa đầu Vy, khác hẳn với dáng vẻ bất lực ban nãy...

- Thật a?? Hay quá, chờ em một tí... _ Vy vui vẻ chu môi, nhảy chân sáo lên phòng thay đồ...

Hoàng bật cười nhìn dáng vẻ kia của Vy, chỉ là, anh thờ dài một cái, không phải là một môi vì những trò đùa của Vy mà là lo lắng, cô thật sự ổn sao?? Thà cô cứ khóc òa lên, không cần phải kiềm nén như thế này, thật không giống cô chút nào...

Hoàng và Vy vào một công viên lớn ở đảo Hawaii, vừa bước vào Hoàng lại cười gượng gạo, lần trước Sin chẳng được chơi cái gì, về nhà lại gặp cú sốc như vậy, hôm nay chắc chắn anh sẽ khổ dài dài đây...

- Anh, chúng ta cùng chơi tàu lượn đi... _ Vy lém lỉnh chỉ, chưa kịp để Hoàng trả lời cô đã lôi tuột anh đi mua vé...

Được ưu tiên ngồi vào hàng ghế đầu, Vy có vẻ vô cùng vui sướng, Hoàng chỉ mỉm cười nhợt nhạt, cô thích, cái gì anh cũng chiều cả...

- Aaaaaaaa, haha, vui quá đi... _ Ngồi trên tàu lượn, Vy nhắm mắt la lớn, trên môi là nụ cười vui vẻ, chỉ là nó lại thiếu mất sự hồn nhiên...

- Nè, đừng nghịch trên này, sẽ nguy hiểm... _ Từng đợt gió đánh vào mặt khiến Hoàng khó chịu, mặc dù có đai an toàn, anh vẫn lo lắng quay qua nhắc Vy...

- Hìhì, không sao mà... _ Vy mỉm cười, quay qua nhìn Hoàng trấn an...

Vừa xuống tàu lượn, Hoàng chống tay vào cái cây gần đó thở nhẹ một cái, đúng là không phải sở thích của anh mà, chỉ là, anh lại bị cô gái kia kéo đi...

- Chúng ta chơi xe điện đi... _ Vy kéo tay Hoàng, chạy đi.

Anh dờ khóc dờ cười, cô đã mấy tuổi rồi?? Nếu muốn như vậy, không bằng anh lái chiếc siêu xe chở cô đi không phải còn hay hơn sao??? Nhưng mà, vẫn chiều cô chơi tàu điện...

Chơi một môi cho đến trưa, cuối cùng, Vy cũng biết mệt mỏi mà dừng lại, lúc này cô mới phát hiện, rất nhiều người đang nhìn bọn họ, nhất là mấy cô gái trẻ người Hawaii, cứ nhìn chăm chăm Hoàng chảy dãi...

- Anh... Vy quay qua gọi Hoàng, đợi anh quay qua, cô lại nhìn chăm chú, sẫm soi... Anh ngon lắm sao??? Bọn họ nhìn anh đến chảy cả nước dãi mà không hay...

- Gì?? Câu nói ngốc nghếch kia khiến Hoàng bật cười, sao lại nói anh như món ăn thế này... Không phải, bọn họ là đang “nhắm” anh...

- Gì...??? Đến lượt Vy nhăn mặt, mấy cô gái này cũng nhiệt tình quá đi?? Chẳng biết giữ ý tứ, có cần mắt nét đến mức cứ nhìn con trai chăm chăm vậy không?? Hôn nữa bên cạnh chàng trai ấy lại có một cô gái??

Nghĩ vậy, Vy khẽ vòng qua tay Hoàng ôm chặt, kéo anh đi sát cô, vừa đi vừa hướng bọn người “mắt nét” kia trừng mắt, đương nhiên, cô nhận lại là những ánh nhìn ghen tị cùng chán ghét...

Hoàng cười nhìn Vy, đây là cô đang ghen?? Biểu tình cũng thật đáng yêu, nhìn cánh tay Vy ôm sát cánh tay mình, Hoàng cười tùm tùm dịu dàng...

- Anh cười gì thế...?? Vy vĩnh viễn giận dỗi, không hiểu sao cứ thấy ghét ghét đám người kia, vậy nên...

Vừa vào tới nhà hàng hải sản, Vy đã gọi đầy cả món chẳng kịp để Hoàng ú ớ gì, anh kinh ngạc nhìn một bàn đầy thức ăn, chớp chớp mắt rồi bật cười, cô gái này, ghen cũng thật dữ dội...

- Này, ăn đi... Lột vỏ cẩn thận một con tôm hùm, Hoàng bỏ vào bát Vy...

- Anh... Em ghét ăn tôm hùm... Vy nhăn mặt nhìn Hoàng phụng phịu...

- Vậy hả??? Hơ, ghét thì làm sao lại gọi ra, Hoàng cười mếu...

- Anh cũng là một con tôm hùm... Vy nhú mày quả quyết, sao đó cuối xuống xử sạch sẽ con tôm...==

- Thật sao??? Hoàng buồn cười, nói ghét sao lại ăn ghê thế kia??? Đây là đang ám chỉ sao??? Hoàng lắc đầu...

- Không được cười...!! Đang ăn Vy quay đầu lên, cái người này, không ăn lại nhìn chăm chăm người ta cười, anh là bị đười ươi nhập xác sao???

- Được được không cười... Hoàng mím môi, cố gắng không cười, ngốc quá, ngốc đến đáng yêu, anh thật sự yêu chết cái ngốc nghếch của cô...

Đi chơi đến chiều muộn, lúc này, họ đi ngang qua một rạp chiếu phim, Vy vỗ tay bộ một cái.

- Đi xem phim hoạt hình nha... Vy lấp lánh ánh mắt nhìn Hoàng...

- Anh nói trước nhé, phim ở đây không có tiếng việt đâu??? Hoàng cười cười, dịu dàng xoa đầu cô, anh rất thích xoa đầu cô...

- Này nhá, anh là đang khinh em không biết tiếng anh?? Này nhá, em từ lúc mười hai tuổi cùng anh trai đã học qua tiếng anh, tiếng pháp, tiếng ý rồi ấy... Lúc này, anh mất Vy chợt mở to, anh trai??? Đó thật sự là anh trai cô sao???

- Được rồi, chúng ta đi lựa phim... Nhận thấy sự khác thường của cô, Hoàng đẩy Vy đi lựa phim...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Sự Khác Biệt Tính Cách Sau Mười Năm!! Cô Bé Tinh Nghịch Đáng Yêu...

Không phải tình yêu nào cũng chỉ ném mỗi trái đắng. Chỉ là bạn chưa đủ dũng cảm, để ném vị ngọt trong trái đắng ấy mà thôi...

Bộ phim kết thúc cũng là lúc trời tối, Hoàng cùng Vy mỗi người cầm một que kem đi trên đường về, một buổi đi chơi vô cùng vui vẻ, có lẽ, nó sẽ là kỷ niệm không bao giờ phai trong Hoàng và Vy...

- Tối quá rồi... Vy thờ nhẹ, Hawaii thật vui, mặc dù đã ba tuần nhưng cô vẫn không thấy chán, Hawaii là điểm đến cô muốn du lịch nhất sau Nhật Bản...

- Sợ không??? Hoàng đút một tay vào túi quần, một tay cầm kem...

- Đương nhiên không!! Đi với anh em cảm thấy rất an toàn..._ Vy mỉm cười, khuôn miệng nhỏ lem luốt kem, Hoàng bật cười, lấy chiếc khăn tay của mình揩 lau miệng Vy...

Lúc này, cảnh tượng ngọt ngào ấy lại bị phá vỡ bởi tiếng “xoạt xoạt”, một đám lưu manh khoảng 10 đứa chặn đường Vy và Hoàng...

- Ngọt ngào nhỉ?? Khôn hồn có bao nhiêu thì đưa hết cho bọn tao!!_ Thằng đầu nhóm ngênh giọng quát...

- Tiền thì có rất nhiều, chỉ là tụi bây có đủ sức lấy không đã..._ Tao nhả bỏ cái khăn vào túi, Hoàng tiện tay vứt bỏ cây kem, lâu ngày không vận động, đây cũng là dịp may...

- Hừ, lớn giọng nhỉ?? Nhóc ranh..._ Thằng kẻ đó nhếch môi bần thiêu, cây gậy trên tay quơ quơ, lại nhìn bên kia..._ Con nhỏ kia nhìn thật “ngon” đại ca, hay là lấy nó làm bữa ăn chính tối nay...

Hoàng nhếch môi lạnh lùng, bọn lưu manh bần thiêu, quay qua nhìn cô gái đang kinh ngạc chớp chớp mắt kia, anh lại thấy rất muốn cười lớn, cái thái độ ngốc nghếch ngây thơ kia thật đáng cảm, nhiều lưu manh như thế cũng không sợ, nhìn lướt đám lưu manh, anh không nhận được mở miệng đùa với cô...

- Vy, có hai tên không có vũ khí, em xử được không..._ Vốn chỉ là một câu nói đùa, anh lại kinh ngạc nhìn cô...

Bởi vì, cô lại cúi người lượm cây gậy gỗ cạnh đó, đập đập lên tay, sau đó quay qua nhìn Hoàng cười...

- Được..._ Vy cười híp cả mắt, thật ra, có anh nên cô không sợ gì hết, chỉ là, cô can đảm là vì có anh bảo vệ cô, cô cũng được ba dạy qua võ nha, đủ để phòng thân, hai người là cô dư sức rồi...

- Tụi bây nói đủ chưa, xong lên hết cho tao, hai thằng kia, con bé đó yêu đuối như vậy, tụi bây qua bắt nó đi..._ Thằng đầu nhóm cười dâm dăng, cái miệng đen sì khê ha ha một tiếng nhào lên...

Thằng đầu nhóm coi vậy nhưng thật ngu, Hoàng cười thầm trong lòng, lại có thể giống như anh nói đem hai thằng không vũ khí cho Vy xử...

Một nhóm 7 8 đứa nhào vào Hoàng, mấy cây gậy quơ loạn xạ không hề thuộc bất cứ loại võ nào điều này làm anh rất muốn cười lớn, không có võ bầy đặt làm lưu manh, đối với nhóm này anh chỉ cần xử một lúc. Cái chân giò lên đã thẳng vào thẳng trước mặt, đồng thời, cái tay chằng lại cây gậy sắp lao tới, tay kia lại đâm vào mặt tên đánh lén, một đám lại nhào tới, Hoàng khẽ lách người tránh né, nắm đầu hai thằng đập vào nhau...

Mất khoảng năm phút để xử không bọn này, Hoàng lấy cái khăn tay ra lau tay rồi vứt đi, rồi quay qua nhìn Vy, trong phút chốc anh đứng hình. Vy đứng nhìn anh cười mỉm, đáng điệu hoàn toàn thông thả...

- Bây giờ về thôi anh..._ Choàng tay ôm lấy tay Hoàng, Vy vui vẻ bước đi...

- Em... đã không còn là Sin của mười năm trước nữa rồi...!!_ Dùng tay còn lại xoa đầu Vy, anh cười vô cùng soái...

- Mười năm trước em ra làm sao???_ Vy vừa đi, vừa ngược lên nhìn Hoàng khẽ hỏi...

- Chuyện đó sao?? Mười năm trước em...

Hai người như một cặp vợ chồng, cứ quấn quýt với nhau, cả hai đều cảm nhận được sự ngọt ngào, một mối tình cách xa nhau mười năm, với một người không còn nhớ chút ký ức nào, còn một người cứ luôn ngày nhớ đêm mong, ấp ủ trong mình một cuộc tình ngọt ngào. Định mệnh... Đã cho họ là của nhau...

Ngày hôm sau, Vy cứ nhất quyết đòi Hoàng dẫn đi ăn kem, mặc dù anh nói ăn kem nhiều rất có hại, nhưng cô cứ nhất quyết đòi đi, anh cũng chiều...

- Em đó, càng ngày càng không nghe lời, có lẽ anh chiều em đến hư rồi..._ Hoàng nhéo nhẹ mũi Vy, mỉm cười nhẹ, anh chưa bao giờ lạnh lùng với Vy cả...

- Em biết anh chẳng bao giờ ăn hiếp em đâu, anh là số một trong lòng em mà..._ Vy lắc lắc tay Hoàng cười vui vẻ...

- Đây, được rồi, anh chịu thua, miệng của em thật ngọt chết người..._ Hoàng cười nhẹ, cốc nhẹ đầu Vy, ánh mắt hoàn toàn là yêu thương...

- A, kem kia..._ Vốn định vào một quán kem, lại có thể thấy một xe kem dạo ở bên đường, cô vui vẻ chạy đi...

- Đây, Sin, chờ anh..._ Hoàng nhíu mày, bước nhanh theo Sin, lúc này, một chiếc xe máy chạy với tốc độ khiến người, lao thẳng vào Vy...

- Sin, coi chừng nguy hiểm..._ Hoàng giật mình la lên, lao thẳng vào Vy, ôm chặt cô lẩn qua bên đường...

- A..._ Sin nhắm chặt mắt, hoảng sợ, đến lúc mở mắt ra thì người bên cạnh hoàn toàn bất động..._ Anh, anh nè, anh sao thế, tỉnh lại đi, đừng làm em sợ mà...

Hoàng vẫn không cử động, khuôn mặt xuróc một tí nhưng rất dễ lạnh, chỉ là, anh hoàn toàn không nhúng nhích nhưng khóe môi lại âm thầm nhếch lên, phạt cô một chút chuyện hôm đó vậy...

- Anh Tin, ai, ai gọi bệnh viện giúp với, hức..._ Cô thật là, tại sao lại bất cẩn như vậy, Vy nức nở, khuôn mặt khóc mà tèm lem, buồn cười vô cùng...

- Haha..._ Tiếng cười khê vang lên, một bàn tay ôm lấy cổ Vy kéo xuống, một nụ hôn bất ngờ làm Vy trợn mắt bất động...

Nụ hôn sâu nhưng không kéo dài, dù gì thì họ cũng đang ở ngoài đường, Vy òa khóc lớn ôm chặt Hoàng, sợ chết cô đi!! Cứ tưởng anh xảy ra chuyện...

- Tin Tin, em rất sợ..._ Vy nấc lên nghẹn ngào...

- Không sao mà, anh ngoài bị trầy một tí thì không có bị gì hết, chỉ là, em thật không cẩn thận, lỡ không có anh thì sao???_ Hoàng trách móc nhưng cũng không mắng Vy, dù sao cô cũng là thấy kem mà...

Chỉ là, hai chữ “Tin Tin” kia làm anh rất vui, cụm từ mà từ rất lâu anh mới được nghe lại...

- Sin, anh yêu em đến điên mất..._ Ôm chặt Vy vào lòng, Hoàng khẽ thủ thủ, mặc kệ có là ngoài đường hay không...

----RùA----

Mọi người, đừng nói rùa “rảnh rỗi” hay “xàm” nhá, bởi vì sắp có couple thứ 2 nên RùA viết mấy câu “triết lý” chút. Đừng làm tổn thương RùA, Please!!
^^

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Couple Thứ Hai!! Sin, Định Mệnh Nói Rằng... Chúng Ta Thuộc Về Nhau!?

Tình yêu không sai, người sai là bạn. Chỉ vì bạn không biết cách để yêu, để khiến người mình yêu hạnh phúc mà thôi...

Sau tai nạn xe, khoảng cách giữa Hoàng và Vy gần hơn rất nhiều. Hoàng cũng chẳng nặng gì, chỉ bị trầy xước đôi chút. Nhưng mà, anh lại thấy rất cảm ơn chuyện tai nạn này, bởi nó mà Vy và anh gần như trở thành người yêu rồi. Hơn nữa, cô còn rất dịu dàng chăm sóc anh...

Lúc này, Vy và Hoàng ngồi tựa vào nhau cùng ngồi ngắm mặt trời lặn. Buổi chiều tà trông buồn tẻ ngay lúc này lại thật lãng mạn, khuôn mặt cả hai đều tràn ngập hạnh phúc...

- Cảm giác khi yêu thật là kỳ diệu. Nó khiến em biết hạnh phúc, biết đau lòng, cảm giác trong lòng có rất nhiều thứ tình cảm xa lạ..._ Vy mỉm cười, tựa vào vai Hoàng nói khe khẽ, giọng nói mềm mại ngọt ngào vô cùng...

- Làm sao em biết đó là cảm giác khi yêu chứ???_ Hoàng cười tủm tỉm, khuôn mặt ngập tràn hạnh phúc...

- Bởi chị Quỳnh từng nói, hãy cảm nhận tất cả những gì anh làm cho em bằng trái tim, khi đó, em sẽ biết, trái tim em đang hướng về ai, sẽ cho em biết cảm giác khi yêu là như thế nào!!_ Vy nhắm mắt lại, giọng nói vẫn như cũ ngọt ngào, lại như đang thì thầm...

Hoàng cười tươi, thầm cảm ơn cô chị lạnh lùng của mình, chỉ đôi lúc chị thật đáng yêu, khuôn mặt anh hí hửng nhưng nhìn ra lại đều vô cùng...

- Thật sao??? Sin, em vì sao cứ giữ sợi dây chuyền kia???_ Hoàng mỉm cười hỏi, ý thăm dò, anh thật sự rất muốn hỏi, vì sao khi mất trí nhớ, cô vẫn giữ chiếc dây chuyền kia???_

- Anh đang nói sợi dây chuyền này sao?? Em cũng không biết, chỉ là nó rất đẹp, mỗi lần nhìn nó, trái tim em cảm thấy rất âm áp, rất muốn cười, nhưng lại không biết vì sao mình lại có cảm giác ấy!!_ Vy vuốt ve mặt dây chuyền, khuôn mặt trong sáng, khả ái nở nụ cười ngẩn ngơ...

- Em nhìn xem...!!_ Hoàng đưa sợi dây trên cổ mình ra, đó là sợi dây chuyền có chất liệu giống với Vy, chỉ khác, mặt dây chuyền của anh là mặt trăng...

- Tại sao lại là mặt trời và mặt trăng, mặt trời và mặt trăng không bao giờ xuất hiện cùng lúc được..._ Vy ngơ ngác hỏi, khuôn mặt khó hiểu đáng yêu vô cùng, bàn tay xinh đẹp giờ lại vuốt sợi dây chuyền của anh...

- Em biết không??? Mặt trời đại diện cho sự nóng nảy cùng sôi động (tính nghịch), mặt trăng lại đại diện cho dịu dàng, bao dung (yêu chiều). Trong tình yêu luôn luôn có một bên năng động một bên bao dung, em không thấy chúng ta rất hợp sao???_ Hoàng nói một tràn dài, nhưng lại làm Vy càng thêm

ngơ ngác, cô chưa bao giờ yêu nên không hề hiểu ý tứ của Hoàng, ngược mắt chớp chớp nhìn anh....

- Này, sao anh hiểu quá thế...??? _ Vy bỗng chốc thay đổi thái độ, ngẩng đầu lên từ vai Hoàng, phồng má....

- Em ghen sao?? _ Hoàng phì cười, đương nhiên là lạ, tại sao đứa bé sáu tuổi lại nghĩ sâu xa vậy, là vì có cao nhân đằng sau thôi!! _ Lúc đó, mom đã nói cho anh, mom nói, lúc đó mom và daddy cũng như vậy, còn giúp anh làm hai chiếc dây chuyền nữa...

- Thật vậy sao?? _ Vy cười ngây ngô, khuôn mặt xinh đẹp trong sáng dịu dàng như một vị Phù Dung tiên tử...

- Sin, chúng ta về nhà nhá??? _ Hoàng khẽ thì thầm, đoán biết trước phản ứng của cô nên anh khẽ xoa đầu cô, như đang an ủi...

- Không... không muốn, anh ở đây cùng em mãi mãi nhé??? _ Vy ngược lên, đôi mắt lấp lánh, cô vẫn chưa tiêu hóa được sự thật ấy, làm sao, có thể đổi mặt được chứ...??

- Thôi nào, trong một trường hợp khác, anh nhất định ở đây cùng em cả đời, anh sẽ rất hạnh phúc, nhưng Sin, em không thể cứ trốn tránh như thế được, mọi người đều lo lắng cho em, đều mong em về với họ mà... _ Hoàng nhú mày, vuốt ve gương mặt Vy, khuôn mặt lạnh lùng thoáng mềm mại...

- Anh nói dối, họ không cần em, anh hai cũng vậy, ba mẹ cũng vậy, mọi người ai cũng thế... _ Vy hét lên, ôm lấy Hoàng, tựa vào ngực anh rơi nước mắt...

- Ngốc, ai nói họ không cần em, hiện giờ đây, họ còn rất lo cho em nữa là, hai bác rõ ràng rất thương yêu em, anh hai em rõ ràng rất chịu đựng em, Mìn nữa, Nhi nữa, hai người ấy rất thích em mặc dù Mìn rất lạnh nhạt, Am mới vừa gặp cũng luôn luôn đùa vui với em, còn rất nhiều nữa... _ Hoàng thờ dãi, nói một tràng dài, nhìn cái mũi xinh xắn ửng hồng vì hồng...

- Nhưng mà... nhưng mà, lúc biết em không phải em gái ruột, anh hai đã dọn ở riêng a... _ Vy nhắm mắt, khuôn mặt đáng yêu không vì thế mà khó coi...

- Hi, lần đầu tiên anh em khóc từ lúc biết nhận thức đó chính là lúc em gặp tai nạn đấy, ngốc ạ... _ Hoàng phì cười, xoa đầu cô sủng nịch...

- Nhưng... _ Sin nhú mày, còn muốn nói gì đó, vẻ mặt rất ảm ức cùng khó chịu...

- Anh biết, nhưng lúc đó chính em là người lạnh nhạt với Kind (tên tiếng anh của Huy) mà, anh ấy vì điều đó còn có không chấp nhận sự thật ấy, mới ra ở riêng... _ Hoàng hôm nay nói rất nhiều, đều là khuyên cô gái này trở về thôi, thật tốn sức...

- Em biết rồi, em sẽ về, nhưng anh ở đây cùng em một tuần nữa nhé, em còn muốn chơi... _ Ôm lấy thất lưng của Hoàng, Vy mỉm cười, nghiêng đầu dựa vào ngực Huy...

- Được, anh làm sao có thể từ chối em đây?? _ Hoàng ngược mắt nhìn mặt trời đang từ từ lặn...

Anh sẽ không bao giờ quên hôm nay, không, đúng hơn là những ngày ở Hawai này, là những ngày anh hạnh phúc nhất trên đời. Đặc biệt là hôm nay, anh đã có được người con gái anh yêu nhất trên đời, có lẽ, cô không phải là người con gái quan trọng duy nhất của anh, nhưng là, cô là người con gái anh không phải thiếu, như không khí vậy...

Hoàng khẽ vòng tay ôm chặt Vy, trên mặt là ngập tràn hạnh phúc cùng thỏa mãn, cảm giác yêu thật tuyệt, luôn luôn là vậy, tình yêu của anh đến lúc anh sáu tuổi, cái tuổi ngây ngô không biết tình yêu là gì nhưng con tim mới là chân thật. Nó đập rất mạnh mẽ khi thấy nữ chủ nhân của nó. Cảm giác chờ đợi đúng là không dễ chịu, nhưng khi sự chờ đợi ấy làm ra kết quả, nó lại thỏa mãn hơn bất cứ thứ gì...!!

Sin, chúng ta đã đợi quá lâu, thời gian mười năm thật chẳng ngắn, nhưng, đổi lại chính là sự hạnh phúc này, anh cảm thấy, thật xứng đáng...

Sin, trong thế giới của anh em chính là mặt trời. Định mệnh nói rằng, chúng ta... vốn thuộc về nhau...<3...

-----RùA-----

Chap tiếp theo vẫn sẽ là nói về couple TinSin, sau đó sẽ tới couple MinKind cùng JenShido, sẽ có nhiều bất ngờ lắm, hê hê, sự xuất hiện của nhân vật mới (tới đó bật mí)... Đoán xem aaa...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Anh Là Ánh Trăng Dịu Dàng!! Yêu Anh_ Chàng Trai Của Em...

Một tuần trôi qua rất nhanh, hôm nay đã là ngày cuối cùng, bọn họ đi đã hơn một tháng rồi, lại không liên lạc với bọn người kia, chắc chắn họ đang lo đến phát cuồng rồi...

- Anh Tin, hôm nay chúng ta đi đâu đây...??_ Vy vừa ngồi ăn sáng, vừa ngước đôi mắt to tròn nhìn Hoàng...

- Em muốn đi đâu...??_ Hoàng đưa đĩa thịt đã được cắt ra tỉ mỉ qua Vy, còn mình lại lấy đĩa của cô, tiếp tục cắt...

- Chúng ta đi nhiều nơi rồi nhỉ?? Hôm nay là ngày cuối cùng rồi, em muốn đến... .._ Vy cười tủm tỉm, khuôn mặt sáng lên, chỉ còn nơi đó cô chưa từng đến thôi...

- Vườn quốc gia núi lửa??_ Hoàng giật mình, nuốt một ngụm nước bọt, cười gượng nhìn Vy...

- Ừm, em muốn đi chơi buổi cuối ở đó..._ Vy mỉm cười, sao đó cúi đầu ăn thịt...

- Sin, em chắc chứ??_ Hoàng mỉm cười vui vẻ, thật ra... anh cũng muốn đến đó đây, lúc này còn bất ngờ về việc Vy thật đúng ý anh...

- Đương nhiên, em còn chuẩn bị đồ cắm trại rồi cơ, nghe nói ở đó có nơi để du lịch đi bộ, hi..._ Vy chu môi, nháy mắt một cái, khuôn mặt khả ái trắng nõn xinh đẹp...

- Ừ, ăn sáng xong chúng ta đi..._ Hoàng cười dịu dàng, ánh mắt nhìn Vy tràn đầy ấm áp...

Sau khi ăn xong, như đã định, bọn họ được đưa đến vườn quốc gia núi lửa. Đây là ngọn núi lửa lớn nhất trên thế giới. Đây là di sản thế giới được rất nhiều khách đến tham quan. Nơi đây được xem là một hệ sinh thái hỗn hợp, độc đáo và có một nền văn hóa riêng biệt...

Nơi đây rất lớn, kết hợp giữa màu xanh của biển, màu đỏ của núi (lửa), màu nâu của đất, đây quả thật là một nơi đáng để tham quan...

- Nơi đây thật là lạ, lần đầu tiên em biết đến núi lửa đây..._ Vy mắt sáng cả lên, nhảy nhót khắp nơi, trên gương mặt là nụ cười vui vẻ...

- Anh đã đi nhiều nơi, nhưng cũng là lần đầu đến nơi này..._ Hoàng nhìn xung quanh, đánh giá một lượt, cũng có kha khá người ở đây..._ Chị anh thì đến đây rồi...

- Được rồi, chúng ta trải thảm thôi..._ Vy cười toe toét, nụ cười trẻ con cứ thế mà hiện lên, xinh đẹp rạng ngời...

Lúc này, có hai người, một nam, một nữ, nhìn thoáng qua cũng là người Việt Nam, đang đi qua đi lại, dường như là đi dạo, bỗng họ nói nhìn qua bên chỗ Vy, thăm thì gì đó rồi bước đến đây...

- Chào hai bạn, hình như hai bạn cũng là người Việt Nam..._ Người con gái lên tiếng, cô gái này khoảng 17 18 tuổi, nước da ngăm đen nhưng lại khá ưa nhìn...

- A, chào chị, chị cũng từ Việt sang đây tham quan à..._ Vy hoạt bát lên tiếng, nụ cười lém lỉnh cùng giọng nói trong trẻo...

Hoàng nhìn hai người đó đầy cảnh giác, nhưng nhìn Vy cùng cô gái đó trò chuyện thân mật như vậy, cứ như quen đã lâu, anh cũng lác đầu xua đi, mặc kệ, cô vui là anh mãn nguyện rồi...

- Chị tên là Vân, còn anh ấy là Minh, còn hai em tên gì??_ Cô gái tên Vân mỉm cười, lại có chút giảo hoạt, ần ần sự giả tạo...

- À, em tên là Vy, còn anh ấy tên T.. à Hoàng, hi hi..._ Suýt nữa cô để lộ tên tiếng anh của anh, Vy cười gượng, thật là...

- Chào, Hoàng..._ Chàng trai bên cạnh vẫn không hề lên tiếng, ngược lại Vân lại ngượng ngừng đỏ mặt chào Hoàng, điều này làm anh rất không thích...

- Chào!!_ Hoàng dứt khoát nói, giọng nói lạnh lùng nhưng vô cùng trong trẻo, khuôn mặt tuấn tú nhưng lại không hề dịu dàng...

Cả buổi sáng, Vy luôn nở nụ cười, không hiểu vì sao nhưng Vân rất hợp ý với cô, cô nói sở thích gì cô ấy cũng nói mình cũng vậy, làm Vy rất có thiện cảm...

- Vy này, chị cùng anh Minh có làm ít đồ ăn để cắm trại, bây giờ chúng ta ăn chung nhé??_ Vân cười dịu dàng, nhưng lại không hề tự nhiên...

- Chắc ngon lắm nhỉ??_ Vy cười nhẹ, không hề nghi ngờ gì hai người họ, ngược lại rất hồn nhiên tươi cười...

Hoàng định ngăn Vy lại, bỗng dung tên Minh không hiểu vì sao lại nghiêng người, lúc đó anh ta lại đang uống nước cam, vậy nên, nó đổ hết lên người Hoàng làm anh vô cùng khó chịu...

Anh là người rất thích sạch sẽ, đương nhiên, những cái chất lỏng cam cam này khiến anh vô cùng khó chịu rồi...

- À, xin lỗi..._ Minh lên tiếng, một giọng nói hờ hững vô cùng, giọng của anh ta rất khàn, khuôn mặt ngăm đen không thiện cảm...

- Chết rồi, anh thật hậu đậu đấy Minh, gần đây có một shop quần áo, hay là em đến đó mua một bộ rồi thay đi, đây, để chị đưa tiền..._ Vân định rút tiền ra đưa cho Hoàng, nhưng giọng nói lạnh lùng ngăn lại...

- Không cần... _ Tao nhả rút ví tiền cùng khăn tay, anh lau sạch tay bị bẩn sao đó rút tờ tiền, lại đưa ví cùng điện thoại cho Vy... _ Giữ dùm anh, anh sẽ quay lại ngay...

Lúc anh đi, Minh và Vân liếc nhau rồi nhếch môi cười. Vân nhìn Vy đang ăn uống ngon lành, ánh mắt hiểm ác, món ăn đó... cô ta đã bỏ thuốc ngủ vào...

- Oa, buồn ngủ quá... _ Vy dụi dụi mắt, che miệng ngáp đến chảy nước mắt, không muốn ngủ nên cô cố gắng mở mắt nhưng chỉ vài giây sau, Vy ngã xuống...

Lúc Hoàng trở lại thì thấy Vy nằm trên đất, điều này làm anh giận vô cùng, chạy nhanh đến, gấp gấp vỗ vỗ mặt Vy...

- Có sao không, Sin...? _ Đỡ Vy từ trên đất lên, Hoàng nhỏ giọng rửa thầm một câu, sao anh có thể ngốc đến mức để cô ở lại một mình, anh hận chết cái bệnh thích sạch sẽ của mình đi...

- A, anh Tin, em ngủ quên mất... _ Động tác dụi mắt đáng yêu lại tái diễn, Vy chớp chớp mắt ngạc nhiên nhìn Hoàng...

- Ngốc quá, em bị người ta bỏ thuốc rồi... _ Ôm Vy vào lòng, anh thầm nghĩ may mắn, anh có thể mất thứ gì cũng được, riêng cô, anh sẽ giữ thật chặt...

- Sao cơ?? _ Vy bàng hoàng, nhú lại đôi mày xinh đẹp, sao có thể...??

- Hình như, tiền, điện thoại và chìa khóa xe đều mất hết rồi, chúng ta đành phải cước bộ về thôi... _ Hoàng cười nhẹ, khuôn mặt điển trai sáng sủa nháy mắt...

- Mất của mà nhìn mặt anh tươi thế... _ Cô nhăn mặt, nhìn khuôn mặt tươi rói kia, lắc lắc đầu...

- Không sao, không mất em là anh đã cảm ơn chúa rồi... _ Hoàng cười cười, tay đưa ra xoa đầu Vy, sủng nịch nói...

- Xi...!! _ Vy nhăn mũi xi một cái, cười tươi vô cùng...

Hai người ngồi cười vui vẻ, không vì mất đồ mà buồn phiền như người khác, một lát sau, họ lại cước bộ về nhà, đương nhiên, từ đây về đến biệt thự khá xa...

- A, thật là, họ có cần ác đến nỗi một đồng cũng không để lại không?? Đến cả tiền đi taxi cũng không có... _ Vy cúi người than vãn, khuôn mặt là nong đậm đau khổ, hức, sao lại có thể...??

- Trên người anh còn rất nhiều thứ đáng giá, em bán đi là có tiền đi xe ngay... _ Hoàng nháy mắt với Vy, khuôn miệng hình vòng cung hoàn mỹ...

- Được, là anh nói đấy nhé, em bán luôn anh... _ Vy ngược đầu lên cười, quên hết luôn cả mệt mỏi...

- Thật sao?? Em dám bán không?? _ Hoàng phì cười, thật ra trên người anh còn chiếc đồng hồ, cùng viên đá Diamond được đính bên tai trái, đều rất đáng giá, nhưng... lại không có tiệm cầm đồ nào...

- A... _ Lo nói cười, Vy không cẩn thận vấp phải đá, ngã nhào xuống...

Đưa tay ra đỡ Vy nhưng lại hụt, Hoàng nhăn mặt chạy đến...

- Chết thật, có sao không?? _ Hoàng đỡ Vy, ôm cô vào lòng, như vỗ trẻ con, sợ cô gái nhỏ lại khóc...

- Không sao... _ Vy rung rung, giọng nói lại có chút nghẹn lại, không sao gì chứ?? Đau muốn chết cô đây...

- Chân trầy cả rồi, còn bảo không sao, định nén lại à... _ Hoàng cười nhẹ, nâng cô dậy, khẽ mắng yêu...

- A ui, chắc em bị trật rồi, đau chết đi... _ Vy không chịu đứng dậy, vuốt ve chân trái bị trật, Vy nào nề, làm sao bây giờ??

- Lên, anh đỡ em... _ Hoàng ngồi khom người, đưa lưng về phía Vy, bảo cô ngồi lên...

Vy cười tươi, ngoan ngoãn ngồi lên, lưng của Hoàng thật rộng cũng rất ấm áp, đây là tấm lưng mà cô sẽ nương tựa cả đời, áp mặt lên lưng Hoàng, Vy khẽ nhắm mắt, tác dụng của thuốc vẫn còn, cô vẫn còn rất buồn ngủ...

Anh, chính là ánh trăng dịu nhẹ trong cuộc đời em, luôn luôn yêu chiều, dỗ dành em, làm cho thế giới em tràn đầy màu sắc, vì anh... em lại rất thích ngắm trăng, rất thích mặt trăng...

Yêu anh, chàng trai của em...

Chương 77: Thông Tin Của Bá Tước Tiểu Thư!! Tỷ Thách Kẻ Nào Dám Bắt Nạt Cô Ấy...

Cuối cùng cũng về đến nhà, Hoàng thở ra một hơi, thông dong dứt hai tay vào túi quần, cùng Vy thân mật bước vào nhà, như một đôi vợ chồng trẻ vừa đi tuần trang mật về...

- Anh hai...!!_ Vy vừa bước vào nhà liền thấy Huy, cúi đầu nhỏ giọng gọi...

- Ngốc, về rồi sao??_ Huy run run nói, lồng ngực phập phồng kích động, đi tới ôm Vy vào lòng...

- Đây, anh buông ra..._ Hoàng lạnh lùng liếc Huy, dù sao cũng không cùng huyết thống, thân mật như thế khiến anh thật khó chịu...

Huy lạnh lùng lườm Hoàng, dựa vào cái gì mà không cho anh ôm em gái. Lúc này, từ trong nhà, hai người trung niên bước ra...

- Tiểu Vy, con gái của mẹ..._ Bà Trần bước đến, xoa xoa đầu Vy, ánh mắt thoáng qua tia đau lòng...

- Ba, mẹ..._ Ánh mắt cô rung rung, ôm chặt ông bà Trần...

- Không sao rồi, dù có chuyện gì, ba mẹ cũng yêu con nhất mà..._ Ông Trần cười hiền hậu...

Nhóm Quỳnh đứng ở ngoài mỉm cười, nhìn gia đình bốn người đoàn viên, họ cùng nhìn nhau, thật khiến họ nhớ nhà. Nói chuyện một lúc thì hai bậc phụ huynh phải đi về vì còn nhiều công việc, lúc này, Quỳnh quay qua nhìn hai người bạn trẻ thân mật...

- Đây, Sin, không phải là em đã khuất phục rồi chứ??_ Khóe môi Quỳnh rung rẩy, thằng em này của cô, càng ngày càng lợi hại a...

- Tiến triển nhanh thật!!_ Shido không khỏi cảm thán, ngưỡng mộ nhìn hai người...

- Sin, em cứ như vậy sẽ bị ăn hiếp đấy..._ Nhi hòa theo, cười tươi nhìn Vy, sau mọi chuyện, tất cả đều đã ổn...

- Mọi người nói như em là quái vật vậy..._ Hoàng nhăn mặt, lúc này, một chú chó khá lớn chạy lon ton ra..._ Wow, Bel lớn nhanh thật nha, chó lai có khác...

Quỳnh mỉm cười vuốt ve bộ lông trắng tuyết của Belmonde, hai người vệ sĩ từ ngoài đi vào khiến Quỳnh chú ý, họ đưa gì đó cho Am, cậu chàng nhìn vào tập tài liệu, sau đó chuyển tầm mắt đến Quỳnh gật đầu...

- Mọi người nói chuyện đi, tôi có công chuyện..._ Quỳnh sai bước vào phòng đọc sách, ánh mắt phút chốc trở nên sắc bén...

Mọi người khó hiểu nhìn theo, trong lòng mọi người lại có một dự cảm, tiếp theo, sẽ có nhiều khó khăn hơn đang chờ họ, nói cho họ biết, đây chưa phải là điểm dừng...

Lúc này, tại phòng đọc sách...

- Chị, đã có tin tức của Yuri, em phải điều tra một tháng nay mới có tin đấy..._ Am nhăn mặt, ánh mắt trở nên nghiêm túc hẳn lên...

- Nói đi..._ Quỳnh lạnh lùng nói, ánh mắt trầm tĩnh, sắc bén ngược nhìn Am...

- Ba năm trước khi chị ấy cùng ba qua đây mọi chuyện đều rất thuận lợi, tập đoàn làm ăn rất phát đạt, nhưng mà, cuộc sống trường học của chị ấy vô cùng khó khăn, em điều tra được... chị ấy bị rất nhiều người ghét trong đó có cả chị Nhi, người chơi được với chị ấy chỉ có mình anh Huy cùng hai thuộc hạ là Lê Như Quyên và Lê Như Vi thôi..._ Am nhăn mặt, thật ra anh cũng không thích Yuri lắm...

- Cái gì??_ Quỳnh bở ngỡ, Yuri có thuộc hạ, hơn nữa còn là Như Quyên và Như Vi, hơi thờ Quỳnh nặng nhọc, sau đó lại ngược lên nhìn Am..._ Tiếp đi..

- Gần đây nhất, tập đoàn chị ấy bị phá sản vào một năm trước, do bị nhiều người ghét nên chẳng ai chịu giúp chị ấy, kinh tế khó khăn không thể học tiếp, chị ấy đã nghỉ học giữa năm lớp 10..._ Am đưa tập tài liệu cho Quỳnh, trong đó là những hình ảnh Yuri bị hắt hủi...

- Hiện giờ cô ấy đang ở đâu??_ Quỳnh nhìn vào mấy tấm hình, ánh mắt đau lòng, sao có thể thế này, Yuri, từng là bá tước tiểu thư quý phái kiêu kỳ, sao lại thế này??

- Chị cùng ba trốn nợ sống trong khu ổ chuột ạ..._ Am nhỏ giọng, cậu biết cô chủ mình đang tức giận, ánh mắt cô ấy rõ ràng sắc bén hơn...

“Bốp”...

Quỳnh tức giận ném tài liệu lên bàn, ánh mắt nghiêm túc khó chịu, Yuri ngốc, nếu đã như vậy, tại sao lại cố chấp đòi đến Việt Nam, cố chấp từ bỏ danh hiệu bá tước tiểu thư??

- Tìm cho bá tước cùng Yuri một căn biệt thự, trả hết các khoản nợ cho cô ấy, quan trọng nhất, thống kê hết những kẻ từng đánh Yuri, sắp xếp cho Yuri vào 11-1, làm nhanh lên cho tỷ..._ Quỳnh thờ ơ, đứng bất động, ngược nhìn Am ra lệnh...

- Mìn tỷ..._ Am nhăn mặt, rõ ràng không muốn làm, lúc đầu muốn vào học chung với tỷ ấy, Am đã xin đến rất cô hòng, sao Mìn bắt công thể chứ??

- Còn không làm...??_ Quỳnh nhăn mặt, trừng mắt nhìn Am, sau đó thờ ơ bước ra ngoài..._ Ngày mai, tỷ muốn thấy Yuri ở trường...

- Mìn tỷ, tại sao??? Tại sao không xếp vào lớp chuyên, tỷ làm vậy chỉ khiến Yuri bị khinh thường thêm thôi..._ Am quay mặt quát, lần đầu tiên cậu to tiếng như thế với Quỳnh...

- Am, có tỷ ở đây, tỷ thách kẻ nào dám bắt nạt Yuri..._ Quỳnh lạnh lùng nói, sau đó bước thẳng ra khỏi phòng đọc sách, nhắm mắt lại...

Tại sao???

Đáng lẽ ra cô phải cảm thấy kỳ lạ vì không thấy Yuri đâu mới đúng, tại sao bây giờ cô mới biết những chuyện này của Yuri?? Nếu không có ngày hôm đó, chắc cô cũng quên hẳn luôn Yuri rồi...

Thậm chí mình đáng chết, Quỳnh mang tâm trạng không tốt về phòng, lại xui xẻo đụng ngay Huy...

- Cậu có vẻ mệt, có chuyện gì thế??_ Huy ân cần hỏi, khéo môi mỉm cười nhẹ nhàng...

Quỳnh ngược đầu nhìn Huy, ánh mắt thoáng mệt mỏi rồi trở về lạnh lùng như thường ngày, bỏ qua lời hỏi thăm của Huy, Quỳnh bước tiếp...

- Đừng cố chịu đựng, nếu chuyện gì cũng chịu đựng thì không tốt chút nào..._ Huy không quay mặt lại, khẽ nói, giọng nói tuy lạnh lùng nhưng lại ẩn một tia ấm áp...

- Vậy sao??_ Quỳnh nhũn mày, quay đầu lại, cô đang khó chịu vô cùng, rất khó chịu...

Mà nguyên nhân lại chính là anh – Huy, tại sao... lúc Yuri gặp khó khăn, tên này lại không giúp đỡ, rõ ràng, trong trường cô ấy nói chuyện được với hẳn ta, tại sao hẳn ta lại lạnh lùng không giúp, đáng chết...!!

Huy hít thở lại, khó hiểu nhìn khuôn mặt khó chịu của Quỳnh, tâm bỗng dưng căng thẳng, anh... đã làm gì sai với cô sao??

Quỳnh thấy Huy không nói gì, nhếch môi mỉa mai, khuôn mặt xinh đẹp phủ một tầng lãnh giá, nhưng cũng có một tia thất vọng, quay đầu bước đi, cô biết, còn một quãng đường rất dài... để cô chạm đến hạnh phúc...

Hồ Vỹ Kiều Duyên_ Yuri Gaber: Là bạn từ khi còn nhỏ của Mìn, rất thân, nhưng lại không thân lắm với Hoàng, cha cô là bá tước của nước Anh, ba năm trước cô muốn đến Việt Nam nên ba cô đã từ chức đến Việt Nam kinh doanh nhưng được hai năm thì bị phá sản, cô rất thích Huy, thích từ lúc 6t và mục đích cô đến Việt Nam phân nửa là do anh. Cô rất xinh xắn, đôi mắt màu xanh dương, mái tóc vốn màu vàng lại được cô nhuộm đen lại...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Sự Xuất Hiện Của Bá Tước Tiểu Thư_ Nỗi Phiền Muộn Của Quỳnh....

Sáng hôm sau, trường học vô cùng ồn ào, dường như có một số tin tức khiến họ bất ngờ, mà đề tài họ bàn tán tất cả đều nằm trên bảng tin hot của trường...

- Trời ạ, tởn tượng là tin giả ai ngờ con Kiều Duyên sắp vào học thật..._ Một cô nữ sinh trong một nhóm bàn tán che miệng thốt...

- Nghe nói giờ nó nghèo lắm còn thiếu nợ, tiền đâu mà nó vào học nhỉ???_ Cô gái khác trong nhóm nhăn mặt, khuôn mặt khó chịu khi nhắc đến tên đó...

- Hừ, ác hơn là vào cả lớp 11-1, gia cảnh nó bây giờ còn không bằng một góc của tớ, lí nào lại được vào lớp ấy..._ Nhỏ kẻ tiếp khoanh tay, giọng khinh

miệt pha lẫn chán ghét...

- Trời ạ, chắc là bám theo đại gia nào đó làm bitch, được chút tiền nên mới vào được, haha... _ Một đứa nữa từ ngoài tham gia, giọng nói khó nghe vô cùng...

Nhóm Quỳnh cùng lúc đó đang vào trường, ánh mắt Quỳnh sắc lẹm liếc qua cái nhóm đang nói chuyện kia, Am nhìn cô, thờ dài một hơi, cả anh cũng không thích Yuri thì ai có thể thích đây??

- A, con nhò Yuri chảnh đó vào học lại sao, còn chung lớp?? Oh god, ngài muốn giết con sao??? _ Nhi nhìn lên màn hình lớn ở khắp nơi trên trường đều nói về tin tức ấy mà nhức đầu, cô không hề để ý đến có một ánh mắt phiền muộn đang nhìn về phía mình...

- Ha, tở tưởng cậu thoát rồi chứ Huy... _ Kiệt nháy mắt, ánh mắt đùa bỡn, nháy mắt nhìn Huy...

- Đủ rồi...!! _ Quỳnh trầm giọng nói, nhìn ánh mắt phức tạp của Hoàng và Am, cô hiểu, họ đang kêu cô nên kiềm chế...

- A?? _ Nhi kinh ngạc, thái độ Quỳnh gần đây rất kỳ lạ, chẳng lẽ, cô bạn này quen... Kiều Duyên sao??

Jen lắc đầu, cô bá tước tiểu thư kia chắc là mấy năm nay làm quá rồi, dễ thương như Nhi mà cũng ghét, Quỳnh khó xử rồi. Jen bước nhanh đến chỗ Nhi cúi đầu, nhỏ giọng nói với Nhi một câu mà khiến Nhi giật mình...

- Kiều Duyên, tên tiếng anh là Yuri Gaber, bá tước tiểu thư, bạn thân từ nhỏ của Quỳnh đây... _ Jen nói xong, thản nhiên bước đi, giống như nãy giờ mình không nói gì vậy...

Nhi chết lặng, khó tin nhìn Quỳnh, trái tim phút chốc căng thẳng, không phải chứ?? Kiều Duyên từng là bá tước tiểu thư?? Còn là... bạn thân của Quỳnh, không thể nào...??

Lớp học nhanh chóng ổn định, Nhi lo lắng, chốc lát lại quay qua nhìn Quỳnh làm cô nàng khó hiểu...

- Cậu sao thế, Nhi?? _ Quỳnh mỉm cười, ánh mắt như cũ trầm lặng, hơi thở ổn định lạnh lùng, dường như không có thứ gì có thể làm cô kích động...

- Kh... không sao... _ Nhi cúi đầu, nhỏ giọng nói, khuôn mặt phiền muộn cùng buồn bã, thà không biết còn hơn, biết rồi lại cảm thấy bối rối...

- CÁC EM, ổn định nào, hôm nay lớp chúng ta có thành viên mới đây... _ Cô giáo rõ bàn, giọng nghiêm nghị đáng ghét như ngày nào...

Cả lớp dường như không lạ gì, dừng lại chốc lát rồi lại nói chuyện, không hào hứng cũng không bất ngờ, Quỳnh nhìn thái độ của mọi người, khẽ nhếch môi, Yuri, cậu qua đây làm cái gì thế này...

- Chào mọi người, tớ tên là Hồ Vỹ Kiều Duyên, chúng ta đã từng quen nhau nên tớ không nói nhiều, rất mong mọi người giúp đỡ... _ Một cô gái năng động bước vào, vẫn đôi mắt xanh ấy, tuy mái tóc khác màu nhưng vẫn kiểu ấy không khiến Quỳnh bất ngờ, thứ cô bất ngờ là khuôn mặt đánh phấn đến trắng bệch kia của cô...

- Y... yuri?? _ Quỳnh nói không nên lời, dường như, cô không còn nhận ra cô bạn nhí nhố, kiêu ngạo của mình nữa rồi, đúng, cô vẫn rất kiêu ngạo nhưng... lại chứa một chút gì đó giả dối...

- Á, Min... _ Yuri bất ngờ, dường như có tí xấu hổ, song, lại chạy nhanh xuống ôm chầm lấy cổ Quỳnh, cười tươi...

Quỳnh mỉm cười ôm cô, khuôn mặt hài hòa hơn rất nhiều, Quỳnh rất thương Yuri, xem cô như em gái mà đối đãi, từ nhỏ, hai cô đã rất thân, cho dù có lạnh lùng như thế nào, cô cũng chưa bao giờ nói lớn với Yuri...

- Cậu thành ra cái dạng gì thế này?? Bình thường đã rất đẹp rồi, sao lại trang điểm đậm thế này... _ Quỳnh nhăn mặt với mùi nước hoa nực nồng trên người Yuri, lấy ra chiếc khăn tay, cẩn thận lau mặt cho Yuri...

- Không, Min, bây giờ da tớ đen sạm, rất xấu, hic... _ Yuri ngăn Quỳnh lao tiếp, khuôn mặt khó chịu quay chỗ khác...

- Cậu... quan trọng sắc đẹp như vậy sao?? Được rồi, cuối tuần tớ dẫn cậu đi Spa chăm sóc da lại cho cậu, bây giờ, ngoan, cho tớ lao hết nào... _ Quỳnh mỉm cười, Yuri đúng chuẩn là một cô tiểu thư rất thực nữ và không hề biết võ, đương nhiên cũng rất thích làm đẹp, một năm nay không có tiền, lại sống trong cảnh nợ nần, da cô sần đi không ít...

- Min, là cậu... có đúng không, là cậu trả nợ cho tớ... _ Yuri trầm ngâm, khẽ khàng hỏi Quỳnh...

- Không có, nghĩ sao vậy chứ??? Cái đó là lương thưởng cho bá tước thôi, daddy cậu lập rất nhiều công lao nhưng bao nhiêu đó là hết rồi, sao này bá tước làm ăn tốt vào đây... _ Quỳnh cười, Yuri rất kiêu ngạo, nếu nói là do cô trả, cô gái này chắc chắn là sẽ không dễ yên, cuống lên hoặc sẽ giận dữ cho xem...

Mọi người bàng hoàng nhìn bọn họ, nhất là Nhi và Kiệt, Nhi không ngờ Quỳnh lại dịu dàng với Duyên như vậy, điều đó khiến Nhi bỗng thấy hụt hẫng, chắc là, cô đang ghen đây mà, ngốc thật...

Huy nhìn Quỳnh, anh biết, hôm qua cô mệt mỏi như vậy là chuyện của Kiều Duyên, ánh mắt lạnh lùng nhìn Kiều Duyên, anh cũng rất có thiện cảm với cô,

cô chính là cô bé sáu tuổi năm đó luôn cười tươi quăn quít anh, nhưng anh không hiểu sao, cả trường, ai cũng cô lập cô, cả Nhi và Kiệt...

- A, Kind... _ Yuri nhìn thấy anh, bỗng chốc đỏ mặt, lại cảm thấy tự ti vì khuôn mặt hơi rám nắng của mình...

- Ủ, chào cậu, Duyên... _ Huy cười nhạt, không để tâm lắm...

Quỳnh ngược lên nhìn, cô biết, trong trường cô chỉ nói chuyện được với Huy thôi, giờ cô mới rõ, cô gái này thích anh, bỗng, tim nhói lên hệt hẫng, đưa tay chạm ngực trái, gì thế này??? Cô... sao lại phản ứng??? Cô... thích Huy sao??? Điện, đúng là điên mà...

--- RùA---

Hú, hú, all oi, “sắp có biến, sắp có biến” a, chị Yuri ra mặt rồi, chị ấy khổ lắm, đừng anti Yuri nhiều quá nha, Yuri cũng có nỗi khổ mà thôi, hơn nữa, vì chị ấy mà nữ chính của chúng ta sẽ phải khóc nhiều lắm... Cùng đoán đọc nha... <3

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Ngày Chủ Nhật Rắc Rối!? Mối Quan Hệ Giữa Duyên Và Quỳnh...

Ngày chủ nhật, không hiểu là trùng hợp hay cố tình, những người trong căn biệt thự ai cũng hẹn nhau ra ngoài. Quỳnh có hẹn cùng Yuri đi Spa, Vy và Hoàng cùng về nhà chính ăn cơm, Kiệt có một thiết kế xe mới cần phải nộp nhanh lên tập đoàn, Nhi về dinh thự thăm ba mẹ, Jen hẹn với mấy người bạn vừa từ Nhật Bản đến đi shopping, Shido và Amber hẹn đến Pub (giống quán bar nhưng đây là nơi cho các công tử nhà giàu)...

Theo lý thuyết, ngôi nhà chỉ còn một người là Huy, anh chàng bị ép canh nhà nên bất mãn vô cùng. Sáng sớm, anh vươn tay lười biếng bước ra khỏi phòng, nhìn xung quanh căn nhà chán nản, giờ thì còn có mình anh cùng chú nhóc Belmonde trắng bóc.

Huy nhú mày nhìn Bel cứ đi qua đi lại phòng Quỳnh, chốc chốc lại kêu lên ư ừ, anh bật cười, chắc là nhớ chủ rồi...

- Này, Bel cô chủ của mi đi chơi rồi, giờ chỉ còn mình ta thôi, mi đói hả, lại đây, buổi sáng của mi sẽ là sữa đây... _ Huy xoa đầu chú nhóc, thấy nó ngoan ngoãn chạy đến, Huy cười cười, nhưng Bel không hề uống sữa, nó cúi đầu xuống cắn cắn ống quần Huy như muốn bảo anh đi đâu đó, lại nôn nóng kêu lên ư ừ...

- Sao thế?? _ Huy nhú mày, đi theo Bel đến trước cửa phòng Quỳnh, anh cúi xuống, khó hiểu nói... _ Mi muốn ta vào hả??? Không được đâu, tăng băng kia mà biết, thế nào ta cũng te tua...

Nói xong, Huy thông thả đút tay vào túi quần bước xuống bếp, tiếc là, Bel không để yên, cứ chạy lon ton theo Huy làm anh nhú mày, bình thường Bel rất lạnh lùng, cá tính nó y như chủ nó, hơn nữa là giống chó lai nên nó cực kì thông minh...

Thở nhẹ một cái, Huy bước đến trước cửa phòng Quỳnh, nhắm mắt lại, này nhá, là chú chó ngoan của cậu cứ quăn lầy kêu tôi vào đây nhé, tôi cũng không muốn đâu.

Nói thì nói vậy, nhưng anh vẫn rất tò mò, bởi lẽ anh chưa từng vào phòng Quỳnh, phòng của cô chắc cũng âm u lắm nhỉ?? =.=...

Vặn tay lên nắm cửa, nó mở ra một cách nhẹ nhàng, không khóa??? Gì đây?? Cô nàng kia thế nhưng không khóa cửa phòng...'

Nhìn căn phòng bao bọc toàn màu xanh dương tinh tế, những vật trang trí xung quanh cân đối vô cùng, đúng là Quỳnh, cô nàng thật có mắt thẩm mỹ, ngược đầu lên nhìn tường phòng, anh ngẩn ngơ, mấy tấm hình của Quỳnh được phóng lớn, tấm nào cũng như kiệt tác, anh phải công nhận rằng, cô rất đẹp...

Lại nhìn đến chiếc giường màu xanh dương, trên ấy có người con gái xinh đẹp với đôi mắt nhắm nghiền, hai gò má đỏ lên kì lạ, Huy giật mình đi đến, không phải cô có hẹn với Duyên sao??? Sao vẫn còn ngủ thế này?? Ngồi trên mép giường, Huy lo lắng đưa tay đặt lên trán Quỳnh, nóng quá, ya, cô nàng sốt cao rồi...

- Ôi trời, sốt rồi... _ Huy thốt lên, may mắn khi còn bé có chăm sóc cho Vy sốt vào lần, anh cũng có kinh nghiệm...

Anh đứng lên, xuống bếp lấy hộp y tế, trong đó có nhiệt kế cùng thuốc hạ sốt, đo nhiệt cho Quỳnh xong, anh lấy mấy viên đá nhỏ bỏ vào một chiếc khăn sao đó đắp lên trán cô, lấy khăn ướt lau người cho cô, làm xong, anh chàng lau mồ hôi, đợi tí nữa sẽ cho cô uống thuốc vậy...

Lại nói đến Yuri, cô đứng chờ một lúc lâu không thấy Quỳnh đến liền thấy kì lạ, cô biết Quỳnh là người rất đúng hẹn, sao bây giờ còn chưa đến?? Yuri

nhúh mảy, sau đó chậm rãi bước đến nhà Quỳnh, vừa đi vừa nhớ đến hôm đó cô gặp Như Vi và Như Quyên...

---00---

- Chị Duyên, cuối cùng chị cũng đi học lại... _ Như Vi nhếch môi, tay khoanh lại, biểu hiện vô cùng kiêu ngạo...

- Ủ, thời gian chị không có ở đây, mọi chuyện như thế nào? _ Kiều Duyên hất cằm, ra dáng đại tỷ...

- Những kẻ đến gần Huy đều bị em đuổi sạch, chỉ có con nhỏ hội phó Khả Quỳnh lại hơi khó giải quyết, em từng thấy Huy bế nó... _ Như Quyên nhăn mặt, khuôn mặt vì vậy mà trở nên méo mó...

Kiều Duyên híp mắt lại suy tư, Mìn ư??? Hai người họ có quan hệ gì chứ???

- Không thể nào... _ Yuri không tự chủ được bật thốt, Quỳnh lạnh lùng như vậy, trước giờ không quan tâm đến ai, làm sao có thể thích Huy...

---00---

Yuri cúi đầu mỉm cười, là cô suy nghĩ nhiều quá rồi, ngược nhìn ngôi biệt thự sa hoa trước mặt, cô nhếch môi bước vào, Quỳnh có cho cô chìa khóa dự phòng mà...

Còn Huy, anh chàng đưa tay xem đồng hồ, chắc là có thể uống thuốc hạ sốt rồi, anh đưa tay lấy hai viên thuốc, rồi nhẹ nhàng đút cho Quỳnh uống, sẽ không có vấn đề gì nếu cô nàng ngoan ngoãn uống thuốc...

Huy nhăn mày nhìn thuốc bị nhả ra ba lần, tức đến cắn chặt răng, nếu đã như vậy, thì cậu đừng có trách tôi. Huy bỏ hai viên thuốc vào miệng, cúi đầu xuống hôn lên môi Quỳnh. Khi hai đôi môi chạm vào nhau, anh cảm nhận được một nguồn điện chạy khắp người, môi cô thật mềm, thật ngọt, nhẹ nhàng tách hàm răng của cô ra, có lẽ là bị bệnh, Quỳnh trở nên rất ngoan ngoãn. Quá trình đút thuốc bằng miệng rất dễ dàng...

Mà một màn này, toàn bộ đều lọt vào mắt của Yuri, cô nghĩ người nhìn một màn trước mặt, hơi thở cũng trở nên khó khăn vào lúc này, bàn tay siết chặt thành nắm...

Yuri cắn môi, làm sao có thể?? Đúng, Quỳnh có thể không thích Huy, nhưng còn Huy, không phải không có khả năng Huy thích Quỳnh, quay đầu bước ra ngoài, cô mang đi một sự căm tức, một sự ganh tị, còn có cả oán giận...

Mối quan hệ giữa Yuri và Quỳnh, lại có sự chuyển biến tiêu cực...

Chăm sóc người bệnh là điều rất dễ dàng với Huy, nhưng Quỳnh thì khác, chăm sóc cô rất mệt mỏi, còn không ngừng bị nhóc Bel quấy phá đòi ăn, anh cảm thấy chủ nhật này thật sự rất khắc nghiệt. Mãi đến buổi chiều cô mới hạ sốt, hơn nữa còn tỉnh dậy...

- Là cậu chăm sóc tôi sao?? _ Vừa nói, tay vừa vuốt lông Bel...

- Ủ... _ Huy nhắm mắt, tựa vào ghế sofa trong phòng Quỳnh...

- Cảm ơn, nhưng mà, lúc hôn mê, tôi cảm nhận được ai đó đưa cái gì đặng đặng vào miệng tôi, sau ba lần thì lại có cái gì mềm mềm chạm vào môi tôi, đó là gì hả?? _ Quỳnh chớp mắt, hỏi điều canh cánh của cô khi tỉnh dậy...

Huy giật mình, khước môi co giật dữ dội, nếu như anh nói hôn cô, liệu... có bị cô đánh hay không, thôi, tốt nhất là không nói...

- À, tôi định đút bánh cho cô ăn í mà... _ Huy gượng cười đến khổ, quay mặt đi nơi khác...

Rất lâu về sau, khi hai người ôm nhau ngủ, anh đã nói sự thật này cho cô, và nhận được chính là cô “dịu dàng” đuổi anh ra ngoài ngủ...

____RùaA____

Xin lỗi mọi người, Rùa đã mất tích quá lâu, Rùa trở lại rồi haha... =))) vì đường dây mạng bị lỗi đã khiến mình xa mọi người, hãy trở lại và ủng hộ Rùa tiếp nào....

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Khán Đài Hội Thi Võ Thuật!! Gặp Lại Ley...

Sáng hôm sau, như thường lệ, cả đám lại cùng đi học cùng nhau. Chỉ khác là, tâm trạng Yuri rất bất bình thường, chốc chốc cô lại nhìn qua Huy, rồi lại sợ gì đó mà chuyển dời ánh mắt, điều này làm Huy khó hiểu...

- Cậu có gì muốn hỏi tớ sao Duyên? _ Huy mỉm cười, giọng nói vô cùng thân thiện...

- Thật ra, thật ra là... _ Yuri cắn cắn môi dưới, ấp a ấp úng cúi đầu...

- Có chuyện gì cậu cứ nói thẳng đi Yuri... _ Quỳnh không quay đầu, ánh mắt vẫn điềm tĩnh, bước đi vẫn thong thả mà tiến về phía trước...

- Nhà tớ có hơi xa trường, Huy, cậu có thể mỗi ngày đến đón tớ đi học được không? _ Yuri cúi đầu, giọng nói e thẹn, nhưng vẫn ẩn hiện sự ma mị trong từng câu nói...

- Há?? _ Huy kinh ngạc, há miệng ra, không tự chủ mà quay đầu nhìn Quỳnh, lần đầu tiên anh thấy vô cùng bối rối...

Nhi liếc Duyên với cái nhìn chán ghét, hừ, Quỳnh đấy, sao cô ta không nhờ, lại nhờ Huy, đúng là rất biết cách tiếp cận người khác, tưởng mình là công chúa chắc, Nhi oán giận mà nghĩ...

Am nhếch môi, lại có chút giễu cợt. Vì câu nói đó mà mỗi người lại một tâm trạng, Quỳnh trong lòng thở dài, thật không biết phải nói gì...

- Hay là để tớ tặng cậu một chiếc xe nhé, cậu thích xe gì? _ Quỳnh mỉm cười, giọng nói nhẹ nhàng...

- Không cần đâu, tớ không biết lái xe... _ Mọi người không biết vì sao, Yuri lại đối với Quỳnh vô cùng thờ ơ, dường như là không muốn gặp mặt...

- Được rồi, tớ sẽ kêu một vệ sĩ lái xe riêng cho cậu... _ Quỳnh thỏa hiệp nói, đối với Yuri, Quỳnh như đối với em gái, cưng chiều hết mực, chỉ là...

- Không cần, sao cậu nhiều chuyện thế hả, tớ không thèm những thứ cậu bố thí cho tớ... _ Yuri che tai hét lên, rồi quay đầu chạy nhanh đi, tranh cãi lại rất nhanh thu hút người khác, lại làm cho mọi người ghét Yuri hơn...

Quỳnh kinh ngạc, hôm qua cô bị ốm, không thể đi spa cùng Yuri, chẳng lẽ lại giận rồi, định đuổi theo giải thích, tay lại bị nắm chặt lại, khiến Quỳnh phải quay qua nhìn chủ nhân của cánh tay...

- Cậu bị ngốc hả Quỳnh, cô ta không nói lý như thế, cậu còn muốn đối với cô ta tốt, thật không hiểu nổi cậu... _ Nhi nhăn mặt, khó chịu nhìn Quỳnh, cô cảm thấy rất uất ức cho Quỳnh, lại giận cô quá nhân từ...

- Không sao đâu, các cậu lên lớp trước đi, mình hơi bận, còn vài bản báo cáo chưa viết xong, mình đi đây _ Quỳnh như có như không nói, lời nói hơi khàn vì chưa hết hẳn bệnh, môi hơi tái đi, cô cảm thấy hơi mệt, nói xong, cô liền bước đi...

- Đây, Quỳnh... _ Nhi hét lên, tức giận giậm chân, tại sao cô lại có cô bạn ngốc hết thuốc chữa thế này...

Mọi người lắc đầu, đều là tiếng thở dài bất lực, là tình bạn nhưng cũng như tình yêu vậy, là quan hệ tình bạn tay 3, khiến họ không ngừng được lo lắng...

Rất nhanh, ngày hội võ thuật ở trường cũng đến, việc này thu hút rất đông học sinh của 3 trường tham gia. Ngày hôm nay, đông vui vô cùng, giống như một ngày hội vậy...

- Hey, Quỳnh... _ Ley cười tươi, vẫy vẫy tay với Quỳnh, về mặt điển trai nổi bật thu hút nhiều bạn nữ...

- Chào, Ley, cậu cũng tham gia nữa à? _ Quỳnh cười nhẹ, rất nhanh đi đến cùng Ley đi vào hội trường, hôm nay, cô đến trường trước chuẩn bị, mấy người còn lại đến sau...

- Ủ, hồi nhỏ tớ có học một ít judo... _ Ley luôn giữ nguyên nụ cười tỏ nắng, khi nhìn Quỳnh lại chứa tia ấm áp...

- Tớ thật mong được đấu với cậu... _ Quỳnh gạt nhẹ đầu, lại nhìn sang hướng khác, ở đó có nhóm người của Nhi và còn có Yuri đang đi cạnh Huy...

- Mìn tỷ, bá tước mới về biệt thự rồi, tốt quá, không phải ra ngoài ăn nữa... _ Am lém lỉnh nói, chạy đến cười với Quỳnh, nháy mắt một cái, lại gây sự chú ý của nữ sinh xung quanh...

- Bá tước...?? _ Ley chớp mắt, khó hiểu hỏi lại...

- À, à... là _ Am cứng họng, liếc sang một bên...

- Là tên người thôi... _ Nhi nhanh nhẩu nói, nụ cười giương gao, trời ạ, ai lại đặt tên là Bá Tước...?

- Còn cậu này là ai thế? Hình như tớ chưa thấy cậu ở trường?? _ Ley nhìn Am mỉm cười, rồi lại quay qua hỏi Quỳnh...

- Nó là em họ của tớ, không học ở trường này, lên đây xem tớ đánh thôi... _ Quỳnh giải thích qua loa, cô không cho Am đi học, bởi vì cậu chàng đang mang họ Royal mà nếu đi học lại phải đổi tên Việt, rất phiền phức, cho nên Quỳnh dứt khoát để Am ở nhà cùng bá tước kim quân gia Drew...

- Vậy sao, gia đình của cậu quả là toàn mỹ nam, mỹ nữ... _ Ley nháy mắt, lại quay qua nhìn Hoàng, cười nhẹ... _ Em trai hay em họ, kể cả chị gái toàn

bộ đều là cực phẩm...

- Rất biết nịnh nọt... _ Huy cắn răng nói, dường như lời thoát ra từ kẽ răng mới đúng...

- À, ra là có người đang ghen... _ Jen băng quơ nói, mắt nhìn sang hướng khác, khóe miệng hơi nhếch lên chế nhạo...

- ... _ Ley chớp mắt, khó hiểu nhìn mọi người đang nói chuyện, lại buồn bã nhìn sang Quỳnh, cô... có bạn trai rồi sao??

- Sao thế Ley? _ Quỳnh nhướn mày, thấy anh chàng cứ nhìn chằm chằm vào mình, cô không được tự nhiên cho lắm...

- À, sắp khai mạc rồi, cùng vào đi... _ Ley cười che dấu, rồi bước đi trước, không để Quỳnh phát hiện rằng mình đang đỏ mặt...

- M...min... _ Quỳnh đang định đi thì một giọng nói ập ứng quen thuộc vang lên, trong giọng nói mang theo vài phần áy náy...

- Yuri... _ Quỳnh mỉm cười nhẹ nhàng, vốn là lúc này đã phát hiện ra cô, nhưng do nói chuyện với Ley nên cô cũng không chú ý Yuri cho lắm...

- Xin lỗi, hôm đó hơi quá đáng với cậu, do... tớ tâm trạng không tốt, cậu tha lỗi cho tớ nha... _ Yuri ngượng ngùng cúi đầu, lại mang theo vài phần hối lỗi...

- Không sao, tớ không giận... _ Quỳnh gạt nhẹ đầu, thở ra một hơi, có vẻ như đang trút bỏ gánh nặng, cũng như trút đi một mối...

Nhi không nói gì, nhưng ánh mắt khinh thường lộ rõ, đôi mắt lộ ra sự khó chịu cùng âm lãnh, trên đời này, cô ghét nhất con người giả tạo...

- Huy, chúng ta vào thôi... _ Yuri ôm lấy tay Huy, thân mật kéo đi, rồi lại quét mắt qua Quỳnh, mỉm cười diễm lệ... _ Cùng đi nha Quỳnh...

Quỳnh nhắm mắt cười khổ, giờ cô đã hiểu vì sao hôm đó Yuri đối với cô thù địch như vậy, nhưng cô không hiểu, mình và Huy có thân thiết đến mức Yuri phải ghen chưa?? Cười giấu cợt, Quỳnh thông thả theo sau Ley...

Huy ngược mắt theo, mang theo tia hốt hoảng cùng bất an, muốn gỡ tay Yuri ra nhưng không được, Huy quay qua nhúu mày nhìn Yuri, đồng thời, Yuri cũng khó chịu nhìn mặt nhìn Huy. Thở dài, Huy bước đi kéo theo Yuri nói gót Quỳnh...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Lời Thỉnh Cầu Đầu Tiên, Sự Ngỡ Ngàng Trong Giây Phút...

Bây giờ, sân đấu tập hợp những thành viên tham gia của mỗi lớp, còn có thêm những thành viên của trường khác, nên đầu tiên phải đấu loại, mà Seya, người rõ ràng được tham gia chính thức, nay phải ngồi trên khán đài, làm cô ta ảm ức vô cùng, nhưng cũng không dám nói nhiều...

Jen nhúu mày nhìn xung quanh, cảm giác khó chịu đánh chiếm, không hiểu vì sao, cô luôn cảm thấy có một ánh mắt biến thái đang nhìn về phía bọn họ, ánh mắt âm hiểm làm người ta lạnh sống lưng, ánh mắt ấy không nhắm vào cô, ngược lại... Cô hít thật sâu vào, nhìn về phía Quỳnh, ánh mắt sâu thẳm hiện lên sự lo lắng, rồi lại quay lên khán đài, nhìn về phía người con trai ấy, người mà cô vẫn mong muốn có, cười khổ, cuộc đời này, cô chỉ cần có anh, là đủ rồi...

Đương nhiên, Jen cảm nhận được, Quỳnh cũng cảm nhận được, hơn nữa, cô còn cảm nhận được một hơi thở nguy hiểm đang gần kề với mình, nhưng ánh mắt cô vẫn bình tĩnh, quét một vòng quanh khán đài, cô khẽ nhắm mắt lại, cô biết, thân phận của cô, tính cách của cô, sẽ có rất nhiều người ghen ghét, nhưng ánh mắt này thật đáng sợ, đó là ánh mắt rình mồi, mà cô chính là con mồi, đang nằm ở kia, chờ chết...

Nếu là một mình cô, cô có thể tự mình đối mặt mà không hề sợ hãi, bây giờ, xung quanh cô có quá nhiều bạn bè và người thân, đó chính là thứ cô sợ hãi, là điểm yếu chí mạng của cô...

- Này...! _ Huy thông thả đập tay lên vai Quỳnh, ánh mắt thân thiện, khuôn mặt góc cạnh đều không có biểu cảm, chỉ là ánh mắt sâu thẳm luôn nhìn chằm chằm Quỳnh...

Quỳnh sững sờ, dường như là giật mình, cô cảm tức trừng mắt nhìn Huy, không biết là gì, cô chỉ cảm thấy rất giận khi đối mặt với người này...

- Chuyện gì?? _ Hung hăng nói, cũng là hung hăng đẩy tay Huy ra, như là nhìn thấy bệnh dịch, lần đầu tiên cô thay đổi sắc mặt khi nói chuyện với Huy...

- Làm gì mà hung dữ thế, tôi chỉ nhắc nhở cô, mau vào phòng thay đồ, đến giờ thi đấu loại rồi... _ Huy nhăn mặt, khó chịu vì bị đối xử cộc cằn như thế,

anh vừa nói xong liền quay đầu đi ngay...

Quỳnh ngỡ ngàng, không ngờ là mình lại ngẩn ngơ lâu như thế, thở nhẹ một hơi, quay đầu nhìn lên khán đài một lần cuối, sau đó bước vào phòng thay đồ của hội trường, thấy bộ đồng phục xanh “toàn tập” mà Hoàng chuẩn bị cho cô, cô liền giặt mình, cái này cũng không quá khác loài đi? Lại tự an ủi, chắc là đồ tập thể rồi!

Nhưng, đó chỉ là một lời nói an ủi bản thân mà thôi. Bởi, sự thật chứng minh...

Toàn bộ ánh mắt của hội trường đều đổ dồn vào người Quỳnh, đương nhiên, Quỳnh tái mặt, bình thường đã rất “nổi” rồi, bây giờ...

Ánh mắt lạnh lùng quét qua Hoàng, cái người mặc đồ màu trắng thanh lịch kia, thật ra là nín nhịn muốn cười hết mức rồi...

Khóe môi Quỳnh khẽ động, muốn chơi chị à nhóc, cùng lắm là đùa em chị thôi, còn non lắm...

- E hèm, đội trưởng thì đương nhiên khác màu với đội viên rồi... Vừa buông ra một câu nói không lớn không nhỏ nhưng đủ để cả hội trường nghe, Quỳnh xoay người nở nụ cười tự tin, mình thích... thì mình nói thôi...

- Cái... gì??_ Huy ngỡ ngàng, sao đó là nhíu mày, thống nhất anh là đội trưởng rồi mà, sao giờ lại là cô, chẳng lẽ, lại muốn biến anh thành kẻ lạc loài... (Huy là đội trưởng nên mặc y phục đen, còn đội viên mặc đồ trắng)...

Cô gái này...?? Anh thật không thể nào nói nổi cô, cúi đầu nở nụ cười, ánh mắt của anh trở nên vô cùng dịu dàng...

- Kính thưa các thành viên của ban tổ chức cùng với toàn bộ khán giả đang có mặt trên khán đài ngày hôm nay, như mọi người mong đợi, đại hội võ thuật 3 năm một lần lại được tổ chức, cùng cho một tràng vỗ tay khai mạc... MC thoải mái nói, trên môi luôn nở nụ cười xã giao thân thiện, không khi hội trường trở nên sôi nổi, đương nhiên, Quỳnh cũng đen mặt đi thay đồ, lời luôn cả chàng Huy đi theo...

- Nè, nè, buông ra ..._ Huy đẩy tay Quỳnh ra, bực dọc nhăn mặt, cô lại lòi anh như lòi hàng vậy...

- Cởi ra!_ Khóe miệng nhả ra hai chữ, Quỳnh khoanh tay lại, nghiêm túc nhìn Huy...

- Cởi?? Cởi cái gì??_ Huy ngơ ngác, hoàn toàn không hiểu Quỳnh đang nói cái gì?

- Cởi đồ!_ Tiếp tục nhả ra hai chữ, thái độ của Quỳnh vẫn dửng dưng, không phát hiện ra sự mờ ám trong câu nói của mình...

- Cái gì??_ Huy giặt mình, khóe môi run rẩy, như phản xạ có điều kiện đưa hai tay ôm ngực, bộ dạng rất giống thiếu nữ sắp bị cưỡng bạo...

- Cởi ra, mau lên..._ Quỳnh gất lên, mắt kiên nhẫn nhíu mày...

- Này, này, cậu đừng tưởng tôi nhường mà nghĩ tôi sợ cậu nhá, tôi đây không bán thân đâu..._ Huy lùi phía sau, ánh mắt nhìn Quỳnh cảnh giác...

- Cậu đang nói lung tung cái gì á??_ Mặt Quỳnh hơi đỏ, vừa ngượng vừa giận, cũng tại cô nói chuyện không đầu không đuôi mà ra...

- Vậy cậu..._ Mặt Huy cũng đỏ, đỏ như quả cà chua, khẽ hắng giọng một cái, cậu hiểu toàn bộ sự việc rồi..._ Chờ tôi một chút...

Nói rồi, Huy đi nhanh vào phòng thay đồ nam, che dấu nét bối rối còn vương trên mặt, đúng lúc này, ở ngõ hẹp, xuất hiện một cô gái xinh đẹp, làn da được dưỡng cẩn thận, khuôn mặt trang điểm nhẹ cùng với làn váy thanh lịch...

- Min..._ Yuri cười duyên chuyển, khóe môi mỉm cười duyên dáng vô cùng, liếc vào phòng thay đồ nam, sau đó nhìn Quỳnh...

- Yuri..._ Quỳnh mỉm cười, đuôi mắt hiện rõ sự vui vẻ, sau đó lại nhẹ giọng nói..._ Cậu tìm tớ à?

- Ừm, Min, tớ có một việc muốn thỉnh cầu cậu!_ Yuri cup mắt xuống, khóe môi mỉm lại, dường như là điều rất khó nói.

- Chuyện gì thế, nếu trong tầm tay tớ, tớ nhất định sẽ giúp..._ Quỳnh ngạc nhiên, Yuri trước giờ luôn giữ mình thanh cao, chưa bao giờ thỉnh cầu người khác làm việc gì...

- Cậu... nhường chức hội phó cho tớ nhé??_ Yuri ngước mắt lên, đúng lúc này, Huy cũng từ trong phòng thay đồ đi ra, một sự ngỡ ngàng dâng lên trong lòng...

Huy nhíu mày, lần đầu tiên khó chịu nhìn về phía Yuri, sao lại có chuyện như thế?? Sao lại có cảm giác, Quỳnh luôn làm mọi điều vì Yuri, là vì sao???

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Nguy Hiểm Lúc Thi Đấu, Nhược Điểm Của Công Chúa...!!

- Sao hả??_ Quỳnh mở to mắt, hơi ngạc nhiên, cô không ngờ Yuri lại thích cái chức hội phó này...

- Không được sao...?_ Duyên cúi đầu, ánh mắt hơi buồn, che dấu đi sự khó chịu trong ánh mắt, Duyên ngước lên mỉm cười nhẹ, rồi nói tiếp..._ Thật xin lỗi, tớ không nên có yêu cầu quá đáng như vậy...

Huy thở nhẹ, không hiểu vì sao khi nghe Duyên nói ra câu này, Huy thấy rất nhẹ nhõm, hay là, có Quỳnh, anh không còn bận rộn như trước nữa, nên không muốn cô từ chức?? Chắc là vậy rồi...

- Không đâu!! Thật ra, tớ còn cảm thấy rất vui ấy chứ?? Hội phó rất bận rộn, tớ chẳng được đi chơi gì cả, nếu cậu đã muốn, tớ sẵn sàng nhường..._ Quỳnh vừa nói xong, mỉm cười nhẹ một cái, lúc này, nhìn thấy khuôn mặt hơi tái của Huy ở phía sau, Quỳnh thoáng thả bước đến, mặc dù rất xin lỗi về việc khiến cho Huy mất mặt, nhưng không phải hoàn toàn là lỗi của cô, là tên em trai đáng ghét kia của cô mà ra..._ Yuri, hai tuần nữa là đại hội hội học sinh, tớ sẽ công bố cho mọi người việc từ chức và đề cử cậu...

Ba người nhanh chóng trở lại sân đấu, trông Huy xuống tinh thần rất nhiều, không hiểu vì sao, anh rất khó chịu, cực kì khó chịu, trong đầu anh chỉ toàn là câu nói của Quỳnh khi ấy, nụ cười bất cần và giải thoát ấy, như ép anh đến đường cùng vậy...

Chẳng lẽ, cô thật sự mệt mỏi như thế?? Phải rồi, công việc của anh luôn được cô xử lí chu toàn, có ai như anh không?? Đây hết trách nhiệm của mình cho cô, vốn dĩ, chỉ là muốn chọc cô, nhưng là, nhưng là... Càng trên lại như càng lún sâu, anh chỉ cần một lời đề nghị thôi...

Đúng!

Chỉ cần cô nhờ anh giúp đỡ, tuyệt đối anh sẽ đồng ý, đây vốn là ý đồ của anh mà, nhưng mà, mọi chuyện sai lệch khỏi tầm kiểm soát của anh bất ngờ...

Tiếng thông báo xếp bảng và phân loại trận đấu vang lên khắp khán phòng phá hủy dòng suy nghĩ tiêu cực của Huy. Anh hít thở gấp, nguy hiểm, hung ác nhìn cô gái kiêu ngạo luôn tự cho mình là đúng kia...

Được lắm!! Công chúa lãnh kiêu, sẽ có ngày cậu sẽ phải cúi đầu với tôi thôi, cậu không thoát nổi đâu...

Hoàng nhếch môi, thích thú suy nghĩ cái gì đó, ánh mắt sâu xa kia làm Quỳnh hít một hơi sâu, nổi da gà...

- Đẹp ngay cái điệu cười biến thái kia ngay, em lên con à??_ Quỳnh lườm một cái, khuôn mặt hoàn mĩ cảnh giác cúi xuống, nham hiểm quá, phúc hắc quá, Sin, chị cầu phúc cho em...

- Biến thái??_ Nụ cười có chút méo mó, sau đó khôi phục lại bình thường..._ Chị không thấy em rất đẹp trai sao?? Là vương tử được cả hàng ngàn cô gái trên thế giới dòm ngó ấy...

- À à, hàng ngàn cơ đấy?? Chị thật muốn cho Sin nghe câu này..._ Jen xoa xoa cằm, ánh mắt có ý ngước lên chỗ Vy ngồi, nham hiểm cười với Hoàng một cái...

- Đúng nhĩ?? Chị sợ công chúa nước Ý chưa chịu từ bỏ em đâu..._ Quỳnh mỉm môi cười, khuôn mặt sáng lên, ý tứ liếc Hoàng một cái...

Hoàng tái mặt, công chúa nước Ý rất xinh đẹp, tuổi còn nhỏ đã là một mỹ nhân, nhân trung long phượng, không thua kém gì Quỳnh, bởi vậy mà hằng năm, thư cầu hôn không hề ít mà ngược lại càng tăng, đương nhiên là, trừ vương tử siêu cấp đẹp trai là anh rồi!! Ngược lại, vua Ý lại vì chiều con gái, không ngại mặt mũi qua Anh cầu thân, anh mà không trốn nhanh, chắc bây giờ đã...

- Phi!! Thật không ngờ nha, nghe nói công chúa Ý là mỹ nhân nhu mì hiền có, ây da, tội nghiệp Vy quá, vương tử “hàng ngàn cô gái dòm ngó” thật đào hoa..._ Nhi chen vào, ba cô gái và hai chàng trai tụ vào một nhóm, một chàng thì suy tư gì đó, không quan tâm, còn một chàng lại vì lời trêu chọc mà mặt đỏ cả lên, vừa tức vừa ngượng...

- Quỳnh, cậu trận đầu tiên đấy...!_ Huy thoáng thả lỏng, khuôn mặt chẳng có gì là hứng thú với cái đề tài vừa rồi cả...

- Yên tâm!!_ Quỳnh nhếch môi, khuôn mặt tràn ngập cả khuôn mặt, lúc này cô như là ánh dương, tỏa sáng mọi nơi, khiến những người khác cũng quay đầu lại nhìn...

Khuôn mặt cô tràn đầy tự tin bước lên khán đài, đứng cách đối thủ mình 3m, đôi môi nhếch lên, cô khẽ nghiêng mình, cúi đầu 90 độ, hoàn thành nghi thức chào đối thủ cũng là lúc tiếng hô bắt đầu vang lên...

Thế là, cô và cô gái đối diện lao vào nhau, phút chốc, nụ cười tự tin trên môi Quỳnh cứng đờ, trọn mắt nhìn đối thủ, đôi mày đẹp nhíu lại, khuôn mặt trở nên tái xanh...

Am cũng chú ý đến điểm này, anh nhíu mày quan sát Quỳnh, rồi cặp mắt đẹp nhìn qua đối thủ của Quỳnh, anh thấy được, dù chỉ lướt mắt qua, một cái

nhếch môi mĩa mai độc ác...

Không ổn!!!

Anh không biết Quỳnh bị gì, nhưng anh chắc chắn cô xảy ra chuyện, từ cái nháu mày kia là biết, Quỳnh chưa bao giờ nháu mày khi giao đầu cả...

Hồ hấp Quỳnh bắt đầu trở nên dồn dập, chưa đầu được mấy hiệp mà mồ hôi trên trán đã túa ra khá nhiều, chân Quỳnh cùng động tác bắt đầu chậm lại...

- Xanh, một cú đá thượng đẳng, tiếp tục... _ Nghe lời mờ tiếng trọng tài hô, tầm mắt Quỳnh cũng trở nên mơ hồ...

Làm sao có thể đây??? Sao có thể trùng hợp đến thế?? Là Ribe Mercaptans...

“Phịch”...

- Quỳnh...

- Mìn tỷ...

- Chị hai...

Am đứng phất dậy, bất chấp đám nhao nhao trước mặt chạy thẳng xuống khán đài, lúc đó, anh chợt phát hiện ra một điều...

Ribe Mercaptans???

Cô ta thể nhưng dùng loại nước hoa có thành phần Mercaptans??

- Đứng lại!! _ Am lạnh lùng quát, ánh mắt sắc như dao quét qua người đang cố luồn qua đám đông trốn đi kia...

Huy nhanh chóng bế Quỳnh lên, khuôn mặt gấp gáp đến tái nhợt, nhìn đám đông tụ tập lại ngày càng nhiều, anh không nhận được, hết lớn:

- Tránh ra!

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Hoàng Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.